

உ

சிவமயம்.

பாண்டிநாட்டி லுள்ள

திருக்கானப்பேர் என்னும்

ஸ்ரீஸாயரீகோயிற் புராணம்.

இஃது

தஞ்சாவூர், சதாவ தானம்.

பிரம்ம - ஸ்ரீ,

சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்.

இயற்றியது.

தேவகோட்டை ஜமீன்தார்

ஸ்ரீமான் - அள. அரு.

இராமசாமிச் செட்டியாரவர்கள்

விருப்பத்தின்படி

சென்னை:

வே. நா. ஜெபிலி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

MAHARISHI
— JR. U.V. SWAMINATHA IYER LIPD
1899. IRUVANMIYAR
MADRAS

(Copy right Reserved.)

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கானப்பேர் ஏன்னும்
காளையார்தோயில்

தேவாரப்பதி கங்கள்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

பண் - கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிடியெலாம்பின்செலப்பெருங்கைமாமலர்த்தழீஇ
விடியலேதடமுழ்கிவிதியினல்வழிபடுங்
கடியுலாம்பூம்பொழிற்கானப்பேரண்ணனின்
னடியலாலடைசரணுடையரோவடியரே.

(க)

நுண்ணிடைப்பேரல்குணாபுரமெல்லடிப்
பெண்ணின்னல்லாளையோர்காமாப்பேணிநான்
கண்ணுடைநெற்றியான்கருதியகானப்பேர்
விண்ணிடைவேட்கையார்விரும்புதல்கருமமே.

(உ-)

வாவிவாய்த் தங்கியதுன்சிறைவண்டினங்
காவிவாய்ப்பண்ணசெயுங்கானப்பேரண்ணலை
நாவிவாய்ச்சாந்துளம்பூவுளுநானீர்
துவிவாய்ப்பெய்துநின்றாட்டுவார்தொண்டரே.

(ஈ)

நிறையுடைநெஞ்சுநீருளம்பூவுளும்
பறையுடைமுழவுளும்பலியுளும்பாட்டுளங்
கறையுடைமிடற்றண்ணல்கருதியகானப்பேர்
குறையுடையவர்க்கலாற்களைகிலார்குற்றமே.

(ஈ)

ஏனப்பூண்மார்பின்மேலென்புபூண்டிறிவா
ஞானப்பேரீரயிரம்பேரினண்ணிய
கானப்பேரூர்தொழுங்காதலார்தீதிவர்
வானப்பேரூர்புகும்வண்ணமும்வல்லரே.

(ஐ)

பள்ளமேபடர்சடைப்பாற்படப்பாய்தீர்
வெள்ளமேதாங்கினுன்வெண்மதிருடினான்
கள்ளமேசெய்கிலார்கருதியகானப்பேர்
ருள்ளமேகோயிலாவுள்குமென்னுள்ளமே.

(ஐ)

மானமாமடப்பிடிவன்கையாலலகிடக்
கானமார்கடகரிவழிபடுங்கானப்பேர்
ஞானமாமுடப்பினிலுறுபிணிகெடவெண்ணின்
ஞானமாமலர்கொடுநனுகுதனைமையே.

(ஐ)

வாளினுன்வேலினுன்மால்வரையெடுத்ததிண்
டோளினுனெடுமுடிதொலையவெழுன்றிய
தாளினுன் கானப்பேர் தலையினல்வணங்குவார்
நாளநாளாயர்வதோர்நன்மையைப்பெறுவரே.

(அ)

சிலையினுன்முப்புரந்தியெழுச்செற்றவு
னிலையிலாவிருவரைநிலைமைகண்டோங்கினுன்
கலையினாற்புறவிற்தேன் கமழ்தருகானப்பேர்
தலையினல்வணங்குவார்தவமுடையார்களே.

(க)

சுரையார் கோயில் தேவாரப்பதிதங்கள்.

உறித்தலைச்சுரைபொருண்டு கைபிடித்துச்சி
பறித்தலும்பேபார்த்தலும்பயனிலைபாவி காண்
மறித்தலைமடப்பிடிவளரிளங்கொழுங்கொடி
கறித்தெடுகானப்பேர்கைதொழல்கருமமே.

(கௌ)

காட்டகத்தாடலான்கருதியகானப்பேர்
கோட்டகத்திளவரால்குதி கொளுங்காழியா
ஊட்டகத்தோங்குசீர் ஞானசம்பந்தன
பாட்டகத்திவைவலார்ப்கில்லையாம்பாவமே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

(கக)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டரடித்தொழுவஞ்சோதியிளம்பிறையுஞ்
சூதனமென்முலையாள்பாகமுமாகிவரும்
புண்டரிகப்பரிசாடேமனியும்வானவர்கள்
பூசலிடக்கடனஞ்சுண்டகருத்தமருங்
கொண்டலெனத்திகழங்கண்டமுமெண்டோளுங்
கோலறுஞ்சடைமேல்வண்ணமுங்கண்குளிரக்
கண்டுதொழப்பெறுவதென்றுகொலோவடியேன்
கார்வயல்குழ்கானப்பேருறைகாளையையே.

(க)

கூதலிடுஞ்சடையுங்கோளரவுமவிரவுங்
கொக்கிறகுங்குளிர்தாமத்தமுமொத்துனதா
னோதலுணர்ந்தடியாருன்பெருமைக்குறினைந்
துள்ளுருகாவிரசுமோசையைப்பாடலுநீ
யாதலுணர்ந்தவரோடன்புபெருத்தடியே
னங்கையின்மாமலர்கொண்டென்கணதல்லல்கெடக்
காதலுறத்தொழுவதென்றுகொலோவடியேன்
கார்வயல்குழ்கானப்பேருறைகாளையையே.

(கௌ)

நானுடைமாதெனவேநன்மைதரும்பரனை
நற்பதமென்றுணர்வார்சொற்பதமார்சிவனைத்
தேனிடையின்னமுதைமற்றதனிற்றெளியைத்
தேவர்கணையகனைப்பூவுயர்சென்னியனை
வானிடையினையையாசுறுசோதியனை
மாருதமும்மனலும்மண்டலமும்மாய
கானிடையாநடென்றெய்துவதென்றுகொலோ
கார்வயல்குழ்கானப்பேருறைகாளையையே.

(கக)

செற்றவர்குப்புரமன்றட்டசிலைத்தொழிலார்
சேவகமுந்கனைவார்பாவுகமுந்நெறியுங்
குற்றமிறன்னடியார்கூறுமிசைப்பரிசுங்
கோசிகமுமம்மரையிற் கோவணமும்மதனா
மற்றிகழ்திண்புயமுமாட்பிடைநீறுதுதை
மாமலைமங்கையுமைசேர்சுவடுமபுகழக்
சுற்றனவும்பரவிக்கைதொழுவென்றுகொலோ
கார்வயல்குழ்கானப்பேருறைகாளையையே.

(கௌ)

கொல்லேவிடைக் கழுகுங் கொலநறுஞ்சடையிற்
கொத்தலருட்மிதழித்தொத்துமதனருகே
முல்லைபடைத்தநகைமெல்லியலானொருபான்
மோகமிருத்திலுங்கூறுசெயொப்பரிசுந்
தில்லைநகர்ப்பொதுவுற்றாடியசீர்நடமூந்
திண்மழுவுந் கைமிசைக்கூரெரியும்மடியார்
கல்லவடப்பரிசுங்காணுவதென்றுகொளோ
கார்வயல்கூழ்கானப்பேருறைகாளையையே.

(௩)

பண்ணுதலைப்பயனாற்பாடலுநீடுதலும்
பங்கயமாதலையார்பத்தியுமுத்தியளித்
தெண்ணுதலைப்பெருமானென்றெழுவாரவர்த
மேசறவும்மிறையாமெந்தையையுமீரவி
நண்ணுதலைப்படுமாறெங்ஙனமென்றயலே
நைகிறவென்னைமதித்துய்யும்வணம்மருளுங்
கண்ணுதலைக்கனியைக்காண்பதுமென்றுகொளோ
கார்வயல்கூழ்கானப்பேருறைகாளையையே.

(௪)

மாவையுரித்ததள்கொண்டங்கடணின்தவனை
வஞ்சமனத்திறையுநெஞ்சணுகாதவனை
மூவருருத்தனதாமூலமுதற்கருவை
மூசிடமால்விடையின்பாகனையாகமுறப்
பாவகமின்றிமெய்யேபற்றுமவர்க்கமுதைப்
பான்றுநெய்தயிரைந்தாடிபரம்பரனைக்
காவலெனக்கிறையென்றெய்துவதென்றுகொளோ
கார்வயல்கூழ்கானப்பேருறைகாளையையே.

(௫)

தொண்டர் தமக்கெளியசோதியையேவதியனைத்
தூய்மறைப்பொருளாகீதியைவார்கடனஞ்
சண்டதனுக்கிறவாதென்றுமிருந்தவனை
பூழிபடைத்தவனெனொள்ளரியுட்முணரா
வண்டனையண்டர் தமக்காகமநூன்மொழியு
மாதியைமேதருசீரோதியைவானவர்தங்
கண்டனையன்பொடுசென்றெய்துவதென்றுகொளோ
கார்வயல்கூழ்கானப்பேருறைகாளையையே.

(௬)

நாதனைநாதமிருத்தோசையதானவனை
நூனவிளக்கொளியாமூனுயிரைப்பயிரை
மாதனைமேதருதன்பத்தர்மனத்திறையும்த
பற்றுவிடாதவனைக்குற்றமில்லென்கையனைத்
தூதனையென்றனையாடோழனைநாயகனைத்
தாழ்மநரக்குழையுந்தோடெண்ணிந்ததிருக்
காதனைநாயடியெனெய்துவதென்றுகொளோ
கார்வயல்கூழ்கானப்பேருறைகாளையையே.

(௭)

கன்னிலையினனமுதைக்கார்வயல்கூழ்கானப்
பேருறைகாளையையொண்சீருறைதண்டமிழா
வன்னிமனத்தயராவன்னருகிப்பரவு
மொண்பொழிவாவல்கோனுகியவாரூரன்

பன்னுமிசைக்கிளவிபத்திவைபாடவல்லார்
பத்தர்குணத்தினராய்த் திசையும்புகழ்
மன்னியிருப்பவர்கன்வானினிழிந்திடினு
மண்டலநாயகராய்வாழ்வதுநிச்சயமே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்
பொது.

திருசூத்திரக்கோவை - பண் - இந்தளம்.

ஆநூர்நிலையம்பலம்வல்லல்லம் வடகச்சியும்ச்சிறுபாக்கநல்ல
கூநர்குடவாயில்குடந்நெண்ணி கடல்குழிப்பால்தென்கோடிபீடா
நீநூர்வயனின் நியூர்குன்றியூருங் குருகாவையூர்நாரையூர்நீகொன்ப
பேநூர்நன்னீவ்வயனெய்த் தானமும் பிதற்றாய்பிறைகுடிதன்பேரிடமே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்
பொது.

பாலநாசத்திருப்பதிகம் - பண் - பழம்பஞ்சரம்.

ஆனைக்காவிலணங்கினையாரூர்நிலாயவம்மாளைக்
கானப்பேநூர்க்கட்டியைக்காணார்முனைத்தகரும்பினை
வானப்பேரார்வந்தேத்தும்வாய்மூர்வாமும்வலம்புரியை
மானக்கயிலைமுகளிறற்றைமதியைச்சுடரைமறவேனே.

(க)

சூத்திரக்கோவைத் திருத்தாண்டகம்.

ஆநூர்மூலட்டானமாளைக்காவுமாக்கூரிற்றூன்றோன்றிமாடமாவூர்
பேநூர்பிரம்புரம்பேராவூரும் பெருந்துறைகாம்பிலிபிடவூர்பேணுங்
கூரார்குறுக்கைவீரட்டானமும் கோட்டேர்குடமூக்குக்கோழம்பழங்
காரார்கழுக்குன்றுங்காணப்பேருங் கயிலாயநாதனையேகாணலாமே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

திருநாட்டுத்தொகை - பண் - இந்தளம்.

தென்னூர் கைம்மைத் திருச்சுழியற்றிருக்காணப்பேர்
பன்னூர் புக்குறையும் பரமாக்கிடம் பாய்நூல
மென்னூ ரெங்கன் பிரானுறையும் திருத்தேவனூர்
பொன்னூர் நாட்டுப் பொன்னூர் புரிசைநாட்டுப் புரிசையே.

(க)

ஊர்த்தொகை - பண் - பழம்பஞ்சரம்.

காட்டேர்க்கடலே கடம்பூர்மலையே கானப்பேநூராய்
கோட்டேர்க்கொழுந்தே யழுந்துரசே கொழுந்கொல்லேறே
பாட்டேர்பலரும் பரவப்படுவாய் பணங்காட்டோனே
மாட்டேறவா மறவா தன்னின்ப பாடப்பணியாலே.

(க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்பிறந்து.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புக்கவி.



தேவகோட்டை,

வித்துவசிகாமணிபாகிய - ஸ்ரீமான்

வீர - லெ.

சிறந்தயச்செட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பூமணியாயதஞ்சைப் பூசுரமணிநூறென்னுந்
தூமணியவதானந்தேர் சுப்பிரமணியமேலோன்
பாமணியென்னயாத்துப் பைம்மணிவண்ணற்கொண்ணு
மாமணிவாழ்கானப்பேர் மான்மியமணிதந்தானே.



உ
படலவட்டவண்ண.

எண்.	படலம்.	பக்கம்.
க.	பாயிரம் '... '	க.
உ.	நாட்டுப்படலம்	அ.
ங.	நகரப்படலம்	உக.
ச.	நைமிசப்படலம்	ஙச.
ரு.	அகத்தியர் ஞானோபதேசப்படலம்	ஙக.
சு.	காளித்ருவவதாரப்படலம்	சங.
எ.	காளிபட்டாபிடேகப்படலம்	சக.
அ.	சண்டாகரன்வதைப்படலம்	ருச.
கூ.	காளிபூசனைப்படலம்	எரு.
ய.	சவ்ரன்வல்லி திருமணப்படலம்	எக.
யஉ.	தேவர்கள் பூசித்தபடலம்	அரு.
யஉ.	தேவதாசப்படலம்	அக.
யங.	இலக்குமி சாபந்தீர்த்தபடலம்	கங.
யச.	உருத்திரசாபந்தீர்த்தபடலம்	கஎ.
யரு.	விரசேனபாண்டியப்படலம்	ஙங.
யசு.	வரகுணபாண்டியப்படலம்	ஙக.
யஎ.	சுகந்தகேசிப்படலம்	நகச.
யஅ.	விக்கிரமசோழன் சிவலிங்கப்பிரதிட்டைப்படலம்	நஉய.
யகூ.	புட்கரப்படலம்	நஉங.
உய.	பேய்கள் சாபநீங்கியபடலம்	நஉஅ.
உக.	கங்கைபாபந்தீர்த்தபடலம்	நஙக.
உஉ.	கவுதமப்படலம்	நஙங.
உங.	வெள்ளையாணை சாபந்தீர்த்தபடலம்	ஙக.
உச.	இந்திரன் சாபநீங்குபடலம்	நஙக.
உரு.	கண்ணுவப்படலம்	நசங.
உசு.	தேவசேனப்படலம்	நசரு.
உஎ.	மகாகாளேசப்படலம்	நசஎ.
உஅ.	சோமநாதப்படலம்	நசக.
உகூ.	சுந்தரமூர்த்திப்படலம்	நருக.
ஙய.	தேவராதப்படலம்	நருச.
ஙக.	கதாசங்கிரகப்படலம்	நருஎ.
ஙஉ.	தலவிசேடப்படலம்	நருக.
ஙங.	முனிவர் பூசித்தபடலம்	நசுக.

உ

சிவமயம்.

திருக்கானபேருரென்று வழங்குகின்ற
காவளாயார்கோயிற் புராணம்.

பா யி ர ம்,

—

வி நாய க ர் து தி.

சீர்பூத மணிமார்பன் வியன்படையு மயன்படையுந்
தேவர்கோமான்
வார்பூத்த வயப்படையும் வியப்படையு துதித்தந்த
வரைகோல்கொண்டு
பார்பூத்த புகழ்த்தாதை கைச்சிலைசித் திரித்தாங்குப்
பாரதந்தீட்
டேர்பூத்த கானப்பேர்ச் சிங்காரகணபதிதா
ளிறைஞ்சி வாழ்வாம்.

கா ளீ ச ர் .

மாமேவு மலரனங்கா னாமுடிகண் டாமெனவுண
ம
தேமேவு நறுங்கொன்றை முகமலரக் கங்கையலை
திரண்டுபொங்க
மீமேவு வெண்பிறையு மெய்வளர்ந்து பூரிப்ப
வேணிதாங்குங்
காமேவு கானப்பேர்க் காளீசன் கான்மலரைக்
கருத்துள்வைப்பாம்.

சுவர்னவல்லியம்மை.

கலைவல்லி கடவுளர்க ளமுதவல்லிக்

கரணிகொடு கடைந்துபண்டு கண்டதீம்பா
லலைவல்லி யுடற்கண்ணு னில்வாழ்வல்லி

யாதியவல் விகளெல்லா மண்மிப்போற்றுந்
தலைவல்லி நகையெனுந்தன் போதோடங்கை

தனமூக்கென் றேனையமுப் போதும்பூத்த
மலைவல்லி சோதிவனச் சுவணவல்லி

மணவல்லி மலர்த்தாளுண் மலருள்வைப்பாம்.

(ந)

சோமேசர்.

இம்பரினமுன் னமைச்சரண்புக் கருச்சித்த பனவச்சே
யினைக்கறுத்த

வெம்பகடீர் தியைக்கழிற் றேய்த்திட்டா மின்னுநலம்
வேண்டிப்பூசை

நம்பியுஞ் சிவமடியார்க் கெவ்விகளே ரினுந்துமிப்பா
ஞாட்பேற்றென்துத்

தும்பையணிந் தருள்மவுலிச் சோமேசன் துணைமலர்த்தா
டொழுதுவாழ்வாம்.

(ச)

சவுந்தரநாயகி யம்மை.

கருவளரு மூலத்துத் தருணரவி நேர்வித்திற்
கலைமானுகி

யிருவளரு மிதயத்திந் திரகோப நேர்வித்தி
னிடைச்சீயாகித்

தருவளரு மாஞ்ஞையினின் மதியினைநேர் வித்திற்சிற்
சத்தியாய

திருவளருங் கானப்பேர்ச் சவுந்தரிய நாயகிதாள்
சென்னிசேர்ப்பாம்.

(ரு)

சுந்தரேசர்.

துன்னியமெய் யிடப்பாவி லொருபெண்ணை மணந்த துவும்

தூயதிங்கட்

பொன்னிவெணர் வேணிமீசை யொருபெண்ணை மணந்த துவும்

போதாவென் னோக்

கன்னவிரே லொருமாதன் பெண்ணைமுன மணந்தமையாற்

கீரனப்பேரிற்

பின்னுமொரு தென்னவனிற் பெண்மணந்த சுந்தரனைப்

பேணிவாழ்வாம்.

(சு)

மீனாட்சியம்மை.

புயற்கணையகி னறைகமழ் பூங்குழற் பூவை

யயற்கணையகி ரீசனா ருயிரனா ளன்ப

ருயற்கணையகி லங்கண்முற் றளித்தரு னாட்டுந்

கயற்கணையகி கழற்புணை கொடுபவங் கடப்பாம்.

(எ)

சபாநாயகர்.

உலகெலாமென வுதித்ததோ ரோசையா னுலகத்

தகிலாதவ ராந்திருத் தொண்டர்த மருமை

யிலகுமாக்கதை தோற்றுவித் தக்குண மின்றிச்

சுலவுசீர்ச்சிதா காயத்தி னடிப்பவர்த் தெர்முவாம்.

(அ)

சிவகாமியம்மை

ஒருமாமரையிலிருகுவளை யொளிகுழந்தென்ன வுயர்மன்றத்

தருமாமரையினுபரிடமு மயனுமாலு நேடரிய

பெருமானடனகுஞ்சிதத்தாள் பெட்பாற்றுணைக்க ணைக்கிரலம்

வருமாரிற்ருஞ்சிவகாம வல்விதுணைத்தான் மலர்போற்றி

(க)

தட்சணமூர்த்தி.

வாலியர்சார்மாணக்கர் வார்த்திகர்கூராவராதன்

மாஸியலையந்தீர்த்தல் வாய்திறந்துரைத்தலேன்னும்

பாலியலதற்குமாறப் பண்டுமூப்படைந்தநால்வர்க்

காலியலடிக்கீழ்மோனத் தாற்பொருடெளித்தார்த்தாழ்வாம்.

(ஐ)

வயிரவர்.

குரைத்தலைமேவும்வேதக் குக்கனாகயலிற்குழ
விரைத்தலையெழும்பல்வானோர் மெய்யினின்றிழிநெய்த்தோரா
றரைத்தலையோட்டிநுக்கு மரையளவென்னவிற்கு
ம்ரைத்தலைமாவாழ்சோதி வனவயிரவன்றாள்போற்றி.

(10க)

வாள்மேனடந்தவம்மை

தோண்மேலடல் குடிய தென்னவனோ
டேண்மேலெதி ரேற்ற புலிக்கொடியோன்
கோண்மேலுயர் கோட்டை யெனப்புரியும்
வாண்மேனடந் தாளே வணங்குவமால்.

(10உ)

செல்வவிநாயகர்.

வில்வமறுகருக்கிதழி முதலாயவிரைமலர் தூய் மேனாளாற்று
நல்வினையாற்றனைப்பூசை புரிபவர்க்கைந்தருமிழ்நூ நளினவீடும்
பல்வகையபொறிவிரவு பாப்பணையுமாதியவாப் பகராநிற்குஞ்
செல்வமெல்லாந்தந்தருளுஞ் செல்வவிநாயகனடியைச் சிந்தைசெய்வாம்.

சுப்பிரமணியர்.

பாமினாதன் பதியென வாழ்பவன்
ரோமினாத தொடர்தரக் குட்டியே
யோமினாத வுரைக்குரை யோதிய
சாமினாதன் சரணசர னாகுமே.

(10ச)

திருநத்திதேவர்.

பண்டரன்வடிவிற்பட்ட பாண்டியன்பிரம்பின்மொத்துக்
கண்டிடிற்பொதுவெயாகக் கழிலையுட்கோயில்சாரு
மண்டர்மெய்தொறுஞ்சிற்ப்டா மடிதரும்வேத்திரங்கைக்
கொண்டலாநத்திதேவன் குளிர்மலர்த்தாள்கள்போற்றி.

(10ரு)

சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்.

முன்புகோதமன் மொப்வரச் சார்பினாற்
பின்புகல்லினைப் பெண்ணென் வாக்கியோன்
வன்புகாணுற மாதென வஃதிலா
தென்பையாக்குசம் பந்தரை யேத்துவாம்.

(10சு)

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

வேணியேறந்த வெள்வுத் துமையொடேர்
தோணியேறிதன் சொற்றுணை யாற்கழு
நாணியேறுநர் லீழ்த்த நரலைகற்
றோணியேறிக் கடந்தார்த் தொழுவமால்.

(௨௭)

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

பண்டுதான்றமுத தாண்ட பரிசேன
மண்டுசோதிவனத்திறை காணையாப்த்
தண்டியீர்ப்பத் தழிழ்ப்பதி கஞ்சொல்வன்
றொண்டர் தொண்டர்க்குத் தொண்டுசெய் வர்மரோ.

(௨௮)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

வேதமாதியுள் விட்டுணு வென்றபேர்
மாதுபாதியற் கேயென வையமோர்ந்
தோதமாறற்கொண் டேங்கடிப் பித்தநம்
வாதவூரர் மலராடி வாழ்த்துவாம்.

(௨௯)

சுண்டேசர்

திண்ணனார்மென்று தின்றுள மிச்சினுண்
டண்ணியெய்த வருங்கதி யுய்த்தவ
னுண்ணவெஞ்சிய வுண்டுமற் றொன்றுணத்
திண்ணமேவுசண் டசரைச் சேவிப்பாம்.

(௩௦)

அறுபத்துமூவர்.

தம்பிரானுர்தனித்தோழர் சாற்றுகொண்டத் தொகைக்கரும்பி
நம்பியாண்டார் நம்பியன்பா னவிலந்தாதி வயிற்போதா
யெம்பிரான்சேக்கிழார்பெருமா னிசைத்தபுராணத் திடைமலர்ந்து
பம்பிரீள்சீர்ப்பத்தரறு பத்துமூவர் பதம்பணிவாம்.

(௩௧)

கலைமகள்.

வலக்கையிற்படிகுமாலே வாமக்கைம்மலரின்றுளா
யிலக்குபுத்தீமொன்றேந்தி யியல்வரம்பயங்காட்டி
நலத்ததண்மதிநீர்தன்மெய்ந் நகைக்குக்கம்பாவெண்கஞ்ச
மலர்க்கண்வாழ்கலைமானுக்கென் மனக்கமலமும்புக்கில்லாம்.

(௩௨)

புமிழாசிரியர்.

சுத்தமெய்யறிவானந்த சுந்தரக்கடவுளகூட
னத்தியசங்கத்தாரு ணக்கோனாரேனோக்கி
யித்தரைநம்மையொப்பா நென்னவாய்மலரப்பெற்று
முத்தமிழ்க்குரவுபூண்ட முனிவன்றாண்முடிமேற்கொள்வாம். (௨௩)

வாழ்த்து.

மாமறைக்கீதம்வாழ்க வளர்மகவிசேடம்வாழ்க
தூமழைபொழிந்துவாழ்க துன்னியபயிர்கள்வாழ்க
பூமலியுயிர்கள்வாழ்க பூதிசாதனங்கள்வாழ்க
மீமிசைசைவம்வாழ்க வேந்தர்மெய்ச்சேங்கோல்வாழ்க. (௨௪)

தூற்பயன்.

கானப்பேர்மான்மியத்தைக் கனிந்தநல்லன்பிற்கேட்போர்
மீனப்பேருவரிசூழ்ப்பு மீதுபன்னாள்வாழ்வும்பர்
மானப்பேசழியாச்செல்வ மன்னிநன்மகார்ப்பெற்றுப்பின்
பூனப்பேறுடன்மீட்டெய்தா வுயர்சிவகதிபைச்சார்வார். (௨௫)

அவையடக்கம்.

வனசமாமலர்ப்பொருட்டு வாழ்பவன்முதலவானோர்
மனவனுக்கொடுதேர்ந்தோத மாட்டாமைவெள்கிற்ப
வெனதுவெள்ளறியார்க்கு மெளிமையிற்றெரியும்வண்ண
மினிதுநீகானப்பேரு ஈசன்மாக்கதைசொல்கென்னு (௨௬)

சங்கொடுகமலரூப தனநிதிதம்பாலென்றுந்
தங்கலாலிகையத்தாற் றகுசிவதருமமத்தாற்
றுங்கமார்போகமத்தாற் றுயநீடின்பமேவி
யிங்குவாழ்பெரியோர்கூற விசைந்தனன்கிறியென்கூற. (௨௭)

என்கவியிணையும்படலினியநூல்கண்டமேலோர்
பன்கவியாக்கொள்வாரெப் பான்மைநினைன்னினனார்
நன்கவிபுனைதியென்றியா நாட்டியசொன்மறுமே
யென்கவியேனுஞ்செப்ப வெழுந்தனனென்னுமன்பால். (௨௮)

திங்கழிநெளியைக்கான்று திகழுமிப்பியின்முததோடு
 தங்குபைங்கழையின்முத்துந் தாளமாக் * கணித்தல்போலப்
 பொங்குபேரறிவான்மிக்கோர் புகன்றநற்பாக்களோடு
 புங்கழிலாதேன்சொற் புன்சொலுங் கணிப்பந்தாமோர் (உக)
 நன்குசால்கருழ்பின்சாறு ஈசச்சினர் † பருவங்கோட்ட
 மன்கழிகோதுநாடா ருத்தெனவழுவிராய
 வென்கழிப்புன்மைபுன்னு தேற்பார்கானப்பேரீசன்
 நன்ககைச்சுடையளாய் தனைமையானன்மைசான்றோர். (ஙஉ)

சிறப்பப்பாயிரம்.

நாற்றிசைபடிவந்தஞ்சை நகரில்வாழ்ந்தனான்
 பேரற்றுறு சதாவதானப் புலமையிற்றலைமையூண்டோன்
 ரோற்றலிலகலைக் கற்றோன் சுப்பிரமணியசனமன்
 சோற்றினன்கானப்பேரூர்த் தலத்துமான்மியத்தைமாதோ. (ஙக)

பாயிரமுற்றிற்று.



நாட்டுப்படல்ம்.

இறைவனங்கயற்கண்மமை யிருந்திறற்சேயென்றின்னோர்
முறைவழிகாத்தியங்கண் முழங்குகானப்போர்முன்னுப்
பிறைமுடிப்பெம்மான்வாழ்க்கை பெறுதலம்பலபுனைந்த
மறைவள் பாண்டிநாட்டின் வளஞ்சிலவழுத்தலுற்றும்.

(க)

எழினலமுடையார்தம்மு ளிசைக்குழற்கண்ணென்ன
வழிவிலாச்செல்வர்தம்முளளகையம் பதியானென்னப்
பழியொழிகற்றார்தம்முட் பஹலைச்சேடனென்னச்
செழியதண்பன்னாட்டுள்ளுஞ் சிறந்ததுபாண்டிநாடு.

(உ)

நதிகளிற்கங்கைமாவி னவில்வயச்சங்கவேறு
பதிகளின்மறுவேந்தம்பொற் பணிபின்மங்கலநாண்கூர்த்த
மதிகளின்மதியளித்த வண்புதன்மதியேயென்ன
நிதிவளப்பன்னாட்டுள்ளு நிவந்ததுபாண்டிநாடு.

(ங)

துங்கமன்னின்னாடென்னத் துறுவளமடைந்திலமென்
றங்கனகத் துறன்னா டயர்ந்தவ மதிப்புற்றிங்குத்
தங்கமென்றோ துநாடாய்த் தனிப்பறந்தந்தரத்திற்
றொங்கவண்மல்லன் மல்கிச் சுரப்பதுபாண்டிநாடு.

(ச)

இகலொரீஇச் செழியராள் விருமைகொண்டனநிநாடு
பகருநின்மரபில்வந்த பார்த்திவர்க்கெனையுங்காப்பப்
புகன்மதியெனமதிப்பாற் போந்திரந்தாங்குமிக்க
ணகனமருலகுநிற்கு மணியதுபாண்டிநாடு.

(ரு)

வறியவர்மெலியுநாயர் வன்கணர்படிற்றசீரிற்
குறியவர்கற்குநூலிற் குறைந்தவர் மதியாலென்றுஞ்
சிறியவர்மடமைசான்ற சிந்தையர்சான்றோராஞ்ஞை
யெறிதருவாரின்னோரை யில்லதுபாண்டிநாடு.

(க்)

துய்யிஞ்சவன்பெண்வேள்வித் தொகுபலபண்டமுண்டு
ரையுமோர்பாரிடத்தி னனிவிடர்த்தணித்திட்டாங்கு
மையதிகினையரேனும் வன்பலுவிடாயுந் தீர்க்கும்
வையையமாந்தியுஞ்குமும் வளத்ததுபாண்டிநாடு.

(எ)

ஆலவாயகானபேரூ ராடாணைபுனவாயில்குற்
றூலமேடகம்பரங்குன் றூப்பனூர்கழியல்புத்தூர்
மாலிராமேச்சுரம்பூ வ்ணங்கொடுங்குன்றுவேய்நெல்
வேலியாந்தலமுதுப்பா மேயதுபாண்டிநாடு.

(அ)

வேநநர்கீதழெங்கும் வேள்விசெய்சாலைபெங்கு
மூதநற்புறங்களைங்கு மொய்கடிமணங்களைங்கு
மேதகுவிழாக்கொளுங்கும் விரிமகரிகைகளைங்கு
பாநவர்குழாங்களைங்கு மங்கலவள்ளையெங்கும்.

(சு)

வேறு.

கங்கையாநதி கடற்றலை மகனொடுங்கலப்பப்
பொங்குநேயமிக் கெழவழிக் கொடுசெலல்போல
வெங்குமேவிவிண் ணிடைப்படர்ந் தொனிரும்வெள்ளெழிவி
செங்கனாபிர முடையவன் நிசையினிற்சென்ற.

(ஐ)

அங்கவன்புடைப் புணர்ப்புரீ ரனைத்தையுமயின்று
தங்குபோகமுற் றுந்தினைத் தங்கண்முற்சூர்ந்த
புங்கரீர்நிறை யமுனைதன் பிறப்புழிப்போதப்
பொங்குவானெறி மீண்டென மீண்டனபுயல்கள்.

(ஐக)

இன்னவாறெழு மெழிவிமுத் தமிழ்முனிக்குண்டு
முன்னரீயுமிழ்ந் ததிற்செருக் குற்றதுமுந்ரீ
ரன்னதுங்கெட மடுத்தமென் றறைந்திடச்செலல்போற்
றென்னநாட்டுறு பொதியமேற் சேருபுமொய்த்த.

(ஐஉ)

பம்பிவிண்ணிடைப் படர்தரு கருங்குயின்படலம்
வம்பின்மாரில பாமொரு வதுவொடுமலைத்து
வெம்பவாட்டுவெவ் வேனில்வேந் தாண்மையின்றிகுதி
யிம்பர்நன்றென நக்கென மின்பலவிழைத்த.

(ஐங்.)

நிவந்துநீர்க்கரு ஆறிய மைநிறநீள்வான்
கவந்துநோவுற வேனிலோ டெதிர்த்துமுற் கனன்று
துவன்றியாகுல முறவிடித் ததன்சுடந்தொலைப்பான்
கவண்கல்வீசிய காட்சியிற் பொழிந்தனகரகம்.

(103)

பன்னிறத்தவொண் மணிநீனுங் குயிற்றியபான்மை,
யென்னவிற்பிகழ் போகிவிற் குனித்துரு மென்னு
மன்னுவண்முர சார்த்துவெங் கோன்முறைவழியிற்
றுன்னுவேனிலும் வெந்நிடக் கூரம்புசொரிந்த.

(104)

நயமடுத்தமைம் முகில்பொழி யம்பினுனையாக்
கயமடுத்திடு வேனிலின் வெந்தொழில்சுழிந்த
தியமடுத்திடச் சமர்புரி யிருவர்கடம்முட்
பயமடுத்தவ ரோடுரு தெதிர்வரோபாரில்.

(105)

கமமுறும்படித் தண்கடற் பருகியகருங்கார்
சியமரீடிய பொதியமேற் செறிமழைபொழித்
னமதுகொற்றவை காளையார்முடிமிசை நறிய
நிமலநீர்த்திரு மஞ்சனமாட்டுசு னேரும்.

(106)

எண்ணிலாப்பெருந்தவமியல் குடமுனியினைமுன்
கண்ணுறும்படி யடைந்தவோர் கடலவற்காணுஉ
வுண்ணிறைந்ததன் னுவர்க்குண மொழிந்துபல்லுருவ
மண்ணிமீண்டென விழிந்தன பொதியநின்றருவி.

(107)

உதித்தவீட்டிருந் தொண்பொருள்பற்பல கருவி
மதித்தருங்குமஞ் சாந்தகில்பொன்மணி மருவிக்
கதித்தகொங்கையர் கணவர்பாற்சேறலைப் பொருவி
யதிர்த்திழிந்தன மகிழொடுதேக்கெறிந் தருவி.

(108)

பல்வழிப்படு மூதியப் பொருளெலாம் படியின்
மல்வழிப்படு வழுதிதன் கோசுநண்ணியல்போற்
செல்வழிப்படு மருவிக ளொன்றியேசேர்ந்தோர்
நல்வழிப்படச் சாரலினண்ணிய வன்றே.

(109)

பொருவின்மாமல யந்தரு மருவியாம் புதல்வி
குருவில்வாணுத னாகைக்குமிழ்முலைக் கோங்கு
மருவுதோட்பனை கோடலங்கையியு மன்னிப்
பொருறையென்னுமோர் பெயர்கொடுதந்தனள் புவிமேல். (உக)

கோடெறிந்தெதிர் கழுத்தலையடர்ந்தடல் கொண்டு
நாடுமங்குச பாசமுந்துதிக்கையு நயந்து
நீடுகுஞ்சர சுழுகமேவிக்கக நீர்தோய்ந்
தாடிமுன்னவற போன்றதாலறில்விரி பொருறை. (உஉ)

எறிந்தவேலினு லெதிர்த்ததிண் மாமரஞ்ராய்த் துச்
செறிந்ததண்கடம் பணிந்துபைஞ் சிகண்டினைமேவி
குறிஞ்சிபுக்குறை குறவர்தம்மாதிரை மணந்து
மூறிந்திடாவலி முருகனைப்போன்றது பொருறை. (உங)

கொன்றைவேய்ந்துசெம் மானிடமேந்திரீள் கோட்டுக்
குன்றநேர்பொரு மத்தியையடர்த்துரி கொண்டங்
கொன்றுமம்புலி முடிமிசையணிந்துசே வுந்திப்
போன்றலில்கறைக் கண்டனைப்போன்றது பொருறை (உச)

குலவுதன்டுவாள் கொடுமரந்திகிரிசங் கேந்து
மெலிவில்பாடிபுக் கிழுதுபான்மிடாவொடு மிசைந்தாச்
கலகிலாய்ச்சிய ரகமுறுகற்பினைக் கவர்ந்து
பொலியுமாயனைப் போன்றது புதுப்புன்ற பொருறை. (உரு)

கருவியாகியங் கலையவளந்தனங் கலந்தே
ருருவமாமரை மேவிநால்வாயுமுற் றுலகி
லொருவிலாவிக டந்துபன்னியமமு முற்றுப்
பொருவில்போதனைப் போன்றதுபுதியநீர்ப் பொருறை. (உஈ)

புனன்றைநதுள கடலெனும்பதியைநீர்ப் பொருறை
யெனுமொர்கன்னிகான் நண்ணடைநெய்தலை யூய்ந்து
தனஞ்முங்குறத் தழீஇவிராய்மணந்ததீ லவ்வவ்
வினமினத்தினை வேட்டுதல் வையகத் தியல்பே. (உஎ)

வேறு.

உக்கிரமாதனாடொட்டி மும்பர்கோனுக்கேயென்றுந்
தக்கசீர்க்காரைக்காதார் தருபிணைபிழையாவண்ண
மிக்கவான்மழைதக்கப்பெய் வித்திடல்கடமைத்தென்னி
னக்கவின்வளஞ்சொல்வாரா ரைந்திணைவளமுஞ்சொல்வாம். (௨௮)

குறிஞ்சி.

ஒருமலைபுதித்துக்கையா லொருமலைகுனித்துவள்ளி
யொருமலையிருந்தாற்கூடி யொருத்தியீன்றளிக்கத்தோன்றி
யொருமலைவேட்டகம்புக் குளவுரிமையினுற்பேயா
லொருமலைபுகுந்தாற்காத்தோ னுவந்துகாப்பதுகுறிஞ்சி. (௨௯)

முருகுலாங்கூந்தனமாவை முந்துநல்கியவலாரி
முருகவேளைக்கண்டாட முகில்கண்டமுயில்களாடு
மருகளைமாமன்காணுஉ மகிழ்வுறமாமனூர்தி
மருகனூரூர்திகாணுஉ மகிழ்வுகொண்டாடனேரே. (௩௦)

கொம்புளவேங்கைமீது கொம்பிலாவேங்கைபாயக்
கொம்புளநாகமீது கொம்பிலநாகம்பாயும்
வம்புளவெற்புமீது வம்பிலாவெற்புபாய
வம்புளவண்டுமீது வம்பிலாவண்டுபாயும் (௩௧)

வரைமிசைக்கிளைத்துநீண்டு வளர்ந்துவான்மீன்கடோய்ந்து
வரைசெயற்சரிதாய்த்துற்று மன்னியவரைகளீட்டம்
வரைசெயுங்கயற்பதாநை மாறர்முன்னாண்டார்தம்மை
வரைசெய்துகணித்துக்காணும் வழிகொருதுணையாய்நிற்கும். (௩௨)

இறவுளரிதைவிதைப்பா னிரும்புனந்திருத்திக்கிண்டி.
பெறிகதிர்மணிக்கற்குபபை யெடுத்தயற்புறங்குவிப்பார்
குறியினரவற்றையெலலாங் கோத்தெறிகவண்கல்லாக்கி
மறவரைமீட்டும்வேலை வாங்குவாரிதண்மேலோரே. (௩௩)

வேடுவரொடிபோக்கோதை வேழநீர்ப்ருகுமோதை
மாடுளகொடிச்சிமார்களை மாத்தினைபிடிக்குமோதை
நீடருவிகள்வீழோதை நெருங்குபல்லிலங்கினோதை
பாடுமிவ்வைந்துங்கூடிப் பஞ்சதூந்துயியைத்தாழ்த்தும். (௩௪)

சண்முகன்படைவீடாறுட சந்தநாசலமுந்திங்நீட்ட
டண்முகப்பிடியைவேட்ட தனிப்பரங்குன்தும்பூவிற்
பண்முகவளிகள்குழும் பழமுதிர்சோலைவெற்பு
மீண்மியோர்பாசியாங்க னுயின்வேறுரைப்பதென்னே. (௩௫)

மாதவனுர்திதன்னை வாய்ப்பெய்தவழுவைப்பாற்று
மேதுவினம்பூரம்பூசை யியற்றித்தீர்வுற்றுத் தூப்தாய்
மேதகுமரவேளை வெரிநிடைச்சுமவாகிற்குங்
கோதிலாக்கிரியுமந்தக் குறிஞ்சியேற்புணையப்போமோ. (௩௬)

முல்லை

வேழ.

முன்னாளார்பிருந்தையுடன் முயங்கிநலனுநர்மாலோன
மின்னாளுமவ்வேட்கை பெரிதாகப்பல்லுருவ
மன்னாநின்றவருருவாம் வனங்கள்பலவளர்வனம்
தென்னாநெஞ்சவந்துகலந் திருந்துபுரப்பதுமுல்லை. (௩௭)

இன்னிலத்தரையண்ட ரெழிலாக்களேதேனு
துன்னுபயமேயமுதந் துறுவனமேகற்பகமாங்
கன்னவினோட்காவலனுங் கரியவனுங்கண்கூடா
மன்னிதுவெசவர்க்கமன்றி மற்றதைவால்கண்டவாயார். (௩௮)

பொதுவியர்கள்பல்லோர்க்கும் போகம்வெவ்வேறுபட்ட
மதுகையிடவார்ச்சாய்த்த மாயவனாகியபுத்தேள்
புதியவுருப்பலகாட்டிப் பொற்புறநின்றன்மான
மதுவொழுமுகுமிதழ்விரித்து மலர்ந்துநிற்கும்பலகாயார். (௩௯)

தொறுவியர்நம்மெயிற்றினுக்குத் தோற்றுடைந்ததளவரும்பி
முறுவலித்தவென்னென்ன முனிவரும்பித்தநாகைப்பத்
துறுமவைகண்மீட்டுமேதே தொழின்மிகுக்கத்தம்மியற்கை
யறிகிலராயலர்விரிப்பாரக் கசியியல்பேயெனச்சிரிப்பார். (௪௦)

எள்ளிறங்குசாமைபய நீரவரைகோத்திரவங்
கொள்ளுமுந்தாடகமலைபோற் குவிப்பாரவ்விடையுள்ளார்
தெள்ளுசுவைப்பாலட்டுத் தீந்தயிர்தோய்த்தேடுதீத்துக்
கொள்ளருவெண்ணெய்மலைபோற் குவிப்பாரவ்விடையிலார் (௪௧)

ஆயர்விடைதழீஇயடக்கி யம்மடவார்மார்பகத்துத்
தோயவெழுயானைகளைத் தோண்மலைக்குள்ளடக்குவரந்
நாயகர்வாயெழுமுதுவி னாதவொலியினையந்த
வாயநலார்த்திகடையு மார்ப்பினுக்குள்ளடக்குவரால்.

(சஉ)

பெரும்பசுவின்பான்மணமும் பெய்துருக்குநெய்மணமு
மரும்புதளவின்மணமு மாய்ச்சியர்மெய்யியன்மணமும்
விரும்பிநனிசுமிழ்மரமும் வீநாசிபலபெற்றா,
விரும்புவிழிலிவைமோக்கா ரெவரவரின்மூக்காரே.

(சங)

பசுக்களைத்தன் னுதரத்தின் பாற்காட்டித்தமையென்று
நசிப்படையாப்பாலனஞ்செய் நன்மாயனிற்சிந்தே
பசுக்களெலாந்தம்முறுப்பிற் பசுபதிமுற்றேவர்களை
வசிப்பியலாற்காட்டியுயிர் வளர்க்கும்வனவனப்பெளிதோ.

(சச)

வேப்புடையார்குலத்துமுனோர் மீனவன்வேட்டம்புரிந்து
நாப்புடையார்நீருலர்ந்து ஞாலமிசைச்சோர்ந்துவிழக்
காப்புடையாவவன்விரதங் காப்பான்காட்சிக்கரனா
ராப்புடையாராந்தலமுன் னும்பலவாங்குரைப்பதெவன்.

(சதி)

மருதம்.

வேறு.

அந்தரத்தர சாட்சியுண் டெனினும்பல்லவுணர்
வந்துவந்திடை யூறுசெய் வறுமையைமறுப்பான்
மைந்துமிக்குயர் மன்னர்தம் படைத்துணைவேண்டி
யிந்திரன்புரந் தாளுவ தெழில்வளமருதம்.

(சசு)

அங்கண்வானதி மேலதென் றிடிவவணதனீர்
தங்குமேரிசெய் யெத்தனை விளை*சொலெத்தனையென்
றிங்கனெண்ணுகான் முயன்மருப் பெனவதையிழித்துப்
பொங்கியார்ப்பொடு வந்தது பொருரைமாரீத்தம்.

(சஎ)

மலயமேயசெம் ம்ணிக்குவைகளைவிழைஇக் காண்பான்
செலவினீரினே ரேறுவசெல்லுவ சிலமீன்
சுலவுவேலையுள் வெண்மணிக்குவைகளை நோக்கச்
செலவினீரொழுக் கின்வழிச்செல்லுவ சிலமீன்

(சஅ)

பெருநீரெங்குலையடர்த்தடங்காவரு பெருக்கைக்
கருமைமண்டொடு கருவியினடக்கியே காவின்
முருவிநேர்செல வுய்த்தனருழல்கண் மதமா
விருமையங்குசத் தடக்குமம்மள்ளர்பே ரெடுத்தார்.

(௪௬)

நலமுலாமரு தததழைப்பொருநைநன் னகென்
சலவிரீடிய கால்பலபிரிந்திடு தோற்ற
முலவுதிங்களின் விம்பநின்னெண்ணிலாக் கற்றை
பலவிரிந்திடு பான்மைபைச்சிவ்ணுறும் பரவி.

(௫௩)

இந்தநாட்டுள் பட்டப்படை கட் கவற்றெழிலெல்லா
முந்துமன்பொடு நோக்குறக் கால்பலவந்துக்
கொந்துதெண்டிணைப் பொருநைநன் னடைகொடுகுலாவு
பிந்திரீமையாற் றண்ணடை யெனும்பெயரறைவார்

(௫௧)

வேறு.

மள்ளர்கூக்குரற்கலிப்பு மகளிர்வாய்க்குரவையார்ப்பும்
வெள்ளநீரடையொலிப்பு மிகுமதகொழுக்கிரட்டும்
பள்ளவாய்மடைமுழக்கும் பண்ணைநீர்பாய்தெழிப்பும்
வள்ளியல்பறையதிர்ப்பும் வாய்ப்பெயங்குடற்கரைப்பை.

(௫௨)

உழலர்கடாம்புமாட்டி யுறு நுகம்பிடரினாட்டி.
மழவிடைபகடுபூட்டி வலக்கையின்முட்டேரனீட்டி.
யெழின்மலர்க்கற்பநாட்டி. னிறைபதமுடிமேற்கூட்டிக்
கொழுதுதியேனாயோட்டிக் குறையெலாமோட்டுவாரால்.

(௫௩)

உழுதனர்கழனியெல்லா மொழுகிளந்தொள்ளியாக்கிப்
பழுதினேர்பரம்புபோக்கிப் பளிங்கெனச்சமப்பிடுத்தி
விழுமியவின்சொல்வித்தை விதைத்தார்மானீவருட்செய்யை
மெழுகுசெய்தின்சொல்வித்தை விதைக்குமாசிரியரொத்தார்.

(௫௪)

சொல்லினுட்பொருளாயுள்ள தூயகாளீசன்மெய்போ
னெல்லினுட்பொருளாயுள்ள நீண்முனைவெளர்த்துத்தோன்றிச்
சொல்லின தூருவாயுள்ள சுவணவல்லியின்மெய்போல
நல்லியற்கவுரம்வாய்ந்து நனிதழைஇப்பசந்தமன்னே.

(௫௫)

கோட்டையுட்டொருத்தவித்தைக் கொண்டுச் செப்பணையில்வீசி
நீட்டிமுன்வகைசெய்திட்ட நீர்மைசால்கருங்காண்மள்ளர்
மீட்டுமச்செயல்விநிப்பார் மேயநாறுகள் பறித்து
நாட்டுப்பலவயற்க ணட்டனர் விருத்திசெய்தார்.

(௫௬)

பருவமதுணர்ந்துமள்ளர், புரூப்ச்சுறுபயமடுத்து
மருவுநெற்பைங்குழெல்லாம் வளர்ந்தனபழனந்தோறுங்
கருவுயிர்த்திட்டதாயர் கனிகவைப்பயம்புகட்டப்
பருகிமெய்தழைவுற்றோங்கும் பச்சிளஞ்செய்கண்மான.

(௫௭)

பெற்றதம்மகார்தமக்குப் பிணியுறிற்றந்தையாராய்
வுற்றுரைகுறிப்பிற்றீர்வை யுளுற்றியவெழுமாய்மார்போற்
சுற்றிளம்பயிர்க்குராகிச் சூழ்களைகளைகவென்னு
முற்றியகளமரோத முயன்றனருமத்திமார்கள்.

(௫௮)

தட்டமுகத்தோடெதிர்த்த தாமரைகளைந்தார்மீட்டுந்
தம்முகரிழலைப்பற்பல் தரங்களைந்தொழிந்தின்றென்னுச்
செம்முகம்வெயர்த்தையுற்ற சிந்தையர்நிற்பவாங்கோர்
பைம்முகத்தேரைநீறிப் பாயமுற்றாயவென்பார்.

(௫௯)

காவியைக்கண்கள்காட்டக் கைரவங்களைவாயோத
மேவுசைவலத்தைக்கூந்தன் மேல்விழுந்தேகுறிக்கத்
தாவவைகளைந்துஞ்சாய்த்த சலசமுழுமுத்திமார்க்கை
பாவியபிறந்தெவ்வுஞ்சாய்ப் பவர்கடம்பகைநீப்பாரோ.

(௬௦)

ஏரியல்குயங்கைகாலோ டிகல்செயல்பெரி துன்னும
லாருயிருணவினுக்கூ ராகியவெனக்களைந்த
வாரிசங்களைநீர்சிந்தி வயற்கரைசேர்ப்பாரந்தக்
காரணக்குறிதேர்வையா கரணரோகடைசியோரும்.

(௬௧)

கருமைசால்கடைசிமாதர் களைகட்டபைங்குழெல்லா
மருதநன்னிலத்துவேந்தன் வுதித்திகுவாற்கஞ்சித்
தருநிழலமருந்தேனு தலையணைந்தாசைகூர்ந்தே
யுருவநாரீட்டிவிற்க வுயர்ந்துமேல்வளர்ந்தமாதோ.

(௬௨)

உலகெலாமுயிர்த்துக்காக்கு மொருவன்காள் சன்வேணி
நிலவுதண்குதிர்பரப்ப நீள்கருப்பற்றிமுற்றித்
தலையுயர்ப்பைங்கூழன்றா முழந்தெனக்குனிந் துவீன்ற
கலவுசெய்நன்றியுள் ஞங் கவமுளார்வணங்கார்கொல்லோ.

(கூந)

செவ்விதின் முதிர்ந்தசரீலி திண்ணியகூன்வான்பற்றி
யவ்வயற்கருங்காண்மள்ள ரரிந்தரிபல்லவைத்தா
ரிவ்வரிகளிலொவ்வொன்றே பிவவுலகோம்பச்சாலு
மவ்வரிதொழினீத்துக்கை யாற்றுக்கவென்பாரானார்.

(கூச)

அரிகளைப்புரியுந் தகட்டி யடித்துச் செங்களப்போர்செய்து
விரியவீழ்த்திப்பகட்டான் மிதிப்பிக்குமள்ளரேபோ
லரிகளைப்புரியாற்கட்டி யடித்துச் செங்களப்போர்செய்து
விரியவீழ்த்திப்பகட்டான் மிதிப்பித்தாரப்பேராளர்.

(கூடு)

துவைத்துவைநீத்துச்செந்நெற் தூற்றிக்குன்றெனக்குவித்து
நவைத்திலாதாறிலொன்று நல்கிமன்னவர்க்குமீந்த
வவைத்திடப்பண்டியேற்றி யைம்புலத்தாறுமோம்பிச்
சுனைத்திடமாடஞ்சேர்த்தித் துய்க்குநற்குடிகளெங்கும்.

(கூகூ)

இஞ்சிபைங்கழையினோங்க விருங்கழைகமுக்கினோங்க
மஞ்சள்கன்னியின்மேலோங்க மற்றவைதெங்கினோங்க
மிஞ்சவைகற்பத்தோங்க வெள்வளைமரைக்குலங்க
ளஞ்சிருநிதியினோங்கு மணியதுமருதவைப்பி.

(கூஎ)

உலகெலாமுருவயானோ னுயர்பிரமரந்திரத்தி
னிலவு மீராநின்மேலர் னித்தியமாகிவின்ற
தலமுதலுண்மைச்சைவ சமையாசாரியர்தேவார
மலிபலதலங்கள்கொண்ட மருதச்சீர்வகுக்கற்பாற்றோ.

(கூஅ)

நெய்தல்

வேறு.

நாற்றிசைபுரக்குநால்வர்கடம்மு ணாட்டுதெக்கவாசியென்றோதும்
வேற்றுமைத்திசையாளிருவருக்கின்றி வெள்குறநாணிலத்திரண்டிற்
சாற்றியவொன்றுகூட்டிசைக்கிறைவன் றன்வயக்காவலில்மைப
மேற்றிசைக்கிறைவன்காப்பினைப்பூண்டு மேதருவளத்ததுநெய்தல்.

(கூகூ)

வேதூ.

முன்னரோர்பெர்ய் மொழிபழிகேததைக்
யின்னுந்தீர்ந்தில தீர்ங்கடனாளுந்தோய்ந்
துன்னுஞ்சைவம் பழிக்குநர்க்குய்வேனோ
வென்னவாய்மலர்ந் தென்னவலர்ந்திடும்.

(எஃ)

பின்னையாளுரம் பெட்டவன்முன்புகா
னன்னலாருடை யாடைகொண்டேறுசீர்
மன்னவேட்டவன் வாழ்மனைவாயினின்
றென்னநாகங்க ளீர்ங்கரைமல்குமால்.

(எக)

விரவுவார்திரை வீசியமுத்தமு
மருவுபுன்னை மரத்துகுமொக்குளுங்
குருவினொன்றெனக் கோக்குநுளைச்சியர்
பரவளிக்குலம் பாய்தலோர்ந்துள்குவார்.

(எஉ)

உரவுநீடிமி லோட்டப்படுமொலி
பரவர்வீசிய பாசமிழுப்பொலி
விரவுமந்நலர் மீன்விலைகொழி
பரவையார்ப்பொடு பாயுமெதிரோலி.

(எங்)

பரமனாரும் பரதவராகியோர்
பரவமாதினைப் பாணிபிடித்தெலாம்
பரவவாழும் பதிமுதற்பஹைலம்
பரவுநெய்தலின் பண்பெவர்பாடுநர்.

(எச)

பாலை.

கோங்குபாடலங் கூருங்குராநெலி
தாங்குமீந்தொங் சார்சிலமலைச்சூழ்
னாங்கர்வாண்மே னடந்தவள்காப்பச்சீ
ரோங்குபாலையு மோதுந்தகைத்தரோ.

(எடு)

திணைமயக்கம்.

குறிஞ்சியும், முல்லையும்.

(வேறு.)

மலையின்மேவிய மஞ்ஞைகளா லுவமுல்லைத்
தலையில்வாரணங் கண்டிடன்றானுநின்றும்
தலைமெய்யாயிரு தானீவராமொருவடிவி
னிலவுகூறுகளாகிய வுறவினையிடுகழ்த்தும்.

(எசு)

முல்லையும், குறிஞ்சியும்

கருமைமன்னிய காங்குயில்கூவுறச் சாரந்
பெருவரைக்கிளி டேபதையர்மொழியெனப் பயிலு
மிருமைமேவிய குரவர்களிசைத்ததை யிசைக்குந்
திருவினமேவிடை மாணவர்தஞ்செயறேற்றும்.

(எஎ)

குறிஞ்சியும், மருதமும், மருதமும், குறிஞ்சியும்.

கருவரைப்பக டுதுபணைக்கரும்பினைக் கறிப்ப
மருதம்வாழ்கரும் பகடுகள்வரைத்தினை மேய்வ
விருநிலத்துமாக் களும்பரிவருத்தனை யியற்ற
விருதிற்றத்தவிம் மாக்களும்துசெய லேய்க்கும்.

(எஅ)

குறிஞ்சியும், நெய்தலும், நெய்தலும், குறிஞ்சியும்.

வரைக்கணுகங்க னெய்தணுகங்களில வாவத்
திரைக்கருங்கொடி கறிக்கருங்கொடியிற்றாபச் சேர்வு
தரைக்கண்மற்றவை பரற்பரம்பெபர்கள்சார்த் தனவென்
றுரைக்கமொர்வமை யோர்த்துறவுறுசெய லுறழும்.

(எக)

முல்லையும், மருதமும்.

வனத்தினுன்பயம் வயனிநையபத்தொடு மருவி
யனத்தினாலும்வே றறிதரவரியதாய்க் கலவல்
சினத்தினுலெதிர் சென்னிதாழ்ந்தனித்ததென் னவனிற்
றனத்தின்மங்கைகா ளீசன்மெய்க்கலந்ததைச் சாற்றும்.

(அல்)

மருதமும், முல்லையும்.

மருதநின்றெழு வயலையம்பொற்கொடி வனத்துத்
தூருமமென்னும்வண் குருந்தினுணுழைந்துமேற் துலங்கல்
பருவநேர்தரு சுவணவல்லிக்கொடி பண்டு
மருவுகாளிலிங் கத் துளார்த்திலங்குதன் மாணும்.

(அக)

மூலையும், நெய்தலும், நெய்தலும், மூலையும்.
மருதமும், நெய்தலும், நெய்தலும், மருதமும்.

மூலவெண்மலராக் கடற்சங்கினை மூட்டப்
புல்லுமங்கவை வெண்மணியாலவை புதைத்து
மல்லலம்புய நெய்தல்கள்கூம்புகான் மகிழு
மொல்லுநெய்தலன் னவைஞ்சிதருபொழுது துவக்கும். (அஉ)

நாற்றிணையும்.

வேறு.

மலைத்தேனாவ லூர்க்கோன்சொல் வனத்தான்பான வரசுடையாழி
யுலப்பினெய்தன் மலர்ப்பிரச முயர்காழிக்கோ னுரையொக்குந்
தலைப்பெயம்மூன் றையுங்கொண்டு தடத்திலார்தேம்பொற்கமலங்
குலத்தேவாரத் திருமுறையாங் கோசம்புதைபொன் மன்றொக்கும். (அ)

ஐத்திணையும்.

பலவின்சாறுங் காண்வெள்ளிற் பலவின்சாறும் பணையரம்பைப்
பலவின்சாறுஞ் சுரநெல்லிப் பலவின்சாறு நெய்தலின்வா
யலருந்தேனும் பூஞ்சாறு மைந்துங்கலவி நிறையவல்கள்
குலவும்பெருமைத் திருவருட்பாக் கோசங்கோயொத் திலங்குதுமால்.

வரைகொள்வளிய வச்சிரமும் வன்பானாகச் செம்மணியு
மரைகொண்முலலைச் சுரபியும்வண் மருதத்தருவும் பதுமமுநீ
டினாகொள்கடற்சங் கமுமாமைந் திணைப்பல்பொருளுந் தலைக்கூடிச்
சுரைகொண்டு பலகொலெனச் சுரநுண்மயங்க மயக்குதுமால். (அரு)

இன்னும்பல்ல வளங்களுள வெழிலார்பாண்டி நாட்டணி யைப்
பன்னப்பன்ன கேசனும்வாய் பலவாயுற்று முற்றனனாண்
சின்னஞ்சிறியே மேதுரைத்தேந் திகழுங்கானப் பேரூராம்
பொன்னம்பதியின் வியன்சீரும் புந்திக்கெட்டி யவாற்றைவாம். (அக)

நாட்டுப்படலமுற்றிற்று.

ஆசிரியர் செய்துள்ளார்.

சொற்பதப்பொருளதாய்ச் சுவணவல்லிதாய்ப்
பொற்புறப்படருபு பொலி டிடத்ததா
யெற்பகலொளிசெய்கா வீச்சுமுயர்
கற்பகமுறைவீது கானப்பேர்நகர்.

(க)

வழுதிநரீட்டினியதே வாரப்பாசுரங்
தழுவுமீரேழுமா தலத்தொன்றாயது
வழுவிலாவன்போடு வதிவர்மும்மலங்
கழுவுநீர துதிருக் கானப்பேர்நகர்.

(உ)

மலைமகளுறத்தரும் வாமபாகநீர்த்
தலைமகளுறத்தரும் சடிலவீடுபா
லலைமகளுறத்தரு மாக்கமெய்க்கலை
கலைமகளுறத்தருங் கானப்பேர்நகர்.

(ங)

விதியுறவருள்வது மேயநல்லற
நிதியுறவருள்வது நிலவுவான்முதற்
பதியுறவருள்வது பகருமின்பமேற்
கதியுறவருள்வது கானப்பேர்நகர்.

(ச)

விண்மணிசூழ்தர விரிந்தவையமாம்
பெண்மணிமுகநிகர் பெற்றித்தாயது
நண்மணியொளிர்தமிழ் நாடதன்வலக்
கண்மணியனையது கானப்பேர்நகர்.

(ரு)

புற ந க ர்.

வேறு.

பொன்னகர்ச்சூழ்நதைந்தென்னப் புகன்றிடப்பட்டகாவிற்
கென்னெழி லுளதென்றேசி யெழீஇப்பொருவான்சென்றவ்வுர்
மன்னவனுர்தியேழும் வழித்தடைசெயக்கீழ்த்தாத்தி
யன்னதைவளைந்தெனச்சூழ்ந் ததுமரனளப்பில்சோலை.

(கூ)

பலர்துகர்தரவிவந்த மன்மரம்பொதுள்பொதும்ப
ரலர்தருநெடியகோட்டி னடர்ந்தமஞ்சரிபீர்ப்பு
மலரைமேற்போர்த்துநின்ற மலர்த்தலையுலகந்தன்னை
மலர்தலையிலகமென்ப வகுத்தபல்விகாரந்தோந்தோர்.

(எ)

மதுக்குடம்விரிந்தாற்போன்று வன்பொழின்மலரின்வாரு
மதுப்பெருக்காரந்தழுநீர் வயிறுநீண்டப்பாற்பாயு
மதுப்பெயர்ந்திடுங்குள்ள வாய்மைகண்டதுமானத்தான்
மதுக்கடலொன்றுண்டென்றே வழங்கினர்வையத்தேரே. (அ)

ஒவ்வொருமலருந்தேவ ருறையுளாப்பெறித்தழைத்த
செவ்விரந்தனத்துவீழ்ந்து திமதுப்பருகும்வண்ட
ரவவியலமரரில்லத் தரும்பொருளனை துந் துய்ப்பான்
கவ்வினர்கொள்ளுகொள்ளுங் கரியதானவரைமானும். (ஆ)

சேவரைதுவசக்கைமா தேவனாற்பொதுமையின்றி
மீவருமீசநாம மேவியதென்னப் பாரிற்
பூவெனப்படுவதிந்தப் பொறிவாழ்பூவெனச்சிறந்து
மாவுயர்கமலம்பூத்து மலிபலதடங்களுகுழும். (இ)

இருமருப்பினிரொன்றில்லா விபமொன்றைச்சூழ்ந்திறைஞ்சி
யிருமருப்புடையயாங்கு எரிருவினை துமித்துமவானீ
ரிருமருப்புடையயானை யெம்மைத்தாழ்ந்தேத்திலெம்மி
னிருமடங்கிடர்துடைக்கு மென்னு மாலபாணைபல்ல. (ஈ)

வாரியிலயாத்தவேழ மதப்பெருக்கதுகாற்கூட்ட
மார்தலினாலங்கு மல்லதேலாழியெட்டாஞ்
சேருமக்கடமெல்லாந் திமில்களாந்தறிகளெல்லாஞ்
சீரியகூம்பாமேன்மொய் சீமூதம்பாயாபன்றே. (உ)

பாற்கடற்பிறந்துவந்த பரித்தலைருமிதித்து
மீக்குலவென் றாமேற மிளிருமோராழித்தேரை
யேற்கவானீர்த்துச்செல்லு மெழுமாவுமெழாமாவாக
மேக்குறப்பாய்பல்வாசி விசித்தமந்திரங்குளபல்ல. (ஊ)

கதிகளோரைந்துங்காட்டிக் கவனவேகத்திற்சென்று
குதிகொளுந்துரகத்தின் குழாங்கள்வாயுமிழ்விலாழி
பதியுமவ்வயனச்சேற்றிற் பருமச்செம்மணிகள்வீழ்ந்து
வதிதராவென்னிலாங்கு வருக்குறாதேவர்செல்வார். (க)

நண்ணுநா லுருள்கள்பூண்டு நாற்றிசைச்செல்மாண்பேய்யாம்
விண்ணகத்திரவிதேவன் மேவுபுலுரும்வைய
முண்ணிலவுருளொன்றேபூண் டோர்திசைக்கேபோரீர்த்தத்
திண்மைகாற்காற்கூறென்றே சிரித்தெனவொளிரந்தேர்கள். (கா)

உயர்ந்திங்கொடிகண்மேலா லுன்றியதணிமட்டன்று
வழந்தருகுறிப்பிற்கென்றே வகுத்துரை தரப்பொலிந்து
பயந்தருபான்மையில்லீப் பகைஞர்தானையெய்துஞ்சாய்க்குஞ்
சயந்தனமாகப்பூண்ட சயந்தனசாலைபல்ல.

(௧௬)

கூற்றுநீர்படிவன்மெய்க் கூறிரண்டாக்குங்கோளார்
சீற்றமேற்கொள்ளினிவிண்ணின் சீயத்தின்மேலும்பாய்வார்
மாற்றுதற்கரியதாய மானமேபூணாப்பூண்பார்
தோற்றவெங்கீண்பாரன்றித் தோற்றுவெங்காட்டார்வீரர்.

(௧௭)

தோமரீம்வான்வேல்குந்தஞ் சூலந்தண்டாழிநாஞ்சில்
காம்புநாந்தூக்கினை கப்பணம்வீசும்விஞ்சை
நாமவெஞ்சிலைநாண்பூட்டி நற்கணைதொடுக்கும்விஞ்சை
காம்பன்சேய்நிகர்த்தவீரர் கற்குங்கல்லூரிபல்ல.

(௧௮)

மூன்றைநாட்சென்னியேற்று முடுகிவந்தியற்றப்பட்ட
துன்னும்வாட்டுகோட்டை தன்னைத்துவைத்துப்பூவெனமிதித்துப்
பன்னருந்துகள்படுத்த பாழியம்புயத்துவீர
ரின்கைரத்தாரென்னி னிவர்வலியிசைக்கற்பாற்றே.

(௧௯)

வேழமாவாதிகட்கு வேண்டுமுன்சமைக்குஞ்சாலை
சூழநாற்படைக்கியன்ற தோட்டிமத்திகைவாராதி
யேழுயர்கொடிஞ்சிமற்று மெழில்படவமைக்குஞ்சாலை
யாழிவேலாதியேதி யாக்குஞ்சாலைகள்பற்பல்ல.

(௨௦)

இடைநகர்.

வேறு.

சுவணமாமலை யினைத்தினமொழிவின்றிச் சூழ்ந்து
கவலயர்ச்சியை மீற்றுவாறொன்பது கதிரு
மவிர்தாக்குழீஇப் பொலிவினோருழையுறைந் தாங்கு
நவமணிக்கணங் குழிற்றுசெய்குன்றுக ணகுமால்.

(௨௧)

தரளவெண்மணிக் காவணங்களும்பொனிற் சமைத்த
வரமியங்களும் பளிக்குமாமேடையு மரங்குங்
கரவில்லிசம்மணித் தெற்றியுமொளிர்மர கதத்தான்
மருவுவேதியுங் கண்கவர்வனப்பின வயங்கும்.

(௨௨)

தூம்புதுண்டுளேச் சிவிறியுந்துருத்தியுங் குழலுங்
காம்புறழ்ந்ததோண் மாதருமைந்தருங் கைக்கொண்
டோம்புகந்தரீர் புயமுலையூடுற விசிக்
கூம்பில்தட நீர்வழிதாக்குடை குவரால்.

(௨௩)

கதிரும்வாவிரீர் குடைதலீற்கன்னியர் 'கோங்கை
பொதியுநுண்டுகில் விலகல்கண்டாடவர் புளகித்
ததிகரித்திடு வியப்பினராழ்மகிழ் வடைவார்
புதைதனம்வெளிப் படிற்களிப்புறாரெவர் புவிமேல். (௨௪)

மண்ணுசந்திர காந்தமாடத்தவர் மார்பிற்
கண்ணுறங்குறு மங்கையர்முகத்தெழில் கள்ளத்
தண்ணிலாமதி கதிர்க்கரஞ்சாளர நுழைக்க
வுண்ணனீர்பெரு கலும்விழித்திடவவ ழோடும். (௨௫)

அம்பொனாக்கிய மாடமேலரமியத் தலத்து
வம்புலாமல ரமளியின்மைந்தர்தம் புதிய
கொம்பனூர்கலை நெகிழ்க்கநாண்கொண்டுகண் புதைப்ப
பம்புமோர்துறைக் கோவைநூல்பாடுவர் குமரர். (௨௬)

பளிக்குமாடமேற் பள்ளியிலூடிய நல்லா
ரொளிக்கவாடவ ரொதிர்ச்சுவர்த்தோன்றவ ருருவை
விளிக்கவுட்புக முட்டுறீஇவென்கினர் நிற்பக்
களித்துவந்தவர் குயம்புயமுட்டிடக் களிப்பார். (௨௭)

கூடமேனிலைப் பள்ளிகொளரையினுட் கொண்க
ரோடுமேவிய புதுக்கடிமின்னனா ருறச்சூ
ழாடியிற்பொலி தந்நிழன்மாற்றவ ராமென
ஹாடவன்னவ ரடிமுடிச்சூடியஃ தொழிப்பார். (௨௮)

மணிசெய்மேனிலை மாடமேலூடிய மடவார்
பணியுமாடவர் சென்னியிற்பதமெடுத் தோச்ச
வணிசெய்நூபுரத் தெழுமொலியரம்பையர் செவியி
னனுகவன்னரு மூடுவரந்நல நயந்தே. (௨௯)

கண்ங்கொண்மாமணி மாடமேற்கந்துகம் பழில்கா
லணங்கனாரணி யணியிற்சிந்தியமணி யொன்று
வணங்கிவானவ றூர்விழவலிந்தவ ருரிமை
யினங்கமுன்னடை யெதிர்மறையாச்சொலிக் கவர்ந்தார். (௩௦)

சங்கவெண்கதை தீற்றியுமாடமேற் சரிக்கு
மங்கைமார்பதத் தலத்தகச்சுவடுகள் வயங்க
றங்குதிம்பயச் சலதியின்மீமிசைப் பரவிப்
பொங்குகோகந தம்பல்மலர்ந்தன போலும். (௩௧)

சந்தமரீடமே னடம்பயின்மங்கையர் தங்குள்
கந்தவார்குழற் பூந்துகணறவொடு கலவி
வந்துகீழ்ப்படி தரவதில்வழுக்கிவீழ்ந்தெழுவார்
மைந்தரன்னதும் பரதத்தோர்வகையென மகிழ்வார். (௩௨)

வாய்ந்தபேரெழின் மாடமேற்பந்தெறி மகளிர்
கந்தனின்னதுதிர் ந்ருமீலர்க்குப்பையைப் பணிசேய்
மாந்தர்மாற்றவுங் கற்பகம்பொன்மலர் குவிப்ப
வாய்ந்திடாதுலீ வாக்கிழியிதுகொலென் றயிர்ப்பார். (௩௩)

இந்துகீந்தவெண் சிலையினினியற்றுமா ளிகைமேற்
கந்தவாகனாற்றிதுத்திடுகளங்ககீர் பெருக்கிப்
புந்திதாதைரிச் சலுங்கழுவுறுதொழில் பூண்டர்
றைந்துகாட்கொருநாடொழிலொழிவையு மடைந்தான். (௩௪)

வடுக்களில்லர மியத்திடையிருந்தெழின் மாத
ரெடுத்தெறிந்திடு வெண்மணியம்மனை யிருவா
னடுக்குமேற்பதிந் திருந்துபின்விழுவன வறியா
ருடுக்கள்வீழ்ச்சியென் னுரைப்பரவ்வுரையுமோர் பொருளோ. (௩௫)

வதியுமாடமேன் மடவரலொருத்தியெய் யூது
மதியைப்பாங்கிதன் முகமெனத்திலதமுன் வணைந்தா
ளதனையோர்தரா தும்பரார்குளங்கமென் றறைவார்
முதலெய்யாமையென் முற்றுமெய்யாமையா மன்றோ. (௩௬)

நீனிற் ததுகிற் கொடிபலமாடத்து நிவந்து
தூனிற் தத்தவா னதிப்புனரேய்ந்து பஃதுளிகண்
மேனிலத்துநின் நெங்கணுய்வீசுவ கண்டோர்
நீனிற்புயல் பொழிந்ததென்பார்சுர நிலத்தே. (௩௭)

மொய்த்தநீன்மணி மாளிகைதுழைந்தூராய் முன்னு
ளொத்தமாமதி யுடல்கறுப்புற்றிடும் பின்னாண்
முத்தவெண்குதை மூடுமாடத்தூராய் வெளர்க்கு
மித்திறத்தினு விருபக்கமாயின வென்றும். (௩௮)

பொன்னினுலுயர் பொங்கொளிமாடமே லூடு
மின்னனூர்களைந் தெறிதருவெறிமலர் மாலை
மன்னுமவீதிசெல் குமார்தோள்வீழ்தலு மீணத்தூழ்
பின்னரம்பவத் தாயினுமாமெனப் பெட்பார். (௩௯)

மணியுடையு மாடையுமுண்டியு ம்விந்து
திணிதலாலவன் வறிஞரோயில்லைகற் சிலரங்
கனுகின்மாடமே லாடினர்களைந்தெறி பாரத்
தணிகளத்திலு ழால்விழத்தனபதி யாவார்.

(சும)

உண்ணகர்

வேறு.

தவத்துயர்பொதியக் கும்பசன்கையா சமுனித்துத்தாழ்த்திடப்பட்ட
வுவர்க்கருங்கடலும் விந்தமாம்வரையு முற்றனனந்தமாமுனிவன்
றவப்பெருவலிமை தூயகாளீசன்றனைமுனஞ்சூழ்ந்ததர்லென்றே (ஓம்.
துவக்குமுன்னுருவுற் றடைந்துசூழ்ந்தாங்குச் சூழ்ந்தனகிடங்கருமெயி

நொச்சியுமகழு முன்றவஞ்சிறிது நோற்றிலாவிழிவினி னன்றோ
நச்சியஃதுஞற்றி யுயர்தமிழ்முனிவ னக்கியேதாழ்த்தினன்முன்னு
ளச்செயலிந்நா ளகத்தியரநேக வாயிரர்துவன்றினுமாகா
நிச்சயநங்கா ளீசனைச்சூழ்ந்த நிகரிப்புண்ணியவலி யெளிதோ. (சஉ)

எத்தகையவரு மெட்டொணுவழலா யெழுந்தருளெம்பிரான்முடியை
மெய்த்திடவயன்பிற் கண்டிலிந்த வியன்மதின்முடியையுங்காண்பாம்
பத்தருள்ளுறாவோ னடியினையரிபிற் பார்த்திடிலியாமும்பிற்பார்ப்பா
மித்திருநகரை வளைந்துகம்பீரத் திலங்ககழியினடியையுமே. (சங)

உயர்ந்துமேற்புகுந்து நீண்மதிலரண முப்பர்தம்பதங்கடந்ததுநீர்
பயந்துகிழாழ்ந்து பாம்புரிநாகர் பதத்தினைக்கடந்ததேயன்றி
முயன்றுமுன்னையதின் முடியினையேறி முற்றியகடந்தவரில்லை
யியன்றபின்னையதி னடியினேமுழ்கி பிழிந்துகிழக்கடந்தவரில்லை. (சச)

ஆழ்ந்தகழப்பட் டதகழியென்ன லாய்ந்திடுகாரணக் குறியாங்
கீழ்ந்தவிவகழிக் கப்பெயருலகு கிளந்தகாரணவிடு குறியே
சூழ்ந்தரன்செய்வ தரணியென்றுரைத்தல் சூழ்ந்திடுகாரணக்குறியாம்
நாழ்ந்தவிம்மதி லுக் கப்பெயரெவரும் வகுத்தகாரணவிடு குறியே. (சடு)

பாம்புரியதனிற் படர்ந்துண்டடர்ந்த பற்பகு வாய்ச்சிசுமாரந்
தோம்புரிவாளை யாதியேயமையுஞ் சூழ்ந்தெதிர்த் திடு மிகல்செருப்ப
ழீவம்புரியவைதா மிலக்கியஞ்செய்யாவிடின்மதின்பொறிகளேயடர்க்குங்
காம்புரிவீர ராழிமுற்படைகள் கையணி யாழிமுற்பணியே. (சக)

இஞ்சியின்மேய பெருநிக்கரியொன்றே யெதிர்த்த நூநிரதங்கணூறுந்
துஞ்சலில்லிங்க வேற்றினிலொன்றே தோலினமாயிரந்தொலைக்கு
மஞ்சலில்புண்ட ழிகத்துளொன்றே யயுதவாம்பரித்திரளழிக்கு
நெஞ்சினுட்சினத்த வெய்யினத்தொன்றேயுதவன்பதாதிமெய்கிழிக்கும்

இஞ்சிமேலுண்டு உதாசையையருண னெழுபரிமத்திகையென்பான்
விஞ்சையர்கலவி யயர்ச்சியையப்பாற்ற மேவியிவிழிகளென்பார் .
மஞ்சிவாரிதன் னகீர்விழவினுக்கு மன்னியவணிப்பொருளென்பான்
மீஞ்சமில்லலகோர் தலையணைப்புறும் விழிப்படாதுரைத்திலரேதும். ()

பரத்தையர்வீதி

வேறு.

அமரர்கோமக னாசிரங்கண்கள்பெற்
றமர்தலெற்றினுக் காவென்றுசாவிடி.
னமரர்வந்தனை யாற்றுமிம்மாநக
ரமர்பரத்தைய ராரெழிநோக்கற்கே. (சக)

இருதனக்குவை யேயந்தபரத்தையர்
பெருவிலக்கிடு பேரின்புகிட்டுமோ
தருமுதற்பல சார்சென்றிரந்துகொள்
ளொருதனக்குவை யுற்றவிண்வாணர்க்கே. (கூல)

வெள்ளை நுண்டுகின் மெய்வெளித்தோன்றப்பூண்
டுள்ளழைத்துவந் துள்ளுறுப்பாசைமேற்
கொள்ளமுன்னெதிர் காட்டிக்குலாவியே
கொள்ளுகொள்வர் குமரர்தங்கைப்பொருள். (கூக)

புறத்தகத்துப் புணர்ச்சிவிசேடங்கள்
புறத்தெவர்க்கும் புலப்படவிற்குவர்ப்
புறத்தகத்துப் பொறித்தனர்சித்திரம்
புறத்திலன்பு பொதிவிலமாதரோ.

கூக

ஆவணத்தி லடுக்கியபல்பொருண்

மேவுசிறிசில சிற்சிவ்மெச்சுவர்

நீவுறாவிலை மாதர்நியமத்தி

னோவியத்துளொவ் வொன்றும்வேண்டாரெவர்.

(௫௩)

அத்தநல்கி யழைஇக்களரத்தமு

முத்தநல்கிவெண் முத்தமுங்கொண்டவர்

வித்தமெத்தனை யத்தனைவிற்பின்ப

மொத்தபின்பனூ வுந்தாராவேசையர்.

(௫௪)

வாணிபத்தெலா மன்னுமிலாபமும்

பூணுநட்டமும் பேரதுமிவ்வேசையர்

வாணிபத்தா தியமன்றிமற்றதில்

காணிவன்னதுங் காலிடையுண்டரோ.

(௫௫)

வரைவிலாரெனும் பேரேமரீஇயினார்

வரைவிலாத்தெரு வண்மைசொல்வாரெவர்

வரைவிலாப்புகழ் வாய்ந்தவேளாளர்தம்

வரைவிலாமறு கின்சீர்வகுக்குமால்.

(௫௬)

வேளாளர்வீதி.

உயர்ந்தகங்கையி னெண்மைக்குலத்துதித்

தயர்ந்திடாமலா சாரமனைத்தையு

நயந்துநல்லற நாடிப்பெறுப்பயன்

வியந்துவாழுகர் வேளாண்மரபினர்.

(௫௭)

எந்தநள்ளிரு ளேவரதிதியர்

வந்துநண்ணினும் வாழ்வின்வேளாளர்தா

முந்துமன்பி னுணைக்களட்டேடுவார்

முந்தைமாறர்போன் முட்டுப்படாரரோ,

(௫௮)

எத்தினம்விருந் தெய்தப்படாததோ

வத்தினந்தா னவம்படுகின்றதாந்

தூர்த்தினம்மெனச் சூழுவரன்னவ

ரத்தினத்திலென் றுயினுநேர்ந்திலர்.

(௫௯)

பூதியேபெரும் பூதிழையச்சாதன

மாதியேயுயர் வாழ்வுழிச்சாதனம்

வாதிவ்சைவ மதமேமதமென

வேதியுற்றவற் றைக்கண்ணினோம்புவார்.

(௬௦)

முன்கூலத்தவர் மூவர்க்கும்வேண்டிவ
நன்குளுற்றி நடைபெறுஞ்சானவீ
தூன்கூலத்தர்சீர் சாற்றினம்வையிவர்
மன்கூலத்தெரு வாழ்க்கையுஞ்சாற்றுவாம்.

(௯௧)

வையியர்வீதி-வேறு.

உமையெதிராநடிகுமெமமா னூன்றுதாணமல்லிலெல்லா
மமைதரவொடுக்குமாபோ ஷார்ந்தவெந்நிலத் துந்தோன்றுஞ்
சுமைதருபொருளனைத் துந் தெரிகைப்படத்தம்முட்கொண்டு
தகைநிகீரின் நிராளுந் தழைப்பனவணி.கர்மாடம்.

(௯௨)

தருணநேர்நோக்கித்தம்பாற் சார்ந்தொடுங்குயிர்கடம்மை
யொருவில்பல்லிடத்துஞ்செல்ல வுய்க்கும்ப்பரமனென்னப்
பெருகியவணிகர்மாடம் பிறங்கமுற்கொண்டபண்டந்
திருவுறுகாலந்தேர்ந்து செலுத்தியுதியம்பெற்றோங்கும்.

(௯௩)

விலைமலிநாளிற்பண்ட மிகுதியிற்பல்லகொண்டு
விலைகுறைநாளவற்றை விற்றுமிக்கிலாபங்கொள்வார்
விலைகுறைநாளிற்கொண்டு விலைமலிநாளில்விற்று
விலைநிலைமாநிரட்டம் விதியினுமடையாரன்றார்

(௯௪)

காணப்பேருர்வாழ்செல்வக் கனதனவணிகமாத
நீனப்பேர்வுரியகந்தை யெனநினைஇக்களைந்தெறிந்த
தேனப்பேர்த்துளவோன் றாசிற் சிறந்தபொற்றுக்கிடம்மை
வானப்பேருரார்வெளவி மருங்ககைஇப்பொன்மையுற்றார்.

(௯௫)

மானிதிவணிகமாக்கண் மனைகள்வாய்வாணிபஞ்செய்
நீறிநக்கம்பளத்தி னின்னுதிர்மரகதங்க
ளானமாசலகனிப்பா ரள்ளிச்சென்றியக்கர்கோன்பா
லீனமாவிற்கக்கொண்டே யுபைமரகதனென்றானான்.

(௯௬)

நிறைவளவணிகச்செல்வர் நியமத்தினூடுபுக்குக்
குறைவில்செம்மணிப்பூணுடை கொளவுளத்தவாய்வேண்டாருந்
தறையிடைச்சிலருண்டன்றார் தாய்வயிற்பிறந்தவண்ண
மறையுமேற்சுமையொழித்த வவதூதராயினோரே.

(௯௭)

எவ்வெத்தேயத்துமுள்ள விரும்பொருளீட்டவல்லா
ரவ்வுத்தேயத்துஞ்சைவ வறங்களையீட்டவல்லா
ரெவ்வெத்தேயத்துமன்ன மிடுங்கொடிநாட்டவல்லா
ரவ்வுத்தேயத்துஞ்சீர்த்தி யணிக்கொடிநாட்டவல்லார்.

(௯௮)

எந்தநாட்டினைப்பூவேந்த ரெய்திநூதனமாக்கைக்கொண்
டுந்துதங்கொடிமுன்னட்டே யுபர்ட்சங்கோனுட்டுவாரே
லந்தநாட்டுடனன்னாரு மடைந்துவெவன்கைச்செவந்
சந்தமாங்கொடிநட்டேவத் தகச்செங்கோனுட்டுவாரால்.

(௬௧)

தனதர்கள்பல்லோர்தொக்குச் சார்ந்தெனவயங்குநாய்க
ரினமலிமறுகின்வண்மை 'பெம்முரையளவிற்றாமோ'
தினகரன்சலியுங்குன்றத் திகழ்மணிமுடிமுடித்த
கனதனமன்னர்விதிக் கவினையும்புனைதல்செய்வாம்.

(௬௨)

அரசர்வீதி

மையின்மாணிக்கங்கொண்டு வனைந்துசெங்கேழ்பொருந்தித்
துய்யதண்டிங்கட்டுண்டஞ் சுரந்திமுடியளாவி
வெய்யமுத்தலைச்சூல்வான்மீன் வெண்டலையேயெந்திச்
செய்யகோல்வேந்தர்மாடந் திகழுருத்திரனையொக்கும்.

(௬௩)

புறத்தெலாரீலக்கற்கள் பொதிந்துசெம்மணிசூயின்ற
நிறத்தசாளரங்கண்மேக்கு நிலாவப்பல்கிரமேவி
யறத்துளிரசர்மாட மாபிரங்கமலக்கண்வாய்
புறத்தவீர்மணிசெய்மோலி பொலிந்தகார்வண்ணற்போலும்.

(௬௪)

பொன்னொளிர்பதுமராகம் புறமெலாமுறப்பதித்து
மன்னநாற்றிசையும்வாயில் வகுத்துமேற்சிகரிநான்கு
துன்னவேயந்தவிரும்வேந்தர் சூழ்ந்துறைமாடநான்கு
நன்னிதிமோலிபூண்ட நான்முகத்தேவைமானும்.

(௬௫)

படரொளிமரக்கதங்கள் படிதரப்புறங்குயிற்றி
யடிமுதன்முடியின்காறு மமைத்தசாளரங்கள்பல்ல
வடர்தருமன்னர்மாட மாபிரங்கண்களுற்ற
வுடலவீர்தரவான்வேந்தா யுறைகரியவனைநேரும்.

(௬௬)

முரசதிர்தரும்பேரோதை மொய்த்தச தூங்கவோஷை
விரவுசிற்தரசர்வந்து விரைஇத்திறைகொட்டுமோதை
பரவியபாவலோர்க்குப் பரிசிற்பொன்னளக்குமோதை
யரசர்கள்மேவிவாழு மரண்மனைமுன்றிலெங்கும்.

(௬௭)

வலியினுல்வாகைதன்னுல் வளமலியளவில்செல்வப்
பொலிவினாற்கொடையால்யாரும் பொருவிலாமன்னர்வீதி
யலகிலரவளஞ்சொல்வாரா ருருமறையனைத்துந்தேர்ந்த
மலிபுகழ்ந்தனாள் மறுகின்சீர்வளமுஞ்சொல்வாம்.

(௬௮)

அந்தணர்வீதி.

அறுதொழிலாளராகி யைந்தெழுத்துண்மையாயநகு
மழிவினன்மறைகடேர்ந்து வளங்கெழுமுன்றுதியு
யீறுதூலிலாமலோம்பி யிருவினையொப்புக்கண்டு
குறுக்கிலாவோர்ஞானங் கூடியந்தணர்கள்வாழ்வார். (எஎ)

கொலைவினேகூடாதென்னக் கூறியவேதங்ஹோண்டே
தொலைவில்பல்பசுக்கள்கொன்றுஞ் சூழ்பவந்தம்மைச்சாரா
துலைவில்பேறதுசுவர்க்க முண்ணமயன்றிப்பவர்க்க
மிலைபிலையென்றேதிகை யேந்தினு ரந்தணுளர். (எஅ)

வழங்குமெத்தேவர்க்குந்தே மாதேவனென்றேவேதந்
தழங்குரலெடுத்தீந்தத்திற் சாற்றிடுமளவைக்கேற்ப
முழங்குசெந்தியினுப்பண் முதலவணியமானுகி
யெழுந்திடக்காட்சியானு மிருகணற்பார்ப்பார்ப்பார்ப்பார் (எக)

எழுதிலாவெழுத்தென்னும்பே ரியன்மறையாகமங்க
டமுவிபுராணமென்னச் சாற்றுமுந்நூ லுந்தேர்ந்தோர்
வழுவினாவிவரேயென்று வையமோர்ந்துணரவன்றோ
பழுதிலாமுந்நூன்மார்பிற் பரித்தனர்முத்தீச்செல்வர். (அஃ)

பொதுமையுஞ்சிறப்புமென்னப் புராதனனபுகன்றவாய்மை
முதுமறையாகமங்கண் முழுதுமோர்த்தென்னும்பூசை
பதியுமான்மார்த்தத்தோடு பரார்த்தத்தும்புரி இத்தலைக்கோர்
மதிபெறுமாதிசைவர் வாழ்க்கையுமோர்பாலோங்கும். (அக)

தடையொரிஇநியமம்பூண்ட சரியையர்மடமுமோர்பாற்
கெடலருமுண்மைவாய்ந்த கிரியையர்மடமுமோர்பா
லுடவினப்பயற்சினோக்கா யோகியர்மடமுமோர்பா
னடலையென்றுலகைக்கண்ட ஞானியர்மடமுமோர்பால். (அஉ)

பூரணபுராணப்புத்தேள் புரம்பொடிபடுக்கக்கண்ட
வாரணவுடையுடுத்த வையமாம்வையந்தன்னை
யேரணயாத்திடப்பட்ட டீர்த்தெழுபரிமாநான்குந்
தாரணநடைபயின்று தங்குசாலையுந்துலங்கும். (அங)

முதலைவாய்மதலைதந்த முதிர்சுவையமுதுங்கல்லை
மதலையாப்புரிந்தபாலு மயிலையிலவெள்ளையென்பைத்
திதலையாருயமின்னுக்கு தேறலுமூங்கையின்வாய்க்
குதலைநல்லிடைசெய்கண்டுங் கூட்டியூட்டிடமுமேரங்கும். (அச)

இயந்தருமெழுத்தேசொல்லே யிருவகைப்பொருளையாப்பே
நயந்தருமணியேயென்ன நவீன்றவைந்திலக்கணங்க
ளியன்றமாணவர்கட்கோதி யிலக்கியப்பன் னூல்போதித்
துயர்ந்திடுமிருமொழிக்கல் லூரிபும்பலவாயோங்கும்.

(அதி)

தளவரும்பனையமூர நமனியமன்னகுபம்
வளமுறுகருணைவர்க்க மதுதுதிமுப்பழம்பால்
குளம்விராவியிற்றுண்டி குறைவறவெவர்க்குமென்று
மளவிருநேயத்தோடு மருத்துசத்திரங்கண்மன்னும்.

(அசு)

சித்பரம்பொருளாமீம்மான் நிகழ்தரக்கூடற்பாங்கர்ப்
பொற்பவந்நாளமைத்த புனற்சாலையொன்றானு
மற்புறுமெவர்க்குமாகா தாஞ்சிலர்க்கதுபோலாது
பற்பலதண்ணீர்ப்பந்தர் பலருக்கும்பயந்தந்தோங்கும்.

(அள)

வேறு.

ஒருபடித்துறை செம்மணியொளிர்வழி யே
மொருபடித்துறை யுயர்ந்தவெண்ணிலாவிரி வயிர
மொருபடித்துறை பைங்கதிருமிழ்மர கதங்க
ளொருபடித்துறை யுறப்புனைதிருக்குளம் பலவாம்.

(அஅ)

வீடெலாமிளஞ் சேய்க்குழாமிளிர்வொலன் மறுகின்
மாடெலாம்பெரும் விழவுலாவியன்மணி மன்றத்
தூடெலாமதிர் முழுவெழிலுவெளி முன்றிற்
பாடெலாமூர சொலிகெழுமங்கலம் பல்கும்.

(அக)

இல்லையிலையென் நிரந்திடுமாதலர் வேட்ட
தில்லையென்றசொன் மெய்த்துனிபுரியுநோ யிடையூ
நில்லைவன்கடு மொழிகளவிழிதொழில் பொய்மை
யில்லையென்னின்மற் றெடுத்துரைத்திடுவதென் னினியே.

(அஃ)

உவனகேதனனாதி யவும்பாரர் துவன்றி
யீவணவண்டெரிவரியதாய் யிளிர்ந்துபல் விரவி
சிவனநாப்பணன் னியதுகாளீசனார் சேய்கள்
சுவணவல்லியுஞ் சூழவுற்றுறைந்தருள் கோயில்.

(அஃ)

தூயதாகிய சோதிமாவனத்தகா னப்பேர்
மேயபொற்றளி மூகாணியாஞ்சூழ்ந்துறை விண்ணோர்க்
காயவாலயம் புரங்குயிற்றாதன குலமா
நாயகப்பெரு மாமணிநம்பனார் மானம்.

(அஃ)

துதிகொளிப்பதி வந்துகாளீசனார் துளவேவான்
விகியினால் யாவடிப்பூசையான் விண்பொற்
பூதியுளரடை பாக்கியேநோக்கவுற் றாங்கு
மதிஸ்மிசைப்பல விடைக்கணமன்னிமேல் வயங்கும.

(௯௩)

இமைத்தலில்லவா யெழிலுருவத்தினைப் பிலவாய்ச்
சமைத்தலுணையி லாதவாய்த்தமனியத் தநற்செய்
தமைத்தேதவர்த முருப்பலுதாங்கலா னரன்கைச்
சுமைத்தனுப்பல போன்றனதோபுரத் தொகுதி.

(௯௪)

பத்துநூறுகான் மண்டபமாளிகைப் பத்தி
மத்திநூறுகான் மண்டபஞ்சுளிகை மன்றஞ்
சுத்தவேள்வீசெய் மண்டபஞ்சுழ்பரி வார
நத்துதேவரா லயங்களுநளிகிறந் தோங்கும.

(௯௫)

வெணவொண்மணி மேடைமேற்கிளர்பெருங் கண்டை
சரணரைத்தினங் காளையார்தளிப்பணி யாற்றக்
கரணமுற்றுணர் புலரிமுற்காலங்க டோறும்
பிரணவீத்தொனி யேயெனப்பேரொலி யெழுப்பும்.

(௯௬)

பல்லியங்களின் முழக்கமும்பழமறை வாழ்த்தும்
வல்லமுவர்பா சுரங்களும்வாசகப் பாவு
நல்லவிண்ணர மகளிர்கண்டந்தரு சதியும்
புல்லியாறுபோழ் தினுந்திருச்சநதி பொலியும்.

(௯௭)

அமரராதிய ரடைந்தியற்றருச்சனை யழகுந்
தமமிலாதமெய்த் தவமுனிவர்துதி யழகு
நமவெனப்பணி நராதிபர்செய்ப்பணி யழகு
மமைதரப்பொலி சந்நதியழகுமே ல்ழகே.

(௯௮)

தூலலிங்கமென் றுகைத்திகெடரொளி மானத்
தேவவார்மது நயியரீராட்டிவண் டிசையாஞ்
சிலமந்திரத் தொடுமலர்தூயருச் சித்துச்
சாலுமன்பரை யொத்துநின்றோங்கு *மந்தாரம்.

(௯௯)

இன்னதாயபன் னல்லெழிலியைந்தழங் கோயி
றன்னுளார்ந்தெலார் தழைப்புறநமதுகா ளீசன்
சொன்னவல்லிச மேதனாய்மைந்தர்கள் சூழ
மன்னிவீற்றிருந் தரசுசெய்தென்றுமே வாழும்.

(௧௦௦)

நகரப்படல முற்றிற் று.

ஆசெய்யுள் உகை.

* மந்தாரம் அத்தலவிருகும்.

நைமிஷப் பட்டலம்.

பற்பலமுடிகடாங்கிப் பகருமுழிகடோரோங்கிக்
கற்பகத்தருக்கணாளுங் கணிகனிதருஞ்சீர்மல்கி
யற்புறுகருட்சித்த ரமீர்தாரணரியக்கர்
சொற்பதமறைகள்வாழ்த்தித் துதிப்பதுகைலைக்குன்றம். (க)

அத்திருமலையின்மேலோ ராயிரங்கான்மாடத்தின்
மத்தியில்வலனங்கத்தா மணியொன்பான்குயிற்றப்பட்டெட்
டத்தியின்மருப்புநட்டாங் கணிபெறவமைந்தகால்கள்
பத்தினோடாறுதாங்கும் பளிக்குமண்டபமொன்றுண்டால். (உ)

அவ்வரங்கத்துண்மேய வரிப்பிடராதனத்திற்
றெவ்வரங்கஞ்சம்வேற்கைச் சிகண்டியூர்குமரவேளு
மெவ்வரங்களையுநல்கு மிபமுகத்தேவுஞ்குமு
வெவ்வரங்கதுவும்வாட்கண் விமலையும்வாமேவ. (ஈ)

மதியிளங்கொழுந்துவிச வரந்திதிவலைசிந்தப்
பொதிசடைமுடிமேற்றேவான்பொன்மலர்மாரிபெய்ய
விதிமுதலரிவலாரி விதிமுறைபணிந்துகிற்பக்
கதிரவன்மதிதியாமுக் கண்ணன்வீற்றிருந்தகலை. (ச)

காசிபன்கபிலன்சத்தி காத்தியாயனன்பரத்து
வாசன்முற்கலன்ககோளன் வாமதேவன்வசிட்டன்
கோசிகன்பிருகுவிதி கோத்திரன்காலவன்னார்
வாசன்சீவற்சன்சம்பு மவுற்கலனாபத்தம்பன். (ரு)

சவுனகனெழுவாயான தவமுனிவரர்களீண்டித்
தவனனிற்சடருமெய்யிற் றரித்தபுண்டரத்தான்முன்னு
புவனமுழம்புவதேற்றிப் புகரிலாபியமம்பூண்டு
கவனமால்விடைகடாவுங் கண்ணுதறிருமுற்சார்ந்தார். (சு)

போந்தவர்புவனமியாவும் புரக்குநாயகனைச்சென்னி
யேந்தியகரத்தராகி யீரைந்துநாறுநாம
மாந்தனிலேதசரீத் தாலருச்சிகளளாற்றிப்
பூந்துள்ளேவனங்காண்பு புண்டரீகங்கடாழந்தார். (௭)

வலைத்தலைப்படுமானென்ன மயங்கியவுள்ளுநைவு
 றுலுத்தலைத்துரும்புமான வலைந்துழல்கின்றவெம்மைக்
 கலைத்தலைமதிபுனைந்த கூவுணிகூத்தியென்ன
 வுலைத்துலைமெழுக்கெயென்ன வருகிவேண்டுநராறால். (அ)

பைத்தலையரவணிந்தபுரமநீயுறைதலத்து
 னெத்தலயிக்குயர்ந்தே யேற்றமாம்விளக்கமுறற
 தத்தலுமான்மியுத்தை யருளீடுதுகவெமக்குக்
 கைத்தலத்தமர்ந்தநெல்லிக் கனியெனக்காணுமாறே. (ஆ)

என்றவரிசைத்துத்தன்று ளிணைமலரிறைஞ்சிறிப்பத்
 துன்றியதிங்கண்ணேமாலி துளக்கியெம்பெருமானன்பின்
 மன்றலங்கமலநின்று மதுவங்கான்றென்னவாங்கே
 யின்றவர்க்கிந்தவாய்மை யுருளுவதாயினுனே. (இ)

வேறு.

இத்தரைவரைப்பி வியாமுவந்துறையு மிடம்பலவற்றுளுஞ் சிற
 ந்த, துத்தரகாளி புரமதிற்றாய்தா யுறைபவர்க்கெம்பதப் பேறுஞ், சித்
 தியுமனிக்குந் தக்கணகாளி புரமெனத்திகழ்மதி கடுக்கை, யத்திவெண்
 மனவு மணிசடைப்பெருமா னறைந்தனன்பின்னுமீ தருளும். (ஐ)

தக்கணகாளி புரத்தின்மான்மியமுந் தனிச்சுடரிலிங்கமான் மிய
 முந், தொக்கணவகம்போந் தீர்த்தமான்மியமுஞ் சூதன்பாற்றெரிகெ
 னப் பூதிப், பொக்கணந்துங்கு புயத்தினிற்றயங்க பூடணந்துங்கிய பு
 னிதமுக்கணனுரைப்பச் சவுனகன்முதலா முனிவார்முழ்கின ருவகை. ()

அளப்பருங்குளிப்பின் முனிவரியாரு மத்தியிலாங்கடு வடைத்த,
 களப்பெருங்கருணைக் கடல்கழல்பணிந்து கைலையின்றுன்குணக் கய
 னால், வளைப்புறுபுற்சென் றுறைந்தரைமிசமா வனத்தினைநோக்கிவல்
 விரைவி, னிளைப்பறுதவத்துச் சூதமாமுனியை யெய்துவான்வழிக்
 கொடு பட்டூந்தார். (ஐ)

எம்பிரான்பவளச் செஞ்சடைக்காட்டி னிழிந்திமயாசல நுழைந்து
 பம்பியவறுபா னுயிரென்பிற் படிந்தவர்புலர்க்குநீத் தேற
 விம்பரினடைந்த் தொழுகுநீஇமற்றை யேவருந்தோய்ந்துமெய் கழுவ
 வெம்பவங்கழுவுங் கங்கையின்கரையின் மேயதுரைமிசக் கானம். (ஐ)

ஆலகில்வேணு கடம்புபுன்னு மரசுவெண்ணுவலார் குருந்து
மாலுரிம்பம் பாகப்பூங்கொன்றை வன்னிபாடலங்களா சூதர்
தாலமந்தார மாதிகளொவ்வோர் தலவிருக்கங்கொள் நறைதற்
கேலுறுகாட்டாய்ப் பொலிவுறப்பெற்ற திருந்தவநமிசக் கானம். ()

குலவுமான்கன்றும் புண்டரீகத்தின் குட்டியுங்குடியோர் துறை
யிற், கலவிரீருண்ணச் சிங்கவன்குருளை கரிப்பிடிமுலைப்பய முணுமா,
நிலகுமாதவஞ்செய் வார்மகப்புகைசென் நெழிலிவாகனமதாய் வின்
ணைர், குலபதியவியூண் கொளக்கொணர்தருஞ்சீர் கொண்டதுநமிசக்
கானம். (௧௦௪)

இத்தகுவுளத்த வனத்தினையிந்த விருடியர்கிடைத்தன ரெய்திச்
சுத்தவெண்பூதி மெப்புமுதணிந்து தூயகண்மணியணி புனைந்து
நித்தியசைவ தியானமுற்றிருப்போ னின்மலவியாத்மா முனிவ
னத்தியமான வகனெனுஞ்சூத நற்றவவரணேநேர் கண்டார். (௧௦௫)

மறையிடைத்தொகுத்த புராணங்களனைத்தும் வைபவமுய்யவே
யருளான், முறைமையிதோதும் வாக்கினில்வல்ல முனிவர்தங் குலத்
தேதே; கறைமிடம் நண்ண லாஞ்ஞையினினைக் கண்டனங்கதியினிக்
கண்டாங், குறைவிலையென்னுத் துதித்தனரிறைஞ்சிக் கூறுவராயின
ரொன்று. (௧௦௬)

உரைத்திகொளி புரமிரண்டவற்றென் றுத்தரத்துளதுமற்றென்
று, கரைத்திடுதெற்கி லுளதுபின்னதுவே கணிப்பருமுயர்வுடைத் தெ
னவும், வரைக்கொணுமுத்தி வதியுயிர்க்கெல்லாம் வழங்கிடுமெனவுமப்
பெருமை, விரைத்துணர்நின்பாற் நெரிசூகவென்ன வேவின்னவேத
வாம் பரியோன். (௧௦௭)

ஆதலினினை யடுத்தனமிபாங்க ளத்தலமான்மிய முற்றுங்
காதலினெமக்கிங் கோதுகுவெனலுங் காளிமாபுரத்தினை யானை
யேதமின்மகெவச் சுவணவல்லியைக்கா ளீசனைச்சுந்தராம் பிகையைச்
சோதியாஞ்சோமே சனைக்கயற்கண்பைச் சுந்தரேசப்பெயர்த்தேவை.

எயில்வளைவானின் மேனடந்தானை யெண்ணியோர்முசூர்த்தமெய்ப்
புளகும், றுயிரனவேத வியாததுங்குரவ நெண்மலர்த்தாளினை யுள்ளி,
யியபிசைவணங்கிச் சவுனகாதியரை யிருசெவிப்பருகுமினீவிர், செயிர்
தபுவென்னச் சூதமா முனிவன் செப்புவான்றோடங்கினன் மன்னே. ()

*அடுத்தவர்தமக்கு மாபலந்தருவ தூகிந்தியசயம் புலுமாய்க், கடுத்தலொன்றிலதா யிமையவென்னுங் கவின்மன்றிற்றதர்ப் பொலிந்தி, தொடுத்தவிர்சவண வல்லியாங்கொடியாற் சுற்றுறப்பெற்றதாய் விளங்கித், தடுத்தலின் றுயர்கா ளீசகற்பகதூர் தாபநீக்குகவென வாழ்த்தி. (௨௨)

மெய்த்தவத்திற்கா ளீசனார்காதை விரும்பினிரீவிரே முத்தர் மெய்த்துளத்தன்பிற் கேட்குநர்தமக்கு மூசியபவமெலாம் போக்கி மெய்த்தலில்லாத வறம்பொருளின்ப மீந்துபின்முத்தியு மளிக்கு மத்தக்குகாளி புரத்துமான்மியந்தா னாதியில்வரல்வழி கேண்மின். (௨௩)

முன்னொருதூலத்தெழின்மிகுமாகிண் மதியெனுமுதுநகரத்து மன்னவன்னைவீபத்திமைபூசை மாகதாசிரவணத்தாசை னுன்னியைனத்தான்சதாநிகனென்பான் றாயதாநீர்த்தயாத்திரைசென் றுன்னிமாதலங்கனின்புகழ்தெரிக்கு முதங்கமாமுனிவனமடைந்தான்.

எக்கலைமுடிபுந் துணிந்திடுபரநம் மீசனாஞ்சிவபிரானென்றே மெய்க்கதியுணர்ந்தவமுனிவரன்றான் மிளிர்முடித்தலைபுனைந்தாசன் றக்கணகாளிபுரத்துமான்மியத்தைத் தகவிரித்துரைத்தருளென்று னக்கணத்துதங்கமாதவன்றானு மன்பினால்வகுக்கலுற்றனனால். (௨௪)

உத்தரகாளிபுரமெனவொன்றங் குளதுகோதாவிரிநீரத் தத்தலத்தினுமிக்குயர்ந்ததாய்ரினைக்கி னருங்கதிச்சித்தியஞ்சுத்த புத்தியுமீயுந்தக்கணகாளி புரமதுகுணகடற்குடக்கி னத்தியமூன்றுயோசனைவையை நதிக்கொருயோசனையுதக்கில். (௨௫)

கூடலம்பதிக்குயோசனைநான்கு குலவுமீசானவாசையிற்றே னேனடவிழ்கமலசீதளிப்புத்தூர்க் கிரண்டரையோசனைதெற்கி னுமொன்றரையோசனைகொள்வித்தார நண்ணியேபாண்டிநாட்டுளது பிடுமுமந்தத்தலத்துநாமங்கள் பேசிடிலநந்தமாமவைதாம். (௨௬)

வளமலிகாளி புரங்கிளர்சோதி வனமொண்மந்தாரமாவனமே லுளதெனுமோக்கப் பிரதநற்றாய வுத்தமீசைவகேத்திரமுட் களவொழிகார்தா ரந்தவசித்தி கரந்தேவதாருமாவனஞ்சீ ரளவிலாதுளபூ லோககைலாய மாதியேவாதினும்பவம்போம். (௨௭)

இத்தலப்பெருமை நீயவாவியதற் கேதுநின் றவப்பயனன்றே வுத்தமகிருதார்த் தத்தனுகின்ற யோதுதுங்கேளென வேந்த னெத்தலத்தினுமிக் கித்தலமுயர்ந்த தெவ்வனமெனமுனஞ்சுமந்து மெய்த்தவன்றேவ வரும்னுக்குரைத்த விதம்பகர்வுற்றனனுதங்கன். (௨௮)

பண்டையிலொருநாட்கயிலையிற்பரணைப் பரசிவைநீயுறைதலங்கள்
கண்டிடிற்புவம்போர்தூயதீர்த்தங்கள் கட்டையினுங்கெடாவின்கங்கள்
மண்டியவவற்றுஞத்தமம்பாவை வகுத்தருளெனவினுவநம்
மொண்டிருத்தானம் பற்பலவற்று முத்தமமாயிரத்தெட்டே. (௩௦)

உத்தமமவற்றுநோர்தூநாவற்று ஞத்தமமுன்று நூநவற்று
ஞத்தமநூநாமவற்றுபாணஞ் குத்தமமவற்றுண்மூப்பானுன்
குத்தமமவற்றுளெண்ணிரண்டவற்று ஞத்தமமெட்டவற்றுஞநான்
குத்தமமவற்றுளிரண்டுமாதலங்க ஞத்தமமென்நன்னவில்வான். (௩௧)

பொக்கமில்லைதாமுத்தரகாளி புரமென்ப்பெயரியதொன்று
தக்கணகாளிபுரமெனவொன்று சாற்றவற்றுத்தமோத்தம்மாய்த்
தக்கமாண்புளதுபின்னையதலமெச் சகத்தினுமதுலமரூபார்து
மிக்கசீராலவாயினுஞ்சிறந்து மேதகுமான்மியமுளதால். (௩௨)

‘சொல்லுமத்தலத்துச் சோதிலிங்கத்திற் றுவாட்சாந் தத்தயாங்
கயற்கண், மெல்லியலாய நின்னுடனென்று மேவிவாழ்கின்றனமதனை,
பொல்லுமிப்போழ்து நோக்கலாமுத்தமோத்தமமெனற்கறிஞறியாம்,
புல்லுறுபிரளயத்தினும்பொன்றல் பொருந்துறதொளிர்நருமதுவே. (1)

மண்ணுலகத்தின்முன்றரைக்கோடி மலிபிரமாண்டத்தின்மேலா
லண்ணியவறுபான்கோடிதீர்த்தங்க ளமார்தனவவற்றினிற்றென்பா
னண்ணியகாளிபுரத்தினின்மன்னு நளிர்சிவகங்கைமூழ்கிடுனப்
புண்ணியதீர்த்தமனைத்தினுமாமும் புண்ணியமனைத்தையும்பயக்கும். (1)

உரைபெறுமுன்றுமான்மியங்களுஞ்சேர்ந் தொன்றியததுவலான்
மற்றுத், தரையிடையின்றூலப்பெயர்தானே சான்றுகாவென்றதாற்ப
வம்போம், பொருவுளியென்றதாற்சித்தசுத்தி புவ்வென்றதாற்பரநா
னம், வரைமவென்றதாலபவர்க்கம் வந்திடுங்காரணத்தானே. (௩௩)

இன்னவாழிறைவனிமயமாமகளுக் கிசைத்திடுகாலவன்மடிமேற்
றுன்னியகுமரகுருபரனதனைச் சூழ்ந்துணர்ந்தகத்தியற்குரைப்ப
வன்னதையெனக்கம்முனிவரன்சொற்றா னதனைநிற்கோதினென்ன
மன்னவனின்னும்விரித்தருளென்ன வழங்கலுற்றனன்வதத்துதங்கள்.

இன்னனங்காளிபுரக்கதைவியாத னிசைத்திடுபுராணமூவாறுட்
டுன்னியவுலகைச்சூழ்ந்தொளிபரப்புஞ் சூரியனார்க்குரித்தாகி
புன்னதமேயபிரமகைவர்த்தத் துள்ததைப்பன்னுதுநீவிர்
கன்னமாம்*புடந்தாற்பருகியினென்னக்கழுவாவன்குதமாமுனிவன். (1)

சீநயி சுப்படல முற்றிற் று.

ஆ செய்யுள் உருசு.

*.புடம் - இலையினுற்றைத்தகின்னம்.

அ க த் தி ய ர், ஞானோபதேசம்பெற்றபடலம்.

வம்புலாந்தரு மல்கியநைமிசப்
பம்புச்சிரைப் பகர்ந்தனம்மீந் துமுன்
கும்பமாமுனி கூர்ந்துவஞ்செய
நம்பன்ஞான ஈவில்கதைகூறுதும்.

(க)

வேறு.

முந்தொருஞான றுகும்ப முனிசிவலிங்கபூசைத்
தந்திரமிரண்டிமீசன் றத்துவவுருவுந்தோன்றச்
சிற்தையனதுதேர்வான்பலி மேத்துஞ்சஞ்சரித்துத்தேவர்
வந்தனைமலிந்தேசாதி வனத்தினையடைந்தாணுமால்.

(உ)

அவ்வனத்தடர்மந்தார மலர்மதுப்பொழியவண்டர்
துவ்விமிக்கினியகானச் சவைமதுப்பொழியத்தேமா
செவ்வியகனிச்சாறாற்றச் செழிபிகந்தொனிச்சாறாற்றத்
திவ்வியவொகரமாலுஞ் சீர்கண்டான்முந்நீருண்டான்.

(ங)

மீவண்ணவன்னியெல்லா மைவண்ணமுச்சரித்து
மைவண்ணவியமற்காய்ந்தாய் மதனெரிபடவிழித்தாய்
பொய்வண்ணத்தக்கன்வேள்வி பொன்றுவித்தாயென்றோதி
மெய்வண்ணந்துதித்தல்கண்டு வியந்துநாற்புறமுநோக்கா.

(ச)

இந்தமாவனம்வலாரி யெழில்வளநந்தன்கொல்
சந்தமாயிருநிதிக்கோன் சயித்திரரதங்கொலென்னைச்
சிற்தையிலயிர்ப்புற்றப்பாற் செல்லுழித்தாய்ந்தாய்ச்சான்றோர்
புந்தியிற்றெளிந்தரீரார் பூந்தடமொன்றுகண்டான்.

(ரு)

காண்டலுமதின்ரீரடக் கருதினனாகக்காயத்
தாண்டசரீரிவாக்கோ வகத்தியகேளித்திர்த்த
நீண்டபுண்ணியத்ததாடி னினைத்தனநினைத்தாங்கெய்தும்
பூண்டதுசிவகங்கைப்பேர் போந்திதில்விதியான்முழ்கி.

(சு)

கரையிடத்திருந்துநோற்கிற் கருதொண்சிவஞானநான்
விரைவினிலுதயமாகும் வேட்டவ்வாறற்றுக்கெனை
வுரையதுகேட்டுவாரி யுண்டவன்வியந்தப்போழ்தே
வரைவிற்கங்கற்பம்பேசு மறைவழிமுழுகினால்.

(ஊ)

பூதசாதனங்கண்மெய்யிற் பூண்டுமீழ்க்கரைக்கணோர்தேங்
கோதிலாதாய்ந்தாங்காக்கிக் கொண்டெறந்தைந்தடக்கி

யோதியுணவொழித்து யோகபீடத்திருந்து

மாதவத்தொடக்கங்கொண்டான் மால்வரையடக்கங்கண்டான். (அ)

இளவேனிற்காலந்தன்னி லிருகையுமுயர்த்திமண்ணி
லளவாதந்தரத்துநண்ணி யண்ணியமுதிர்வேனிற்கண்
பிளவாகுமெழுநாவைந்தைப் பெட்டுக்கார்ப்பருவநீர்சால்
குளமேவிமேற்கிடந்து கூதிரில்விசம்பிஹற்று.

(ஆ)

முன்பினும்பனிப்போதென்ன மொழியிருபருவந்தம்மில்
வன்பினுகாயமன்னி வரைபடாப்பொருளையுன்னி
யன்புசாநிட்டைகூடி யாண்டுபத்தைக்கடந்தான்
பின்பவனெதிரிற்சோதிப் பிழம்பொன்றுதோன்றிற்றம்மா.

(இ)

கட்புலன்கதுவலின்றிக் காயமண்ணெங்கும்பேர்த்து

விட்புலத்துலவுங்கோடி மித்திரரெனவிளங்கப்

புட்பகமானத்தேவர் புகழொலிபூண்டகண்ட

வொட்பமாஞ்சோதிகாணு உவுவந்தெழீஇவிரைஇப்பணிந்தான். (ஈ)

எண்ணிலாவண்டகோடி யெதனொளியால்விளங்கு

மெண்ணிலாவலகையென்று மெதனொளியால்விளக்கு

மெண்ணிலாமடமைக்கங்கு மெதனொளியால்வீந்தோடு

மெண்ணிலாக்கதிர்சாலந்த வேகமாஞ்சோதிபோற்றி. (ஊ)

எதனொளிதன்னிற்கோடி யினிலொருகுகொண்டு

புத்தெனும்புதல்வற்பெற்றேன் புவனமுற்றுமவிளக்கி

யிதரசனீகரப்பே ரெய்தினனுலவுகன்ற

னெதுகரையிலாததந்த வேகமாஞ்சோதிபோற்றி. (ஐ)

எவ்வொளிதன்னோர்குறற் மெரியுலகெலாம்விளக்கு

மெவ்வொளியின்குறென்று மெப்பொருளுந்தகிக்கு

மெவ்வொளியரதனங்க ளின்பிரபைக்குமூல

மெவ்வொளிரிதைந்ததந்த வேகமாஞ்சோதிபோற்றி. (ஐச)

அருமறைமுடியுந்தேரு வகண்டமாம்வடிவேபோற்றி

நிருவிகாரத்ததாகு நிட்களப்பொருளேபோற்றி

யொருவிலாதெவையுமாக்கி யொடுக்குதம்பரமேபோற்றி

யிருமைசால்வினைகள்சாரா வேகமாஞ்சோதிபோற்றி. (ஐசு)

ஊன்மெறித் துதித்துப்பல்கா லிறைஞ்சிமுத் தமீழ்முனிக்கோன்
றுன்றிய வன்பினிற் பச் சோதிமண்டலத்து நாப்ப
ஊழினிறுஞ் சடையிற்கங்கை நிலாமதி விளங்கமுக்கண்
மன்றினைப் புகழேனி வாய்ந்துமை யிடத்திலங்க. (யசு)

கருதினர் கற்பமென்னுங் கருணைமா கடலாமெம்மான்
பிரமத கணங்கள் பல்ல பின்முற்குழ் தரவெள்ளேற்றின்
மருவின னுகித்தோன்றி வந்நுமா முனியைநோக்கித்
திருமுக மலர்ந்தோர்வாய்மை செய்யவாய் மலருமாதோ. (யௌ)

மலயகா முனிவரிசெய் மாதவ யோகுமுற்று
நிலவயா மகிழ்ந்துகொண்டா நிற்குவேண் வெவெண்டென்னக்
கலயநின் றெழுந்தனயோன் காயமெய்ம் மயிர்ச்சிவிர்ப்புற்
றலகிலாக் கருணைனாரி யடிகளே சரணமென்னு. (யது)

நினறிரு வருளினுலே நின்சுவ ருபந்தன்னை
நின்றிருப் பூசையாற்றை நீர்மையி னுணரவேட்டே
னன்றிவை தெரியும்வண்ண நவின்றரு ளென்றான்யோகி
நன்றிது நன்றென்றேபுன் னகைகொளுந் வருளும்பெம்மான். (யசு)

இன்னவா நெனவெந்தன்மை யாவர்க்கு முணரவொண்ணு
தன்னதை நிற்பால்வைத்த வருளினு லுரைத்துங்கேண்மோ
மன்னிய மண்ணீர்திகால் வான்மதி யிரவியெச்ச
னென்னுமோ ரெட்டுமெம்மெய் யெமையலா தொன்றுமின்றே. (உய)

அனைத்துமே யெம்மிடத்தி லடங்கியுள் ளனவெண்ணில்லா
வனைத்தினும் யாமேநண்ணி யநுப்பிர வேசமாகி
யனைத்தினுஞ் சிறியதாய் வணுவினு மணுமகத்தா
மனைத்தினு மகத்தாயென்று மண்ணியே திகழுகின்றேம். (உக)

சச்சிதா நந்தமாகித் தனித்தநிற் குணமதாகி
யிச்சையென் பனயாவற்று மின்றியே நின்றவெம்மை
நச்சிநால் வேதமின்னு நாடியுற் றறிந்தவில்லை
யச்சன காதியர்க்கு மரியதே யுணருந்தன்மை. (உஉ)

இப்பொழு தெங்கும்வியாபித் தெழுந்துன்னு னோக்கப்பட்ட
திப்பியச் சோதியேயெந் திரிபிலா வடிவமகூகு
மிப்பெரு மறையெவர்க்கு மெய்தரி ததுவாய்நீயெஞ்
செப்பமாங் கருணைதன்னாற் திகழுக வென்றுபின்னுங். (உங)

வேறு.

மன்னுமா மன்ற வாக்கின்பொருளெலா
நின்னகத்தி னினைத்தலுந்தோன்றுக
தென்னாட்டவர் தேறவினக்கண்ம்
பன்னுசுத்திரம் பண்ணுரனாகுக. (௨௪)

அங்கமாறுட னூர்த்நிருதிக
மெகவாகமத் தொல்பொருடோன்றுக
புங்கமாய புராணங்களுட்பொருள்
சங்கையின்றித் தகவின்விளங்குக. (௨௫)

நன்னர்பூசை நமக்குநூற்றும்கிதி
துன்னுவேதத்துச் சொல்லியவாரென்ற
முன்னுமாகமத் தோதுமவழியொன்ற
மன்னிரண்டு மனத்தினுதிக்குக. (௨௬)

இந்துவென்றா ழிரண்டுந்தடைப்பட
விந்தமென்றொரு வெற்புப்பின்னொழுந்
துந்துமாசெருக் குற்றிடுமென்னதை
யந்திலங்கையி னுனீயமிழ்த்துக. (௨௭)

பின்னைநாளிற் பெருகும்புனற்கட
றன்னைமாதவ சாரொருகாரணத்
துன்னியள்ளிநீ யுள்ளங்கையாலுழுந்
தன்னதாக்கியுள் ளாசமனஞ்செய்க. (௨௮)

இந்திரீன்முத லாயவீமையவர்
தந்துயர்க்கலி தாவுறநின்னுழை
வந்துபாசனை செய்குகவானளாஞ்
சந்துசூழ்மல யாசலதாபத. (௨௯)

இத்தலத்தி லிருந்துபல்லாண்டுநீ
மெய்த்தவத்தினை மேதகவாற்றினை
யத்திறத்தி னகத்தியகேத்திர
மித்தரைக்க ணிதுவெனவாகுக. (௩௦)

இன்னவண்ண மெழில்விடைச்சோதிதான்
சின்னயத்தருள்செய்தலுந்தாழ்ந்தெழீஇ
யுன்னுமாதவ னுய்ந்தன்னுய்ந்தன
னென்னவாழ்த்தி யிறுப்பூதடைந்தனன். (௩௧)

பின்னரம்முனி பெம்மான் திருத்தனி
துன்னிசின்னீர் துகளின்மலர்கொடு
மூன்னதாகிய மூலலிங்கத்தினைச்
சென்னியாட்டிச் சிறந்தருச்சித்தனன்.

(௩௨)

அங்கமெட்டொடு மைந்தொடுமூன்றெடும்
பங்கமோவடி பணிந்துவலங்கொடு
மங்கைபாகன் வரத்துவிடைபெற்றித்
தங்குதன் னுட சத்தினுக்கேகினன்.

(௩௩)

அநந்தியர் ஞானோபதேசம்பெற்றபடல முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ௨௮௭.

காளிதிருவவதாரப்படலம்.

ஆசவித்த வகத்தியன் ஞானோப
தேசமுற்ற சிறப்பினைச் சாற்றின
மீசனுய்க்கம கேசைகான் காளியாய்
வாசமுற்ற வளக்கதை கூறுவாம்.

(௧)

வேறு.

பரமபதி குடமுனிக்கு வரமளித்த பின்னரந்தப் படிவமாற்றிக்
கரவியலாப் படிவவுருக் காட்டியுமை யொடுகணங்கள் கருன்றுசூழ
விரவியவவ்வனத்துளைய வரும்மையத்தெம்மன்னை விமலற்போற்றி
யுரமிகுமா பாதித நிற்கெற்றிற் கிவ்வுருவென் றுசாவினாளால்.

(௨)

சுருட்டிதிதி சங்கார திரோபவத்தோ டருளலெனுஞ் செயல்க
ளைந்தின், பொருட்டதிது வெமகண்க டிறந்துள்ள போழ்துலகம்
பொலிந்துதோன்றுந், தெருட்டுமவை மூடினோ லவையழியும் பல்வ
கைத்தாய்த் திகழென்னுட, லருட்டிறமே யனைத்தும்வழங் கற்கேது
வெனத்திருவாக் கரும்பினுனல்.

(௩)

இலகிமயம் பூத்தகொடி யதுசெவியுற் றிறும்பூதுள் ளேய்ந்தெ
ண்ணில்லா, வுலகமெலா மாதலுக்கும் போதலுக்குங் காரணமே
றாரும்பெம்மான், றுலமொருவு விழிதிற்பு மூடலெனின வைகாண்
குஞ் சோதித்தென்னு, மலர்தளவப் புன்மூரல் சிறிதரும்பித் திருவ
ளத்து மதித்தாளன்றே.

(௪)

இரவிதனக் கலராமன் மதியினுக்குக் குவியாம லேழ்நாவிற்சூ,
மருவுருவங் குழையாம லறய்வளர்க்கு மிருகரத்தா மரைகளால், பர
மர்கடர்த் திருக்கண்கள் பின்பானின் நேபுதைத்தாள் *பண்ணையென்
னப், பொருவின்றர சுதவல்லி யுலகமொரு மூன்றுமிருள் புதைத்த
தன்றே. (டு)

வையமுறை சீவரெலாம் பிரளயமேயெனயங்கி மாழ்க்ச்சாலப்,
பையுளுறிஇப் பதைபதைத்து வேரென்றுந் தோற்றாது பாணிது
ற்றி, நையுமனத் தினராகி யாகாவென் நேகவி நடுக்குற்றாடெய், பொய்
யில்பரம் பரன்றிருக்கை மையில்பரம் பரைதிருக்கை புதைத்தனா
ன்றே. (சு)

அந்தவளு ருயிர்க்குயிரா யுறைந்தபிரான் றிருவுளத்து ளாய்ந்து
வெற்பில், வந்தவளைச் சினந்திடலு மவள்வெருவிப் புதைத்திடுகைம்
மலர்விடுத்தான், முந்தைமறை வழியெம்மா ணையினெழுது மந்தனர்
கண் முதலானூர்தர், நந்தலிலாக் கருமமெலாங் காலவரை தெரிவி
ன்றி நசித்தவன்றே. (ஏ)

எமைக்குறித்துச் செய்யுப்பற்பன் மகத்தொழில் களொழிந்தனநா
ளிருமுப்போழ்தி, லெமைக்குறித்துப் புரிந்திடுபு சனைவினை களொழி
ந்தனமு விரண்டாதாரத், தெமைக்குறித்து நினைந்திடையோ கியர்தவமு
மொழிந்தனவின் னிசையளாவி, யெமைக்குறித்துப் புகழ்ந்திடுதோத்
திரங்களொழிந் தனதக்க னீன்றபாவாய். (அ)

அவ்வவர்தாம் புரிந்தவற வினைக்கின்பு சவர்க்கம்புக் கருந்தித்
தீர்வும், வெவ்வியதீ வினையிழைத்தார் பவர்க்கத்தாழ்ந் திடர்துய்த்து
மீளுந்தீர்வுஞ், செவ்விதிலோர் தருகால வவதிதெரி கிலதாகத் தெரு
மந்தந்தோ, முவ்வுலகத் துள்ளாரு மிருகடரி னொளியின்றி முநங்கி
னூரால். (ஊ)

இன்னபெரும் பாதகமெம் முளக்குறிப்பி லாதுலகுக் கிழைத்த
தானீ, யின்னொடியே தமோகுணத்தி னிருணிறமா யெவரும்வெருண்
டேங்குமாறு, கொன்னியல்வெங் கோரவுருக்கொடுகொளி யாகென்னுக்
குருசாபந், தன்னையிதித் தனனேக வொளியாகி யெங்குநிறை தரும
முர்த்தி: (ஐ)

விடைக்கொடியா நிசோப மொழிகேட்ட விடைக்கொடியாள்
வெருக்கொண்டெல்லாம், படைத்தழிப்பா னடிக்கமலந்தலைக்கணிந்து
பராரரின் பாகரீத்தோர், கடைக்கணமே னுந்தரியே' நெய்யாமைப்
பிழைபொறுத்தல் கடமைநிறிகென், விடைக்கருணை யாலுதற்குக் கழு
வாய்தர் தருளென்ன விந்நுநின்றான். (யக)

அருட்கடலா நம்பனுமை முகநோக்கி யுரைதருவா எனிலத்தி
யார்க்கு, மருட்கவலை புரிபுகரர் தமையழிப்பா நிச்சோதிவனத்துட்
சின்ன, ளிருபிபுறினச் சாபவிமோ சனமாமன் னதிலைய மின்றென்
றேழிதி, யுருப்பலவா யொன்றுகித் தோன்றியசோ தியுண்மறைவுற்
றொளித்தான் மன்னே. (யஉ)

அத்துடிய யரன்பாகம் பிரிந்தயியா னுந்துற்கை யாயுக்காளி,
னுத்தரபூ ருவதிசையோ சனையொன்மி லுளமருதத் துருமத்தின்கி,
ணைத்தியனம் நருசாப மோசனமா நாளெண்ணி நியதியுண்டு, தத்துவ
மெய்ப் பொருளையுளத் துன்னிமுயன் றிருந்தனன்மா தவத்தின்
மாதோ. (யங)

இன்னணமிக் கதைநிற்க மகபதிதான் சதகோடி யேதியால்வெற்
பன்னபுய வலனெழுவா யாமவுணர்ச் செகுத்தசெய லதுகேட்டன்ன
ரன்னைதிதி யிடருமுந்து காசிபுனங் கொழும்பா லடைந்துதாள்வீழ்ந்
தென்னையுமோர் வந்தியென விந்திரனாக் கினனென்ன வேங்கிரின்றே.

வென்னிடலின் மைந்தமைந்த மைந்தர்தமைத் தருகென்ன வே
ண்டினுள்கேட், டன்னமுனி யதற்கியைதர் தவள்வயின்மிக் கடல்கொ
ளிரண் டவுணர்ச்சேய்கண், முன்னருதிப் பித்துப்பின் னுறுமகார்க்
தோற்றுவித்து முனையும்போரிற், றுன்னிவயம் படைபடைபல் லனவு
முட னுக்குவித்தான் றொடக்கவித்தான். (யரு)

சாற்றுவய தினுமன்மி வன்மையினு முன்னவனாள் சண்டனோடு
கூற்றுறழ்தா ரகன்கும்ப னுத்தண்டன் வீமாக்கன் கொடியாரீட்டம்
போற்றுவயி ரவகவனன் மகோதரன்வீ ரனுமெனுமப் புத்திரப்பே
றேற்றத்தி முன்னாளி னிந்நாளே நன்னுளென் றிருமைபூண்டான். (ய)

சேட்டகத னுயின்முக நோக்கியரன் பானோன்பு சிறப்பினுற்றி
வேட்டவர வரங்களெலாங் கொண்லெக மொருமுன் றும வேறுதிந்நு,
மீட்டுவரேய்யானென்ன வவளுளத்திற்கீளிதாங்க ளிளம்பிச்சென்றாக்
கேட்டுமலர்த் தடம்புடைசூழ் கோகன்னமாதலத்தை யெய்தினால். (ய)

ஆங்குறைந்தோ ராயிரமான் டரியகொடுந் தவமிழைத்தா னைப்பூவி
லோங்கியபுண் ணியடலமாங் கோகரண் வெற்பமர்ந்த வீம்பர்நாதன்
ரூங்குவிடை மீதிலுமை சேயுடன்றோன் றினனந்தச் சண்டேகுக்கி
நீங்கலிலா டெய்யன்பிற் ருழந்தெழுந்து துதிக்கலுற்ற னீர்கண்ணோர்.

விண்மொல ருந்தியுறை விதியொருநால் 'வாக்காணும் விண்முழற்
றுங், கண்டுகொளா நின்புகழழச் சிறியேன்யா னெவ்வண்ணங் கழறு
கிற்பேன், மண்ணெரிதூ வறுகங்கை தவழ்சடையா யிடப்பாலோர்
தையல்வைத்தா, யண்டியநற் கருணைநிறை கடைக்கண்மல ராலேதி
லளியேற்காவாய். (சுசு)

அடியவர்தங் கற்பகமா மமரகண முடிமணிக ளழுநீதுந்தாளாய்,
கொடியமுதன் படவிழித்தாய் நிதிச்சிலையைச் சிலையாக்கிக் கூவளந்த,
நெடியகழல் விண்டுவினை வண்டாக்கிப் பூரை நீணுணைக்கிப், பொடி
படமுப் புரம்படுத்தாய் கருணைநிறை கடைக்கண்ணுற் புல்லேற்
காவாய். (உய)

உண்ணை மறைவிதியைத் திறம்பினர்தம் மிருண்மனத்தி னுணர்
வுக்கெட்டா, வுன்னும குணங்களையே செவிப்புடங்க ளாற்பருக
வுன்னுநின்றே, னுன்னுசி லடிமலரின் மலர்கூட்டுங் கல்வியிலே னுல
கத்தெல்லா, முன்னுலாம்பசுபதியே கருணைநிறை கடைக்கண்ணு லுலந்
தேற்காவாய். (உக)

வேறு.

இன்னவாறுதனையேத்துவிண்ணவர்க ளிரிபுவாகியசண் டாகரன்
றன்னேநோக்கியருள் வள்ளலாகிய தயாபரன்கருணை கூர்ந்துநின்
னுன்னம்யாததனை யோதுகென்னலு முவந்துதானவனு மிரவிகண்
மன்னுகோடியென வயங்குகோகரண வரதனைப்பரவி வேண்டவான். ()

இந்திரன்மக ரியக்குகின்றகன லியமன்வன்னிருதி வருணனோர்
வந்தியக்கனீ சானனாதியவவ் வானவக்குமுவு பிரமன்மா
றந்திறத்துநின் னிடத்தினுந் *கவலை சார்வுமெயுரு வண்ணமு
முந்துமெல்லாரென்னொடேற்கிலென துருவுதோற்றுரு வண்ணமும்.()

அன்னர்மெய்யையான் காணுவண்ணமு மதான்மெனதுவே ளாலவர்
சென்னிதூளதாய் வீபும்வண்ணமுந் தேவர்மானிடர் விலங்குளுள்
மன்னியானிற வா தவண்ணமும் வழங்குவாயென வேண்டினு
ன்னவாறுநீ வேண்டுமவ்வெல்லா மார்குகென்றன் மறைந்தனன். உசு

இன்னவாம்வரம் பெற்றதானவ னெழுந்துளத்திறு மாப்புறீஇ
நன்னர்சால்வலி மிக்கடைந்தன மக்குநேரிலை யென்னரு
மென்னு மாணவத் தோடுமங்குநின் மேகியாசா சிற்பியான்
மன்னுசெல்வ மாயாபுரம்மென் வழங்கவோர்நகர் கண்டனன். (உடு)

அங்குசோதரூக்க ளெழுமீர்கூழ்தர வமர்ந்துதானேபுடை சுற்றுறப்
பொங்குவாழ்வினெடு மினிதிருந்தனனப் பூபுழ்துகில்பகல் கழிந்தபின்
றங்குதேவருல காதிமுவுலகு தாவியேற்றமர் புரிந்துடன் [னே.
மெங்குமேவிகுய நாட்டிமீள்வலென வெண்ணினுடைல்கொள் சண்ட

வடயொலன்றிகிரி திகிரிபல்லகொடு வந்தெனத்திரிபல் வையமு
மிடைவிடாதுபெய லுற்றுமாழுகில்க ளெனமதம்பொழிபல் வேழமு
மடருகார்தபிரீ சண்டமாருத மடுத்துலாவுபல பரிகளு
மிட்கெழும்பல பதாதியுப்புடையில் விரிகடற்கு நிகர்குழவே. (உஎ)

தூரியத்தெழு பெருங்கலிப்புமிகு துரகதங்களை கலிப்புநீன்,
மாரியொத்தகட குஞ்சரம்பிளிறு மாகலிப்பும்விறல் வீரர்வாய், வாரி
யொத்தெழு கலிப்பும்விம்மிநெடு வான்கிழித்திட வெழுந்துபோய்ப்,
பாரினைத்திரண மாநினைத்தமரர் பதியையெய்தினன் வளைந்தனன் (உஅ)

சுண்டனின்னணர் தன்னெடும்பெருஞ் சமர்குறித்துவந் துறுசெய
லண்டர்நாயனன் நேர்ந்துமாசின மடைந்துதானேஉள் போர்த்திடப்
பண்பொற்கடற் றேளுன்றுமாவின்மேற் பரியவச்சிர மேந்திவெண்
விண்மீதுமின் விண்டிவரந்தென மேவிமொய்ப்புறந் குறுகினன். (உக)

இருதிருத்துமுள தானையொன்றொடொன் றிரண்டுவார்கட லெதி
ரந்தெனப், பொருதுகின்றபொழு தமரர்குல்பரசு புகரீனுஞ்சில்வாள்
கப்பணங், குருகிறத்திகிரி தண்டுநீள்சரிகை கொண்டெழிந்தசுரர் தங்
களை, புருவினின் றுகுரு திப்பெருக்கெழு வுடன்றுநின்றெதிரடர்த்தனர்.

அண்டர்வேலின்மொத் துண்டதாலுளத் தடக்கருஞ்சின மீக்கொளா
மண்மொபையில் வல்லதானவர் வலிந்துவில்லனைத் தநெகவன்
வண்டுவிந்பின்மேன் மழைபொழிந்தென் வானவப்படை மீச்சொரிந்
தெண்டிசாமுகஞ் செவிபெட்டிட வெய்யெனக்குழீஇ யார்த்தனர். (உக)

தேவவீரர்மே ல்லுணர் தாம்பினுந் தீயவேதியின் மோதலுந்
தாவிலாவலி குன்றிவிழ்ந்தனர் சாம்பினோதலும் விண்ணவர்
காலுலன்சினங் கொண்டொராயிரங் கண்களுஞ்சிவந் துடன்றுகை
பூமுவவச்சிரத் தசுரர்சென்னியை வெற்பெனப்புடைத் திட்டனன். (உஉ)

சூலைத் திரிந்திடுந் தானையத்தருவர் கேரீன்விரைந்துகண் ணோக்கியுள் ளூலைந்துவெஞ்சினத் தால்விழிப்பொழிக ளுதிருவல்லெயி ற்துக்கியே கலைந்திடாவலித் தம்பிமாரையெதிர் கண்ணீர்விட்டுபாய்ப் போகியை மலைந்தவன் றிலே யுருட்டியிம்மெனுமுன் வம்மினென்றுசொற் றேவினான்.

அன்னதானவர்க ளெழுவருங்குழீஇயு காந்தீகாலமழை முகிலெனத் துன்னிவெஞ்சிலை குனித்துலானவர்க டோன்றன்மெய்பிலகுக்கண்களில் மன்னவெண்ணரிய கணைகேற்றியவன் வாரணப்புழைய கையறுத் தின்னலாரும்வகை தலைபிளந்தன ரிரிந்திடைந்தது கலங்கியே. (௩ச)

நூறுமாமக னுடன்கனன்றுவிண் ணோன்மைமிக்குமத் தாவியே நூறுவெங்கணுக் கொண்டவாளினு னொடியினிற்கரஞ் சுற்றிவெவ் வேறுவீரர்கள் பிரிந்திரிந்திட வெகுண்டடித்தன னுயர்திடு மாறுதேந்ருற மதிமயங்கின ராகிவீழ்ந்துமெய் மாழ்கினார். (௩௩)

கண்மெிக்கடல் கொண்டசண்டனுங் காய்ந்துதீயெனக் கொதித்தெழீஇ விண்மெவாத்ததே ரிவரந்துபோகியை விருத்திரன்னெனத் துரத்தியே பண்டரன்புடைப் பெறுவரத்தினும் பறந்தலைத்தலை யேவருங் கண்டிடாவண மறைந்திருந்துபல் கணைசொரிந்துவிண் புதைத்தனன்.

அன்னகாலையா கண்டலன்றெறிந் தரியதெய்வதப் பரிகள்பூண் மென்னதப்பொலன் மதலைநாட்டியொள் ளொளிசெயத்திகழ் சயந்தனந் தன்னைமாதலி கடவவேழினன் சமர்க்களம்புகா வில்வளைத் துன்னிவையகம் வெதிரடைந்திட வுரத்துநாடுனாள் புரிந்தனன். (௩௪)

மாயைவெல்லவல பாகசாதனன் வடிகொள்வாளிபல தூவியத் தீய்சண்டன்விடு மாயவேக்களாற் செறிதருந்திமிர மோட்டிமொய் மேயவன்னவனை நேடினானவன் விழிப்புலப்படுத லின்றியே சரயகந்தனது மெய்துளைப்பதைத் தான்றெரிந்ததனை யோருவான். (௩௫)

எங்கொளித்துநின் றேவிடுக்குன னென்கணைர்படா நென்னென வங்குளத்தஞ ருழந்துமாயைவல் லான்விருத்திரா சுரன்வலன் பொங்குசம்பனா தியரையென்கைவாள் பொன்றுமாபுரிந் திலதுகொ ளிங்கிவன்றிறல் பெரியதாயுள் தென்செய்வாமெனச் சூழுவான். (௩௬)

என்கணையிரத் திற்குநேர்படா நென்கிரினின்மம் புரிந்திடி [மியே நென்கண்வென்றியன் னுன்கண்வென்றியென் நெண்ணலாகுமல் தன் புன்கணைய்துமா றெனினித்துவஞ்சகப் போர்செய்கின்றன நென்றுசூழ் தன்கணுர்படை தன்னைநோக்குறீஇச் சாற்றுவானிதுவ. லாரியே. (௩௭)

நீவிர்பாகவன் கூற்றரக்கனெண் ணீரவன்வளியியக்கர்கோ
 னாவிலேறுமீ சானனாதியோ ரத்திரங்களை யொருங்குசூழ்ந்
 தேவுமின்வலிச் சண்டனைக்குறித் தியானுமென்படை துரப்பல்யா [ன்.
 மோவுலின்றியெல்லோருமொன்றுசேர்ந் துடன் றுவெல்குதுமென் றன

அன்னவாற்றவ ஶத்திரங்களை யடர்க்கும்வில்வளைத் தெய்தனர்
 தன்னுமற்றவற் றைக்கொடுத்திற் றுட்புதூர்வர்க் கதிபனூந்
 தன்னதத்திரத் தாற்றுகித்துவெண் சாம்பராக்கிமோ கனக்களை
 தன்னையேவினண் மதிமயங்கினர் சமரில்வெந்கொடுத் தோடினர். (சஉ)

பின்னர்வானவர் போகிதன்னுடன் பிரமனூர்வழிப் போயினு
 ரன்னசண்டன்வின் னுலகுதன்வயத் தாக்கியைந்தரு நீழல்வாய்த்
 தன்னுமாதனத் தினிதுநல்லெழிற் சுரமடந்நையார் நடஞ்செய
 மன்னிவீற்றிருந்தரசளித்தனன் மாயைசால்விறற் சண்டனே. (சங)

காளிநிர்வவதாரப்படல முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் நூல்.

காளிபட்டாபிடேகப்படலம்.



ஆளியேறி யடன்மிக வூர்தருங்
 காளிதோற்றங் கழறின மன்னவெண்
 டோளிபத்திர பீடத்திற் றீன்னிநன்
 னாளின்மோலி புனைகதை நாட்டுதும்.

(க)

வேறு.

தானவர் சமர்க் குடைந்து சதுமுக னிருக்கை புக்க
 வானவர் கோமான் வாணி மணமகன் மலர்த்தாட் கண்வீழ்ந்
 தினமுற் றேனைக் காக்க வென்றுகூ வலுமன் னானிற்
 கூனம துற்ற தென்னை யுணர்த்தென வுரைக்க லுற்றான்.

(உ)

ஐயமுப் புவனத் தியாவு மளித்தரு டந்தையா
 செய்யவீ யுணரா துண்டோ திதிமகன் சண்ட னென்பான
 வெய்யதாம் வரத்தா லெம்மை வென்றீவிண் கைக்கொண் டோட்டி
 யொய்யென வெங்கும் வியாபித் துறுதுய ருறுத்தா நின்றான்.

(ங)

ஆக்கலிற் பிதா மகப்மே ரடைந்தனை யேவர் மாட்டு
ரீக்கமி லன்பு வைத்த நீதியர் யினுநினக்குப்
போக்கறு சுரோத்த மப்பேர் பொருந்தலா லெனமயே யின்று
காக்கனின் கூடமையத் தென்னாக் கரைந்தனன் கரைந்தா னுள்ளம். (ச)

சதமக னிகழ்ந்த வண்ணஞ் சாற்றலும் பூவின் மேலாங்
கதமுறீஇச் சண்ட நென்னுழ் கைதவ னியாவ னன்ன
னிதமுறை யுறையு ளெங்கு நீள்வர மளித்தார் யாவர்
புதுமையி் தென்றோ ரான்போற் புகலெனக் கடாவி னானல். (ரு)

உன்னுரை புதுமைத் தாகி யுள்ளதே யன்றி வேறின்
றென்னெ ணைப்பரி கசித்த லென்றுரை யாடும் வேலை
துன்னிய பேரியோதை துணுக்கெனக் கேள்விப் பட்ட
தென்னெனப் புறம்போய்ச் சண்ட னிரும்படை சூழக் கண்டார். (சு)

நோக்கிய வெண்க ணுள னோன்மைசான் மராள மேழித்
துக்குசீர்த் தேவ சேனை சூழ்தரப் போர்க் கெழுந்தான்
றாக்குமா வலிகொள் சண்டன் றுணையோ டெதிர்த் து விற்கொண்
டாக்கிநே யாத்திரம்பெப் தனைத்தையு மெரிக்க லுற்றான். (எ)

அக்கண முனிவர் யாரு மசுரனைச் சவித்தா ரன்ன
தக்கொடி யவற்கு றென்று மாற்றில தன்னோ ரே*நா
மிக்குர ராயிராரல் வேதனும் வெகுண்டு சீழித்
தக்கதன் னத்திரத்தைச் சண்டன்மேல் விடுத்தா னன்றே. (அ)

அத்திர மவனை நோக்கி யமரிடை விழைந்து நேடி
மத்தரீர் சுமந்தான் றந்த வரத்தினுன் மறைந்து நின்ற
குத்திரன் றலைக்காணாது குறிசெய்து தன்னை யேவு
மத்திசை முகனையேயின் டச்சுறத் துரத்திற் றன்றே. (க)

அம்புயா தனன்வெருக்கொண் டமர்துறந் தோட்டங் கொள்ளா
வும்பர்கோ னாதி வாநோ ருடன்படர் தும்பல் கூவக்
கம்பம தொழித்த வாழிக் கையன துலகம் புகுத்த
தம்பநின் றுதித்துப் பொன்னன் சாய்த்தவ சரண மென்னு. (ங)

எம்பகை யவ்வுளர்க் காய்வா னீரைந்து தோற்ற முன்ன
ளிம்பரி நெடுத்தளித்தா யிந்நாணீ சண்டற் கொன்று
கம்பமுற் றடைந்த வெம்மைக் காத்தரு ளெனத் துதித்தா
ரைம்படை யத்தத் தண்ண லருளிநு லியம்பு மன்னே. (யக)

அஞ்சன்மி னீரோன் றற்கு மித்தையித் தியன்கோ டுரப்
 ிஞ்சுவெண்மதியோன் றன்பாற் பெருவரம் பெற்று ளானந்
 ிஞ்சுமன் னவனிங் கண்ணு நாடுவ னென்ற னாளுந்
 திஞ்சிடான் யாமெல் லோருந் தொக்கமர் புரிவ டென்றாஞ். (102)

நன்னரவ் வாய்மை கேட்டி நான்முகன் முதல வாடோர்
 பொன்னுறை மார்பின் பாதாம் புயந்தொழு துவப்பி னிற்க
 வந்நொடி யோரொற் றன்புக் கச்சுறீஇப் பனித்து நின்று
 துன்னின னிங்குஞ் சண்டா சுரனெனக் குழறி னாலை. (103)

விண்டுவு மதுகேட் டொல்லை விரதைநல் கூர்தி யூர்ந்து
 தண்மொந் தக்ஞ்சங் காழி தனுவைந்துங் கரத்திற் றாங்கி
 மண்டமர்க் கெழூந்தா னாக வானிடை யுகாந்த காலக்
 கொண்டல்போய் முழங்கிச் சூழ்ந்த கொடுந்தொழி லசுர சேனை. (104)

சீண்டமா ருதங் கடுத்த சண்டன்வெஞ் சிலைகுனித்துத்
 தண்டுழாய் மருமத் தண்ண றனைக்குறித் துருமே றன்ன
 வண்டுபுல் லனத்தொட் டார்த்தான் மாயனுந் தனுநா னேற்றி
 மண்டிய வாளி யேவி மற்றவை துகள் படுத்தான். (105)

தானவ னுணர்ந்து பின்னர்த் தபனன்வெம் படை விடுத்தான்
 வானவ ருவக்க மாலோன் வருணவா னியினவித்தா
 னானபின் கொடியோன் றாம தாத்திரந் தொடுத்து விட்டான்
 மேனவாந் துளவோ னென்றாழ்த் தேவனே வெய்தொழித்தான். (106)

இன்னண மாழிமாழி யிருவருஞ் சமர்புரிந்தார்
 பின்னரச் சண்டன் சீறிப் பிறங்குநா ராச வாளி
 பன்னகா சனன் முகத்திற் பக்கங்க ளிரண்டிற் கண்ணிற்
 சென்னியில் வாலிற் பல்ல திறன்பட வுரப்பி விட்டான். (107)

கலுமுனீள் சிமைகுலுக்கக் கணையெலா முதிர்ந்த மீட்டும்
 ளுலனுறு புயத்தைந் நான்கு வாளிக ளெய்தான் றீயோ
 னலனுற வவற்றை யம்பா னாணன் றெழைக்க வன்னான்
 றுலமிலாண் கைச் சாரங்கந் துணித்தன னிரண்டு வண்டரீல். (108)

பின்னரு மாயோன் மார்பிற் பெருந்திறம் கணைக ளோர்
 நன்னுதற் கண்மூன் றம்பு நாட்டினன் மறைந்தான் சண்டன்
 மன்னதிற் சோரித் தாரை வார்த்திடச் சினை யண்ண
 டிலன்னிக ராழி யேவ வெரித்தது தருவத் தாரை. (109)

ஆழிதார் மட்டுஞ் சாய்த்த தன்மிமெய் கரந்து நின்ற
காழியில் புயத்துச்சுண்டற் கண்டடர்த் திலதாகப்பின்^௦
ஊழினிற் றண்டை வாளை யோச்சவு மன்ன வாசி
யாமுறத் தன்னாராய னுத்திரந் தொடுத்தான் மாயோன். (௨௦)

அப்படை யெழுவு மும்மை யகிலமு மோகத் தாழ்ந்த
துப்புடை யதுவெஞ் சண்டற் றுருவியெங் கணுங்கீணுது
வெப்பொடு மீளும் வேலை வெய்யவன் மறைபைப் பல்காற்
செப்பிவிட் டிடுமா கேசாத் திரத்தினுற் றுணிபட் டன்றே. (௨௧)

மாதவன் படைக்குந் திங்கு வந்தமை யுணர்ந்து தேவர்
நோதகச் சிவன்வரத்தா னேன்மைமிக் குற்ற சண்டன்
மாதிடன் முரசார்த் துத்தன் வயத்தவா மாலூர் விண்ணூர்
போதனூர் கொண்டு மாயா புரமடைந் திருந்தா னிப்பால். (௨௨)

தோற்றவத் தேவர் யாருந் தொக்கொரு சூழல் வைகிப்
போற்றுறு பொன்ன னோடு புன்றெழிற் சண்டன் றன்னை
யேற்றமர் வெல்லுஞ் சூழ்ச்சி யாதெனத் தேருங் காலைத்
தேற்றிய வாய்ந்தோர் வாய்மை சீதான் செப்ப லுற்றான். (௨௩)

கொடியினை யிரவில் வெல்லுங் கூகைதா னதனை யந்தக்
கொடியது பகலில் வெல்லுங் கொள்கையிற் காலந் தேர்ந்தக்
கொடியினை வேறு மென்னக் குகைகளிற் றுன்னி யன்னக்
கொடியினை முதல வானோர் குழிஇக்கரந் துறைந்தா ரன்றே. (௨௪)

இன்னணம் பன்னாட் செல்ல, விருந்துபின் னயன்முன் விண்ணோர்
பொன்னவ னுடன்சென்றால போகை னுலக மீன்ற
வன்னைபுட் களிப்ப நாளு மமர்ந்துறை கயிலைக் குன்றந்
தன்னையும் றான்றான் வீழ்ந்தார் தாழ்ந்திவை நெடியோன் கூறும். ()

உயிரினுக் குயிரே யெங்க ளுணர்வினுக் குணர்வே யென்று
மயர்வற வுலக மெல்லாம் வுகுத்தளித் தழிக்குந் தூய
செயலு றுதருணை பூத்த செழுமலர்க் கடைக்க ணோக்கி
யயர்வற வெம்மை நாளு மாண்டருள் சிவமே போற்றி. (௨௫)

போற்றியென் றடியில் வீழ்ந்து புன்கணீர் வாரநின்று
நாற்றிசை முழுதும் வென்று நலிதர வாற்றுந் தீய
வேற்றிறற் சண்ட் னெங்கள் விய்னுல கனைத்தும் வெளவி
வீற்றிருப் பிடமொன் றின்றி விடுத்தனன் வெருட்டி யன்றே. (௨௬)

ஆதலி நெம்மை நீயே யளித்திட வேண்டு மல்லாற்
போதரு கதிலே லில்லை யெனப்புகல் பூமி கேள்வுன் .
பேதுறு வதன நோக்கிப் பேரநுள் புரிந்து மென்பூர்
கீதுரு கொன்றை வேணித் தாதைபுன் னகையிற் சாற்றும். (௨௮)

செம்மலர்க் கழலம் பூத்த திருவளர் மார்பு கேட்டி
பம்மற லியையேன் சண்ட னன்றுசெய் தலுத்தி னாலே
சம்மிரு வர்க்கு மஞ்சா நல்லரம் வேட்டா னென்ன
லம்மவ்வி தளிக்கப் பெற்றே யுகமகிழ் வுற்றுச் சென்றான். (௨௯)

அக்கொடி யவனைச் செற்றங் கனைத்தையு நுமதூக் கொள்ளத்
தக்கதோர் ஞ்சி கேண்மோ சாற்றுநா வலந்தி வத்தின்
விக்கதாம் பரதகண்ட வியப்புறு தமிழ்த்தே யத்துட்
டெர்க்கசீர்ப் பாண்டி நாட்டிற் சோதிமா வனமொன் றுண்டால். (௩௦)

சித்தரு வனத்துள் யாழு மருட்குறி வடிவா யன்பர்
கைத்தலக் கனிபோற் காணக் கனிந்துயிற் றிருப்ப நம்பாற்
சத்திமுன் னொருகா னம்மாற் சபித்திடப் பட்டுவல்ல
பத்திர காளியாகிப் பரிவொடு வதித லுற்றாள். (௩௧)

சற்றவ ணினைக்கிற் சண்டன் சண்டனூர் புகுத றிண்ணற்
தெற்றென நீவிர் கொண்ட சிந்தனை யனைத்து மந்தக்
கொற்றவை தன்பாற் சென்று கூறுமி னென்னத் தேவ
ருற்றன ருவகை மேன்மே லொழிந்தனர் தருவ ரென்றே. (௩௨)

துன்றிய களிய ராகித் தொழுதுவெண் கயிலை நீங்கத்
தென்றிசை நோக்கிச் சென்று தெவ்வராற் கவர்ந்த தங்கள்
பொன்றிணி நகரி ழினங்கிப் பொலிதரு பீணநீள் சோதி
நன்றவிர் வனத்தைக் கண்டார் நலிகடற் கரையைக் காண்பார். (௩௩)

புகுந்தனர் சோதிக் கானம் புலர்ந்தனர் தருவ ரின்னே
தருந்திறல் பெற்றீ ரென்று தண்மலர் பொழிவ போன்று
நகுந்துண ருதிர்க்குங் கோட்டு நகந்தொறுந் துருவி யங்கோர்
மிகுந்திரு மருத நீழல் விமலைவீற் றிருக்கக் கண்டார். (௩௪)

கண்டனர் சிரங்கை கூப்பிக் கண்பனி துளிப்ப வுள்ளங்
கொண்டன ருவகை யாங்குக் கூடின ராடிப் பல்லு
வண்டமுஞ் சராசரங்க ளனைத்துமீன் றளிக்குந் தானிய
விண்டபே ரன்பி னோடு வேண்டினர் துதிக்க லுற்றார். (௩௫)

மூன்றுரு வாசிச் சீர்சாண் மூன்றுமண் டலத்தா தார
மூன்றிரண் டிடத்து மேலானி முளைத்தரு டழைத்த சேந்தி
மூன்றுகண் படைத்தோய் தோன்று மூன்றுபத் துடனிரண்டு
மூன்றுதத்துவங்க டந்தோய் முறைகெழு மறைக டந்தோய். (௩௬)

கேடகந் தண்டஞ் சூலங் கிளர்வலி கெழுநந ராசம்
வாடயங் குறும் லர்க்கை லூய்ந்துமூன் மகிடம் செந்ரேய்
தேடிநின் சரணம் புக்க சிமியோங்க டமையுங் காக்க
நாடியிங் குறையு மன்னாய் நன்கரு ளென்னப் போற்றி. (௩௭)

முறையிடு மிமையோர் தங்கள் முன்பிர சன்ன மாகிக்
குறையெவ னேர்ந்த தும்பாற் கூறுமி னென்னத் தீய
கறையுடற் சண்டன் செய்த கடுந்துயர்க் கொடுமை யுந்தீர்
நிறையுல களைத்தும் வவ்வு நீர்மையும் புகன்று மற்றும். (௩௮)

உறைவிடமின்றி பெய்மை யோட்டினன் யாங்க ளோடிப்
பொறைமுழை களிற்பன் னானும் புகுந்தொளித் திருந்தோம் பின்னர்
நறைகமழ் கொன்றை வேணி நாதனற் பாதம் போற்றி
யறைதர வன்னோ னெங்க ளயர்வினை யருட்க ளோக்கி. (௩௯)

நின்னுழை விடுக்க வந்தோ நீயலாற் கதிவே றிலலை
யன்னுழை சண்ட னாதி யவுணரை யடக்கிக் கொன்று
பொன்னுழை யிருக்கை யாங்கள் புகவருள் புரிதி பென்ன
மின்னுழை கமலப் பொற்றாள் வீழ்ந்துளங் கரைந்து நின்றார். (௪௦)

வேறு.

தஞ்ச மென்று தொழுமவர் தம்மைநீ
ரஞ்ச லஞ்ச லெனப்புகன் றுற்றியே
சஞ்ச லம்புரி சண்டனைக் கொன்றுநும்
விஞ்ச வெம்பகை விட்டுவ னென்றரோ. (௪௧)

நீனி ரத்தவு ணற்பொர நீவிருஞ்-
சேனை யாகிமுன் சேர்மி னெனப்பெருங்
தான வாழ்வுடைக் காளி புகன்றிட
வான் வாணரு நன்மென வாழ்த்தியே. (௪௨)

கண்ணு தற்பெரு மான்கடுஞ் சேற்றத்தி
னெண்ண லந்திடு சாமுண்டி பென்னுஞ்சூர்ப்
பெண்ணூர் தன்னுருக் கொண்டு பெயர்ந்திவ
ண்ணு மாகேச் சுரியெனு மன்னையும். (௪௩)

ஆய மாத ரிருவரு மாங்கவ
 னேய செர்ப்படி வெய்துவந் தெய்துவா
 நேய நின்னெதி ரெங்களு னேமியா
 னாயி ரங்கண் னாரணன் சேய்முனேன். (சச)

நேரில் வைணவீ நீடுமா கேந்திரி
 பெரி யீற்றும் பிராமிகௌ மாரிவீன்
 வாரி யெற்றும் வளாகியென் தைவராய்ச்
 சீரி னெய்துவ ரென்றவர் செப்பினார். (சரு)

கூடியாங்குருக் கொண்டு குழீஇனார்
 வேறு ளாரும் வியன்பெரும் பூதமுஞ்
 சாறு வேட்கு மிடாகினி சாகினி
 யாறு பட்ட பிசாசமு மாயினார். (சக்)

செங்க னாரழற் செம்மயிற் பங்கியர்
 தொங்கு பூருவர் சூழ்பெருந் திங்களைப்
 பங்கு செய்து பதித்த வெயிற்றின
 ரெங்க னும்புதை பட்டிட வெய்தினார். (சஎ)

இன்ன தானையெ லாந்தனைச் சூழ்தரச்
 சென்னி மேனிமிர் செங்குழற் காட்டொடும்
 வன்னி யென்ன வயங்குறு கண்ணொடு
 மின்னும் விண்ணின் விளங்கினள் காளியே. (சஅ)

வான வெண்பிறை வைத்த வெயிற்றொடும்
 பீன முற்ற பெருந்தனக் குன்றொடு
 மான மந்தர மாணு மகட்டொடும்
 கான கத்திற் கிளர்த்தனள் காளியே. (சக)

சங்கு சக்கரந் தண்டொடு தூணிவிற்
 றங்கு தீக்கலங் கேடகந் தாங்குவர்
 ளங்கை யேந்தி யபய வரதமும்
 பொங்க நின்றனள் போர்வல காளியே. (ரு)

இன்ன தன்மைய ளாகி யிலங்கிய
 துன்ன லர்க்கிடி யேறன துர்க்கையைப்
 பண்ணி வாழ்த்திப் பணிந்து மயன்றன
 மன்னு சாலமொன் றுக்கினர் வானவர். (ருக)

நாடு மவ்வர ணைப்படுரை பத்திர
பீட மிட்புப் பெருந்திறற் காளியை
மாடு பற்பல வாச்சிய மார்த்திட
நடு வாழ்த்தி நிலவ விருத்தினார். (௧௦௨)

பொங்கு புண்ணியப் பூம்புன லாட்டினார்
தேரங்க றாசு சீடர்மணி சூட்டினார்
துங்க தீபமுந் தூபமுங் கோட்டினார்
அங்க ருச்சித் தருந்துதி நாட்டினார். (௧௦௩)

அன்ன துர்க்கை யருளிற்சா முண்டியை
தன்னைச் சூழ்தரு தானைக் கிழைவியாய்
மன்னு கென்ன வளப்புன லாட்டினார்
துன்ன லற்பொரல் சூழ்ந்தங் கிருந்தனர். (௧௦௪)

தேவி யைக்கண்ட தேங்கண்ட தேவியத்
தேவி வீற்றுறத் தேவர்செய் சாலந்தான்
தேவி கோட்டையப் பீடத்துச் சேர்ந்துறை
தேவி யேயத் திரகாளி யென்பவே. (௧௦௫)

காளிபட்டாபிடேகப்படல ழுற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ௩௮௩.

சண்டாசுரன் வதைப்படலம்.

அன்னை துர்க்கை யபிடேகங் கொண்டருண்
மன்னி வீற்றுறை மாக்கதை கூறினா
மின்ன லாற்றி யெழுந்தசண் டாசுரன்
றன்னை வென்ற தனிக்கதை சாற்றுதும். (௧)

கொற்றவையின் னணந்தேவி சாலபுரத் துறைவேலை சூளிர்வெண்
டிங்கள், துற்றசடைப் பெருமனைக் கைலைவரை யடைந்தன்பிற் றொ
ழுது தூய, நற்றவொ ரதமுனிதென் கைலையெனுஞ் சோதிவன நண்
ணி யாங்குப், புற்றருமென் கலையுடைநங் காளீசப் பெருமானைப் போ
ற்றற் கெண்ணி. (௨)

வருநெய்யிற் நிண்டிற்சண் டாசுரன்கண் டருமுனிவ மாயோலிதி
சுரர்களையான் றுரத்தவவரவெருண்டோடிக்க யிலிவரைச்சூழல்புக்கார்
வெருவுமவ ரெங்குளரென் றிடக்கேட்டு நாரதனவ் விண்டு முன்னோர்
தருவளர்வான் சோதிவனத் துளதேவி சாலபுரந் தன்னை திமலி. (ங)

ஆங்குளபத் திரகாளி தனைச்சரண மெனவடுத்தா ரவநா நின்னோ,
டோங்குசமர் புரீர்த்துனைக்கோ றற்குவினைந் திருக்கின்ற ஞ்ணந்தி யெ
ன்னத், தாங்குமலர்ப்பிரமாதி களைநொடியிற் றுரத்திவிட்டி தருவன்
யானிவ், வாங்குமிடை யாடனைக்கு மஞ்சவனஞ் சிடிக்கலுமுன் மசகத்
திற்கே. (ச)

மற்றவளின் கால்விரற்றாட் காற்றுவளோ வவளொடும்போர்
வளைப்ப தாயி, னுற்றிவெ திழிவன்றோ வதுநிற்க வொளித்திருந்திவ்
வுறுதி தேடு, நொற்றலர்க ளெனுந்தேவ கணங்களைவே ருத்தவர்
கூட் குதவி செய்யுங், கொற்றவைதன் னையுங்கணத்திற் கொல்வலென
முனிவரனைக் குறிப்பிற் போக்கி. (ஞ)

எண்ணரிய கடுஞ்சினத்துச் சண்டனும்போ ராள்வினையோ டிருந்
தா னிப்பாற், புண்ணியநா ரதன்றேவி சாலபுரந் தனையடைந்து புடை
சூழாய, நண்ணிவள ரெழிற்காளி முன்னனுதி விறற்றருவ னவின்ற
வாறுந், திண்ணமொடு சமர்குறித்த செயலுமுரைத் திடவவடன் செவி
யிற் கேட்டாள். (சு)

கேட்டலுமு ழிக்கனலற் சினந்துவிழித் திசுதறக் கிளர்சா முண்டி-
நாட்டுறுமா கேசகரிபி ராமிகவு மாரிவயிணவிமுன் னைய *
வீட்டுதிற் றுனையொடு மெழிற்றேவி சாலபுரி யிகந்து வான்போய்க்
கூட்டுமிடி முழக்கமென வார்த்துக்கோ தாவரிவண் கூல முற்றான். (எ)

அந்நதியின் புனலாடி யத்திரத் துளதலத்து ளமர்ந்த வெம்மா
ன்னனர்மலி யருட்குறிகண் டன்பின்விதி முன்றபூச நயப்ப வாற்றிச்
சந்நதிரின் தேத்தலுநஞ் சிவபெருமான் மகிழ்ந்துபிர சன்ன மாங் [ள்.
நின்னினவென்வேண்டுகவென் றலுங்காளிநேயமொடுநிசுழ்த்தலுற்ற

மாயனயன் முதற்றேவர் தமைத்தாத்திக்கொடுமைபுரி வலிவசண்டன்
வியவுமித் தலமின் று தொடுத்தென்று மென்பெயுரால் விளங்க வுந்தந்
தேயவருள் புரிதியென வவ்வண்ண மளித்திறைவ னீனிது பின்னுந்
னாயதிறற்குலமிரண் டருளியொன்றிற் சண்டனை நீசூழ்ந்துகொல்வாய்

மற்றொருகு லங்கோடுசா முண்டியடற் றுரகனை வதைக்க வென் று, தெற்றென்த்தன் னருட்குறியுட் சிவபெருமான் புசுந்தொளிக்கத் தெரிந்து காளி, வெற்றிதரு தன்கரத்தி லொன்றேந்தி வேறென்றை விற்றசா முண்டி, பெற்றிடநல் கிளஎன்று தொடங்கிக்கு விநிமென் னும் பெயர்பெற் றுளால். (௮)

அன்றியுமுத் தரகாணி புரமாயிற் றத்தலமு மவள்பூ சித்த, கொன் றைமுடிப் பெருமானும் புகழ்தருகா வீச்சுரப்பேர் கொண்டா னாக, நன்றுவரம் பெறுமகிழ்ச்சி யாற்காளி குதுகலித்து நலங்கொள் சேனை துன்றவெழுந் துதீசியெனுந் திசைநோக்கி யார்ப்பரித்துச் சூழ்ந்து சென்றாள். (௮௧)

வலனுறுசூர்க் கணங்களொடு காளியுமா யாபுத்தை வளைந்தா ளொற்றர், சிலர்விரைவி னேடிவிறற் சண்டனெடு மஹைரைப்பச் செவி யுட் கொள்ளா, மலமறுமா முனிபுகன்ற மொழியுமுளத் துணர்ந்தனன் மேல் வருவ தோரான், கலகலென நகைத்துமதித் திலினிருந்தான் கா லனையுங் கறுக்குங் கோளான். (௮௨)

அன்னவனா ருயிர்பருகற் காவலுறுங் கொடுங்காளி யரிய சேனை, துன்னுதிற் சாகினிடை கினிமுதலாம் பூதகணஞ் சூழ்ந்து சாலப், பன் னுமிடிமுழக்கமென வார்த்தவுண ருறைநகருட் பாய்ந்துகின்ன, பின்ன முறக்கரங்கொடுசிற் சிலதருவர்தமைப்பிடித்துப் பிசைந்திட்டாரால். (௮௩)

வேறு.

அந்தவேலைவிற லவுணவீரர்பல ரரியதேர்கசது ரங்கமோ டெந்துசேனைத ஞ்டன்றொடங்குசம ருடுபூதகண மீதவண் முந்திவார்சிலை குனித்துநாண்விடை முடிக்கின்றுசர மாரிபோற் சிந்தவீறுகொள் கணங்களும்பொருது சீறியந்நிலை யெதிர்த்தனர். (௮௪)

விட்டவெம்பகழி தொட்டெறிந்தவுணர் வெய்யகையினி லெடுத்தவேல் பட்டமும்பறி படக்கவரந்தவர் பதைத்திடக்கொடி றுடைத்துடல் வெட்டியங்கெழு மிரத்தமுண்டுவகை மேவினாவுணர் வெள்கியே முட்டிமெம்பிய சினத்தொடுங்கண மெலாம்வெருண்டிட முடுக்கினார். (௮௫)

இருதிற்றத்தவரு ளமர்வினாந்தசெய லினையுணர்ந்துவெகுள் சண்ட னும், வருதிற்றத்தினாய கும்பனாதியரை வரவழைத்திகல்செய் காளி யைப், பொருதுவென் றுயிர் தொலைத்துவம்மினிது பெரூழெனச்சொ லி விடுத்தனன், விருதுபெற்றபல படைபடைத்தடல் விரும்பிவெங் களத் தெய்தினார். (௮௬)

நின் றிவெஞ்சம ரிலஞ்சுதானவரை நின்மீனெனவ ருடன் குழிஇத்
துன்றுதோமீர நெடுங்கைவேலிடுநுடு குலமுங்கெடு தொடர்ந்தெதிர்
தின் றுதுங்களை யமன்றிசைக்கிடுவ மென்றுபூதகண மஞ்சியே
பின் றுமாறுட றடிந்திடக்குருதி பெருகவோடின கணங்களை. (ய௭)

அன்னகாலை ய்திற்தகாளியவ ளாணைகொண்டவெழு மாதருட்
டுன்னுழுவீருவர் தண்டமோடுதிகழ் குலமுங்கெடு தொடர்ந்தவர்
முன்னிலாதுள நடுங்குமாறுமுனை மோதிறைத்துவரு வேலையிற்
பின்னாலாவிய பிராமியார்ப்பெரு பெயர்ந்துகும்பனை நெருக்கினள். (1)

தண்டுகொண்டிலை சிதறிடப்பெரிது தாக்கினுளுதிரம் வெள்ளமாய்
மண்டிடத்தரை யுருண்டுசொய்ந்தனன் மகேச்சரிப்பெய ரணங்குகைக்
கொண்டஞ்லமதை யுந்திமுந்தியடர் கோபமீறியுத் தண்டனை .
விண்டுநேர்தரு ரூரம்பிளந்தனள் விழுந்தனன்குருதி கக்கியே. (யகூ)

மலிதிறத்தகவு மாரிவேலின்வி மாக்களைப்பொருது சாய்த்தனள்
வலிபடைத்தவயி னாவியுழைவரவச வனையாழிகொடு வாட்டினள்
பலியிடப்பெறு வராகியங்குசப் படையினிற்றிறன் மகோதர
னலிபடப்புடைத் துலவுகளிக ணகைத்திடும்படிக் கிடத்தினள். (உய)

ஆசமேவியம கேந்திரிப்பெய ரணங்குசீறியொளிர் வச்சிரப்
பேருலாவுபடை யேவியீரனைப் பிணமெனத்தரை யுருட்டினு
ணையில்பூதகண மாந்த்துவன்றகுவர் நெடியதானையை முறித்தனர்
சேநரிவாரியினின் மூழ்கியாடின துளைந்துலாவுபல கூளியே. (உக)

வேறு.

இன்னணஞ் சமரிற்காளி சேனையா லினைய்கும்பன்
முன்னவர் மாழார் துட்கு முறிந்தன ரென்ற செய்தி
துன்னின ருரைப்பக் கேட்டுத் துடுக்கெனச் சீற்றம் பொங்கி
யென்னவ மான மீதென் நெழுந்தனன் றிணிதோட் சண்டன். (உஉ)

தருமனு மஞ்சங் கால தண்டமொன் றங்கை யேந்தி
வேருவரு மீரைஞ் னூறு வேசரி பூண்ட தேரில்
வருபெருந் தம்பி யோடு வாவிவாள் குல மாதிப்
பொருபடைத் தொகுதி மன்னப் பொலிந்தன னுருமி னூர்தான். (உங)

ஆயிரங் கோடி தேர்க ளாயிரங் கோடி யானை
யாயிரங் கோடி பாய்மா வாயிரங் கோடி காலா
ளாயிரங் கோடி யாய வரியகூர்ம் படைகைக் கொண்ட
வாயிரங் கோடி சேனைத் தலைவரு மடர்ந்து சூழ்ந்தார். (உச)

தானையி னுப்ப ணுர்பொற் சபுந்தன மீது கார்தேர்
நீநிற வுருவத் தோடு நிலவவே றியவிச் சண்டன்
பேனமார் தாங்க மாலிப் பெருங்கட னழிவிற் றேறன்று
புணுவின் மார்பத் தேறிப் பயிலுமச் சண்ட னெத்தான். (௨௫)

இன்னணஞ் சேனை சூழ வெழுந்துதா ரகனாற் தம்பி
தன்னொடுங் கொற்ற வேற்கைச் சண்டன்மா யாபுரப் பீபர்
நன்னகர் ிங்கி விண்ணு நடுங்கப்போர்க் களத்துட் புக்கான்
முன்னிய சங்க பேரித் துழனிதென் டிரையி னூர்ப்ப. (௨௬)

அவ்வொலி முழக்கங் கேட்டங் கம்பொர விரும்புங் காளி
கொவ்வையங் கனிவாய்ச் சத்த மாதர்தங் குழுவி னேனும்
வெவ்விப கணங்க ளோடும் விறன்மிகு தண்ட முன்னாக்
கவ்விய படைக ளோடும் களம்புகுந் தார்ப்பரித்தான். (௨௭)

அவ்வன னூர்தி மேற்கொண் டடல்கெழு சிலைகுனித்தங்
கெவ்வயில் பகழி பல்ல வேவின ரவுணர் மீது
தவ்விமே லெழுந்து பாய்ந்து தகுவருந் தொடுத்தார் வாளி
பீவ்விரு திறத்தோ ரும்பின் னிடாதமர் புரியுங் காலே. (௨௮)

கரைகெழு சூலம் வன்னிக் கபாலந்தன் டிவைகைக் கொண்டு
முறைகெழு திறற்சா முண்டி முழங்குதிண் சிங்க மேறிப்
பறைகெழு முழக்கி னேனும் பாய்ந்துவிண் ணிடைச்சுழன்று
பிறைகெழு மெயிற்றன் னூமேற் பெய்தன ளப்பு மாரி. (௨௯)

பின்னருங் கொடிய சூலம் பிறங்கிட வங்கை வாங்கி
மன்னிய தா கன்மன் மார்பினைக் குறித்து விட்டா
ளன்னவ னதனைத் தாங்கி யருஞ்சிலை குனித்து வாங்கிக்
கன்னிமே லோரைஞ் னூறு கணைபொழிந் தார்த்து நின்றான். (௩௦)

அக்கணத் தவற்றை யெல்லா மரியகே டகத்தாற் றட்பு
மிக்கவெஞ் சினங்கொண் டன்னுன் மீட்டுந்திக் கணைதொட் டேவப்
புக்கது விண்ணு மண்ணும் பொறியெழக் குறுகு முன்னர்க்
கைக்கது வுறுதிக் காலுங் கபாலத்திற் றடுத்துப் பின்னும். (௩௧)

தறுகட்சா முண்டி யங்கைத் தண்டினுற் றா கண்கட்
குறுகிச்சென் னியிற் புடைத்துக் குருதிவென் ளத்தி னூடு
மறுகிப்புண் பட்டிச் சாய்ந்தான் மயங்கினன் றெளிந்து வெற்றி
பெறுசத்தி யொன்றெடுத்துப் பெருஞ்சத்தி மீது விட்டான். (௩௨)

முற்றதைக் கதைகொண் டோசன் வகுத்தொரு மூன்று துண்டா
வெற்றினண் மீட்டு மஞ்சா னெரிதேறும் பகழி மாரி
கொற்றவை யூர்தி மீதிற் கொட்டின னவற்றை யேற்றுத்
தேற்றென வண்ட மெல்லார் திடுக்கிட வார்த்த தன்றே. (௩௩)

கண்டொ முண்டி யாங்குக் கண்கடிப் பொழிகள் காலத்
தண்டுகொண் டெற்றி யந்தத் தாரக னூர்தி னீட்டித்
திண்டிறற் றூல மேந்தித் தேர்வல வனையு மாய்த்தங்
கண்டொ ரகனை மாந்தி லழுந்திடக் குத்தி யார்த்தான். (௩௪)

சாய்ந்தனன் மதுமயங்கித் தாரகன் பின்னர்க் காளி
பாய்ந்துவன் றுகுவர் மீது பற்பல பகழி மாரி
யோய்த்திடா துகுத்திட் டேழித் தீயென வுடன்று மேலுங்
தூய்ந்துவன் மோகனப்பேர்க் கணையினுன் மபக்கி நின்றான். (௩௫)

மோகனக் கணைக ளாலே மூடலுந் தகுவர் சேனை
யேகுதற் கிடமொன் றின்றி யெங்கணுங் காளி யாக
வேகமூற் றற வெகுண்டு வெய்யகா ளியையேநாக் கித்தன்
வாகுகள் கொட்டிச் சண்டன் வாய்திறந் திசைக்க லுற்றான். (௩௬)

செல்லற்க நிற்க நின்னைச் செகுப்பலித் தண்டி னென்று
சொல்லிப்போ ருளுற்றக் காளி சூலங்கைக் கொண்டு வீசி
வெல்லப்பேர்ந் தரிய வேக வேதாள லூர்தி யேறியிச்
செல்லொக்கத் திரிந்தாள் சேணிற் சீறிவன் றகுவ ணர்த்தான். (௩௭)

ஆர்த்துவன் சிலைகு னித்தா னைரக் கண்டொ டித்துப்
பேர்த்தன னெங்குஞ் சண்ட னுருவெனப் பொருவிற் காளி
தீர்த்தனன் றுதலப் பெற்ற சூலத்திற் சிதைத்தா ளாகப்
பார்த்ததா ரகனுஞ் சண்டன் பக்கலிற் சார்த்து நின்றான். (௩௮)

ஆன்னது நோக்கிக் காளி யருகிற்சா முண்டி வந்தாள்
துன்னிய சண்ட னோடு துணைவனு முடங்கு கூடி
யன்னிலை தாம தத்தோ டயிர்திர மாக்கி நேய
மென்னுமூப் பகழி மாரி யெடுத்தனர் விடுத்தா ரன்றே. (௩௯)

இத்தகைக் கணைகள் யாவுஞ் சாமுண்டி காளி யென்னுஞ்
சத்திக ளிருவர் தங்க டடக்கையிற் சூலங் கொண்டு
மொத்திதுண் கொழிது ளாக்கி முழங்கினர் கணங்க ளோடும்
வித்தக மிதுநன் றென்று வெருவின ரவுண வேந்தர். (௪௦)

தனித்துறு சண்டன் றக்க தம்பியை நோக்கிக் கூறும்
பனித்துள நடுக்கச் செய்யிப் பாவையர் கொடுமை யென்னே
நனித்தென நினைந்தோ ரம்பாற் பெருமையை நரிமே நக்கக்
கனைத்துள சேனை யெல்லாங் கண்டனங் கழிய வின்றே. (சக)

ஆதலின் மடவா ரென்று மாடவ ரென்று நோக்கா
தேதமிக் குஞ்றமி யேனு மீனியது பெறுக வென்னு
மேதகு பெரியர் வாய்மை விரும்பில மாவ தாக
காதமர் புரிவ தேநங் கடனெனத் துணியுற் றானால். (ச௨)

துணிந்துதா ரகனுஞ் சண்டா சுரனுமென் றிருவ ருந்தங்
குணந்திகழ் துரோணங் கோட்டிக் கொடுஞ்சர மாரி பெய்து
கணங்கோக் கண்ட மாக்கிக் கண்டனன் மறைந்து நின்றான்
யணங்கினுக் கரசி யானா ளதனையங் காய்ந்து கண்டாள். (ச௩)

தொகுசர மாரி நம்மேற் றாற்று வசீறிப் பேர்ந்து
புகுவன கண்டோந் தானே புரள்வன கண்டோ மந்தத்
தகுவனைக் கண்ணிற் காணோஞ் சாமுண்டி யிதென்கொ லென்று
செகுதிறற் சண்ட னின்ற திசைகுறித் தம்பு பெய்தாள். (ச௪)

கொற்றவை விடுத்த வாளி கொடியவன் படையை வாரி
யெற்றலுங் காளி வன்மை யெண்ணியங் கவளைச் சாய்த்து
வெற்றிபெற் றிடவொல் லாது வெருவிய சண்டன் பார்தள்
புற்றொளித் தென்ன மாயா புரத்தினுட் புகுந்தா னன்றே. (ச௫)

இவ்வண்ணந் தகுவ ரோடி பொளித்தமை யெய்த்துக் காளி
செவ்வண்ண றுதற்கட் பெம்மான் செப்பிய வாறு சூலத்
தவ்வண்ணச் சண்டன் கோறற் ககப்படா மையினு மறநிங்
கெவ்வண்ணம் வெல்லு மாறென் றிருந்திது சூழ்ந்தான் மன்னே. (ச௬)

கொடியமா யையினு லந்தக் கொடியவன் றனைமறைக்கும்
கடியவன் கவசந் தன்னைக் கட்டறுத் தனையான் சென்னி
படியிடை சிவ்வின் வீழ்ந்த பழமென மத்த மாபோ
லுடைபடப் புடைப்ப லென்றோர் சூழ்ச்சியை யுளத்து ஞன்னு. (ச௭)

கடரோனி றுதற்கட் பெம்மான் சோதிமா வனத்தின் கீழ்பா
னெடியவின் ணிடைத் தடித்து நீனிற் கொண்மு நிற்கும்
படியென மன்னித் தன்னுட் பரமனை யுன்னி யங்கை
முடிமிசை நீட்டி நின்று முயன்றன டவத்தை மன்னே. (ச௮)

திங்களீ ராறில் வாறு தேவிமா தவத்தி னிற்க
வெங்களத் திவட்காற் ருது வெள்கிமுன் றுணையோடு
தங்குமா யாபு ரத்தைச் சார்ந்தொளித் திருந்த வந்தப்
பங்கயன் மான்முன் னோரைப் பயந்தொளித் திடச்செய் சண்டன். (௪௯)

எங்கணும் யுருவ ரேனு மெனக்கிணை யில்லை யென்னுப்
பொங்கிய பெருமை யுற்றேன் பொருகனத் தொருத்தி காளி
யங்கனச் சேனை யோடு மடூர்த்தெனை யவம தித்தா
ளிங்கிதன் மாய மென்னென் றின்னலங் கடலு ளாழ்ந்தான். (௫௦)

புலம்புறு முள்ளம் யார்க்கும் புலப்படா தடக்கி யின்று
வலம்பெறு காளி யாவி வாங்குவ லென்று கூறிக்
குலம்பெறு மீமீற்றர் தம்மைக் கூயவ ரணுக நோக்கி
நலம்பெற நகுவேற் சண்டா சுரனிலை நவில லுற்றான். (௫௧)

துதர்காள் காளி யென்னுஞ் சூரணங் கொருத்தி முன்னுண்
மாதராஞ் சேனை சூழ வந்துநம் மவரிற் சில்ல
பேதமைச் சிறுவ ரோடு பெருகுமூப் பிணைப் போரி
லேதமிக் குறச்சாய்த் தச்ச மெய்தின னோடுற்றாளால். (௫௨)

அன்னவஞ் சகியைத் தேடி யறிந்தவ ணிலைமை யாவும்
பன்னுமி னம்பா லென்னப் பரிந்தவர் விரைவி னேடி
முன்னருந் தவமேற் கொண்ட முதல்வியைக் கண்டு மீண்டு
மன்னனைக் கிடைத்துத் தாழ்ந்து வணங்கியீ துரைப்ப தானார். (௫௩)

ஐயகேள் குணக்க தாய வார்கலிக் கருகி லுள்ள
மையறு நறிய நீத்த மாசுனை நதிக்கூ லத்திற்
பொய்யின்மான் மிய விருத்த புரிக்குவா ருணதிக் கின்க
ணய்யரைக் காவ தத்தி னவிர்தருஞ் சோதிக் கானம். (௫௪)

அத்தகு வனத்தின் கீழ்பா லணங்கினுக் கரசி யான
சத்திமெய்த் தவஞ்செய் கின்ற தன்மைகண் டங்கு ளார்பா
லித்திறத் தினள்யா ரென்ன விவள்பெயர் காளி யென்னுஞ்
சத்திவன் சண்டற் கொல்வான் மனித்துநோற் கின்ற ளென்றார். (௫௫)

என்றன ரன்று தூத ரியம்பிய கேட்டுச் சண்டன்
றுன்றிய கேட்ப மூண்டு சுடர்ப்பொறி கண்கள் சூலத்
தன்றிறற் சேனை யோடுந் தலைவரைப் படைக டாங்கி
யின்றெழு பின்க ளந்தக் காளியை வேறற் கென்றான். (௫௬)

தன்பல படைக ளேந்தித் தனிவரை யனைய மார்பின்
மின்பணி கவசம் வேய்ந்து விரைஇப்புறம் போதுங் காலை
யன்புறு துணையு ரூப வதியென்பா என்ன மென்ன
முன்புலர் தடப ணிந்து சிற்சில மொழிய லுற்றாள்.

(௧௦.)

எவ்வுழி யெய்து தற்கின் நெழுந்தனை சிற்ற மென்னை
யவ்வகை யடியேன் சற்றிங்குறிதரப் புகவொ ணாதோ
செவ்வசா லன்ப வென்னத் திறல்கெழு சண்டன் கூறு
நவ்வியொண் விழியாய் யாரு நகைத்திடத் திரிவ ளோர்பெண்.

(௧௧.)

காளியென் றிறொ மத்தாள் காலனைக் குறுகுங் கால
மானியென் நெனையெண் னாம லவள்வலி யென்பார் கரட்டக்
கூளிகள் சூழ வந்தென் சூழுவினர் சிலரைச் செற்றாள்
வாளியி னவளை யின்று வதைத்துள மகிழ்தற் கெண்ணு.

(௧௨.)

எழுந்தனன் விரைவி லென்ற னின்பொடு கேட்டன் னன்ற
டொழுங்கொடி புகலுங் கேள்வ சூழ்நதெவை செயினு மென்று
முழிப்புற முன்னாட் சாவா வளப்பரும் வரங்கள் பெற்றாய்
கெழும்பரா சத்தி தன்னைக் கேட்டொன்றும் பெற்றா யின்றல்.

(௧௩.)

ஆனதா லவளே காளி யாகிநிற் பகைத்தா ளென்ன
யானினைத் தனன்மே னாளு மிலக்கறு வரங்க ளேற்ற
தானவர் மகடன் முன்னோர் தமைபுமி லளிதை யுகி
யூனினை வாட்டி னாவ வுறுதிகொண் டிரைக்க லானேன்.

(௧௪.)

நங்குலத் தலைவ னாகி நலமுறு பாத லத்துத்
தங்குமா வலியோ டியாமுஞ் சலிப்பற வாழ்த னன்றென்
றிங்கலை யில்லாள் கூற வியைவனோ சண்டன் கேட்டு
மங்கையர் மதியா லீது மானமற் றுரைத்தா யின்னை.

(௧௫.)

சென்றவட் செற்ற லன்றித் திரும்புல தில்லை நீசென்
றென்றிய பாத லத்தற் றயிர்பிழைத் திகெ வென்று
கன்றிய வெகுளி மூண்டு கடும்பரித் தேரி லேறித்
ஊன்றிய சேனை சூழச் சோதிமா வனமுற் றுனல்.

(௧௬.)

வேறு.

சாற்றமுத னுட்டேவி சாலபுரம் புக்கங்
கேற்றுவரு தம்பியொர டிம்மென வெழுந்து
கூற்றென வெதிர்த்தவெழு கோற்றெடிக ளோடுந்
துற்றுசா மாரியிற் றெடுத்தமர் வினைத்தான்.

(௧௭.)

அத்தகைய போரிலெதிர்த் தாற்றலர்க ளாகிச்
சத்தமட மாதர்வி தனத்தொடு கலங்கி
யெத்திசையு மோடினரிடுக்கணுற வெய்தாத்
தத்துகடற் றுனையொடு சண்டனு நடந்தான். (சுரு)

சோகிவ்வினத் தோர்புடை தொடர்ந்ததவத் துற்ற
மேதியைமி தித்தகழல் விர்தைதனைக் கண்டா
னேதியில ளித்தருணை மேதருண மென்னு
வோதிமுனி வாங்குமுனி வோடுகனை தூர்த்தான். (சுசு)

தக்கண் மெழுந்துவிற் சண்டனினை யோருந்
தொக்கடுபுருந் தானையொடு தொட்டனர் துரோண
மிக்ககனல் வாளிமுதல் வெய்யபல வாளி
யொக்கவீசி தண்டமு முரப்பிவிடுத்த தார்த்தார். (சுஎ)

அந்நிலை யுணர்த்தமரி யங்குறு சமாதி
நன்னிலை தணந்தவுணர் நாற்றிசையுஞ் சூழ்ந்து
செந்நிலைய வாளிமழை சிந்தியது மன்னுந்
தன்னுடலை யத்தழ றகித்தமைபுந் கண்டாள். (சுஅ)

ஆயிடையித் தன்மைமுழு தாய்ந்திவுரு வாய்ந்தித்
தியிடையிற் செய்தவமுற் றுதெனவுட் டேர்ந்து
பாயவனத் தென்பாலிற் பாய்ந்தரிய யோக
மாயையினி னவ்வுருவ மாய்த்தருவ மாளுள். (சுசு)

சிர்பரவு மேனியொடு தேவியவ் ஷனத்திற்
செர்புதவ மாற்றலிற் றெளிந்தபெரி யோராற்
பேர்பெரிய நாயகியெ னப்பெருமெய் வாட்டுஞ்
சார்பினுரு வாட்டியெனச் சாற்றுபவத் தலத்தை. (எய)

சத்தியுரு வந்தனைத் தணந்தருவ மாகிப்
பத்தியொடு மெய்த்தவம் பரிந்துடிரி காலை
கத்துகடற் றுனவர்கள் காளியைக்கா ணூரா
யெத்திசையுந் தேடின ரிருந்துகவ லுற்றார். (எக)

மாயமிகச் செய்யவல வன்கணுறு சண்ட
னையெவாரு பக்கலி லுருபமொடு காளி
மேயதனைக் கண்டனனிவ் வெய்யவள்வஞ் சத்தால்
வீயவிது வேறியற்று வேமென வெகுண்டான். (எஉ)

தண்டமொடு சூலமிட டன்னுந்வி லேற
மண்டுபடை சூழமர் வளைப்பதினி ஷ்டெனன்
றண்டயிசைச் சூறையுரு வாகியழ லார
மொண்டுகொடு காளியை முழக்கமொடு சூழ்ந்தான். (௭௩)

சுற்றியுடன் முற்றுக்கனம் சூறையொரு ளாகிப்
பற்றுமுள மன்பொடு பராவமவர்க் கென்று
முற்றருள் பரம்பொருளை யுன்னியுமை மானிவ்
வற்றமருள் கென்றலு மனைத்துலகுங் காப்போன். (௭௪)

விண்ணிலச ரீரிமொழி மேவிநிறை நீரா
னண்ணிய தடாகமிது நாடுன வுரைத்தங்
கெண்ணரிய சூறையி னெடுத்தமரி தன்னை
யண்ணிய வழுத்தினன வோடையினு ளன்றே. (௭௫)

ஓடையினுண் மூழ்கலு முருப்பம தொழிநது
பிடுபெறு காளியருள் பேசரிய பெம்மான்
தாடொழுது நிச்சலுமச் சண்டன்வருத் தாத
நீடிய சடந்தருக நின்மலவென் றேற்றாள். (௭௬)

காதமர் வளைக்குழையன் காளிதனை நோக்கி
பூதவடி வந்தனை யெடுத்தியெனப் போன
னாதனருள் வண்ணமுரு நண்ணியெம தம்மை
சோதிவன மேற்றிசையிற் சூழ்ந்துதவஞ் செய்தாள். (௭௭)

சொல்லரும ஞாபமொடு தோன்றுதவத் தானே
நல்லரிய நாயகியெ னப்புகல்வ ரத்தென்
னெல்லையினைத் தாளவன மென்பரவள் மூழ்கு
பல்லவள முற்றருளம் பாற்குளமென் பாரால். (௭௮)

பூதவுருப் பெற்றவிடம் பூதபுர மென்பார்
காதுதிறற் சண்டனுங் கனிட்டரொடு சூழ்ந்து
மோதுபல தீக்கணையின் மூடுபு முடுக்க
மேதகுநங் காளியுடன் மேவரிதின் மீண்ட. (௭௯)

அக்கணைகண் மீண்டமையி னாங்குவிறற் காளி
யுக்குமடிக் தாளென்வுணர்ந்தவுணர் யாரும்
புக்கனர்த மெல்லையினிற் போர்த்தொழில் விடுத்தார்
தக்கதிறற் காளியுநற் தவம்புரித லுற்றாள். (௮௦)

தாக்குமரி னோக்கரிய சந்ர்பிலரு னுக்கான்
பாக்குநினைத் தேத்தினள் பரஞ்சுடரை யனைனுள்
காக்குமுருட் கண்கொடுதிர் கண்ணெது மாற்றார்
போக்குமுட னின்கணிற் புலப்படுக வென்றான். (அக)

பூணுமீழிற் காளியெதிர் பொருந்தலர்மெய் கண்ணிற்
காணவர முற்றமையிற் கண்ணுடைய ளென்னு
மேணல மமர்ந்தபெய ரெய்தியவ ணின்று
சேணுயர் வனத்தின்வட திக்கினி லிருந்தாள். (அஉ)

இருந்தமனத் தெண்ணுமென தீசனரு ளாலே
பொருந்தவர் வெலன்கரிய பூதவுரு வுங்கா
ணரும்பகைவர் தம்முரு வயிந்திடவு முற்றேன்
யிருந்தவினிச் சண்டனையுஞ் செகுத்திடுத மின்னம். (அங)

என்மலை நினைந்தன ளிலங்குமெழிற் காளி
சென்றுதிசை முட்டவொரு சிங்கவொலி செய்தா
ளன்றுதகு வர்க்குடைபி ராமிமுத லானோர்
துன்றொலி செவிப்படலுஞ் சூழ்ந்தனர் பணிந்தார். (அச)

தன்படையை நோக்கியுறு தவம்புரியுங் காலை
வன்படையொ டுந்தருவர் வந்தவணிற் செய்த
துன்பமு மரன்கழ ரொடர்ந்துவரம் பெற்ற
வின்பமு முரைத்தவ ணிருந்தனளெ னம்மை. (அடு)

வேறு.

அன்ன காலையி லம்மைவாய்த் தரக்கொலீ கேட்டோர்
தன்ன மானுயிர் சோர்தரத் தாங்கியின் னருளி
னின்ன மீர்த்ததை வளர்த்தன ளின்புற வதனான்
மன்னு சாரங்க நாயகி யெனும்பெயர் வாய்ந்தாள். (அக)

ஆம்மை யிங்கன முறைதர வவுணர்கோ னமரில்
விம்மு கொற்றவை தன்னையும் வென்றனன் விற்றல்சேர்
மும்மை யாகிய வுலகருந் தேவரு முறிந்தா
ரெம்மை நேர்பவர் யாரெனத் தருக்குமீது யிருந்தான். (அஎ)

நார தப்பெயர் முனிவனன் னெறிப்பட நாடி
யீர வென்றனை வெல்வது விழைந்தவவ் கீர்தை
வேரொ டெங்கெட வீட்டின னென்றன னகைத்து
நேர வுள்ளவர் தம்மைவீர் தனரென னெறியோ. (அஏ)

முற்ற வோர்ந்திலை மொழிந்தீனை யென்றனன் முனிவன்
நற்ற வன்மொழி யென்னிது தாரக நாம்போய்
வெற்றி பெற்றதும் பொய்மையோ வென்னுமவ் வேலை
யொற்ற ரோடிவந் தவ்வுழித் தாழ்ந்தன ருரைப்பார்.

(௮௯)

மன்ன காளிதன் சேனைசூழ் வரமழி கடல்போன்,
மின்னி வீற்றிருந் தனளென வெகுண்டெழ் புழுங்கித்
துன்னு தன்னிடக் கண்கடோ டிடிப்பதுந் துணைவி
சொன்ன மாற்றமுஞ் சூழ்ந்தனன் சண்டனவ் வேலை.

(௯௦)

தீபு கக்கணிற் பற்களைத் தெறிபடக் கடித்து
வாயு லர்ந்திதழ் துடித்திட மனங்கொதிப் பேற
மீயு யர்ந்ததே ரேயினன் விறற்படை யேந்தி
மேய தாரக னுதிய ரெழுவரும் விரைந்து.

(௯௧)

தத்த மக்குறு வையமுற் றடற்கலந் தாங்கி
மத்த மாபரி மாமுதற் படையொடுஞ் சூழச்
சத்த மேகமு மார்த்தெனப் பேரிகை தழங்க
வெத்த லங்களு நடுங்கிட வெழுந்தன ரிப்பால்.

(௯௨)

தான வக்குழார் தருக்கொடு சமர்க்கெழு முழக்கங்
கான கத்துறை காளிதன் செவிப்படக் கனன்று,
வான கத்தவர் வாழ்வுறச் சூலமும் வேன்முன்
னான பற்பல ட்டைகளு மங்கையிற் றாங்கி.

(௯௩)

வேக முற்றவே தாளத்தி லேயினள் விரைந்து
மோக முற்றசா முண்டிபி ரேதவா கனமே
லாகி யுற்றரு கமர்ந்தனள் பிராமிபு மன்ன
வாக னத்தினி லேயினள் தண்டுகை வாங்கி.

(௯௪)

அடன்மழுப்படை சூலமு மங்கையிற் றாங்கி
விடையிலேயிமா கேச்சுரி விளங்கினள் விரைந்து
சுடரும்வச்சீர்ச் சத்தியுந் தொடிக்கையி லேற்றுக்
கடுநடைக்கல பத்திவார் தனன்கவு மாரி.

(௯௫)

சங்கு சக்கரந் தடக்கையிற் றாங்கிவை ணவிதான்
பொங்கு வன்றிறற் கலுழன்மேற் பொலிந்தனள் வராகி,
சிங்க மேயின ளங்குச மாதிகைச் சேர்த்தி
யங்கை வச்சிரத் தொடுமகேந் திரிகரி யமர்ந்தாள்.

(௯௬)

இன்ன தன்னுமய வெழுவரோ டேனைய கணமுந்
துன்ன வந்தரி யெழுந்தன ளண்டமுந் துளங்க
வ்ன்னு வாரிதி யொன்றுட னென்றெதிர்த் திட்ட
தென்ன வெங்கள மிடைந்தன விருதிற் படைபும.

(௯௭)

ஆன காலேகண் டாசுரன் கேதன மீது
சேனம் வீழ்ந்ததும் பரிகணீர் பெய்ததுஞ் செந்நீர்
வான ஊமழை பொழிந்தது மதித்திலன் றேவி
தானே யூடுபுக் குழக்கினன் சயிலங்க னடுங்க.

(௯௮)

தண்டு வாண்முடி லங்களாற் றகர்த்துநெட் டாவ
மொண்டு வெங்களை தூற்றியு முடுக்குவர் தருவர்
மண்டு சீற்றமோ ரெங்கிழித் தெழுபுணீர் மாந்திக்
கண்ணு னேத்துணு நகங்களாற் சாகினி கணங்கள்.

(௯௯)

இன்ன வாழிரு படைக்கும் படைகளா லேறுண்
டன்ன செங்கள மழன்களாற் புதைந்திட வதுகண்
டுன்னி யக்கணங் கும்பன்வெங் கணைகளை யுகுத்து
மன்னு மாதர்தங் கணங்களை யஞ்சற வளைத்தான்.

(௧௦௦)

கண்ட மாதுபி ராமியெங் கனலெழக் கணன்று
தண்ட மொன்றுகொண் டருங்களை மாரியைத் தடுத்தங்
கண்ட மீதுறச் சுழன்றெழுந் தவன்சிரத் தடித்தாள்
துண்ட மாயிர மாயின வாருயிர் துறந்தான்.

(௧௦௧)

ஓங்கு கும்பன்மாண் டதணையுத் தண்டனீங் குணர்ந்து
வாங்கி விட்டபல் கணைதடுத் துடன்மகேச் சுவரி
தாங்கு செங்கையிற் குலத்தி னாலவன் றருக்கற்
றங்கு மாண்டிட மார்பிடைக் குத்தின ளழிந்தான்.

(௧௦௨)

மேய வன்கணம் வெருண்டிடப் பொருதவீ மாக்கன்
வீய வீட்டினள் சத்தியால் வியன்கவு மாரீ
மாய வெங்களை தொடுத்தார் வைரவ சுவனன்
சாய வாருயிர் செகுத்தனள் வைணவி தருக்கி.

(௧௦௩)

வந்து சாகினி கணங்களைப் பொருமகோ தானே
முந்தி நின்னுவ ராகியங் குசத்தினுன் முடித்தா
ளுந்தி வீரன்வந் தெதிர்த்திட வயர்மகேந் திரிமொய்
சிந்தி வீர்துற வச்சிரப் படையினிற் சிதைத்தான்.

(௧௦௪)

அறுவ ருந்துமக் கத்தரம்பையுந்நலனார்

முறுகு வெஞ்சினத் தாரகன் முந்துறு மாதர்
தறுகண் வெம்படை சித்திடத் தாக்கினு கணையான்
மறுகி வீழ்ந்தனர் மற்றவர் சாமுண்டி நேர்ந்தாள்.

(111)

கத்தி கேடக முலக்கைவன் சூலமுங் கைக்கொண்
டெத்தி சைக்கிரி களுஞ்சமுன் றிடவெழு கடலுந்
தத்து றச்சமுன் றவுணர்தம் படையறச் சர்டிக்
கத்து சிங்கநா தஞ்செய்து பாய்ந்தனள் கடிது.

(112)

கண்டு தாரக னாயிர மாயிரங் கணைகள்

கொண்டு வீசின னவையெலாங் கொடியசூ லத்தார்
றுண்டு புட்டிடப் புரிந்தவன் கைச்சிலை துணித்துத்
திண்டி றற்பெருந் தேர்வல வன்றலை யுடைத்தாள்.

(113)

பின்ன ருஞ்சயந் தனப்பரி தனைப்பெரு முலக்கை
தன்னின் வீட்டின டாரகன் வையநின் றெழுந்தங்
குன்னி வானிடை யாயிரம் பாரமன் னுலக்கை
மின்ன வீசினன் சாமுண்டி யூர்தியை வெகுண்டான்.

(114)

வெகுண்ட தாரகன் வீசிய வுலக்கையைத் தன்கைத்
தருந்த சூலத்திற் றுக்கினண் முறிந்தது பின்னு
நருந் திறற்றடி கொண்டெஞ் சாமுண்டி நலியப்
புகுந் தடித்தனன் சத்தியிற் பொடித்தன ளதையும்.

(115)

செங்கை யேந்திய படையெலாஞ் சித்திடத் திகைத்துப்
பொங்கு மாயையின் வான்புவி போற்பதோர் பெரிய
வங்க மாய்ச்சிறு குழவியா யிரண்டுரு வாகித்
தங்கு வன்றடி கொண்டசா முண்டிமுற் சார்ந்தான்.

(116)

தானுந் தன்னுருப் பெரியதாய்ச் சிறியதாய்த் தரித்து
மானி டப்பெரு மானருள் சூலத்தின் மற்றொன்
றான சூலமு முாக்கியவ் விரண்டினு லந்தத்
தான வன்புரங் களையொரே சமயத்திற் பிளந்தாள்.

(117)

திரைக விழ்த்தன செய்யபுண் ணீர்குடித் தார்த்தாள்
கரையி லாக்களிப் பெருகெனங் களுங்குது கலித்த
விரவு தானவர் திசைதிசை யோடினர் வெருண்டு
பரவு விண்ணவர் மலர்மழை பொழிந்தனர் புரிந்து.

(118)

ஐணைவ னாறுயிர் துறந்தமை நினைந்துளஞ் சோர்ந்தங்
கிணையி ழந்தபுள் ளெனக்கலங் குறிஇயுடன் நெளீந்து
ஐணைவி லேந்திவன் மண்டொடுகுலமுங் கைக்கொண்
டுணையிற் தன்னணி தேற்றின னுடன்வரச் சண்டன்.

(ஈயிட)

சண்ட மாருத ழெனக்கமுன் றும்பரிற் றாவி
யண்ட கூடமு மிடிதர வசலங்கள் யாவும்
விண்டு திரந்திட வேலைக் டதும்புற வெருண்டு
திண்டி றம்புயங் கொட்டின னேற்றொவி செய்தான்.

(ஈயச)

தேவீ யும்பெரு வடிவமாய்ச் சேணெலாந் தானாய்த்
தாவி மும்மைஞ் சூலகுயிர் களுஞ்சலித் தயர்வுற்
றாவி யுட்குற வந்தரத் தார்த்தனள் வடவைத்
தீயு மஞ்சிடக் கண்கடப் பொழிதரச் செறுத்தாள்.

(ஈயடு)

ஈனற் றமேரிகர் சிலையிடைக் குணத்தொனி செய்து
துன்று புற்றெனுந் தூணினின் நெடுத்தவண் டொடுத்துக்
கன்று சண்டனன் நேவிய கணைகளாம் பாந்தண்
மன்று வன்கணத் துயிருண வருதல்போல் வளைந்த.

(ஈயகூ)

சினந்து தேவிகைச் சூலத்தி னுலவை சிதைக்க
மனந்த ளார்த்துறு சண்டனோர் மத்தமால் யானை
யெனுந்தின் மேனியி னெதிர்த்தன நெதிர்த்துநங் காளி
வனந்த யங்குறு சிங்கவேற் றுருக்கொடு வகிரந்தான்.

(ஈயஎ)

சிங்க மேனிகொண் டெதிர்த்தனன் சண்டனுந் தேவி
யங்கு வன்றிறற் சரபமா யடித்தன ளாதனைத்
துங்க வன்சிறைச் சரபமா யவனுமுற் றேற்றப்
பொங்கு கண்டபே ரண்டமா யங்கதைப் புடைத்தாள்.

(ஈயஅ)

இன்ன வாறுசண் டனுநொடிக் கோருரு வென்னப்
பன்ன காசனன் பன்னகஞ் சம்புகம் பூசை
துன்னு வானர முதற்பல மிருகமாய்த் தோன்ற
வன்ன தன்பகை யுருக்கொடு தேவியு மழித்தாள்.

(ஈயகூ)

ஆயி டைப்பெரு மூச்செறிந் தியான்செயு மரிய
மாயை யாவையு மழித்தனன் மற்றினி யீவனை
விய வெல்வதெங் கனமெதிர்த் தமர்செயா விடினுந்
தீய் காளியிங் கெனைவிடாள் கொல்வது தின்னம்.

(ஈயடி)

துன்று காளியே நினைக்கொலுங் கூற்றெனத் தொடுத்தங்
கன்று கூறிய மனைமொழி யதனைபுந் தடுத்தே
னின்று சூழ்வதி லென்பய னாவதா குகவென்
றென்று தன்மனத் துறுதிகொண் டெழுந்தனன் சண்டன். (௭௨௧)

தேவி தன்முக நோக்கிமுன் றேவர்கோன் முதலோர்
மூவ ரும்வெலற் கரியவென் முன்னமர் முனைந்தாய்
*தாவ கேற்றுமுன் றுணையின் முடிதரத் தகுமோ
பாவை நீயுனைக் கொல்வதிற் பழிப்பலரற் புகழோ. (௭௨௨)

என்ன வின்னணம் புகறலும் யாமனை கேட்டுத்
தன்னை யேபுகழ் மூடரிற் றலைவநின் கழுத்திற்
றுன்னு காலபந் சத்தினை நோக்கிலே தோற்று
மென்னி னின்றுநீ தப்புவ தெங்கென விசைத்தாள். (௭௨௩)

இன்ன வன்மொழி கேட்டசண் டாகா னெடுத்துப்
பன்ன ருஞ்சிலே கோட்டினன் மோகனப் படைக
மென்ன வாயிர மாயபல் கோடிக றேற்
வன்ன சண்டரோ ராயிர கோடிக ளானார். (௭௨௪)

ஆர ணங்குமோ ராயிர வாயிர வருவாய்
நேரு மொவ்வொரு சண்டற் கோர் காளியாய் நின்று
போரின் முத்தலைச் சூலத்தி னாலுயிர் போக்க
வீர சண்டனும் விச்சுவ வருக்கொளிஇ வெகுண்டான். (௭௨௫)

எங்க டேவியு மடியத லத்துற முடிவான்
பங்க யாதன் னுலகின்மேற் பாய்தரப் பெரிய
வங்க மோடுநின் றவுணனைச் சூலத்தாற் சிதைத்துச்
செங்க ளத்தினின் றெறிய்தன டிசைதிசைச் செயிய. (௭௨௬)

பின்னு மொன்றுபட் டெதிர்ந்தடர் பெற்றியை நோக்கி
யென்னி தாமென வையுற வெய்திரம் பெருமான்
சொன்ன வாறுதிண் சூலமூங் கொன்றில தென்னிற்
'றுன்னு சண்டனை வெல்லுமா நெவனெனச் சூழ்ந்தாள். (௭௨௭)

அன்ன காலையிற் சதாகதி யருவமாய்த் தேவி
முன்னர் நின்றுநான் முன்னவ னேவலின் வந்தே
னன்ன லந்திகழ் றெயுஞ்ச தீவத்தி னாப்பட்
பன்னு மோர்வரை பஞ்சகி ருங்கமென் றுளதால். (௭௨௮)

ஆந்த வெற்பினி லைம்பெருங் குகையுள் னவற்று
 னோந்து பார்த்துண் டெயிர்நிலை சண்டனுக் கவையா
 மந்தில் பார்த்தளக் ளவனுடற் சேர்த்தொரே யமையத்
 துந்திவெட்டுக மாள்வனென் றுதைசென் றனனால். (௭௨௯)

சண்ட னொயிர் நிலையுணர் தகமகிழ் ததும்பித்
 தண்டொ மிந்திகழ் சாமுண்டி யைச்சமர் நிறுவித்
 திண்டி றற்பெருஞ் சூல்த்தைச் செருக்கள நாட்டி
 மண்டு தானவ ரோடமர் புரிகென வைத்து. (௭௩௦)

தான்ற னுர்திலே தாளத்தி லேறின ளிரண்டு
 மூன்று மாதந் தீழ்கியின் முந்துறச் சென்று
 னூன்று தானவர் தாமழி யாமலங் கொருவி
 யான்ற பஞ்சசி ருங்கமுற் றதன்குகை யடைந்தாள். (௭௩௧)

கண்ணெ டிங்குதங் காதுபன் முக்கென முறையே
 நண்ணி டங்களில் விடங்கொணர் நாகமுங் கண்டா
 ளெண்ணு மாதரி யேவலால் வைணவி யிவருந்
 திண்ண வைநதே யனுமவை களைக்கொடு சேர்ந்தான். (௭௩௨)

விண்ணி டைப்பெருந் தேவியுஞ் சேனையும் விசையி
 ணண்ணி யாகவ பூமியை நாடலு நெடுந்தோக்
 கண்ணி ருந்துவிழ் சண்டனைச் சாமுண்டி காலா
 லெண்ணி யாங்கவன் மெய்ம்மிதித் தேறிநின் றனளால். (௭௩௩)

வெகுண்டு பத்திர காளியும் விரைந்துவாங் கியபன்
 நகங்க னோந்தையு நடுங்குறச் சண்டன்மெய்ச் சேர்த்தி
 மிகுந்தி றற்பெருஞ் சூலத்தி னொருங்குற வீட்டி
 யகந்தொ லைத்தன ளாங்கவ னொயிர் துறந்தான். (௭௩௪)

பெருகி வார்தரு குருதிவெள் ளத்திடைப் பேய்கள்
 பரிசை யைக்கவிழ்த் தவற்றிடை யொய்யெனப் பாய்ந்து
 செருவில் வீழ்ந்துள தண்டுகொண் டேன்மீமேற் செலுத்திப்
 பரிசி லுய்க்குமீ கான்களை நேர்தரப் பயின்ற. (௭௩௫)

சோரி வாரியி னிடைக்கரி *யழன்களைத் துருவி
 வாரி யிட்டெனில் லெனக்கரை வளைந்திடக் கோலி
 யேரி கட்டியத் துணிபடு புழைக்கைத்தூம்பியைத்து,
 வாரு மப்புனல் வாய்மடுத் துறிஞ்சின மயல்கள். (௭௩௬)

* அழன் - பிணம்.

வலத்த தானவர் தசைகளை வாரணச் செவியாங்
கலத்தி லிட்டுணத் துனித்தனி யிருந்துபேய்க் கணங்க
ளுலுத்தர் கைப்பொருள் பறித்துணு டாதுல ரொப்பப்
பலத்த வற்றினைப் பறவைகள் கவ்விமேற் பறந்த.

(நாட்௭)

கன்று சண்டனை வீட்டிய பத்திர காளி
நின்று பண்டனை வென்றடி லளிதையை நிகர்த்தா
ளன்று சீரமுண்டி யாதிய ரடிபணிந் திருந்தார்
துன்று மாலய னிர்திரா தியரிவை துதிப்பார்.

(நாட்௮)

உலகம் யாவையு மீன்றரு ளுத்தமி போற்றி
அலகி லைந்தொழிற் கிறைமையு மளித்தனை போற்றி
விலகி லெம்மன்றோர் வேண்டியாங் கருளினே போற்றி
நிலவு வேணியன் மகிழ்ந்தரு னிரஞ்சனி போற்றி.

(நாட்௯)

மலைய மன்னவன் மகளென வந்தனை போற்றி
கலைகள் யாவையு மருள்கடைக் கண்ணினை போற்றி
சிலைவ னைத்தவன் சிந்தையை வளைத்தனை போற்றி
யலகின் மாமறை யாகம மாயினை போற்றி.

(நாட்௧௦)

அன்று பண்டன தாருயிர் வீட்டினை போற்றி
துன்று மெங்கள்வன் றுயரறுத் தருளினே போற்றி
யின்று சண்டனை யிசுத்தருள் சூலினி போற்றி
யென்று மெம்கள்பா லின்னருள் வைத்தனை போற்றி.

(நாட்௧௧)

என்ன வன்பொடு துதித்தமா தவனய னிமையோர்
மன்ன னேமுதல் வானவர் தங்களை நோக்கி
யின்னும வேண்டிய வேண்டியாங் கீகுது நீவிர்
துன்னு நும்பதங் களைமீஇத் துயக்கவென் றனளால்.

(நாட்௧௨)

தன்று ணைப்பெருஞ் சத்தகன் னியர்முக நோக்கித்
துன்று தானவர் தானையைச் சூழ்ந்துயிர் வெறுத்து
நின்று டன்றுசெந் நீர்நிண முண்டெவன் றசைக
டின்றி ருந்தனி ரறுகவை ஈண்ணுயின் சேர.

(நாட்௧௩)

'என்று காமதே நுவைநிகர்த் திருந்தொரு கிட்டை
யொன்றி யக்கண்ணிச் சொன்றிபண் னியங்களு மொருங்கே
மன்ற வாக்கின ளவருணக் கணங்களும் வாரி
மென்று தின்றன விழுங்கின வுண்டன வியந்தே.

(நாட்௧௪)

ஈத்த லத்தினில் யாமனை வெற்றிகொண் டுனனோ
வத்த லத்தினை வெற்றியூ ரெனவுல கறையு
மெத்த லத்தினிற் றுனவன் றேர்க்கொடி யிற்ற
தத்த லத்தினைக் கொடிக்குள மென்றினு மறைவார்.

(௧௪௫)

சண்டன் வாளிகள் விழிட்டுச் சண்டனை மாளத்
தண்டு மவ்விட்டுச் சராளிமா ளக்கண்டா நென்ப
பண்டு காளிதன் சிரத்தினிற் பனிமலர் மாரி
யண்டர் தூற்றிய தலந்திகழ் பூங்குடி யாமால்.

{௧௪௬}

கன்னி மாரொடு கணங்களுக் கனமிடுங் காளிக்
கன்ன பூரணி யெனும்பெய ரறைந்திடு முலக
மன்ன காளிவின் ணிடைப்பெரு வடிவுகொண் டதனான்
மன்ன வெங்குமா காளியென் றிடுபெயர் வழங்கும்.

(௧௪௭)

சண்டாகரன்வதைப்படல முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ௫௩௨.

கா ளி பூ ச வ ன ன ப் ப ட ல ம்.

அண்ட வாணரை யாக்கநம் மந்தரி
சண்ட னொயிர் சாய்த்தமை சாற்றினாங்
கண்ட வன்னவள் காள்ளிங் கத்தினை
மண்டு பூசைசெய் மாகதை யோதுதும்.

(௧)

வேறு.

பின்னரயன் மாலிமையோர் பெருமான்முன் னானவருங்
கன்னியரோ ரெழுவர்களுங் களிசிறந்து டிடைசூழப்
பன்னுமியம் பலமுழங்கப் பத்திரகா ளிப்பெரிய
டன்னனைமீ சோதிவனந் தனைநோக்கிச் சென்றனளால்.

(௨)

கோங்குகழு கோங்குகழை குங்குமம்பா டலம்பனசம்
வேங்கையசோ கங்குரவு வெள்ளிலோத்தம்படிசும்
பூங்கதலி தேங்குமுதற் பொருவில்பல வளங்குலவு
தேங்குமலுர்ப் பொழிலாருஞ் செழுஞ்சோதி வனஞ்சார்ந்தாள்.

(௩)

காந்தனாறுந் தாழைவில்ந் கடுக்கையெட்டு நரந்தமெழிற்
கூந்தல்புர சங்கடம்பூ கூதாள் முதற்பல்லவர்
தேந்ததும்பு மலர்பொதுளச் செழும்பருவ மேராரும்
போந்துழையுஞ் சோதிவனப் பொலிவனைத்து நோக்கலுறறாள். (ச)

பங்கயங்க னேக்கவெழிற் பைங்கார்தள் கைங்குப்ப.
வங்கிலகு செயலைமல ரார்த்தி விளக்கேந்தக்
கொங்குயிர்க்கு மலர்தூவிக் குரவுவணங் சூறக்ருயில்கள்
பொங்குபுகழ் பாடமயில் பொருவினடஞ் செயுமொருபால். (ரு)

கள்ளவிழ்தா மரைமலராங் கவினோங்கு தவிசிலனப்
புள்ளரசு வீற்றிருந்து பொலியுமல ரோடைகளும்
வள்ளமலர் மிணைத்தவள வளைகொழித்த மணியெழியர்
தெள்ளுதிரைத் தடங்கள்பல செறிந்திலகு மாங்கொருபால். (க)

சாதிசூலங் கடந்துசெறி தத்துவமெல் லாங்கடந்து
பேதமபே தங்கடந்த பெற்றியராய்த் தம்முளத்தி
னாதமுத லுங்கடந்து நாமும் பரம்பொருளாஞ்
சோதிவனங் கண்டிருக்குந் தூயவரு மாங்கொருபால். (எ)

சிங்கமுந்தந் தாவளமுஞ் சித்திரகா யமுமானு
மங்குறவு கொண்டுவினை யாவென வாங்கொருபாற்
பங்கவினை யோவப் பரஞானந் தந்தருளும்
பொங்குபுன லோங்குதிரைப் புண்ணியதீர்த் தமுமொருபால். (அ)

இத்தகைய சோதிவனத் தேய்ந்தவள மெல்லாங்கண்
தெத்தமியெம் மம்மையினி தோகைகூனி பூரித்த
சுத்தமனத் தோடேர் துளும்புதிரு மேனியளாய்த்
தத்துசிவ கங்கைத் தடமுழ்கி னுள்ளன்றே. (கூ)

அக்காலை யகநோக்கி லகண்டபரஞ் சுடரொளிகண்
டெக்காலு மெவராலு மெய்தரிய விற்பமுறி
முக்காலுந் தொழுதேத்து முனிவருணர் வருவினையா
னிக்காலை யருச்சனைசெய் திறைஞ்சவிரும் புற்றனனால். (ய)

ஐயவகண் டாகார மகன்றுதனிப் பிரிந்ததிரு
மெய்யுடையை யாகிஷியான் லிரும்பியவா றுணைப்பூசை
செய்யவெளி தாமென்ன வேண்டச் செழுங்கருணை
பெய்யுமுகி லன்னான் பிராட்டியுளப் பண்புணர்ந்தான். (யக)

பெருஞ்சோதி வடிவாய பெம்மாணுந் திருவருளார்
 நுஞ்சுகள ிட்களபே தத்தினு ளிரண்டுருவா
 யிருந்தனனஞ் சுந்தரிகண் டின்பவா ரிதிமூழ்கத்
 திருந்கியபே ரன்பினொடு செவவதினோக் குற்றனளால். (௮௨)

தென்பாலும் வடபாலுந் திகழ்தூல சூக்குமமா
 யன்பாலுந் தமர்ந்திவ லிங்கவடி வவைநோக்கி
 யென்பார்க்குஞ் சிவபெருமா னின்னருளின் செயல்வியப்பும்
 மின்பாறசூக் குமலிங்கத் திசையருச்சித் திடமுயன்றான். (௮௩)

இலங்குசிவக் குயில்களிரண் டினுக்குதால் விதிப்படியே
 நலங்குலவு ழெழிற்சத்தி பீடமுத னாட்டுவித்து
 வலங்குலவு சூக்குமலிங் கத்தின்வட பாற்றிசூழத்
 தலங்குலவு மெழில்வீர சத்தியுந்தா பித்தனளால். (௮௪)

கருதியதோர் தூலவிலிங் கத்தினுக்கீ சானியத்தின்
 மருவுமேனன் மணிசத்தி வதிதரத்தா பித்ததன்பின்
 பொருவில்கிவ கங்கையதன் மென்மேற்கிற் புனல்பெருகு
 மொருபுனித தீர்த்தமுநன் குண்டாக்கி யதின்மூழ்கி. (௮௫)

பட்டுடையும் பல்பூணும் பரித்தெழிற்கண் மணிபுனைந்தங்
 கிட்டதிரு நீரிலங்க விருந்துபல திரவியமு
 மட்டொழுகு மந்தாடி முண்டாக்கி யதன்மலருங்
 கட்டிவீழ்பற் பலமலரும் வில்லமொடு கைக்கொண்டு. (௮௬)

பணிதிகழ்குக் குமக்குமியிற் பன்மறையுங் காண்பரிய
 முணிமிடற்றெம் பெருமாணை வருகெனவா வாகனித்தங்
 கணிதிகழா தனமுதல வளித்தாவி னைந்தினொடுங்
 தணிநறும்பூம் புனலாட்டித் தனியாடை கொடுபுலர்த்தி. (௮௭)

பொன்னாடை யுடுத்திமணிப் பூண்புனைந்து துதற்கணமு
 லென்னுமற் மதைமறைக்கு மியல்பினிற்கூந் தனஞ்சாத்தி
 நன்னுண்மென் மலர்மாலே நன்கணிந்தா யிரநாம
 முன்னஞ்சொ லருச்சனைகள் பலசெய்து முடித்தனளால். (௮௮)

உற்றவிரை கமழ்தூப தீபமுத லுபசாரஞ்
 சொற்றமுறை பதினாறுஞ் சூழ்ந்துவிதிப் படிமுடித்துப்
 பொற்றிகழ்நீல் லெழில்வீர சத்தியையும் பூசித்து
 நற்றரும விடையாணை நாடியிவை துதிக்கலுற்றான். (௮௯)

நாரணனே முதற்றேவர் நாடரிய பரம்பாருளே
காரணகா ரியங்கடந்த கண்ணுதலே யன்பருளப்
பூரணனே புண்ணியனே பொன்றாத பெருஞ்சபரே
ஆரணங்க ிதிக்குமுன தம்புயப்பூங் கழல்போற்றி. (௨௮)

எனத்துதித்து நின்றனளவ் வெல்லையவள் கருமேனி
வனப்பொருவிப் பொற்கொடியின் வடிவுற்ற டேவரஃத
யுனிச்சுவனா வல்லியென வுங்காளி பூசனைசெய்
துனிப்பறுமக் குறிகாளிச் சுரனெனவும்குபகன் நனரால். (௨௯)

கரியவடி வோடிருந்த காளியுமங் களகரமாய்ப்
பரிவொடிருந் தனளதனும் பத்திரகா ளிப்பெயரை
மருவியுறைந் தமரெலாம் வழத்தியவா லயத்தினுக்குப
பொருவில்புறத் துற்றெவரும் போற்றிடவீற் றுறைருவளால். (௩௦)

பின்னரும்ச் சுவணவல்லி *பேரிலிங்க மருச்சிப்பா
னன்னருமை கவுரியென நாடுமிரு வடிவானு
ளன்னவரு ளுமையென்பா ளருட்டே லிங்கமதைத்
துன்னுபுது சித்தனண்மேற் சொற்றவுப சாரமுடன். (௩௧)

ஆகமதூற் படியருச்சித் தன்பொடுநின் றளக்கரிய
வேகபரஞ் கடரேயென் னிதய்மணி விளக்கேநற்
பாகமுறு மடியருளப் பண்பேமுக் கட்கரும்பே
போகமெலா மளித்தருளும் புண்ணியனே யென்புட்பாற்றி. (௩௨)

நின்றவுமை மனமகிழ நின்மலனோர் பேரழகு
துன்றியவா லியவடிவாய்த் தோன்றியிள நகையினெடு
மென்றனிரா யகியேநின் னிச்சையென்கொ லிசைத்தியென
வின்றுணையான் பிரிந்திருத்த றரியேனென் றிசைத்தன்றே. (௩௩)

நாயகநின் பாலெனைநீ நாடியாய்க் கியம்புரிக
நேயமிது வேயெனனு நின்மலனு மவ்வனமே
யேயவரு ளித்தூல விலிங்கமீதிற் புகுந்தனன்ன
ரூயபிர ணவ்வுருவா முமையவரு மதிற்புகுந்தான். (௩௪)

கருணைவளர் தூலலிங்கங் கருதுமுமை யயிக்கியத்தால்
பொருவிருட் சோமேச னெனுநாமம் புகறநகன்
மருவியிர்க்கு மந்தார நீழலிடை வதிந்தனன்பின்
பிருவரிற்பின் வருங்கவுரி யென்பவனும் பூசிப்பாள். (௩௫)

அன்னவளுந் தன்பேராம் சேக்மேச னுலயத்தின்
முன்னரொரு தீர்த்தமதை யுண்டாக்கி ய்தின்முழ்கி
தன்னிகர்கண் டிகைபூகி தரித்தமர்கா ளீசனையும்
பொன்னவிர்மென் கொடிவீர சத்தியையும் பூசித்து.

(௨௮)

பின்னுமேனான் மணியினொடும் பேசரிய சோமேசன்
றன்னையுமா கமப்படிபூ சனைபுரிந்து சந்நதியி
லுன்னியுளத் தைந்தெழுதிது முச்சரித்தங் கமர்காலை
மன்னியக வுரியன்பின் மகிழ்ந்தனன் பர்க்கெளியான்.

(௨௯)

மாரனுமங் குருவிலியாய் மறைந்திருந்து நோக்குமெழி
லாரவிளங் கோலையுருவாகியவ ணமர்கவுரி
நேரிலெழுந் தருளியுன தெண்ணமென்கொ னிகழ்த்துகெனப்
பேரருளோய் நின்னாண பெரிதுதலை மேற்கொண்டே.

(௩௦)

காருருவப் பெருங்காளி யாயிருந்து கடற்றானைப்
பேரவுணர் குலச்சண்டன் றனைவிட்டிப் பெரிதுவந்தங்
காரணன்மான் முதற்றேவ ரனைவரையுங் காத்தேனென்
கோரவுரு வுந்தீர்த்தே னின்னருளாம் குறைவில்லேன்.

(௩௧)

இன்னுமுனைப் பிரிந்திருப்ப தேலாதிக் கணமிறைவ
வென்னைமணம் புரிந்தருள்க வெனக்கவுரி யிசைத்திடலும்
பொன்னையா யவ்வணமே புரிசுதுமென் றருள்செய்தா
னன்னவளு மானந்தக் கடன்முழ்கி யாங்கிருந்தாள்.

(௩௨)

காளிபூனைப்படல முற்றிற்று.

ஆட செய்யுள் ஐசுசு.

சுவர்னவல்லி திருமணப்படலம்.

மருமணஞ்செய் மலர்கொடு காளிமுன்
ஹருமணந்தங் குளுற்றிலிங் ஶார்ச்சுஷேப்,
பேருமணந்தனைப் பேசின மன்னவ
டிருமணம்புரி சீர்க்கதை செப்புவாம்.

(௧)

வேறு.

முடிமிசைக் கங்கைவேய்ந்த முக்கனெம் பெருமான்முன்னப்
படியுணர்ந் துலகமீன்ற பரம்பரை சுவணவல்வி.

கடிமணங் சூழித்துளன்பு கணிந்துமு வுலகுளோருந்
துடியிடை மடவாரோடு துவன்மீவந் தடைவாரானார். (௨)

பொலந்திகழ் கனுமுன்மேலோன் புனைமலர்க் கமலமேலோன்
கலந்திகழ் வயிரவாதி புருத்திர கணங்களோனார்
சூலந்திக முட்டவித்தி யேச்சுரர் கோதிஞ்சீர்த்தி
வலந்திகழ் சத்தகோடி மந்திரர் சசிமனாளன். (௩)

வானவர் திசைகாப்பாளர் வசுக்கள்கின் னரரியக்கர்
கானமர் சித்தராதி கருடடார் தருவர்பானு
வானபன் னிருவரல்லோ னரியபல் லுடுக்கணங்க
ளீனமில் வசிட்டராதி யிருடிக ளெழுவரானார். (௪)

உந்திய சகைராதி நால்வர்க ளொளிமன்றாடன்
முந்திய பதஞ்சலிப்பேர் முனிவாச்சர்த் துலபாதர்
நந்தியெம் பெருமானாதி நாட்டிய சிவகணங்கள்
பிந்தலி னாகநாட்டார் பெருநிலத் தவரேனோர்கள். (௫)

பங்கய விருக்கைமேய பாரதி திருவினோடு
திங்களவா னுதற்சுகேசி திலோத்தமை மேனேகவ
மங்கயர் முனிவரானார் மனைவியர் நாகநாட்டி.
னங்கனை மார்களை யிரிவைய ரளப்பிலாதார். (௬)

அனைவரு நெடுங்கிச்சூழ்ந்து என்பொடு நிறைந்தாராக
வனையணி பொதுளுஞ்சோதி வனந்திக ழிமயமாதை
நனையவிழ் கடுக்கைகுடி நன்மணம் புணர்த்தொன்று
கனமுற விளங்கிநின்ற கயிலையொத் திருந்ததம்மா. (௭)

சுடரெழிற் காளீசற்குஞ் சுவணவல் லிக்குரல்ல்
கடிமண நிகழ்தலாலே கருதுமண் டபங்களோங்குங்
கொடிதிகழ் மாடமாதி கோபுரம் பலவுங்காண
நொடியினிற் புரிகவென்னு துவன்றனன் பிரமனன்றே. (௮)

மபனுமல் வாறுநீல மணியினிற் குறடுவேய்ந்து
நயனுறு செம்மணித்து னாயிச நாட்டியது
வியனுறு மாடகத்தின் விளங்குபோ திகைபொருத்தி
வெயிலுறு வச்சிரத்தா லுத்திரம் விரவவிட்டு. (௯)

மரகதப் பலகையெங்கும் வயங்கிடப் பரப்பிச்செம்மை
பீரவிய துகிரினுய விமானங்கள் பலவுமேற்றி
ஹிரிகீதி ருதயமென்ன விளங்கொளி மணித்தசுமபு
நிரீலூற வமைத்துப் பொன்னீ னிலவுசா ளரங்கன்வைத்து (ய)

இன்னபல் வளங்குளோடு மண்டப முகூற்றிப்பின்னு
மன்னுபொன் னீரின்மலை மாணிக்க மாலைவீய்ந்து
பொன்னீயற் கமுகுவரழை பூரண சும்பமாதி
துன்னிய வலங்கரித்தான் சூழ்ந்தன ரமரர்யாரும். (யக)

அவரவ ரிருக்கைபுக்கங் கமர்ந்தன ரயனுமாலுங்
சிவபரஞ் சுடர்முற்சென்று சென்னியின் வணங்கிப்போற்றித்
தவறின்மஞ் சனிச்சாலைக்குட் டலைவபோற் தருள்கவெவ்ந
நவமலர் முகமலர்ந்து நன்கெழுந் தருளினான். (யஉ)

ஐயனை மணிப்பிடத்தி லழகுற வீருத்திலேதன்
செய்யபொற் றசம்பிற்கெளரி தீர்த்தத்தா லாட்டமாயன்
மெய்யினை யீரம்போக்கி விரிமணிப் பொன்பட்டாடை
கையுற வணிந்துநல்ல கண்மணி நீறுசாத்தி. (யங)

அணிமணிக் கலன்கள்பூட்டி யருவரை நறுஞ்செஞ்சார்தந்
தணிதரச் சாத்திமென்பூந் தார்புனைந் தலங்கரித்துத்
துணிதர வன்றுகாணத் துணைமலர்க் கழல்கடண்டிப்
பணிவழிஇப் பனிரீர்கொண்டு விளக்கினன் பரிவினின்றே. (யச)

மாலய னிருபானிற்க வானவர் கோமான்முன்னோர்
சீலமா முனிவரானோர் திகழவெப் புடையுஞ்சூழ
மேலவர் மறைவாபோத வியந்துமங் கலங்கென்கு
மேலவார் குழலார்பாட வெம்பிரா னிருந்தானிப்பால். (யடு)

அன்னையா யுலகமெல்லா மனித்தருள் சுவணவல்லி
தன்னமென் கமலமின்னுந் தாள்பணிந் தவ்வினோடு
மன்னுமங் களரீராட்டி மணிவிளிம் புறுபொன்னாடை
துன்னிய புனைந்துபல்ல தூய்மணிக் கலன்பெய்வாரால். (யக)

புலம்புநான் மறையும்போற் றும் பொன்னடிக் கமலங்கட்டுச்
சிலம்புறு பாதசூலங் கிண்கிணி தண்டைசேர்த்துப்
பொலம்புரி பூம்பட்டாடை புனைந்ததுண் ணிடையிலங்க
வலம்புறு மேழுகோவை யணிக்கல னமையபூட்டி. (யஎ)

கதிர்வீரி யிரவிசூழ்ந்த காட்சிதோற் றுற்முன்கையிற்
றுதிபெறு கடகமிட்டுச் துலங்குசெம் மணிசூழிற்றி
மதிகடந் திலகுமாழி வயங்குமெல் விரற்கணிந்து
முதிர்மணி வீலயமென்றோண் மொய்ப்புற வெடுத்தணிந்து. (௧௦௮)

மேருவைவளைத்தார்தம்மை மெல்லென வளைக்குங்கொங்கைப்
பாரமீ திலங்குசெய்ய பன்மணீ மதாணியோடு
சேரவெண்மீழ்த்தமலை பல்லவுஞ் செறியச்சுரத்தி
யாரமென் களபச்சாந்து மமைதர வெழிநிற்சாத்தி. (௧௦௯)

முகமதி யீன்றதென்ன முதிருழின் முத்தஞான்ற
நகுவின்புகக் கணியுமிட்டு நவிரிரு சுடரேயென்னத்
தகுமிரு செவியினூடு சவிதிகழ் குழைகள் பூட்டித்
திசுழிபிறை துதலின்மேலோர் திலகங்கண் கவரத்தீட்டி. (௧௧௦)

விலையின் மணியிற்செய்த விலம்பக மினிரச்சூட்டித்
தலையணி தெய்வவுத்தி பிறைமுதற் சாத்திவாசப்
பலமலர் கற்பகப்பூம் படலையோ டியையவேய்ந்து
கலைமக டிருமுன்னோர் கைகுவித் திறைஞ்சி நின்றார். (௧௧௧)

பல்லிய முழக்கமார்ப்பப் பன்மலர் பொதுளியொல்கும்
வல்லிமென் மடநல்லார்வாய் மங்கலப் பாடல்கூழ்
மெல்லென வடிபெயர்த்து விளங்குறு சுவணவல்லி-
யெல்லையின் மறைகள்வாழ்த்த வெம்பிரான் பாலிருந்தாள். (௧௧௨)

மங்கல பேரியார்ப்ப மாமறை யோர்கள்வாழ்த்த
நங்கைய ரரம்பைமாதர் நடனகீ தங்கள்பொங்கத்
திங்கள்சேர் மேடமோங்குந் திதிபதின் மூன்றினோடு
துங்கவுத் திரநாள்சோம வாரமாஞ் சுபநன்னூலில். (௧௧௩)

அணிவளர் சுவணவல்லி யம்மையை யன்பினோடு
மணிவளர் மாதவன்றன் மடியிசை யிருத்தியெம்மான்
பணிவளர் மஹநின்றேத்தும் பாதபூ சனைபுரிந்து
திணிவளர் சிரமேலந்தத் தீர்த்தமுந் தெளித்துக்கொண்டு. (௧௧௪)

அண்ணறன் கரத்திலெங்க ளம்மைதன் கரத்தைவைத்துத்
தண்ணனீர்த் தாரைவார்த்துத் தந்தனன் மந்திரத்தோ
டெண்ணுதற் கரியபெம்மா னேற்றனன் மகிழ்ச்சிபூப்ப
விண்ணவர் கற்பகப்பூ மழையுளம் விழைவிற்பெய்தார். (௧௧௫)

அன்னிலை தருப்பைசோப நடிக்கதை பலாசமுன்மா
வின்னிலை நிவற்றி னோடு மெழின்மலர்க்கமலப்புத்தே
ணன்னிலை வழாதுநெய்வார்த் தாகுதி நல்கவாங்கு
மன்னிலை செந்தியுண்டு வலஞ்சுழித் தோங்கிற்றன்றே. (௨௬)

இறையவன் டுபாரிகையெற்றங் கெழில்பெறு செந்திப்பெய்து
முறையெய் தழ்மையோடு மும்முறை வலும்வந்தம்மி
யுற்றதீப் பாதந்தொட்டு வைத்தன னுவமையில்லான்
மறையவர் முனிவராகி வழங்கியக் கதைதாட்பெய்தார். (௨௭)

பெருந்தகை யெம்பிரான்றன் பிரிவறு தோழனாயங்
கிருந்திடம் பெருமைசான்ற விருநிதிக் கிழவனென்பா
னருந்தவர் முனிவரயார்க்கு மாதையா பரணுமாதி
பொருந்துசர் தனதாம்பூலம் புகழ்பெற முறையினீர்தான். (௨௮)

இந்திரன் முதல்வானோரு மேனைய பதத்துளாரும்
வந்தனை யுளுற்றிப்போற்ற மகிழ்வொடு காட்சிநல்கி-
சந்தர கார்துமைய சுவனாவல் லியினோடெங்கள்
சந்திர மோலியாய சாமிவீற் றிருந்தான்மன்னோ. (௨௯)

வேறு.

அன்னகாலை யருள்வடிவாகிய ,
சொன்னவல்லி துணைவன்யிருவுளத்
துன்னமுன்னி யுருவிரண்டுந்நெழீஇ
முன்னவன்யிரு முன்னர்நின்றாளேரோ. (௩௦)

நின்றவோர்பெண் கொடியொடுநின்மலன்
துன்றுசூக்கும லிங்கத்திப்புக்கன
னன்றுதேவ ரனைவருமாயிடை
மன்றவுள்ளம் மகிழ்ந்தனரீநாக்கியே. (௩௧)

வாமபாகம் வலப்புறமின்னுறு
மேமவன்ன மெழிற்கருவன்னமுங்
காமர்கூக்கும லிங்கத்திற்கண்டன
ராமிதென்னென் றதிசயமுற்றனர். (௩௨)

ஆயகாரணத் தவ்வினில்கத்தினுக்
கேயுசொர்னகா ளீச்சுரனென்றுரை
கேயுநாமம் விளம்பினர்விண்ணுளோர்
துயவன்பிற் றுதிக்கலுற்றாரேரோ. (௩௩)

போற்றிசங்கர சம்புபுராதன
போற்றியைந்தொழிற் காரணபுண்ணிய
போற்றிமெய்த்தவ ருள்ளம்புகுந்தவ
பேரூற்றிசொர்னகா ளீச்சுரபோற்றியே. (௩௩)

போற்றிசொர்ன மலைச்சிலைப்புங்கவ
போற்றிசொர்ன புருத்தைதப்புரந்தவ
பேரூற்றிசொர்ன வலிக்கருன்போதக
போற்றிசொர்னகா ளீச்சுரபோற்றியே. (௩௪)

போற்றியெங்கு நிறைந்தருள் பூரண
போற்றிமால்விழி பூண்டபதாம்புய
போற்றிவேதப் புவிபுனைத்தவ
போற்றிசொர்னகா ளீச்சுரபோற்றியே. (௩௫)

என்றிறைஞ்சிக்கா ளீச்சுரன்சந்தித்
துன்றியின்புற் றிருந்தனர்குழுவர
வன்மிடுக்கண்மிக் காக்கியதீயரை
வென்றுமெய்த்திரு மேவுவிண்ணாடரே. (௩௬)

சொன்னவல்லியின் னாயமற்றோருருக்
கன்னிதானுமக் காளவிங்கத்தினுக்
குன்னுதக்கி லுளவீரசத்தியுண்
மன்னியொன்றினள் வானவர்காணவே. (௩௭)

கண்டொவானவர் கண்களித்தானந்தங்
கொண்டுகூடிக் குதூகலித்தன்புறீஇத்
தொண்டர்நாயகி யாஞ்சொர்னவல்லிதாட்
புண்டரீகம் புகழ்ந்திவைபோற்றுவார். (௩௮)

அன்னையாயகி லாண்டமுமீன்றவண்
மன்னுமாதிர மன்மகளானவ
ஞன்னுமாமறை யோதும்பெருமையள்
சொன்னவல்லி துணைப்பதம்போற்றுவாம். (௪௦)

சென்னிமீதொளிர் செம்மணிகே மாலியன்
புன்னகைக்கவின் பூரணமாமதி
பன்னவானந்தித் தம்மையருள்வளர்
சொன்னவல்லி துணைப்பதம்போற்றுவாம். (௪௧)

பொன்னும்வாணியும் போற்றும்பதத்தின
டன்னெதிர்ப்பகைச் சண்டனைச்சாய்ந்தவள்
பன்னுசொன்னகா வீச்சுரன்பாலுறை
சொன்னவல்லி துணைப்பதம்போற்றுவாம்.

(சஉ)

இன்னலாமிங் கின்மயவர்போற்றனு
முன்னுமன்பிற் றுதித்தற்குவந்தன
முன்னுசண்டன் னெம் போரினின்முந்தியே
மன்னுதாரெழு மாதருமாயினீர்.

(சங)

அவ்வியற்படி வங்களோடன்பர்தஞ்
செவ்வியோர்த்தருள் செய்கமற்றுப்பீ
ரெவ்வியின்றிய நுந்நகரெய்திரீர்
கவ்வைநீங்கிக் களித்திருந்துய்மினே.

(சச)

என்றெழுந்த சரீரியிசைத்திட
நன்றுகேட்டனர் வானநன்னாட்டின
ரன்றுதொட்டவர் யாவருமன்புறீஇக்
கன்றலின்றிக் களித்திருந்தாரரோ.

(சரு)

தீருமணப்படல முற்றிற்று.

ஆட செய்யுள் சாகக.

தேவர்கள் பூசித்தபடலம்.

அன்னையாயகி லத்துயிர்காத்தருள்
சொன்னவல்லி திருமணஞ்சொற்றன
மன்னவானவ ரன்பினிற்றூசனை
மன்னவாற்றிய மாகதைகூறுதும்.

(க)

வையகந்துதிக் குஞ்சொர்னவல்லிதன்
செய்யவின்னருள் பெற்றுளசேணவர்
அய்யன் றன்னையு மன்னையையுந்தொழ
மெய்யன்போடு விரைந்துமுயன்றனர்.

(உ)

மாலயன்புரு க்தன்முன்வான்வர்
சாலவன்பிற் றரங்கந் திரண்மணி
காலுநற்சிவ கங்கைத்தடம்படிந்
தாலமுண்டவ னைந்தெழுத்தெண்ணியே.

(௩)

பூதிகண்டிகை பூண்டனரெம்பிரா
தேதுபூசனைக் குற்றபல்பண்டமுங்
கோதறக்கொண் டெழுந்தனர் கோலநன்
மாதுபாகன் வளர்திருமுன்னரே.

(௪)

புண்ணியத்தடப் பூம்புனல்பெய்கட
மண்ணியாயிரம் வைத்தனர்மற்றதி
னண்ணுபூசை நடாத்தினரைந்தழு
தெண்ணுமானைத் திருந்தயிலந்தயிர்.

(௫)

பாலுநெய்யும் பழங்களுங்குங்குமஞ்.
சாலுமேலநற் சந்தனமாதிய
மேலுங்கொண்டு விளங்குகாளீசனைக்
காலுங்கொண்டலி னாட்டினர்காதலால்.

(௬)

துலங்குபேரெழிற் சோமேசன்மன்னைமா
தலங்களேழுந் தருவீரசத்தியை
வலங்கொள்சந்த மனோன்மணிதன்னாரீ
ரலங்கனற்புன லாட்டினர்வ்வணம்.

(௭)

மின்னுநீரெடு கண்மணிவேயந்தனர்
பொன்னினைட புனைமணிபூட்டினர்
நன்னுதற்க ணலங்கொள்செஞ்சந்தனர்
துன்னவிட்டுமென் மாலைக்ஞாட்டினர்.

(௮)

அறைபுமாயிர நாமங்கொளர்ச்சனை
முறையிற்செய்தனர் மொய்ம்மலர்கொண்டபின்
செறியுநல்விரைத் தூபமுந்தீபமு
நெறியிற்கோட்டினர் நின்மலன்முன்னரே.

(௯)

சாஸ்யனனஞ் சருக்கரையன்னமும்
பாலினன்னமும் பண்ணியம்பற்பல
நீலகண்டன் முனக்குநீமலைக்கு
மேலவைத்து நிவேதனஞ்செய்தனர்.

(௧௦)

பல்லியங்கள் பலவுமுழங்குற
நல்லகீத நடனங்களார்ப்புற
சொல்லுநூலுப சாரங்கள்சோடச
மொல்லுமாறங் கியற்றியுவந்தனர்;

(௮௧)

நலங்கொள்செங்கை நகுஞ்சிரமேற்றியே
யலங்கொனைந்தெழுத் தாரநினைந்தவண்
வலங்கொண்மும்முறை வந்துநம்வள்ளலை
நிலங்கொள்சநதி நின்றிவைபோற்றுவார்.

(௮௨)

சித்தனையுமை நேசயுவேசனே
முத்தனையருட் காளீசமுன்னுவார்
சித்தனேசச்சி தானந்தவெம்மனோர்
கத்தனையெமைக் காத்தருள்செய்கவே.

(௮௩)

என்றுமாலய னிந்திரனாதிய
ரொன்றுமாமுனி வோருந்தனித்தனிச்
சென்றருட்குறி யைப்பிரகிட்டைசெய்
தென்றுமுவலி லின்னருள்பெற்றனர்.

(௮௪)

எனச்சுமந்து முனிவனிசைத்தலும்
வனப்புறுந்தேவ வன்மனத்தேவர்க
ளனத்தினுலறி யானையுவேசனே
யெனத்துதித்தமை யென்னென்றுசாவினான்.

(௮௫)

வேறு.

சுளவடிவாகியநஞ் சிவபெருமான்முகமைந்துட் சார்ந்தகீழ்பான்
முகமதுதற்புருடம்யெள வனஞ்சுவணவன்னந்தென் முகமகோரர்
தகுமுதுமைகருமைபச்சி மஞ்சத்தியோசாதர் தனியாண்டன்மை
திகழ்தருசத்தம்வடக்கு வாமதேவம்பெண்மை செந்நீர்வன்னம். (௮௬)

நடுமுகமீசானமிளம் பருவமொடுபடிகறி நாட்டுமிந்தப்
படிபுகலுமாகம்தான் மற்றவற்றுட்கவுரியுளப் பண்பையோர்த்தண்ட்
கடவுள்குணக்கதனின்யெளவனமொடுதென்றிசையிலுறுகறுப்புங்கொ
வடிவமொடுபோந்ததனால் யுவேசன்காளீசனென வழங்குமென்றான். (௮௭)

இவ்வண்ணமுனிபுக்லக் கேட்டரசன்மகிழ்ந்தயன்மா லிந்திராதி,
செவ்வண்ணமுனிவர்கணஞ் சிவபெருமானருட்குறியைச் செழிந்தவன்
பி, நெவ்வண்ணமெவரெவரெத் தலத்தினிற்றாபித்தனரவ் வியல்பை
யெல்லா, மவ்வண்ணம்விரித்துரைக்க வெனப்பணியவருந்தவத்தோ
னதைதலுற்றான். (௮௮)

தண்டுளவத்தாரவன்முன் கண்டதேவியெனுநகர் தனிற்றன்பேராம்
கண்டுதொடர்ச்சிவக்குறியொன்றினைத்தாபித் கருச்சித்தான்கனிவிற்கண்
மண்டுபுவிக்கரசருமாய் வாழ்ந்திடுவார்சிவஞானம் வாய்க்ருமங்க [டேர்
ணண்டுபுகழ்ச்சிவக்குறிக்கு விண்டுவிச்சரனெனுமபேரதைவார்மாதோ.
இருஞ்சோதிவனத்தினுக்கி சானியத்தில்வெற்றியூ ரெனுமபேரூரிற்
பெருஞ்சோதியருட்குறியைத் தாபித்தானகத்தியன்றின் பேரான்மற்று
மரும்பாசமவித்தவசிட்டனுந்தேவியருந்ததியு மன்பர்க்கெல்லாந்
தருந்தாதையருட்குறியைத்தனித்தனித்தாபித்தரியதலைமைபூண்டார்
அன்னதொருவசிட்டலிங்கந் தனைப்போந்துதரிசிக்கு மன்புளார்கட்
குன்னியவாறாபுளொடு குலஞ்செல்வமேன்மேலு முவப்பநல்கும்
பின்னரருந்ததிபூசை புரியிலிங்கந்தரிசிக்கும் பெண்பாலார்க்கு
மின்னுதிருமங்கலிய நீடித்துவாழ்ந்திருக்க வியந்துநல்கும். (௮௯)

கோதிலருட்சோதிவனக் குணபாலிற்றரகனைக் கொன்றதேத்துப்
போதமருள்சிவக்குறியைப் புருக்தன்றாபித்துப் பூசித்தானாம்
நீதகலவ்விடத்துமத னாற்கடிகைத்தாரமதிற் றென்கிழக்கில்
மாதவனாகத்தியனு மிரண்டுசிவக்குறிபதித்து வளைந்திட்டானல். (90)

புகலரியசோதிவனத் திருந்துநாற்கடிகையினிற் பூவின்மேலோ
னிகலிலருட்குறியிதாபித் தெழிற்பூசையியற்றினனவ் விருங்காளத்தின்
தகவொருமுக்கடிகையினி லக்கினிதிக்கினிற்கமலை சார்ந்தவன்பிற்
பகவனருட்குறியிதனைத் தாபித்துப்பூசித்தாள் பண்புமிக்காள். (௯௧)

சோதிவனத்திருகடிகை யக்கினிதிக்கிலுந்தெற்கிற் றுலங்குமேன்மைப்
பூதபுரந்தன்னிலுந்தீக் கடவுளிரண்டிலிங்கங்கள் பொருந்தத்தாபித்
தேதமறப்பூசித்தானவ்வனத்திற்றென்றிசையி லியக்கன்மறிக்கின்[னோ.
மேதகுமேற் றிசையிலுமவ் வத்திசைக்கா வலரிலிங்கம் விதித்தார்மன்
தருவோங்குமவ்வனத்தின் மேற்குநாற்கடிகையதிற் சயபுரத்தின்
மருவோங்குமலர்வாணி யொருலிங்கந்தாபித்து வழங்கினுளா
லொருமுன்றுகடிகையினிற் சூரியனுநாற்கடிகை யுறுதலத்தில்
வருமதியும்வாயுவினவ் வாபுஷுமவ்வாறியற்றி மகிழ்வுற்றாரால். (௯௨)

பூங்கூடியென்றிடுதலத்தி லளகையர்கோன்றனுமதன் பூர்வதிக்கி,
லோங்குதவழமார்க்கண்ட முனிவனுற்சிவக்குறியை யொருவாவன்பி
னாஞ்ஞவிதித்தருச்சித்தா ரமரொடுமுனிவரினு ம்நேகராணோர்
நீங்கரியபத்திமையி னிருமித்தசிவக்குறிக ணிகழ்த்தற்பாற்றே.(௨௬)

இத்தகையுசுரர்முனிவ ரின்புறப்புகித்தல மிவைகண்மிக்க, வுத்
தமதானங்களெஷ ரங்யினுமுள்ளன்பொடுகண் டெவந்துபோற்றிற், மத்
தமக்குவேண்டியவா றறம்பொருளின்பமும்விடுந் தருவபிஷ்ணர்ச், சித்
தமகிழிந்தவரெல்லாந் தந்தமுறையிடங்களிற் போய்ச் சேர்ந்தாரன்றே.

இவ்வனமொவ்வொருகார ணங்கொடுப்பெயர்களைப்பெற் றிருக்
கினுஞ்சொற், செவ்வையுறுகாளிவனங் காந்தாரவனம்பெருஞ்சோ திவ
னமென்ற, வெவ்வீயிம்மீர்முப்பெயரே கேட்பாருச்சரிப்பார்கட் கெனை
த்துமீயுங், கவ்வையுறுவினையகற்றுங் காளீசன்மிருவருளிற் கல்பபூநல்
கும். (௨௮)

தேவர்க்கு பூசித்தபடல முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ௬௩௭.

தேவதாசப்படலம்.

தேவர்க்கோதி வனத்திற்றிகழ்தருந்
தேவதேவனைப் பூசித்தல்செப்பினார்
தேவிசால புரத்துறைசெல்வனார்
தேவதாசன் சரிதந்தெரிக்குதும்.

(௧)

வேறு.

காவெலா நயியசந்தங் கழியெலாம் பானற்கந்தம்
பூடுவெலார் தேன்காலாறு புனமெலா மான்பாலாறு
கோவெலார் தேனுபூந்தண் குளமெலாந் கமலமாந்தர்
நாவெலா மாரப்பாட்டு நனிதிகழ் பாண்டிநாட்டுள்.

(௨)

தருவள மைந்தொடுஞ்சிந் தாமணி வளமுந்தெய்வப்
பொருவினான் வளமுமாங்குப் புகுந்தவ ரெவர்க்குமிக்க
வருளொடு நல்குஞ்செல்வ ரணிகளர் மாடீமோங்கூர்
தெருவளர் தேவிசால புரமென்றுஞ் சிறந்ததாமால்.

(௩)

அத்திரு நகரில்லைய மனைத்தையும் புரங்குஞ்சீரான்
சத்தியம் பொறையெழுக்கந் தையபுகழ் நிகரில்சைவ
பத்திமை தருமந்தானம் பகரிவற் றுறையுளானே
னித்திய மானபூதி சாதன நெறியினிற்போன்.

(ச)

திக்கெல்லாஞ் சென்றுமீளுந் தேர்மாமான் பதார்தியுள்ளோன்
மிக்கச் சரணைக்கோனும் விருப்புறு செல்வஞ்சான்னோன்
தொக்கபாற் கடற்பிறந்த தூமதிக் குலத்துதித்தோன்
தக்கவர் புகழுந்தேவ தாசனென் றுளோர்மாதன்.

(சு)

அத்தகு வேந்தன்சோதி வனத்துறை யமலனாய
சுத்தனம் பெருமான்காளீச் சுரனெடு சுவணவல்லி
சத்தனஞ் சோடிமசன்சீர்ச் சவுந்தர வல்லிதம்பாற்
பத்தியி னென்றும்பாடி யாடுறும் பண்பான் மிக்கான்.

(சு)

ஆழ்ந்தவுள் ளன்பினெடு மங்கொரு பகற்காளீசற்
சூழ்ந்துசந் நதிமுன்னெய்தித் தொழுதுசாட் டாங்கமாக
வீழ்ந்தடி பணிந்துவெய்ய வினையிருண் மதமாமாளப்
போழ்ந்தரு ளஞ்செழுத்தும் புந்தியும் றிலங்குங்காலை.

(எ)

மன்னிய வுலகமெல்லாம் வழத்துச் காசுசென்று
முன்னையுழ் வினையின்வெய்ய முரணற முருக்குங்கங்கைத்
துன்னுதீம் புனல்கொணர்ந்து தூயநற் காளீசன்நன்
சென்னியி லாட்டுகிற்பான் சிந்தைகொண் டெழுந்திட்டானால்.

(ஐ)

சென்றனன் தேவசால புரத்தினிற் சிறுவன்நன்னை
யொன்றிய தேயமெல்லா முவந்தர சாளவைத்திட்
டன்றுநான் மறையோர்தம்பா லனுமதி யாசிபெற்றுத்
துன்றுதன் பரிவாரங்கள் சூழ்தரப் புறம்போர்தன்றே.

(ஐ)

காசியை நோக்கிப்பல்ல காவத நடந்துகாண
மாசறு தேயம்பல்ல வளநகர் பல்லநன்னீர்
வீசிய நதிசுள்பல்ல விரிதலைக் கானம்பல்ல
காசறு மலைகள்பல்ல கடந்தனன் றுன்போர்க்கான்.

(ஐ)

காவத மநெகஞ்சென்றுங் காசிகண் டிலமென்னென்று
தாவமுற் றினித்துமேனி தளர்ந்துகண் டியினுங்காலைப்
பாவனை செய்வாரன்பிற் படுமருட் காளீசன்றான்
ருவறு மறையோனாகிச் சார்ந்தனன் கனவிலம்மா.

(ஐ)

கங்கைநீ ராட்டிநீயுட் கருதியுடவுளன்புந்
தங்கெழிற் றளியின்பாங்கர்த் தழற்றிசை யதனிலுள்ள
தங்கவன் மன்னுலாக்கிப் பட்டோ ரரியதீர்த்தம்
பொங்குபா தாளகங்கைப் புனல்கொடு புனைந்ததாமால். (௧௨)

அப்பெரும் புனிதநீர்கொண் டகத்திய முனிமுன்னோர்
செப்பருந் கடவுட்காட்டிச் சித்திபற் பலபேற்றுள்ளார்
துப்புறு நீயுமந்தத் தூய்ப்பின லாடியாட்டி
யெய்ப்பிலா துள்ளந்தேறு கென்றன னரசன்கேளா. (௧௩)

பல்லகா வதங்கடந்தும் பாவங்க ளனைத்தும்பொக்க
வல்லகா சிபினைக்கண்டு மகிழ்ந்தன னில்லெனொந்தேன்
சொல்லிய வணமெவ்வாறு தொடர்ந்தாங்குச் செல்வனைன்றங்
கல்லலுற் றரசன்கூற வங்கொரு வாவிசாட்டி. (௧௪)

இத்தடந் தன்னின்பூழ்கி னெளிதிற்சென் றிடலாமென்று
வித்தகன் மறைந்தானாக விழித்தனன் வியந்துமாறன்
முத்தனங் காளீசன்றாண் முன்னினன் வைகறைப்போ
தத்தகு தடத்தைநோக்கி யடைந்தன னடையுங்காலை. (௧௫)

கங்குலிற் போந்தவன்னோன் கண்கூடங் போந்துமன்ன
விங்கதின் மூழ்கவென்றாங் கெழிற்கரம் பற்றியீர்த்துப்
பொங்குநீர்த் தடத்துளாழ்த்திப் போயினன் கணத்திலம்ம
தங்குறு சோதிக்கானத் தண்சிவ கங்கையுற்றான். (௧௬)

நவில்சிவ கங்கைத்தீர்த்த நாப்பணுற் றெழுந்தானாக்குக்
கவினுறு காளீசன்ற னுலயங் களிப்பிடுனாக்கி
யவனுறு மவர்கட்கெல்லா மன்னனிம் மகிமைகூறித்
தவமறை யவராற்கூறுஞ் சங்கற்பம் விதியிற்செய்து. (௧௭)

சிவபரஞ் கடரினாக்குஞ் சிவகங்கைத் தடத்துன்னபூழ்கி
நவமுறு பூதிகண்டி நன்குற வணிந்துசேம்பொ
னவிர்தகம் பங்கைவாங்கி யப்பெரும் புனன்முகந்து
கவர்தரு மன்பினாய்ந்து காளீசன் றன்னையாட்டி. (௧௮)

நறுமலர் பல்லகொண்டு நவிலருச் சனைபுரிந்து
செறிவிரைத் தூபதிபந் திகழ்தரக் கோட்டிச்செவ்வை
யுறுநிவே தனங்களிரெட் பெசாரங் களும்புரிந்து
பெறுமுள மகிழ்ச்சியோடு பிரிவிலைந் தெழுத்துமுன்னி. (௧௯)

வலங்கொளீஇச் சூழ்ந்துபோற்றி மன்னிவ னிற்கவாங்கு
நலங்கொள்கா ளீசன்முன்போ னவிரறு மறையோனாகி
யலங்கொள விருத்தனோக்கி யானந்தக் கண்ணீர்மல்க
நிலங்கொள்த் தாழ்ந்தெழுந்து நின்றமெய் சிலிர்த்துக்கூறும். (உ௦)

எங்கண யககாளீச விலங்குமா லயன்றாழ்நின்றட்
பங்கயத் திடையறாத பத்தீதந் தருள்கவென்ன
வங்கது தந்தோமற்று மன்பினிற் குடைந்தநம்பேர்க்
கங்கைநீ ராடுவொர்க்குங் கருதிய வணைத்துமீவோம். (உ௧)

என்றுசூக் குமலிங்கத்து ளியைந்தனன் மறைந்தானாக
வன்றுதொட் டிடைவிடாம லவனடிக் கன்புபூண்டு
தன்றிரு நகரம்புக்குத் தனியர சுரிமையேற்று
மன்றவுண் மகிழ்ச்சிபூப்ப வழுதிவீற் றிருந்தான்மன்னே. (உ௨)

ஆகலிற் கங்கையொக்கு மரியவிச் சிவகங்கைப்பேர்
மேதகு தீர்த்தமிந்த வியன்றடக் குணபாலுண்டு
தீதறு மகத்தியன்செய் தீர்த்தமங் கதனின்மூழ்கிற்
பாதக மகன்றுமுத்தி பாவிக்கு மின்னுங்கேட்டி. (உ௩)

உயர்சிவ கங்கைத்தென்பா லுமையினு லாக்கப்பட்ட
மயர்வறு தீர்த்தமொன்று மற்றதின் மூழ்குதற்கங்
கயர்வற முற்பிறப்பி லாக்கிய தவமுண்டாகி
னயமுற வன்புதோன்று நானிலத் துற்றுளொர்க்கே. (உ௪)

நிகரிலச் சிவகங்கைக்கு நிருதிதிக் கதனிலுள்ள
புகரறு காளீதீர்த்தம் பொருந்திய வின்னல்போக்கும்
பகருமத் தடத்தின்றென்பாற் பாரதி தீர்த்தமாடி
லகமகிழ் கல்விமுன்ன மனைத்துமங் களிக்குமன்றே. (உ௫)

அன்னதன் சீழ்பாலுள்ள தயன்றட மதனின்மூழ்கின்
மன்னிய பிரமஞானம் வாழ்நாளு மிகவுண்டாகும்
புன்னிய சிவகங்கைக்குப் பச்சிமம் விண்டுதீர்த்தம்
பொன்னணி மார்பனன்று புரிந்தது புனிதமாகும். (உ௬)

மூற்றதின் மாயன்மூழ்கி மகிழ்ந்துகா ளீசன்சென்னி
யுற்றிட வாட்டிப்பூசை புருந்நியிற் திரையையுற்றான்
நெற்றென மூழ்குவோர்க்குச் செல்வமிக் கெனவேநல்கூர்
துற்றது காளீசன்மன் வாமத்தோர் தூயதீர்த்தம். (உ௭)

ஷன்னவன் றனைப்பூசிப்பா னாகினள் கவுரியென்பான்
மன்னுமத் தீர்த்தமுழ்கின் மனத்தினி னினைத்தவெல்லாந்
துன்னுறு மதன்குணகீகுச் சூழ்ந்துள தீர்த்தமுன்பு
பொன்னவ ளாக்கியன்பிற் பூசித்தாள் புனிதன் றன்னை.

(௨௮)

இத்தகு தீர்த்தமென்மை யெடுத்துரைப் பரிதென்னுந்
பத்திபி னவற்றின்முழ்கும் பண்பினர் பரிசிப்போர்க
ணித்தியங் காண்போர்தாங்க ணினைத்தவை யாவும்பெற்று
முத்தியும் பெறுவார்பின்ன ரென் றனன் முனிவர்கோமான்.

(௨௯)

தேவதாசப்படல முற்றிற்று.

ஆட செய்யுள் ௬௬௬.

இலக்குமிசாபந்தீர்ந்தபடலம்.

நன்னர் மேன்மை நனிபெறு மெய்த்தவ
மன்னன் றேவதா சன்சீர் வழுத்தினம்
பொன்ன வட்குறு சாபம் புலர்ந்திடு
மன்ன காழையு மன்பின் வகுக்குதும்.

(௧)

கலம்புரிகையினர் கவினின்மேனியர்
பொலம்புரிநூலணி புனைந்தமார்பினர்
வலம்புரிசடையினர் மறிமென்றேலினர்
நிலம்புரி தவத்தினர் நெறிதவாதவர்.

(௨)

வாமனவடிவின் வளைந்தமெய்யினர்
காமமும்வெகுளியுங் கடந்தசிந்தையர்
தோமறுசாத்திரந் தொகுபுராணங்கண்
மாமறைமுழுதுணர் மறுவில்காட்சியர்.

(௩)

சாலுழித்தகையினிற் சரதம்வாழ்குநர்
வாலகில்லியரெனும் மாதவத்தர்க
ளேஹீமார்மகங்குறித் தெழுந்துதெண்டிரை
ஞாலமுண்டவனகர் நண்ணிரைசோ.

(௪)

நெடியவனிருக்கையை நெருங்குதோழ்தலர்க்

குடியவளாமில் குமிகுருபமாம்

வடிவுடையவர்தமை மனத்திகழ்ந்தன

பெழுதுடித்தஞ்சறுஞ் சுளிவுகொண்டனர்.

(௫)

வந்தருவடிவினீ யெம்மையிவ்வுழி

நேர்தரவிகழ்ந்ததா னீயும்போய்நெடும்

பரீர்தருமகளிர் தம் பண்பினாகுகென்

றூர்தருசாபமிட் டனரருந்தவர்:

(௬)

மறைமுனிவரவசை வந்துகுழ்தலுங்

கறையுறுமாமகள் கவலுற்றிட

முறைபுணர்மாயவன் முழுதுந்தேர்தவத்

துறையுறுமந்தனர் சொன்மறுப்பதோ.

(௭)

மாதவரவர்களென் மனத்தினுந்தொழு

மேதகுமெய்த்தவ விழும்முற்றவ

ராதலின்மற்றிதற் கறைவன்குழ்ச்சியொன்

றேதெனக்கேட்டியென் றிசைக்கலுற்றனன்.

(௮)

தெண்டிரையுலகினிற் சீர்த்திமிக்கது

மண்டியவளந்திகழ் வழுதிநாட்டதங்

கண்டருந்தொழ்த்தகு மமலமாயது

தொண்டர்கட்கினியது சோதிமாவனம்.

(௯)

அத்தலமடைந் துநல் லன்பொடுங்குழீஇ

யித்தலம்பரவுகா ளீசன்றாளீணை

நித்தலுந்தொழுதிடி. நெடியசாபமு

மெத்திறவினைகளு மிரிதலுண்மையே.

(௧௦)

அன்றவண்வருவல்பா னடைகவின்னினி

யென்றனன்கேட்டன் ளினிதுவந்தனண்

மன்றலங்கமலையு மானிடப்பெணய்த்

துன்றினளெய்தினள் சோதிமாவனம்.

(௧௧)

கண்ணியதலத்தினிற் கவுரிதீர்த்தத்தி

னண்ணியதிட்டிசை நாட்டினுளொரு

புண்ணியதீர்த்தமப் புனலிலும்புக

முண்ணியசிவகங்கை யதிலுமுழங்கியே.

(௧௨)

புந்தியுளன்பொடு பூசைசெய்தன
 னெந்தைக்காளீசனை யிறைஞ்சியேத்தினள்
 சந்ததம்பன்னிரு சமைகழிந்தபின்
 வந்ததேதார்க்ககிர வாரீர்தன்னிலே.

(ய௩)

அளவறுபேரரு எண்ணலானனத்
 திளங்கைதாட்டிமுன் னெழுந்துபுநி
 வளமுறுதவமுநம் ழாட்டுவைத்தநின்
 னுளமுதுமன்புமிக் குவந்துகொண்டனம்.

(ய௪)

ஒங்கிபுமாதவத் துயர்குலத்தவர்
 நீங்கருஞ்சாபமு நீங்கநின்னுருப்
 பாங்கமர்முன்னினும் பதின்டடங்குநீஇ
 மூங்குகழினெடியவ குகமன்னுக.

(ய௫)

கலக்கமில்பினீ கண்டதீர்த்தமு
 மிலக்குமிதீர்த்தமென் றிலங்கவங்கதி
 னலத்தொடுமுழ்குனர் நமதுகங்கைநற்
 சலத்தினின்முழ்குனர் தன்மையெய்துக.

(ய௬)

எனப்புதன்றக்கண மிலிங்கத்துற்றனன்
 வனப்புறுகமலைபு மனத்துளின்புறீஇந்
 தனக்குறுவரங்களுந் தரப்பெற்றத்தலத்
 தனப்பெடையரசென வமர்ந்திருந்தனன்.

(ய௭)

ஆயிடைபெய்திய வருந்தவத்தவர்
 வாயிடைமறையுடை வாலகில்லிய
 ரேபுறுசத்திர யாகமுற்றவு
 மாயவனவரது மதிபெற்றானரோ.

(ய௮)

பெற்றபினவ்வுழிப் பெயர்ந்துமென்மலர்ப்
 பெற்றதடக்கானிமா புரத்தைநண்ணினான்
 நற்றவச்சிவகங்கை நனிர்புனற்குடைந்
 தூற்றகாளீசனை டுவந்துபூசுத்தே.

(ய௯)

மஞ்செனநின்றெதிர் வடசொலான்மகிழ்
 பஞ்சுதத்தினமுனிப் பாடியாடலு
 மெஞ்சலில்லாதகா ளீசனின்னருள்
 விஞ்சமுன்னின்மலை விளம்பலுற்றனன்.

(௨௦)

மாயவவன்றுற் வாலகில்லியர்
நீயவன்சாபமுந் தீர்த்திலக்குமி
யாயமுன்னினுமுரு வமர்த்திருந்தன
ணீழவடன்னெடு நேயமாகியே. (௨.௧)

இதமுதவிங்கிருந் தென்னையேத்துக
பதமுறுநின்றுதி புண்பிற்கொண்டன
னிதமதுசொற்றிடி னேர்ந்தென்மனுப்பல
சதமுரைத்திபெயன் றருமென்றேறிதினன். (௨.௨)

பெறும்பரிசிவ்வரம் பெட்பினல்கியே
யுறுந்திருவருட்குமி யொளித்தனன்யின
நிறந்திருவமரமந் னெடியவத்தனிப்
புறந்திசைநிருதியிற் புக்கிலாக்கியே. (௨.௩)

மற்றதிற்ககந்தவ னேசனென்றபேர்
பெற்றிருந்தளிவளர் பிஞ்ஞகன்றனை
நற்றினந்தொறுந்தொழு நன்மைபூண்டன
னுற்றவையிலையினு முரைப்பக்கேட்டியால். (௨.௪)

முன்னொருகாலத்தின் முகுந்தன்வன்பகை
துன்னுமோரவுணனைத் தொலைக்கவேவிய
பன்னருந்திகிரியப் படிசெயாமையாற்
சொன்னவன்சாபத்தாற் சுடரொழிந்ததால். (௨.௫)

அன்னதுநீங்குதற் கவனுரைப்படி
மன்னுதுசோதிமா வனத்திலெய்திறற்
பன்னொளியிழந்தவப் பருதியன்பொடு
தன்னதுபெயரினாற் றடமொன்றாக்கிற்றால். (௨.௬)

அங்கதன்புனலிலு மரியதோர்சிவ
கங்கைதன்னிலுமனந் கனிந்துமுழுகின்
நெங்கடயிறைவன்கா ளீசன்றாண்மலர்ப்
பங்கயந்தொழுதுசா பமுந்தொலைத்தே. (௨.௭)

கதிரொளியாயிரந் காலவாயிடைச்
சுதரிசனப்பெயர் தேதூன்றவுள்ளது.
திதிபெறுச்சக்கிர தீர்த்தமுழ்குனர்
துதிபெறவொழிவது தூய்மைநண்ணுவார். (௨.௮)

உருத்திரசாபந்தீர்த்தபடலம்.

சுள

கண்டகாளீசனைக் கருகிப்பூசிப்பா
 னெண்டிசைப்பாலரு மிசைந்துதீம்பெயர்
 கொண்டதீர்த்தங்களுங் குலவச்செய்தனா
 விண்டதன்பெருமையும் விளம்புவாமரோ.

(உசு)

இந்திரதீர்த்தமங் கியைந்துழுழ்குனர்க்
 கெந்தநற்போகமு மினிதனீந்திடுஞ்
 செந்தழற்றீம்புன றேசநல்குமவ்
 வந்தகன்றடநிறை யாயுளீயுமால்.

(ருய)

நிருதியின்பூம்புனல் நீக்குமச்சமவ்
 வருணவான்றடமது வாட்டும்வன்பிணி
 மருவுறுகாற்புனல் வழங்குமாண்மையைப்
 புருடவாகனன்றடம் பொருளளிக்குமே.

(ருக)

ஏற்றவீசானிய னினியதீம்புனன்
 மாற்றருஞ்செல்வமு மகவுமாயுளுந்
 தேற்றமுமளித்திடுஞ் சிதைக்குநோய்பகை
 மேற்றகுசிவகதி வீடுநல்குமால்.

(ருஉ)

போற்றுறுபற்பல புனிததீர்த்தங்க
 ளாற்றவுமகிமையுள் ளனவவற்றினைச்
 சாற்றுதற்கநந்தனுந் தகுதியல்லனேல்
 வேற்றுரையென்னினி விளம்புமாறரோ.

(ருங)

இலக்துமிசாபந்தீர்த்தபடல் முற்றிற்று.

செய்யுள் சுருக.

உருத்திரசாபந்தீர்த்தபடலம்.

மாதவன்மிரு மார்புறையிந்திரை
 தீதடைந்தமை தீர்த்தமைசெப்பின
 மாதிராலுறை யம்மைசாபத்தினை
 யேதுருத்திர ரோவியகோகுவாம்.

(சு)

வேறு.

மதிமலர் கொன்றைவேய்ந்துவளர்சடா முடியரோங்குந்
துதிமலர் நீலகண்டர் சுடர்மழு மாநெடேந்தும்
விதிமலர் தலைக்கையார்தீ விழியினர் புயங்கமாலை
கதிமலர் பூதியோடு சண்மணி விளங்குமெய்யார். (உ)

ஆயிரம் கோடியான வருத்திர ரனைத்தூந்தியக்
காயிருந் திறவினோர்சங் காரருத் திரர்முன்னோனார்
பாயிரு ளகற்றியெங்கும் படரொளிக் கயிலைக்குன்றத்
தாயினு மினியபெம்மான் சந்நதி யடைந்தாரன்றே. (ங)

அத்தகு கயிலைக்குன்றத் தணிதிக மொருசாருள்ள
தொத்தலர் கமழும்பானந் துன்னியோர் தருவினீழ்
சுத்தமெய்ஞ் ஞானனந்தச் சுடரொளி துதற்கண்வேத
வித்தகன் மன்னைக்கண்டார் விரைமல ரடி யில்வீழ்ந்தார். (ச)

விழுந்தனர் பணிந்துபோற்றி மெய்சிலிர்ப் புறநின்றங்குத்
தொழுந்தொறு முவகைபூப்பத் துலங்கிய கருணைபூத்த
செழுங்கடைக் கண்களோக்கிச் சிறிதுபுன் னகைசெய்தந்நா
ளெழுந்தனி யாலமுண்டோ னிருந்தன னிருக்குங்காலை. (ரு)

அம்பிகை யனைத்துமீன்ற ளங்கனை மார்களோடு
வம்பவிழ் மலர்ப்பூஞ்சோலை மருவிமல் விகைசம்பங்கி
பம்புசண் பகமுன்னுய பரிமளப் பூக்கன்கொய்து
கொம்பரி னெல்கிப்போந்தா றுருத்திர குழாத்தைக்கண்டாள். (க்)

உருத்திர கணங்களோடு மொருத்தனெம் பெருமான்மனைப்
பிரித்துவே மறியாள்சற்றுப் பேதுறீஇ யுடன்மெறிந்து
நிருத்தன நிமலன்மனை நெருங்கின னின்றாளங்குத்
தருக்குறு கணங்கடனைத் தாழ்ந்திலாத் தன்மையோர்ந்தாள். (ஞ)

தலையினிற் கலையுநெற்றிக் தழல்விழி யதுவுமங்கைக்
கலையோடு மழுவும்பூதி கண்டிகை யணியுமாற்பி
லலைவுறு பணியுங்கண்டத் தாலமும் பரித்தோநாமுஞ்
சிலைவிலம் பெருமானெப்போ மென்றவர் செருக்கினின்றார். (ட)

என்றுகுழந்தரிய கோபத் தெம்மனை யெதிரினின்று
துன்றுருத் திரகுழாத்தைத் துனிவினோக் குற்றுநீவிர்
மன்றவுட் கருவங்கொண்டு மதித்திலீ ராதலாலே
யின்றுதொட் டயிரையாவி ரெனச்சபித் திட்டாண்மன்னோ. (து)

இட்டவக் கொடியசாப மேற் றுள நடுங்கியம்மை
மட்டவிழ் புண்டரீக மலரடி விழந்தியாங்கள்
கெட்டன மந்தோவென்றுங் கிளர்பெருங் கருணையன்னு
யுட்டிக முறிவிலேஞ்செய் யுறுபிழை பொறுத்தியென்றார். (ய)

தாங்கருந் துன்பத்தாழ்த்து துதிப்பவர் தம்மைநோக்கி
யாங்குள மிரங்கியெங்க ளருள்வடி வானாளித்
நீங்குதற் குபாயமொன் றுநிகழ்த்துவ லுவந்துகேண்மின்.
வாங்குதெண் டிரைநீர்வைப்பில் வளங்கெழு பாண்டிநாட்டில். (யக)

தத்தலைக் கடற்குமேல்பாற் றளிப்புத்தூ ரதற்குத்தென்பா
லுத்தர கேசம்ங்கைக் குற்றிடு வடபாற்செய்ய
முத்தமிழ்க் கூடற்கீழ்பான் மொழிந்தநாற் றிசையுண்மேய
புத்தொளி நிரம்புகாளி புரமென வென்றுண்டாமால். (யஉ)

அன்னகேத் திரத்திலென்று மடர்ந்துறை யருட்காளீசன்
அன்னுசோ மேசனென்னத் துலங்கிரண் டிலிங்கமுண்டான்
மன்னிய வாங்குநீவிர் மருவினிச் சாபநீங்கு
மென்னலு மயிரையாகி யிருங்கட லுறைந்தாரன்னார். (யங)

ஆயிடை யயிரையாய மயிலையை யளிப்பாடுநெங்க
டாயனை யானுங்காளீ சன்சொன்ன வல்லியோடு
மேயகீழ்ந் கடற்றின்கூலம் வில்வவ னேசனென்னப்
பேயொரு விலிங்கமாகிப் பொலிந்தவ ணிருந்தான்மன்னோ. (யச)

இங்கிவை நிற்கமுன்னோ ரிட்டசா பத்தாற்றிமை
தங்குதுன் மதனெனும்பேர்ந் தானவற் கிருவர்மைந்தர்
பொங்குதிண் சாரன்கோர னெனும்பெயர் புனைந்தோர்விண்ணிற்
புங்கவர் முனிவர்தம்மைப் பொறுதுதுன் புறுத்தாரன்றே. (யரு)

பாகசா தனனன்னோரைப் பதைத்திடக் கொல்வானெண்ணி
யேகவீச் சிரங்கைக்கொண்டாங் கெதிர் துன வவரச்சுற் றுச்
சாகரத் தொளித்துமீனாய்ச் சரித்துழக்கிடவிரத்தி
நாகர வெதிர்த்துப்பன்னு ளருஞ்சமர் புரிந்திளைத்தான். (யசு)

பின்னரும் பல்லநாளப் பெருங்கடற் சிறுமீனுண்டு
துன்னிய வயிரைதம்மைத் துய்க்கவுந் தலைப்பட்டார்க்
ளன்னதை நோக்கியம்மை யருளினு லேசொற்றாங்குச்
சொன்னவில் லுவவனேசன் சூலத்தாற் சூலத்தமாண்டார். (யௌ)

தானவர் மாண்டபின்னர்ச் சாகரத் தலைநீரோடு
மீனமா னவையுமச்சும் விலகியின் புற்றிருந்த
வானகா லையிலவ்வாரி யதிலொரு பரவன்விசு
மானவல் வலையுட்பட்டு மரித்தன வயிரையெல்லாம். (௧௮)

பற்றிய வவற்றையெல்லாம் பரவனங் கீர்த்துவாங்கி
வற்றல்க ளாக்கிவைத்து விரங்குவோர்ப் பார்த்திருந்த
னற்றவச் சைவபத்தி நாடினோன் கூடலுள்ளோ-
னுற்றவா ணிபேமற்கொண்டோ னோரா விர்தனென்பான். (௧௯)

பற்பல வணிகரோடு படர்ந்தான்கீழ்க் கடலின்பாங்கர்
முற்படு மவர்கணல்ல முத்துக்கண் மணிகள்கொள்ளப்
பிற்படு மரவிர்தன்றான் பேணுறு திரவியங்கள்
சொற்பமா மதனாலங்குச் சூழ்ந்தனன் பரவரவீதி. (௨௦)

கண்டன னயிரையெல்லாங் கணக்குடன் விலைகொடுத்துக்
கொண்டனன் கொண்டவெல்லாங் கொடுத்ததற் கதிகமென்ன
வெண்டரு முலகைபூத்தா னிசைதர வவற்றைமுட்டை
துண்டுதுண் டாகக்கட்டித் தூர்வகத் தேற்றினான். (௨௧)

கூடலை நோக்கிப்போவான் கூடவந் தவர்கடம்மை
நாடினன் சேய்மையாக நடக்கமாட் டாமையாற்றன்
வாடிய வெருத்தினோடு வழியிடைக் கானிற்பிற்பட்
டுமே வருத்தமுற்ற னுறுதுணை யின்மையாலே. (௨௨)

வெங்கதிர் தானுமேலை வேலையுட் புகுந்தானை
விங்கர விர்தன்செய்ய வெழின்முகஞ் சாம்பியிர்தப்
பொங்குவெங் கானரீங்கிப் போவதெவ் வனமென்றஞ்சி
யங்குமெல் லெனநடந்திட் டருங்காளி புரமடைந்தான். (௨௩)

தன்றுணை யங்குங்காணன் நளரந்திருண் மிக்கதிந்தத்
துன்றுவெங் கானந்துட்ட விலங்கினஞ் சூழ்ந்ததிவ்வு
ரின்றிருந் தீருள்புலர்ந்து விடியலி லேகனன்மென்
றென்றுமீன் சுமையிறக்கி யொருங்குவைத் துறங்கினான். (௨௪)

அவணரு னோதையம்பார்த் தருட்கட லாயபெம்மான்
றவவடி வோடுந்தளங்கு சடைமுடி புனைந்துகாலிற்
றிவளொளி விரிக்குந்தந்தப் பாதுகை செறித்துக்கையிற்
சுவனவான் பிரம்பொன்றேந்தித் தோன்றினன் றுணைவின்மன்னோ. (௨௫)

ஆங்கையிற் பிரப்புரீட்டி யதனுனி யான்மீன்மூட்டை
தங்குகட் டமிழ்த்துக்கூப்பித் தன்சடைக் கங்கைவார்த்தான்
ஒலங்கி ரிற்காய்ந்தாவி யீய்ந்தபன் மீன்களெல்லாம்
பெர்ங்குருத் திரர்களாகிப் பொலிந்தனர் சாபரீங்கி. (௨௬)

புனிற்றிளந் திங்களவேய்ந்த புரிசடை முக்கணிலத்
தனிக்குள ம்முழான்ங்கை தரித்திடு பூதிக்கணிடி
வனப்புறு மெய்யராகி வடங்குறு வளங்களாய
வனைத்தொடும் கிளங்கிநின்ற ரயிரங் கோடியானார். (௨௭)

பற்றிற் சாபரீங்கிப் பார்த்தனர் நான்குதிக்குஞ்
சுற்றியிவ் வனமேயம்மை சொற்றசோ திவனமென்றங்
குற்றன ரிரவிபோல வொளிர்சிவக் குறியுங்கீர்ணப்
பெற்றனர் காணவெம்மான் பேரெழில் வடிவுகொண்டான். (௨௮)

கலைமதி யிலங்குவேணிக் கங்கைபுஞ் செங்கையேந்து
கலைமறி மழுவுமுன்று செழுங்கணும் விழுங்குரீல
நிலைமணி கண்டமோடு நிறையருள் வடிவுநோக்கி
மலைமகள் கொழுனன்பாத மலர்முடி புனைந்துதாழ்ந்தார். (௨௯)

காரணங் கடந்துநின்ற சுண்ணுதல் போற்றியெங்க
ளாரண மிசைநின்றோடு மையனே போற்றிபோற்றி
நாரண னயன்முன்னோர் நாடுதற் கரியாய்போற்றி
பூரண வருட்காள்சு புராதன போற்றிபோற்றி. (௩௦)

என்றிவை துதித்திட்டெந்தா யினிதுநின் னருளிவிலே
பொன்றிய சாபரீங்கி டிய்ந்தன முறுமஞ்ஞானத்
துன்றிரு ளொழியநின் னன் சொருபஞா னமுந்தெரித்தி
யென்றனர் காவீசன்று னிளநகை தோன்றந்ந்து. (௩௧)

பூகங்க ளனைத்துமாகிப் பொறிபுலன் களுந்தானாகிப்
பேதங்க ளாயபேத பேதாபே தங்களாகிப்
போதங்க ளெல்லமாகிப் பூரண மாகிப்போற்றும்
வேதங்க ளாகிநின்றான் விச்சுவ வருவினின்றான். (௩௨)

ஆக்கிய சராசரங்க ளனைத்துயவ் வருவந்தன்னி
னோக்கிய தமையுங்கண்டு துடங்கியுள் ளசீசமுற்றயுக்.
காக்கவென் றீடியில்விழ்ந்து கண்டவில் வருவந்தனனை
நீக்குக போற்றியென்றார் நின்றருத் திரசுணங்கன். (௩௩)

யியது முறுவலித்தாங் கலைதர வழஞ்ஞாயந்த-

மெய்யொடு முன்பேரனுற்று வேண்டியிஷ் வடிவந்தன்னை

பையம தகலக்கண்ட ராதலி னீவிசேநன்

மெய்யுணர் விற்பமேய வியப்புறு பேறுபெற்றீர்.

(௧௨௪)

இனியும் துலகமுற்றும் கிருந்துவாழ்ந் திடுக்கெவன்றான்.

கனிலொடு காளீசன்மன் கட்டுரை கேட்டானந்தப்

புனிதவெண் ளத்துண்முழுகி யுருத்திரர் மோயினார்பின்

றனிமுதல் காளீசன்ம னிலிங்கத்துட் சார்ந்தான்மன்தே.

(௧௨௫)

இங்கிவ ரிவ்வாறாக வேற்றமீன் மூட்டையெல்லா

மூங்குருத் திரர்களாய வுதனையோர்ந் துவந்துமீனு

மெங்கையிற் பொருளுய்ப்போன விவ்வெறுஞ் சஞ்சிகொண்டோ

வங்கினிச் செல்வேனென்றா னரவிர்த நகந்தளர்ந்தே.

(௧௨௬)

கேட்டனன் சித்தனாகிக் கிரைருட் காளீசன்றான்

வாட்டமுற் றுளம்வருந்தல் வன்சிறு கற்களயாவு

மீட்டிப் பன் சும்மையாக்கி யெருத்திடை யேற்றிக்கொண்டு

வீட்டினி லவிழ்த்துக்காண்பாய் வியப்புறு பொன்னுமென்றான்.

(௧௨௭)

என்னலு மறைந்தானீச னிசைத்தருண் மொழியைநம்பி

யந்கிலை நிகழ்ந்தசெய்தி யறிந்தவ னாகலாலே

வன்னிலைச் சிறியகற்க ளாணத்தையும் வாரிச்சஞ்சி

தன்னிலிட் டிறுக்கிக்கட்டித் தகவெரு தேற்றிச்சென்றான்.

(௧௨௮)

கூடலிற் சார்ந்துதன்னிற் குறுகியச் சுமையவிழ்க்கத்

தேடருஞ் செம்பொற்கட்டித் திரள்களா யிருக்கக்கண்டா

னடிய சித்தசாமி யருள்வினை யாட்டையுன்னி

யீடறு மரவிர்தன்பே ரின்பவென் ளத்துளாழ்ந்தான்.

(௧௨௯)

வனத்திடைச் சித்தசாமி வந்தது நிகழ்ந்தவாறுந்

தனக்குறு செல்வமுற்ற தன்மையுங் கூடற்கோமான்

பனற்கரும் வீரசேன பாண்டியன் றன்பாற்குறித்

தனிப்பெரு முவகையோடு னைவரன் நெறிமேற்கொண்டான்.

(௧௩௦)

அத்தகு பெருநையெல்லா மரனிடத் தன்புபூண்டு

சத்திய மாயபூதி சாதன நெறிமேற்கொண்டோர்

தத்தம துளம்பூரிக்கத் தருமதா னங்களாற்றிப்

பத்தியின் வழாதுவாழ்ந்தான் பரமனைப் பணிந்துமன்தே.

(௧௩௧)

உருத்திரசாபந்தீர்த்தபல முற்றிற்று.

ஆட செய்யுள் ௭௪௦.

வீரசேனபாண்டியப்படலம்

மாரவேளுரு மாந்தாருருத்திரர்
சாருசாபந் தவிர்த்தமைசாற்றினு
பேர்ருளார்வலி போர்க்கும்புயத்தினன்
வீரசேனன் வியன்கைதகூறுதும்.

(க)

வேறு.

ஈண்டிய வுலகுமெல்லா மீன்றவங் கயற்கணம்மை
யாண்டீர சியற்றுங்கூட லணிதிகழ் நகரந்தன்னிற்
றாண்டிய சைவபுத்தித் துறையுணின் றவனிகாக்கும்
பாண்டியன் வீரசேனன் பரிந்தர சியற்றுநாளில்.

(உ)

அன்னவன் றனக்குத்தார மாயிர மடவார்யார்க்கு
மூன்னிய மகவொன்றில்லா வருத்தமிக் குழன்றுநாலுட்
சொன்னவா கமுவாய்ப்புல்ல சூழ்ந்துசெய் தன்னதானங்
கன்னிகா தானமுன்னுக் கருதிய பலவுஞ்செய்தான்.

(ங)

சுத்தியிற் றினமுஞ்ரோம சுந்தரக் கடவுடன்னைச்
சுத்தியங் கயற்கணம்மை தன்னையுந் தாழீந்துபோற்றி
ரித்திய மகவொன்றில்லா நெடுந்துயர்க் கடலுளாழ்ந்தே
யுத்தியுட் பலவுஞ்சூழ்வா னுறுதிறல் வீரசேனன்.

(ச)

தானமுந் தவமுஞ்செய்துந் தருமங்கள் பலவுஞ்செய்து
மானமின் னனையாரில்லா ராயிர ரிருந்துநம்பா
லீனமின் மகவொன்றில்லாத் தன்மையீ தென்னெயென்று
மானமெய்த் தவத்தோர்க்கண்டு வரம்பெற மனத்துட்கொண்டான்.

(ரு)

நனியுறு மதுரைப்பாங்கர் நலந்திகழ் தென்மேற்குற்ற
பனியுறு சோலைகுழும் பசுமலைச் சாரல்வெகு
முனியுறு தவத்தோன்காலக் கியனெனு முனிவன்றன்னைத்
தனியுறு சோபனாங்கி தன்னொடுஞ் சென்றுகண்டான்.

(சு)

அவ்வுழி முனிவர்கோனை யஞ்சலித் தங்கைகப்பிச்
செவ்விய மறையோர்தம்பாற் றேவர்பாற் றருமப்பல்ல
வொவ்விய வரீறுசெய்து முறுமக வின்மையாலே
திவ்விய தவத்தோய்நின்பாற் சேர்ந்தனன். வினையான்மிக்கேன்.

(ஏ)

காலமுன் றுணர்ந்தோயென்று கட்டுவரத் தனாந்நீகாத்தி
சாலநன் றதுகேட்டுன்பாற் சார்ந்தன னுதலாலென்
பாலொரு மகவுதோன்றப் பழவினை யாதுகொல்லோ
சீலவின் றதனையோர்ந்து செப்புதல் வேண்டுமென்றான். (அ)

மனந்தளர்ந் தரசன்கூற மாமுனி கேட்டுச்சுற்றே
நினைந்துறு நிட்டையுற்றுநேர்ந்தவை யுணர்ந்துகூறுங்
கனந்திகழ் மன்னநீயோர் காலத்தில் வேட்டைமுன்னி
வனந்தனைப் படைகளோடு வளைந்தனை யன்னகாலை. (ஆ)

சேனையிற் றொடர்ந்துபோந்த சினமிகு சுணங்கனென்யக்
கானகத் தோர்சாரும்ற் கபிலமா முனிவன்காவி
லுனமுற் றிடக்கறித்த,தோர்ந்தன னுணர்வுகொண்டவ்
வீனமுற் றதனைநாடி யிருஞ்சின முற்றுத் தூயோன். (இ)

துரிசற விருந்தவென்பாற் றுன்புறப் புரிந்தகுக்கற்
குரியவன் யாவனந்த வொருவனு யிரமில்லாரை
மருவினு மகப்பேயின்றி வருந்துக வென்றானந்தப்
பொருமறை மொழியினாலே போந்ததித் துயரமென்றான். (ஈ)

மன்னன் மொழிகேட்டுள்ளம் வருந்தியான் மகப்பெற்றின்ப
நன்னலம் பெருமாறெங்ங ன்வினுதி யென்னச்சான்றோன்
றுன்னிய மகவில்லார்க்குச் சுவர்க்காதி பதமின்றென்ப
வுன்னிய தொன்றுறாதே லோர்பரி காரமுண்டார். (உ)

அன்னது கேட்டிரீயிங் காடகப் பசும்பொற்கொண்டு
மன்னுதால் புகன் றவாரோர் மகப்புரிந் ததனையன்பின்
முன்னுவந் தென்றுநோக்கின் முனைநசை தீர்ந்தானந்தந்
துன்னலா மென்றானந்தத் தூய்த்தவன் மொழிமேற்கொண்டான். (ஊ)

மனைவியுந் தானுங்கூடல் வளநக ரெய்திச்சிற்ப
ரனைவருட் டோர்ந்தோற்கூழி யாசையி னுசைநல்கி
வினைகெழு, மனையன் றன்னால் வியப்பவார்ப் பித்துத்தந்த
தனையனைக் கைவிடாது தன்னுயி ரெனநோக்குற்றான். (ஊ)

உடலுயிர் போலநீங்கா துடனுறு மகக்கண்டின்பக்
கடவிடை முழுகிவெந்தன் தளிப்புறீஇ யிருக்குங்காலை
யிடமுன வந்நகர்க்கீ ணிருந்துறு செல்வம்பெற்ற
மடனிகு மரவிற்தப்பேர் வாணிபன் வந்துகண்டான். (ஊ)

தான்கீழ் கடற்பால்வாணி கண்கரு தித்தான்சென்றி
 ஸீனத்தின் சிமடுகொண்டு மீண்டது மிக்கிருட்கட்
 தூன்ப்பே ரூரில்வந்து கண்டியின் ததுவுமந்தத்
 தானக்கா ளீசன்சித்த சாமியாய் வந்தவாரும்.

(யசு)

உற்றபன் மீன்குனெல்லா முருத்திர கணங்களாகக்
 கற்றிர ளீனத்துந்தங்கக் கட்டிக ளாகக்கண்டி
 மற்றவன் பெருமையெல்லாம் வகுத்த விர்தன்குறப்
 பற்றிய வுள்ளரிதாங்காப் பருழித முற்றுவேந்தன்.

(யஎ)

காயந்தமீன் கணங்களாகக் கற்றிர டங்கமாக
 வாயந்திடப் புரிந்தவள்ளல் மனத்தினி னினைக்கிலென்கை
 வேயந்தபொற் பர்வையும்புத் திரனென விளங்குமின்றென்
 றாயந்தவன் சொன்னவாறே யவ்வுழிச் சேறலுற்றான்.

(யஅ)

தீன்னுயிர்ச் சோபனாங்கி தன்னொடு தானுந்தன்கை
 மன்னுபொன் மகவினொடு வயங்குசில் பரிவாரத்தோ
 டன்னநன் மதுரைநீங்கி யவிர்சோதி வனமந்துற்று
 மன்னவன் வீரசேன மாறனுன் மகிழ்ச்சிபூத்தான்.

(யசு)

வேறு.

உலர்ந்தமீன்களை யுருத்திரகணங்களாக் குதலாற்
 சிலம்புதெண்டிரை யுருத்திரதீர்த்தமாஞ் சிவன்ற
 னலர்ந்தவேணியிற் கங்கையினுக்கலா லென்றுந்
 தலந்திகழ்ந்திடு சிவகங்கையெனும்பெயர்த் தடமே.

(உய)

ஆடினும்பரி சிக்கினுநினையினு மன்பி
 னாடினங்கொடும் பாவங்கண்சித்திடப் புரியுந்
 தேடியங்கதின் மூழ்குறுசுந்தைய ராகி
 யோடிமுன்றடி வைக்கினுமொழித்திடும் வினையை.

(உக)

அத்தடத்தினைக் கண்டனனார்வமுற் றடைந்தான்
 பீத்தியுற்றதில் விதிப்படிபடிந்தனன் பின்பு
 கைத்தலத்துறு கனகமென்பதுமையை யந்தச்
 சுத்தரீரினி லாட்டினனிருமுறை தொட்டு.

(உஉ)

பற்றிமும்முறை யாட்டலுமாடகப் பதுமை
 கொற்றவாகரம் விகுநீவிடுகெனக் கூற
 வுற்றவாவொடு மிருமுதுகுரவரு முவந்தார்
 பெற்றருணவிற் பிரியமுற்றெடுத்தனன் செழியன்.

(உங)

கருதுநாற்பரு வத்ததாய்க்கலினியு மகவை
யருமையும்றத னுச்சிமோந்தனைத்தனன் மார்பிற்
யிருவுஞ்சிந்தையி னினைத்தவையாவையுஞ் சிறந்து
மருவநல்குமித் தடநிகர்வையகத் தில்லை. (௨௪)

எனவியந்துதன் சோபனங்கியின்கர மீந்தான்
மனமுவந்துமார் பனைத்தனன்காதலான் மருவு-
தனபிரண்டினும் பெருகுபாலாட்டினன் தழுவி
யெனதரும்பொரு ளேயெனவாழ்த்தியுண் 'மகிழ்ந்தான். (௨௫)

அன்னதன்மைய தாகியமகவினுக் கருமைச்
சொன்னபுத்திர நென்றபிதானமுஞ் சூட்டி
யின்னமற்புக மிருக்கும்யாதேனுமென் றெண்ணு
மன்னனுய்ந்தன னச்சிவகங்கையின் மாட்டு. (௨௬)

பரிமளத்தமந் தாரமாம்பாதவங் கண்டா
னருகுநீர்த்தசும் பங்கையிற் கொண்டவண் போந்த
முருடனில்வுழி முனிவர்பூசித்திடு மிலிங்க
மருவிரண்டுள வென்றனன்கேட்டனன் மன்னன். (௨௭)

கானவன்கொடு காட்டியவவ்வயிற் கடவுண்
மானவன்குறி யிரண்டுடன்மருவவங் கோர்பால்
வானமின்மனேன் மணியொடுசுவணவல் வியையு
மீனவன்மனங் களிப்பொடுநோக்கினன் வியந்தான். (௨௮)

இகத்திலன்பருக் கறமுதலீபவ சரண
மகப்பெருந்துயர் மாற்றியவாண்வ சரண
மகத்தின்வாக்கினு னளவிடற்கரியவ சரணஞ்
சுகத்தினைந்தொழிற் கிழைவகாளிச்சுர சரணம். (௨௯)

என்றுபோற்றலு மருட்கடலாயவெம் பெருமா
னின் றுவானச ரீரியாய்த்தேதான்நினை றுதியை
நன்றுகொண்டன நாளுமித்துதிபுகல் வார்க்கு
மொன்றுமுள்ளமுற் றனவனைத்தருள்வமென் றுரைத்து. (௩௦)

பின்னுமித்தல முத்தமதலத்தினுட் பெரிது
மன்னுதக்கண கயிலையாயிங்கிதின் மகிழ்ந்து
துன்னுதாலமாய்ச் சூக்குமமாகியுந் துலங்கிப்
பன்னுமன்பர்தம் பண்புளவா றுணர்ந் தருள்வோம். (௩௧)

ஆதலாலிவு ணர்யமதாரலயம புரிடுகன்
ரோதகன்னவ னைவயெலா முள்ளுற நன்கு
காதிந்கேட்டலுங் களிப்பெனுங்கடவிடை முழுகி
மேதகும்பல சிற்பதூற்புலவரால் விரைவில்.

(௩௨)

கோடிசூரிய ருகித்தெனவிமானங்கள் சூலவு
பிடுவர்மணி மண்டபம்பற்பல பெரிது
நாடுமாயிரக் காலுளயண்டப் நாக
முடுலாம்பில கோபுரஞ்செம்பொனா லுளுற்றி.

(௩௩)

சுற்றுமாமதி லகழ்கிடங்கதன்புறந் துடவை
மற்றுநாண்முறை வழாதுறுதிருப்பணி யாவந்
துற்றிப்பன்மணிக் குவைகளாற்பசும்பெரீனா சூழ்ந்து
முற்றுறும்படி யாலயங்குறைவற முடித்து.

(௩௪)

அடர்வனத்தினை யோசனைநூரமட் டழித்துப்
படரும்விதிகள் பற்பலகுலத்தவர் தெருக்கள்
கடைகளுங்கழ கங்குளோடன்னசத் திரங்க
ளடையநன்னக ராக்கினனண்டரும் வியப்ப.

(௩௫)

ஆதிசைவர்க ளாகமபண்டித ரிய.
வேதவித்தகர் தங்கனைமிகவர வழைப்பித்
தோதுமங்கவர்க் சூரியனபொருண்முத லுதவிப்
போதுநித்தியபூசனைவழாதுறப் புரிந்தான்.

(௩௬)

இன்னுமெங்கன்கா ளீசனோடரியசோ மேசன்
சொன்னவல்லிநற் சுந்தராம்பிகையிவர் தமக்கு
மன்னுமாவிடை மதியின்விசாகநா ளதிலுந்
துன்னுதைமதிப் பூசநாடன்னிலும் தொடங்கி.

(௩௭)

திருவிழாக்களை யியற்றிப்பின்னும்பல சிறப்பு
மொருவிலாதவ ணிகழ்தரப்புரிந்தன னுவந்து
பரிவொடுஞ்சிவ பத்திமேற்கொண்டனன் றிண்டோண்
மருவுதாரணி வீரசேனப்பெயர் மாறன்.

(௩௮)

தங்குசோமசுந் தரணையுங்கயற்கணி தணையு
மங்குநாடொறும் போய்த்தொழுவிதழற் றவன்போய்
மங்குன்மாரியி னனைந்துமெய்வருந்தியோர் பொழுதி
லெங்கண்பக போற்றியென்மடியிலுவிழ்ந் தொடந்தான்

ஷத்தயாமமுந் தொழுதனன்றுதித்தன னன்பான்
மத்தவேணியு மங்கசரீரியாய் மறைந்து
பத்தியாலுயர் பஞ்சவநம்பத மறவா
சித்தியந்தொழு விரதத்தானினையொப்பா ரில்லை.

(௪௧)

நீவருந்துறா தொன்றுநாநிகழ்த்துவ மிதுகேண்
மேவரும்பெருங் கானிமாபுரத்திடை வியக்கு
மாவருஞ்சொன்ன வல்லிகாளீச்சுர நாப்ப
னோவருங்கயற் கண்ணியுநாமும்வந் துறைவோட்.

(௪௧)

இன்றுதொட்டுநீ யிங்குவந்தெய்த்துறு னருத்த
மொன்றுறுதவ ணமைப்பணிந்திகுவென் றுரைத்தா
னன்றுகேட்டுவந் தன்மிராவிடியுமுன் னடந்து
துன்றுகாளிமா புரத்தினைக்கிடைத்தனன் றோன்றல்.

(௪௨)

ஆயினடைத்தனி விடைச்சுவடிருத்தலை நோக்கி
மேயவன்பொடு வியந்தனனங்குள மறையோர்க்
கேயசுந்தர னருள்வியோட்டினை யெடுத்த
நேயமோடுமுன் னிகழ்த்தினன்களித்தனர் நினைந்து.

(௪௩)

துன்னுதாயகா ளீசற்குஞ்சுவணவல் லிக்கு
மன்னுநாப்பணிற் சுந்தரவிலிங்கமும் வனப்பு
மின்னுமங்கயற் கண்ணியும்விளங்குறத் தாழித்
துன்னுமாலய முதற்பலவுஞ்நீன னுவந்தான்

(௪௪)

தினமும்பூசனை புரிதரப்புரிந்தனண் செய்து
மனமெய்வாக்குறு பத்தியின்னணங்கியுந் துதித்து
நனவினுங்கன வினுமறவா துநம் பெருமான்
றனைநினைந்திருந் தன்னுயர்தென்னவர் தலைவன்.

(௪௫)

இன்னவாறவ ணிருந்துபல்லாண்டர சாண்டு
சொன்னபுத்திரன் றனக்கரசுகரிமையைச் சூட்டி
மின்னிலங்குகா ளீச்சுரன்விரிகரு ணையினாற்
றன்னிகர்த்துயர் கயிலைவான்பதத்தினைச் சார்ந்தான்.

(௪௬)

வீரசேனபாண்டியப்படல முற்றிற்று.

ஆ. 'செய்யுள் எழுசு.

வரகுணபாண்டியப்படலம்

ஏருலாவுகா ளீசற்கடிமைசெய்
வீரசேனன் வியன்கதைகூறினா
மாரனன்ன வரகுணபாண்டியப்
பேரினான்றன் பெருங்கதைபேசுதும்.

(௧)

வேறு.

சொன்மலிந்தகா ளீசனாடிமலர் தொழுவோன்
றன்மலிந்தவின் னுயிரெனமன்னுயிர், த் தாங்கி
மன்மலிந்தநூல் விதிமுறைவழாதர சளிப்போன்
வித்மலிந்தவேற் றிருந்தலர்க்கேறன் மிளிர்வோன்.

(௨)

ஆறிலொன்றுறு கடமைகொண்டன்பொடு குடிகண்
மாறுகொண்டிடா துவப்புறவளர்ப்பவ னுமையோர்
கூறுகொண்டவ னுலயம்புதுக்கியுங் குறைவில்
சூறுகண்டிடப் புரிந்துமுன்மகிழ்தரு தக்கோன்.

(௩)

சத்தியந்தவ றுநெறிநனிவளர் சைவ
பத்தியந்தனர் நேயநற்பாத்திர முணர்ந்து
ரித்தியந்தரு மஞ்செயனீதிசேர் சித்த
சுத்திமிக்கவன் சொன்னபுத்திரனெனுந் தோன்றல்.

(௪)

மாரனன்னவன் வனப்பினுத்தம குணங்கள்
சேரநன்னலந் திகழ்தருகாட்சியாற் கருணை
வாரியன்னகா ளீசனாதிருவருள் வளத்தால்
வாரமன்னிய வரகுணனெனப்பெயர் வாய்ந்தான்.

(௫)

கன்னிநாடர சியற்றுறுகாலையில் வளஞ்சேர்
மின்னுபொன்னியந் துறைவனும்வீரசோ முப்பேர்
துன்னுமன்னவன் வரத்தினிற்றேன்றுசோ னைக்கங்
பன்னுபாரெலாம் வெற்றிகொள்படைத்திறம் படைத்தோன். (௬)

தனதிருக்கைவிட் டாணக்காவெனுநகர் சார்ந்து
மனமுலந்தகி லாண்டநாயகினை வூழ்த்தி
யெனதுதோள்வலிக் கெதிரிலையெனவவ னீருந்தான்
வனமிகுந்தவிக் கிரமசோமுப்பெயர் வாய்ந்து.

(௭)

மன்னையாரையும் வென்றவர்க்கிரட்டும், எவ்வி
யன்னமன்னரைச் சிறையிலிட்டவனியை முழுதுந்
தன்னதாக்கினன் வரகுணபாண்டியன் றனையுந்
துன் னிவெல்வெலன் றெழுந்தனன்மதுரையைச் சூழ்ந்தான். (௮)

அங்கிருந்தன னெழுந்தனன்னலெனக் கனன்று
துங்கநால்வகைச் சேனையுஞ்சூழ்ந்திடப் புறப்பட்டு
டெந்தஞ்சாணிமா புரத்தினுக்கிரண்டுயோ சனையிற்
றங்குச்சோழன் புரமெனுநகரிடைச் சார்ந்தான். (௯)

அன்னசோழன்வந் திருந்ததாலந்தான் நகர்க்கு
மன்னுநீர்வளச் சோழபுரப்பெயர் வழங்கும்
பன்னுமாயிடை மறையவர்பாரதி தீர்த்தத்
துன்னுமேன்மையுஞ் சிவக்குறிமேன்மையு முரைத்தார் (௧௦)

உரைத்தவாய்மைகேட் டந்நகர்ப்புறத்தினி லுளதார்
திரைத்தபாரதி தீர்த்தமுற்றடியிங் கவளால்
விரைத்தபூக்கொடு பூசைசெய்விமலன்ற் குயியைக்
கரைத்தவன்பொடு கைதொழுதிருந்திடு காலை. (௧௧)

வரமலிந்தகா ளீச்சுநனருள்பெற்றி வயங்குந்
தரமலிந்தவவ் வரகுணபாண்டியன் றன்பாற்
றிரமலிந்தநம் படையெலாஞ்செல்லுமோ வலதவ்
வுமலிந்தவன் படையினொலாழியுமோ வென்னு. (௧௨)

கலக்கமுற்றன னுணர்ந்தனரமைச்சர்கை தொழுது
நிலத்துமன்னவர் யாவருநின்னடி பணிய
வலத்தவேல்கொடு புரிதிறன்மன்னவ வேங்கை
சலத்தவேலசைகண் டஞ்சமோவென்னிது சலித்தாய். (௧௩)

கடக்கரும்பகைக் கடல்விளையாட்டெனக் கடந்தா
யடுத்தவிச்சிறு குளப்பழிகடந்திட லரிதோ
தடுக்கரும்பெருந் தானையும்காங்களு மிருக்க
வெடுத்தசூழ்ச்சியீ தென்கொலாமென்றிசைத் தனரால். (௧௪)

இன்னவாசகங் கேட்டலும்வளவர்கோ னெழுமின்
மன்னனும்வர குணனெழிபோர்க்கென வயவர்
துன்னுவான்மழ் தோமநாந்தகஞ் சூல
மென்னவாம்பல வாயுதபூணிய ரெழுந்தார். (௧௫)

எழுந்தவீரர்கள் பாய்பரிபாணதே ரேழி
யுழந்திடற்கிட மின்மியெங்கணுநிறைந் துழ்நூர்
கொழுந்துவிட்டெழு சிற்றத்துவளவர்கோ நெண்ணூர்
தொழுங்கழற்கண்வீ ரக்கழறொத்தனன் றுணையா.

(யக)

நெடுங்கொடுஞ்சியந் தேர்மிசையேயினி னிமிர்ந்தங்
கடுங்கொடுஞ்சது ரங்கமுஞ்சூழ்வர விரங்கு
நடுஞ்சயந்தனக் கொடிநடுமுறிந்தது நாடி
யடும்பரி திதிரள் கண்கணீர்பொழிந்தன வன்றே.

(யஎ)

இன்னவாகிய தீரிமித்தங்களை யெதிரிற்
சென்னினோக்கிலன் கானப்பேரூர்ப்புறஞ் சென்றங்
குன்னுவாள்களை யொன்றன்மேலொன்று வடுக்கித்
துன்னுகோட்டையொன் றுக்கினன்சேனைகள் சூழ.

(யஅ)

மடங்கலும்புகற் கரியதாய்வா னுற நிவந்த
தடங்கைவாளினுற் சமைத்தவாட்கோட்டையு ளிருந்தா
னடுங்குணிற்சுர ரடித்தனர்பேரிகை யார்ப்பு
நடுங்கவெண்டிசை யெங்கணுநிறைந்தது நலிய.

(யக)

பேரியார்ப்பது கேட்டனன்வரகுணன் பெரிதி
யாரிதென்னென வொற்றர்போயாவையு முணர்ந்து
நேரிலோதிடக் கேட்டனனடுங்குறிந் நெஞ்சத்
தாருமிங்கிதற் கென்செய்வோமெனவிவை யாயும்.

(உய)

அரசர்யாரையுஞ் சிறைப்படுத்தினனிவ னடற்போர்
விரசுசேனையை யெவ்வணம்பெவல்குவம் விறல்சே
ரிசுதமாதிய சேனையின்வலியுமிங் கில்லை
பொருளுமிக்கலை பூயியுமுள்ளன சிலவே.

(உக)

பொருளுமேவலும் பூயியுநமக்கிவண் பொருவி
லீருள்மிசுந்தகா ளீசனையன்றியிங் னுளதோ
வெருவவந்துள் வினவயெல்லாம்வேண்டிமற் றவஞ்சா
லுரைசெய்வோமென வாலயச்சந்தி யுற்றான்.

(உஉ)

சரணமென்னுயிர்க் குயிரெனவாழ்பவ சரணஞ்
சரணமெங்களை வழிவழியாள்பவ சரணஞ்
சரணமீவன்பகைக் கடற்குறுபுணையனாய் சரணஞ்
சரணமாரணம் போற்றுக்காளீசவே சரணம்.

(உங)

ஒன்றுகேள்பொனித் துறைவனா டேமாருவன்னிக் கிரம
னென்றசோழன்மண் மன்னவர்பாரையு மெதிர்த்து
வென்றமற்றவர் பொருளெலாங்கவர்ந்துவெஞ் செருக்கி
வின்றுநந்கர்ப் புறத்திலவந்திருந்துளம் வெகுண்டு. (௨௪)

பாண்டி நாட்டையும் வென்றிடப்படைகளைத் திரட்டித்
தூண்டியென்றெழும் போர்செயத்தொடங்கின னவனை
யீண்டிபேற்றிட வலியிலேன்றானையு மில்லேன்
வேண்டியாங்கருள் வித்தகவென்செய்வேன் மயியென். (௨௫)

நீயலாற்கதி வேறிலேன்பாரெலா நினதே
தாயனையெனைக் காத்தருள்புரிகெனத் தாழ்ந்தா
னாயவேலையி லண்ணலும்வானக நின்றான்
கேயநின்பகை வெல்லுதம்போர்தொடங் கென்றான். (௨௬)

என்றவிண்ணொலி கேட்டலுமிழைவனுண் மகிழ்ந்து
துன்றுதன் றுணைச் சேனைகள்சூழ்ந்திடச் சென்று
னன்றுவந்துகா வீசனுங்காளியை யழைப்பித்
தின்றுநம்வர குணனொடுசென்னிவர் தெதிர்த்தான். (௨௭)

எதிர்த்தசென்னியோ பரூரெலாம்வென்றவ னிகலான்
முதிர்ந்தசேனையன் கொடியவன்மொய்ப்புளா னம்பாற்
பொதிந்தவன்புள வரகுணன் றுணையெனப் போய்நீ
யதிர்ந்துசூழ்ந்துமற் றவன்றனைவென்றுமீள் கென்றான். (௨௮)

அய்யனம்மொழி கேட்டனளாங்குநங் காளி
வெய்யபூதங்க டமைவிளித்தெதிர்த்தவர் மேவி
மெய்யராகநம் வரகுணன்படையொடு மேவி
நொய்ய்சென்னியின் சேனையைக்கலக்குமா நுவலா. (௨௯)

தானுமாயையாற் பயங்கரவடிவொடு சார்ந்தங்
கானசோழன்வாட் கோட்டைகண்டதிரயித் தம்மை
மானவேல்வர குணன்முகநோக்கியான் வல்லை
தானைசூழ்மவ் வளவன்வாட்கோட்டையைத் தகர்ப்பேன். (௩௦)

நீயுநங்கணஞ் சூழவந்திடுகென நிகழ்த்திப்
பாயவிண்ணொடு மண்ணுலாட்ப்பயங்கர வடிவ
மேயகானிகான் மெல்லெனவைத்துவாட் கோட்டை
மீயுலாவினன் பொடிபட்டுநேறுங்கிற்று விசையால். (௩௧)

கோட்டைதூள்பட வளவ்ன் மன்சேனையுங் குதித்தங்
கோட்டெழுற்றன தூத்தினள்பிடித்தன ஞாப்பி
நீட்டுகைகளாற் கால்களானெட்டழல் பரப்பிக்
காட்டுகண்களாற் கனலினிற்பஞ்செனத் தொலைத்தாள் (௩௨)

நெடியசேனைக ளொழிதரநேர்ந்துவெஞ் சென்னி
கொடியவில்லினை வாங்கினன்குணத்தொனி செய்து
மடிவில்பல்கனை தூர்த்தனன்வரகுணன் றுணங்
கடியவெம்புடை தொடுத்தவைதடுத்தனன் கன்னுன். (௩௩)

இருவரின்னண மிரண்டரைநாழிகை யெதிர்த்துப்
பொருதபின்னர்விற் பூட்டுவெங்கனைகளால் வளவன்
விருதுபெற்றுகை வில்லொடுவலவனை வீழ்த்தித்
தூறுகதத்தையுந் தடிந்தனன்வரகுண குரன். (௩௪)

பாகனோடுவெம் பரிவிழச்சிலையும்போய் வளவன்
வேகமாரமற் போர்விளைத்திடச்சின மேவி
நாகநோக்குறு கலுழனிற்பாய்ந்தன னசுக்கி
வரகுதேரும யாத்தனன்வரகுணன் கொணர்ந்தான். (௩௫)

ஆர்த்தபோழ்தினிற் பேரிகைசங்கமு மார்த்த
போர்த்தசேனையின் குதுகலிப்பெங்கனும் போர்த்த
சீர்த்தியான்மிகு வரகுணன்மீண்டனன் சீர்த்த
தீர்த்தயுகா ளீசனூல்வெப்பகை தீர்த்து. (௩௬)

அளவில்வாண்டுகழ்ச் காளிமாபுரத்தினை யடைந்தங்
குளமுவந்துள வரகுணவுசுதன்விக் கிரம
வள்வனைச்சிறை யிட்டனன்மகிழ்ந்துகா ளீசன்
முளரிநாண்மலர்த் தாளிணைபுனைந்தனன் முடிமேல். (௩௭)

அருளினோங்குகா ளீசனங்கரியசோ மேசன்
பெருமைமேயசொன் னவலிநற்கந்தராம் பிகைநீள்
கருணையார்தரு சோமசுந்தரன்கயற் கண்ணி
மருவிவர்க்குறு திருவிழாப்பலசெய்து வாழ்ந்தான். (௩௮)

சுற்றவிக் கிர மப்பெயர்ச்சோழனங் கோர்ந்து
கொற்றவாளிற்செய் கோட்டைமேனடந்தகா ரணத்தா
லற்றைநாண்முத லாகவாண்மேனடந் தாளென்
துற்றபேரொடு விளங்கினனாறுவலிக் காளி (௩௯)

வரகுணபாண்டியப்பபடல முற்றிற்று.
ஆ செய்யுள் ௮௨௫.

சுகந்தகேசிப்படலம்.

வன்புமிக்க வரகுணபாண்டிய
னன்புதொக்க வருங்கதைசொற்றனந்
தன்புஹய்த்த சுகந்தகேசிக்குநல்
லின்புறுத்த வியல்புதெரிக்குதும்.

(௧)

வேறு.

இன்னண நிகழ்ந்தபின்ன ரிருஞ்சிறை புற்றவேந்தன்
றன்னக முன்னிச்சுழ்ந்து தனித்தொரு சந்தையேவ
வன்னவன் வரகுணப்பேரரசனைத் தாழ்ந்துநின்று
சென்னியா லனுப்பப்பட்டேன் சிறிதிவை கேட்டிமன்ன.

(௨)

அருண்மலி காளீசன் னடிக்கம லங்கள்போற்றுந்
தெருண்மலி புளத்தினின்றன் சீர்த்தியுங் கயிலையொக்கும்
பொருண்மலி வளத்தகாளி புரத்தின்மான் மியமுஞ்சேற்கட்
சுருண்மலி கூந்தலோடு சுந்தரன் போந்தவாறும்.

(௩)

மதிவளர் குலத்துண்மிக்க வரகுணப் பெயர்க்குத்தக்க
துதிவளர் பெருமையாவுந் துலங்குறக் கேட்டுளன்பா
னிதிவளர் நிற்பாற்போந்து காண்பது நினைத்ததன்றிச்
சதிவளர் சமர்வினைத்த தன்மைவே றின்றுகாண்பாய்.

(௪)

கொற்றவேல் வலியால்வெற்றி கொண்டவென் னெவல்பூண்டு
துற்றமன் னவரெலாநின் றுணையடி"தொழுவாராக
பெற்றவென் செல்வமயாவும் பெறுகரீ யின்னெமென்னே
மற்றினிச் சொல்வதுன்றன் மாண்புமுற் றுணர்ந்ததாலே.

(௫)

வரத்தினுற் பெற்றவென்றன் மகளுனுஞ் சுகந்தகேசி
கருப்புவிற் பிடித்தவேடன் கண்கவர் வனப்புமிக்கா
ணிரப்பிலாட் குணத்தினுனோ நினக்கென நிச்சயித்தேன்
விருப்பமுற் றன்பிற்கொள்ள வேண்டுமென் றிரந்தானென்றான்.

(௬)

என்றவன் போனபின்ன ரிவையெலா மனத்துளோர்ந்து
துன்றுவன் சிறையினிக்குச் சேரமுனைக் கொணர்திரென்று
னன்றுவந் தவனேநீர்க்கி நனியுரை யாடிப்பின்னர்
நின்றனிச் சுகதையைக்காணு நேயமுற்றனன்பா னென்றான்.

(௭)

வளவாகோன் மிழ்ச்சியோடு மிகளினைத் தருவித்தானுங்
களவில்பே ரீழ்கினுளை யன்பொடு நோக்கிமாற
னுளமகிழ்ந் ததிகயித்தரீ னுமையொர்க்கு மிவனாரீயே
களவறு மணம்புரிந்து கவினின்வாழ் கென்றான்சென்னி. (அ)

ஏன்றலு நதரெழில்லா மிமையவ ருலகமேம்ப்புத்
துன்றுற வலங்கித்துத் தூரிய முழக்கஞ்செய்தா.
ரன்றுநல் லோரையோர்ந்தங் கந்தணர் பல்லோர்குழந்தார்
மென்றளிர்ச் சுகந்தகேசி மின்னையு மலங்கரிந்தார். (க)

சென்னிதன் மடியில்வைத்துச் சிறுமிதன் கரத்தைத்தென்னர்
மன்னவன் வரீகுணன்றன் மலர்க்கரஞ் சேர்த்தியன்பிற்
றன்னது னையாற்றாரை வார்த்தனன் மழன்முன்னாக
வுன்னிய வுலகையோடு மேற்றன னுசிதமாதன். (ஈ)

மறையவ ராசியோத மகளிர்மங் கலங்கன்பாட
நிறையொலி யாடல்பாட னிகழ்ந்தன வெங்கும்பின்னர்க்
கறையறு மணிகளாற்செங் கனகத்தாற் கற்பகத்தி
னறையவிழ் மலராலாய்ந்து நனிமண வறைபுனைந்தார். (உ)

திருவிநைற் றனதெனப்பான் றிருமகன் மகனுமவெட்டு
முருவினன் மிக்கமாற னெளிதிகழ் மணவறைக்குட்
பெருருவிலிந் திரனிகாப்பப் போந்துவிற் றிருந்தான்பாங்கர்
மருமலர்ச் சுகந்தகேசி மாணையு மடவாருய்த்தார். (ஊ)

அனங்கனை நிகர்ப்பமாநீ னமளிமீ திருப்பவாங்கு
மீனங்கனி சுகந்தகேசி வல்லியி னெல்கிநின்றான்
முனங்கனி கூர்ந்துசெய்ய முகத்தின முதுவலகாட்டி.
யனந்தனிப் போந்ததென்ன வமர்த்தவ டன்னேநோக்கி. (ஐ)

கலைமக ளன்றுசெய்ய கமலமா தன்றுதெய்வ
நிலைமக ளன்றுபோற்று நீரர மகளுமன்றித்
தலைமக டானுமன்று சுகமெலா மீன்றவந்த
மலைமக ளிவ்ளையென்று மனத்தினுண் மதித்துககூறும். (ஐச)

மருமலர்க் கூந்தாலுன்றன் வடிவமுங் குணனுநோக்கிற்
பெருமித முற்றதெய்வப் பெண்ணெனத் தோன் னுகின்றாய்
வருகுமு லியற்றுகயாய வாசனை பொருந்துமாற்றற்
பொருவரு சுகந்தகேசி யென்றபேர் புனைப்பெற்றாய். (ஐந)

கணவனு னல்லனெங்கள் காளீசன் றுளேநல்ல
மணமக னாவனிற்கு மருவியின் புற்றுவாழ்கென்
றணவரு மனத்தனுகி யறைந்தனன் கேட்டுவெட்கத்
தணவரு மன்பினுநுந் தலைகுனிந் திசைக்கலுற்றான். (யக)

என்னிது பரிகாசங்கொ லெனியவென் னுளஞ்சோதிப்பான்
றுன்னிரீ மொழிந்தாய்கொல்லோ வுன்னைநா யகென்னெண்ணு
மென்னைமற் றொருவர்பாற்செ லென்பது நீதியன்றான்
மன்னவே றொருவர்தம்மை மனத்தினு நினையெனன்றான். (யங)

பின்னரு மன்னனம்பாற் பேதைநீ வைத்தகாத
லின்னினி விடுகநங்கா ளீசனே நினக்குநாத
னென்னலுஞ் சுகந்தகேசி யிரும்புகழ் வளவர்கோமான
மன்னிய மகனான்மற்றோர் தம்மையு மதிப்பன்கொல்லோ. (யடி)

மன்னவர் மன்னனாக வானவர் கோளேயாக
முன்னியங் கவரைநோக்கேன் முதுணர் வுடையமன்ன
நின்னலாற் கொழுனனில்லை யெனக்கென நிகழ்த்தலோடு
மன்னவ ளெண்ணோர்க்கி யறைகுவன் றென்னர்கோமான். (யக)

உலகெலா மவனதாகு முரியவன் றனதனுவான்
சிலையெனக் கையிற்கொண்டான் செம்பொன்மே ருவையுமாலு
மலரயன் முதல்விண்ணோரு மாணடி வணங்கப்பெற்றோ
னிலகுநங் காளீசன்பா லென்குறை யுனக்கிங் கென்றான். (உய)

நொடிக்கொரு பயனின் மாற்ற றுவல்வதென் னினதுதந்தை
கொடுத்தனன் றழல்சான்றாகக் கொண்டநீ யென்னைமற்றோ
ரிடத்தினிற் செல்கவென்ன லேற்பதோ வென்றாடுன்னன்
றடித்துரை புகலான்சற்றுத் தன்னுளே சூழ்ந்துசாற்றும். (உக)

நன்றிது நிற்கவின்தே நாமிரு வரும்போந்தங்க
னென்றிய காளீசனா ளுவப்பொடு தரிசிப்போமென்
றின் றுணைச் சுகந்தகேசி யுடன்வர வெழுந்துகோயிற்
சென்றிடு முன்பேயிற்குச் சென்றனர் பூசைச்செல்வர். (உஉ)

பூசக ருத்தயாம பூசனை முடித்துப்பின்னர்த்
தேசறு புதவமைந்துஞ் செறித்தனர் பூட்டிச்சென்றார்
பேசுவ தினியென்னென்று பெட்புறு சுகந்தகேசி
பாசையி னிற்பக்கோயி லணிகிளர் வாயினின்றான். (உங)

நின்றிவை குழீந்திட்டெங்க ணின்மல வ்ருட்காளீச
வன்றுதேன் னவன்பொற்பாவைக் காருயி ரளித்ததுண்மை
யென்றிடி லிக்கவாடந் திறக்கவென் றிசைத்தலோடு
மன்றுது திறக்கவப்பா லடுத்தன னிரண்டாம்வாயில். (௨௪)

சேமமா ருட்கீடூல்வாட் சேனையோ டார்ந்துபோந்த
வேமமாந் வளவ்ன்றன்னை யெதிர்த்துநீ வென்றதுண்மை
யாமெனி லிக்கவாடந் திறக்கவென் றதைதலோடு
நாமறத் திறந்ததப்பா னடந்தனன் மூன்றாம்வாயில். (௨௫)

விண்டலம் போற்றவன்பர் வேண்டியாங் கருள்வோயன்பாற்
கண்டவிப் பிரேரலாநீ காத்திட லுண்மையென்ற
லெண்டிரு மிக்கவாடந் திறக்கவென் றிசைத்தலோடும்
புண்டெனத் திறக்கவப்பாற் படர்ந்தன னுண்காம்வாயில். (௨௬)

துன்னிய கொன்றைவேணித் தேரன்றூலிச் சுகந்தகேசி
மன்னுபார்ப் பதியென்றேயான் மதித்ததிங் குண்மையென்றற்
றென்னிசை யிக்கவாடந் திறக்கெனத் திறத்தலோடு
மன்னிலை கடந்துவல்லை மேவின னைந்தாம்வாயில். (௨௭)

தொகுஞ்சடைக் கங்கையாயிச் சுகந்தகே சிக்குரீயே
தகுப்பதி யென்றியான்முன் சாற்றிய துண்மையாயி
னுஞ்ந்தனி யிக்கவாடந் திறக்கென நவிலலோடும்
புகும்படி திறந்ததீதங்கள் புண்ணியன் றன்னைக்கண்டான். (௨௮)

தொழுதுகா ளீசன்றின்னைச் சுகந்தகே சியைக்கண்ணுக்கிக்
கொழுனனிற் கிவனையாகுங் கூடியின் புறுகவென்னப்
பழுதிலா னீயேயென்றன் பதியெனப் பகர்ந்துரின்ற
பொழுதுடை வாளைக்கையிற் பொருக்கென வாங்கினால். (௨௯)

அன்னபோ தண்ணேரூன்றி யலர்முக முறுவல்பூத்து
மன்னநீ தழுன்முன்னாக மணம்புரிந் தில்லையிங்கே
யென்னுழிக் கொணர்தலென்னை யென்றலு மையவின்று
நின்னையித் தேசித்தன்மி நிகழ்த்திலேன் மன்றலென்றான். (௩௦)

அண்டர்கேர னிவனையன்பி னன்றுகைப் பிடித்தாய்நீயே
கொண்டுசெ லென்றான்மன்னன் கொடுப்பதெல் லாமூரீயே
பெண்டுநற் பொருளுமுள்ள பெரும்புவி யனைத்துநீயே
பண்டுதந் தனையெலாங்காப் பவனுநீ யாதலாலே. (௩௧)

இன்றவ டன்னைக்கோடி யின்றென மறுத்தியெலிங்
கென்றன துயிரமாய்ப்பே னென்றுவாள் களத்திற்பூட்டத
துன்றமம் பெருமானுரேன்றிச் சுகந்தகே சியையன்போடு
தன்றிருக் கரங்கண்டித் தழுவிவிங் கத்துட்புக்கான். (௩௨)

கலந்தமை தோன்றவந்தக் கவினிறை சுகந்தகேசி.
யிலங்குகாற் சதங்கைதோன்று மிலிங்கத்தின் வாமபீகர்
துலங்கிய டேசசுந்தஞ் சூழும்வ் வனத்தையென்று
மலர்ந்தபூஞ் செழுஞ்சுகந்த வனமென வுரைப்பர்மாதோ. (௩௩)

அத்திற நோக்கினன்பே ராரந்தக் கடலுண்முழுகி
வித்தகன் வரகுணப்பேர் வேந்தனெம் பெருமான்றன்னை
நத்திய வன்பிடுநாடு நாத்மும் பேறவாழ்த்திச்
சத்திய நெறிமேற்கொண்டு தன்னகம் புக்கிருந்தான். (௩௪)

என்முனி கூறவேந்த நெழில்பெறு சுகந்தகேசி
தனைமணம் புரிந்தமாறன் மற்றவன் கவுரியென்று
மனதினி லுணர்ந்தவாறும் வள்ளறன் னிலிங்கத்துடங்
கினமெனக் கொண்டவாறு மிசைச்சுகன விசைச்சுகுற்றான். (௩௫)

வேறு.

முன்னொருகாற் பெருந்தவத்துச் சனகராதி
முனிவரொரு நால்வரும்வான் கயிலைபுக்கு
மின்னொருவாச் சடைமுடியெம் பெருமான்பெற்றான்
வீழ்ந்துதுதித் தெழுந்துநின்று விமலாவெங்கட்
கின்னுயிரே யோகத்தின் பண்பைத்தோன்ற
வினிதுபுகன் றிடுதியென விரந்துநிற்ப
வன்னவனு மஃதுணர்த்த வன்புகூர்ந்தங்
கருந்தவரு மகன்றனர்தம் மிருக்கைபுக்கார். (௩௬)

அக்காலை யங்கண்ணைத் தொழுதெம்மண்ணை
யருந்தவருக் கருள்புரிந்த யோகநூற்பண்
பிக்காலை யானுமுணர்ந் திடவுட்கொண்டே
னென்றிடலுங் கனன்றுபெரு மானெய்யாமை
மிக்காயென் னுடனிருந்தாய் மதியாதுற்று
மீட்டுமென்பூல் விஞ்வினையின் ருதலானீ
புக்காதி மானிடப்பெண் ணெனச்சபித்தான்
பொறுத்தருள்க மதியிலியென் பிழையென்றாளல். (௩௭)

என்றலுமேம் பிரான்மகிழ்வுந் திருநீர்வைப்பி
 லிலங்குறுதக் கணகாளி புரமென்றோரூர்
 துன்றுமதி லமர்ந்திருப்போ நீபாயாங்குச்
 சோழதே யத்தரசன் நநையாகிச்
 சென்றபணி ரண்டாண்டில் வருவாய்நம்பாற்
 சேர்த்துடுவோ மென்றனைவ் வண்ணஞ்செல்வா
 ளன்றபயன் புத்திரகந மேட்டியாற்ற
 வதிற்றோன்மி யவண்புதல்வி யாயினுளே. (நா)

சென்னிகுல திலகமெனத் தோன்றுஞ்செய்ய
 சீறுழியெழில் வளநோக்கி யுவகையீக்கூர்
 தின்னிலையென் பாலருளா லுலகமெல்லா
 மீன்றவளே யெனக்குறுபெண் னுள்ளென்று
 தன்னிலவ டன்கரத்தி லளித்தானந்தத்
 தளரியலும் பூரித்து வளர்க்குங்காலைப்
 பின்னுகுழ வியற்கைமணங் கண்டுமன்னன்
 பெயர்சுகந்த கேசியெனப் பேசினுனல். (நக)

பெண்ணரசி யிவ்வண்ணம் வளருநீகாலைப்
 பேரெழிலுங் குணநலனும் பெரிதுநோக்கி
 மண்ணரச ராசைகொண்டு பலர்வந்தீண்டி.
 மணங்குறித்து வளவன்பால் வினவவன்னான்
 கண்ணைய பெண்மணியை மடிமேல்வைத்திக்
 காசினியா ளரசரிளங் குமரருண்ணிற்
 கெண்ணமென் பாலுளதிங் கவற்களிப்பே
 னென்றலுமொன் றுங்கூறாள் வெட்ககின்றாள். (சா)

நின்றகதை முகநோக்கிப் பலகாற்கூற
 நின்னையெவர் வெல்கின்ற ரவரேயென்னை
 மன்றல்செயக் கடவரெனு மாற்றங்கேட்டு
 மகள்பருவக் குறிப்புணர்ந்து மனத்துட்குழந்து
 துன்றுசழற் புரிந்தரசர் தம்மைத்தன்றாட்
 மனைதொழவைத் தவருரிமை யனைத்துங்கொண்டு
 கன்றுசினத் தொடுபாண்டி நாட்டைவெல்லக்
 கருதிவர குணனெடுபோர் கலக்கலுற்றான். (சக)

அன்னவனைக் காளீசன் முனையன்பு

யாவர குணனாகி வென்றானந்தச்

சென்னிதன்பன் விரண்டுவய தானசெல்வச்

தேமியவள ரெழிலோங்கு சுகந்தகேசி

தன்னையளித் தானன்பி நதனையோர்ந்து

தன்பாலுய்த்திடுமாதன் மணிக்களிக்க

வுன்னுசை விங்கத்துள் ளொளிக்கச்செய்தா

னுடையவனெம் பெருமானீ துள்ளவாரே.

(சஉ)

சுகந்த கேசிப்படல முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ௧௬௭.

விக்கிரமசோழன்

சிவலிங்கப்பிரதிட்டைப்படலம்.

இகன்றவிக்கிர மச்சென்னியீன்றிடுஞ்

சுகந்தகேசியின் றாய்க்கதைசாற்றின

மகந்தழைத்தவ னன்பிற்சிவலிங்க

முகந்தவண்பதித் துள்ளசீரோதுதும்.

(௧)

வேறு,

தன்மலிந்த குலக்கொடியைத் தனிக்காளி புரக்கடவுண்

மின்மலிந்த விலிங்கத்துள் விழுங்கினனென் பதுகேட்டிங்

கென்மலிந்த வியப்பெனக்கண் டிடவெதிர்வான் பேர்ன்றுதயத்

தென்மலிந்த வடுக்கன்முடி சேர்ந்தெழுந்தான் கெங்கதிரோன். (௨)

காலையினித் தியகருமங் கழித்ததைச்ச ருடனெழுந்து

சிலவர குணனவையிற் சேர்ந்திருந்தான் சென்னியர்கோ

னெழுறு குழன்மடவா ரெழிற்சுகந்த கேசிதனைச்

சாலவுமெங் கணுந்துருவித் காணுமை சாற்றினரால். (௩)

அன்னமொழி கேட்டபய னங்கறிவு மிக்கலங்குற்

மென்னிதென வுடல்பதறி வின்மொழியால் வரகுணவென்

கன்னிதனை யரண்மனையிற் கண்டிலமென் றிசைக்கின்ற

ரன்னவனெங் குறைகின்ற னென்மனைங் கயர்வுற்றான். (௪)

விக்கிரமசோழன் சிவலிங்கப்பிரதிட்டைப்படலம். ௩௨௧

கடந்தமனத் தருந்தவருங் காண்பரிய காளீசன்
 றடந்திகழுஞ் சிவக்குறியுட் டன்மயமாய்க் கலந்தவன்
 னுடன்குகத்தங் கிருக்கின்ற ளெனவுரைக்க வன்னிவியப்
 படைந்துகிரா ணங்கரமவைத் தாங்குவிரைந் தெழுந்தனனல். (௫)

நேரியனும் வரகுணனு நேர்த்தமைச்ச ரொடுங்குடும்பத்
 தாரியலுங் குழன்மடவார் தம்மொமொ லயத்தெய்த
 வாரியரும் பூசகரு மருங்காலைக் கடன்கழித்துப்
 பேரியலுங் காளீசப் பெருமான்முன் னடைந்தனரால். (௬)

மருவுகிருக் கீர்ப்பகற்ற மன்னவரு முன்சென்று
 பொருவிலருட் காளீசன் புதியவருட் குறியேநாக்கித்
 திருவளரு மொருபாகத் தினிற்செழிய கங்கணமு
 மருகினிநிகண் கிணக்குறியி னழகுமொளிர் தரக்கண்டா. (௭)

கண்டுவியப் பொடுவளவன் கண்புனிப்ப வானந்தங்
 கொண்டுவர குணன்றனக்குக் கொழுந்தழலின் முன்னென்றன்
 பண்டைவிதிப் படியவன்கைப் பற்றவளித் திட்டனென்
 மண்டுமெழில் வளர்சுருந்த கேசியெனு மடவரலை. (௮)

இன்றவடன் கைவளையுங் கிண்கணியு மிவ்வினிகத்
 தொன்றிவளர் கண்ணடியி னுள்ளருவின் விளங்குவன
 நன்றுவியப் பிவைகாண்மி னாயகனே பாண்டியனா
 மென்றிடனிச் சயமென்று னெல்லோருங் கேட்கநின்றே. (௯)

அத்தருணஞ் சடைமுடியு மணிபூதி கண்டுகையு
 மொய்த்தவயோ திகமறையோன் முன்வந்து சந்நிதியிற்
 பத்தியொடு காளீசன் பதம்பணிந்து வளவன்மக
 ளத்தவளை யொடுசதங்கைக் குறியேநாக்கி யகமகிழ்ந்தான். (௧௦)

ஆடுவா னண்ணலருள் விளையாட்டை யன்பூறப்
 பாடுவா னயன்மாலுங் காண்பரிய பாதமனர்
 சூடுவான் குதுகலித்த மறையோனைத் தொழுமாற
 னேடிகீர் வந்ததெவ னீவிரயார் நிகழ்த்துகென்றான். (௧௧)

நன்னலஞ்சேர் காஞ்சியெனு நகர்வதிவ தந்நகரின்.
 மன்னுசிவ பத்தியுள சங்கரப்பேர் மாமலறையோ
 னன்னவன் றநயனெனக் கபிதானஞ் சிவகரப்பலு
 றன்னிகரில் பூதிகா தனநெறியே கடைப்பிடித்தேன். (௧௨)

சிவநிசியி லேகாம்ப ரேச்சுரணைச் சிந்தித்தே
னவனருளின் விண்ணதத்தி லசரீரி யாய்ப்போந்து
புணியிசை யாமிருக்கும் புண்ணியவிவத் தலங்ஞாநுந்
தவமகிமை யுள்ளவெனத் தகுமதுரை கர்ளிபுரம்.

(யா)

அன்னவற்றுட் காளிபுரத் தன்னினமக் கன்பாணேன்
சொன்னவர குணன்றனக்குத் தோற்றவள வன்மகிழ்ந்து
மன்னுவிருப் பாலளித்த வளர்சுகந்த கேசித்தனைத்
துன்னியநஞ் சிவக்குழிக்குட் டோன்றுகுறி யுறச்சேர்த்தேதாம்.

(யச)

அக்குறியைப் பெளரணையிற் காண்பவருக் கக்கன்னி
கைக்கணியும் வளைதங்கை கண்கூடாத் தோற்றுமதைத்
தக்கமனத் தன்பினொடு தாழ்ந்திடிற்சா யுச்சியமு
மக்கணமே பெரும்புகழும் பெறுவார்க ளாதலினால்.

(யசு)

முத்திரலம் வேண்டிவைசியன் முதிர்காளி புரஞ்சென்று
பத்தியொடு தரிசிப்பா யென்றனனப் படிப்போந்து
சித்தியுறக் கண்டேனென் சித்தமகிழ்ந் துறவின்றே
உத்தகுநற் பதம்பெறுவ லையமில்ை யிதற்கென்றான்.

(யசு)

அவ்விடைநங் காளலிங்கத் தோரொளியுண் டாயததிற்
செவ்வியமறை யோடுனெனிக்கத் தோர்தனரங் குணபலநு
மெவ்வமறு மானந்தக் கடன்முழங் விருஞ்சோழன்
கவ்வையகன் மனத்தினனாய்க் கரங்குப்பி யிவைதுதிப்பான்.

(யள)

அன்பர்தமக் கன்பாகி யாருயிருக் குயிராகி
யென்புருங் வாண்டருளு மெந்தாடெய்ங் காளீச
நின்பெருகு கருணையினு னேயமிலா வெளியேற்கு
மன்பெருமென் குலத்துலங்க வளர்மகப்பே நருளுகவே.

(யஅ)

கோலமதி புனைந்தருளுங் குளிர்சடையு மன்றுவரு
மாலமுவந் தணிமிடறு மழகுத்தருங் காளீச
சிலமிது கருணையினுற் சிடியேன்றன் குலம்விளங்க
ஞாலமெலாம் பாலனஞ்செய் நன்மகப்பே நருளுகவே.

(யசு)

ஆரணமு மாகமமு மரியபணம் போற்றுபரி
பூரணனே யருள்வாரி பொருவுமெழிற் காளீச
பேரணவு தவத்தால்தான் பெறுசுகந்த கேசிகையு
மோணநின் நனக்களித்தே னெழின்மகப்பே நருளுகவே.

(உய)

எனறுருகித் திதித்தலுமங் கினியஞ்சே லஞ்சலிவண்
 டென்றுகனி கொடுபோய்கின் றுணைவியுணப் புரிசினிக
 ,கொன்றுதனிச் சுந்ததியொன் றுண்டாமென் மெழுந்ததுவா
 னின்னுமொழி காளீசன் மிருவருளா னிகழ்ந்தன்றே. (௨௧)

கேட்டலுமங் கீழுதமெனக் கிளர்கனியொன் றுறநோக்கி
 நாட்டமகிழ்ந் தெடுத்தனை நன்மனைவி கரத்தளித்தாள்.
 வேட்டவளுண் ணலுங்கருவில் விளங்குமொரு புத்திரனை
 வாட்டமறப் பெற்றனளம் மன்னவனு மகிழ்வுற்றான். (௨௨)

நிலம்விளங்கக் காளீச னேர்ந்துதுவு மருளாற்சேய்
 குலம்விளங்கப் பெற்றவிறற் கோழியர்கோ ணன்பதனும்
 மலம்விளங்கு தாளவன மெனப்புகலுந் தனிப்பெரிய
 னிலம்விளங்கு நாட்டரசன் கோட்டையெனு நன்னகரில். (௨௩)

ஞாலமகிழ் கண்ணுடைய நாயகிவீற் மிருந்தருளு
 மாலயத்தின் மென்பாங்க ராகமனால் விதிப்படியே
 சாலமகிழ்ந் தோரிலிங்கந் தன்பெயராற் ருபித்தங்
 கேலமுறு புனலாட்டி யெழிற்பூசை முறைபுரிந்தான். (௨௪)

கண்குளிரக் கண்டுகொங் கைகடப்பி னின்றுதுதி
 பண்குளிரப் பலபாடிப் பணிந்துவிடை பெற்றுமலர்ப்
 பெண்குளிரு மனைவியொடும் புதல்வனொடும் பெரிதுவந்து
 மண்குளிருந் திருவாணைக் காநகரில் மகிழ்ந்திருந்தான். (௨௫)

விகீரமசோழன் சிவலிங்கப்பிரதிட்டைப்படல முற்றிற்று.

ஆட செய்யுள் அக௨.

புட்கரப்படலம்.

வாய்ந்தவிக்கிர மன்சிவலிங்கமொன்
 ராய்ந்துநன்கு பதித்ததைந்நனந்
 தியந்தசெய்கைவிற் தேர்புட்கரன்பவந்
 தேய்ந்ததன்மை தெரியத்தெரிக்குதும். (௧)

சங்கவெண்மணி தாக்குந்தடந்திரை
பொங்குபூம்புன் புண்ணியமாநதி
யந்ததிற்குடை வார்வினைபாற்றுறுங்
கொங்குலாமலர் கூருங்கோதாவிரி. (௨)

சாற்றுமந்நதித் தண்டடமுள்ளது
பேரற் றம்வேத புராணமுதற்பல
தேற்று நூன்முறைச் செல்வர்கள்வாணக்
ராற்றுசீரிய லார்கரவீரமே. (௩)

அந்தமாநக ரந்தணர்தங்குலம்
வந்தவன்கொலை வஞ்சகம்பொய்யுளான்
றொந்தந்நப்பரைச் சூழ்ந்துகெடுப்பவன்
*குந்தியுண்டு கொடும்பழிசெய்பவன். (௪)

புலையமாதர்ப் புணரும்புணர்ப்புளா
னிலையிலாதவர் நீனெறிச்செல்பவ
ரலையவேசெய் தரும்பொருள்கொள்பவன்
றொலைவரும்பவன் சூழ்தருதீயவன். (௫)

பிறர்பெரும்பொரு ளுங்கள்னும்பெற்றிய
னறவர்தங்களை யஞ்சப்பிரிந்திடு
மறவரிற்கொடு வன்கணன்மாதரைக்
கறுவியங்கவர் கற்புக்கெடுப்பவன். (௬)

மாயமுற்றபல் வாகடங்கற்றவன்
றீயபற்பன் மருந்துகள்செய்பவ
னேயடுத்து னுடங்கினர்க்கொல்லுவோன்
றாயுமில்லுமோர் தன்மையென்றுன்னுவோன். (௭)

வன்சொலால்வலி யாரைமயக்குவ
னின்சொலாலெளி யூரையுமேய்ப்பவன்
புன்செயற்புரி புட்கரனுமிவன்
றன்செயல்சொலத் தக்கதன்றாமரோ. (௮)

வேட்கைநல்லற மேவியவித்தகர்
தீட்டுநன்னெறி சேர்பரிசுத்தர்போற்
காட்டிமோடிந் கடைப்பிடித்தொண்பொரு
ளீட்டிவாழ்ந்தத் கிருந்திடுங்காலையில். (௯)

கவீமர்ந்தி யின்கரைகீகண்ணுளநன்
பம்புசீர்மறைப் பண்ணவன்கன்மமே
நம்பிசுயாறு நடத்துறுவித்தக
னும்பர்போற்று முயர்கன்மசீலனே.

(௮)

அன்னனன்மனை யாளஞ்சபாடணி
தன்னொழிந்தீர்த்த யாத்திரைதன்னையே
யுன்னியாண்டுள வுத்தமதீர்த்தமு
மன்னியாடிக்கோ தாவிரிவந்தனன்.

(௮௧)

வந்தீவதியன் வாழ்கரவீரமா
முந்துநீன்க ருற்றனனவ்வுழி
முந்துபுட்கரன் முன்னர்வணங்கின
னெந்தவூரைய வென்றுவினாவினான்.

(௮௨)

ஊரும்பேரு முரைத்தவவ்வேதியன்
சேரநின்ற திருவனையாடன
பாரமுங்குழற் பந்தியுநேர்த்துகண்
னாரக்கண்டன னுசையுட்கொண்டனன்.

(௮௩)

எந்தவாறு மிணக்கியிவனையென்
சொந்தமாக்கிக்கொள் வேனெனச்சூழ்ந்துளோ
யந்தணன்றனை யையவிச்சேணிடை
வந்தவாறென நென்றனன்வஞ்சகன்.

(௮௪)

கன்மசீலனற் கங்கையின்முழ்கியே
சன்மசாபலி யம்பெறற்கெண்ணினா
னென்மனைக்குரி யாளொடும்போந்தன
னின்மன்பேரு நிகழ்த்துகவென்றனன்.

(௮௫)

நின்னையொத்திவ ணைர்பெரியோரைக்கண்
டுன்னருங்கலை யோதவும்பாவையு
மன்னவர்க்கிங் களிக்கவுமெண்ணினேன்
மன்னுநல்லினை யாலிவண்வந்துளீர்.

(௮௬)

என்னிலும்பொருள் யாவையுதம்மதே
யுன்னிவேண்டு வுங்கனிப்பேனெனப்
பன்னிரல்லுப சாரஞ்செய்புட்கரன்
றன்னிலந்தனிற் சார்ந்தங்கிருந்தனன்.

(௮௭)

தீயபுட்கரன் வஞ்சந்தெரிந்திலன்
சேயெனப்பணி செய்தலினன்புறீஇ
யாயநூல்க ளனைத்தையுமோதினா
னேயுமாறங் கிருந்தனன்சில்லநாள். (௪௮)

மாகமாமதி வந்ததுகங்கையி
லேகழுழ்கியிங் தெய்துவல்பானிவ
ளர்கோமாதளர்ந் தாளிவண்வைகுக
விகநன்மருந் தென்றனனேகினான். (௪௯)

வேதியன்செல வெய்யவன்புட்கரன்
காதலாலவன் காதலிமாஸ்கொளற்
தேதுவாமருந் திட்டுப்புணர்ந்தனன்
மாதனாள்பின் மயக்கந்தெளிந்தனள். (௫௦)

வெருவியுள்ளம் வெருண்டட பாவிரீ
குருவிற்பன்னியைக் கூடுதனன்றுகொ
லருகுநின்றிட லாகெடுவாயென
மருவிரின்று வணங்கிக்கரைப்பனல். (௫௧)

மஞ்சபாடணி நின்சொன்மறுக்கிலே
னஞ்சபாவ மறங்குருசீடனென்
றெஞ்சநூல்க ளிசைப்பதெலாமிவண்
வஞ்சமன்றி வருசுகமில்லையே. (௫௨)

கலைகள்யாவும் பிழைத்திடக்கட்டினார்
மலையில்வாழ்ந்திடு மாதவராயந்திடிற்
றொலைவிலாத சுகத்தினையல்லதிவ்
வுலகில்வேறென் றுணர்ந்தவர்பாவரே. (௫௩)

தருணைநீமெய் தளர்த்தவன்வேதியன்
பருவமுற்றவென் பண்புமுணர்ந்தனை
பிருவருங்கலந் தின்புறலேயினிக்
கருமமென்றுணர் கண்மணியேயென்றான். (௫௪)

மாயவஞ்சகன் வாயுரைபிண்டசாலா
லாயுறுண்ணிடை யசுரபிணங்கினை
ளையவன்பி னிருவருமொன்றிவ
காயவன்பக் கடலிடைமுழுகினார். (௫௫)

இன்னவேலையி லெய்தியு^{வெ}திபு^{வெ}ன்
அன்னவீந்தனன் சூழ்ந்^{வெ}துமதித்திலார்
மன்னுபுட்கரன் வஞ்சகம்பாவையு
முன்னியுள்ளு ஞ்ணர்ந்^{வெ}தன^{வெ}அண்மையே.

(௨௬)

கொடியபுட்கர னுந்தன்குடும்பியும்
*வெடியருந்தி விளைந்திடுபின்பமாக்,
கடலின்மூழ்கிக் கிடந்திடக்கண்டனன்
படியிலுத பழமறைவேதியன்.

(௨௭)

கற்றிவதியன் கண்டமைகண்டனர்
மற்றவன்^{வெ}றனை யாருயிர்மாய்த்தன
ருற்றிதங்கிரு வோரையும்பாதகம்
வற்றியுள்ளம் வறந்தனர்மாழ்கினர்.

(௨௮)

அறிவிழந்தன ரச்சமுற்றுவவென்
அறவருந்தின ருருமிழந்தனர்
மறவர்வாழும் வனங்களிலோடினர்
செறியும்பற்பல தேயங்கடந்தனர்.

(௨௯)

முன்னையுழ்வினை மூட்டிடமுன்னியே
யன்னைகளி புரத்தையடைந்தன
ருன்னுசீர்த்தி யுருத்திரதீர்த்தத்திற்
அன்னித்தாபந் தொலைந்திடமூழ்கினர்.

(௩௦)

புண்ணியப்டுன லாடினர்போயின
திண்ணமுற்றெழு தீவினையாவையும்
விண்ணிலுற்ற விமானமிழிந்ததா
லெண்ணமுற்றதி லேலிவினங்கினர்.

(௩௧)

உமையும்பாகனு மொத்தனர்விண்ணிடை
யமையவும்ப ரலர்மழைதூற்றினர்
நமையிங்காளுடை நாயகன்^{வெ}றண்ணருட்
சிமையமேவித் திகழ்தரவாழ்ந்தனர்.

(௩௨)

ஆதலாற்சிவ கங்கையிலாடுவோர்
பாதகங்களைப் பாற்றாதறிண்ணமே
யீதலாதினு மேற்றமிக்ஞுள்ளதொன்
றோதுஷாமது வுந்தகக்கேட்டியால்.

(௩௩)

புட்கரப்படல முற்றிற் று.

ஆ செய்யுள் ௧௨௫.

* வெடி - கள்.

பேய்கள் சரபநீங்கியபடலம்.

போதகற்கொலும் புட்கரணத்தொடர்
பாதகந்தனைப் பார்மியதோதின
மோதுபேய்களை மொய்த்திசொபத்தைக்
தூதுமாக்கதை காதலிற்கூறுவாம்.

(க)

வேறு.

கனிகொள்வண்டின முழங்குறுகவின்மலர்க் கோட்டி-
னொளிகொடண்பொழிற் கனிகளைமணிகளா லுதிர்க்கு
நெளிகொடெண்டிரை சூழ்தருநிருமதா நதியி-
னளிகொடரத்தி லுளதுமாகின்மதி நகரம்.

(உ)

பொருவிலந்தகர் வதிபவன்புண்ணியம் போற்றுந்
தருமபந்துவென் றிடுபெயர்த்தக்கமா மறையோ
னருமைவேதநூற் பொருளெலாமாய்ந்தவ னுரிய
கருமம்பாவையுங் கைவிடாதியற்றுறு சீலன்.

(ங)

அந்தவேதிய நமர்மனைத்தருமசீ லையின்பாற்
மந்தமைந்தனுக் குபநயனாகிய சடங்கு
முந்துநூன்முறை முடித்தபின்முதுமறை பயிற்றிச்
சந்தமன்றலு மாற்றுவித்தனன்றம ருவக்க.

(ச)

வகபுத்திர னுதலாலிடைவிடா தவன்பான்,
மோகமுற்றனன் கைவிடான்முழுமறைப் பொருளு
மாகமப்பொரு ளுந்தெரித்ததன்வழி யுய்த்தான்
பாகமுற்றதன் றந்தைசொற்படிபடர் புதல்வன்.

(ரு)

வஞ்சகக்கொடுங் கள்வர்கணையத்தின் மயங்கி
விஞ்சவேசையின் மையலிற்பட்டனன் விழைந்து
மிஞ்சக்ஞ்ஞண் களவுபொய்வெளிப்படா தியற்ற
வஞ்சமாறவை யுணர்ந்தனன்றதைபுள் ளழிந்தான்.

(சு)

அழிந்தமைந்தனைத் தந்தைகூயரியநங் குலத்திற்
கிழிந்தசெய்தனை யென்னிதென் றின்மொழி பலவு
மொழிந்துமற்றுள முதியவர்தங்களைக் கொண்டு
கழிந்திடாவகை கூறியுங்கேட்டிலன் கவன்றான்.

(ஏ)

பின்னிருவர் தன்மலோபப்பெயர் பேசி
மன்னியங்குறு தகற்றினர்மற்றுமோ ஞ்ரிற்
முன்னிவேசிபர் அணிமுதற்கவர்ந்தனன் சூழ்வுற்
மன்னிலைக்கணும் பொருந் துறுதடித்தன ரகன்றான். (அ)

சென்றெளித்தன னங்கொருசேரியிற் றிரிந்து
பொன்மீனாச்சியும் வேரியுமுண்டெரு புலைச்சி
தன்றுணைத்தனந் தழுவினன்கண்டனர் புலைய
ரன்றுதன்மலோ பனைத்தடிந்தழலிடை யிட்டார். (ஆ)

அந்தணர்க்குறு கருமங்களாற்றுறு வதனால்
வெந்தழற்படு தன்மலோபனும்* வியந் தரமா
யுந்திமேலெழீஇ யொருவருந்தாபமுற் றுமுன்று
வீந்தமுற்றவெவ் வனத்தினிற்றிரிந்தனன் வெருவி. (இ)

இலகுமவ்வனத் தெங்கணுந்திரிதரு தீய
வலகைநான்கினோ டைந்தெனச்சேர்ந்துதந் துன்பம்
பலவுமொன்றினுக் கொன்றுசொல்பரிசுகண் டமுது
புல வென்றுக ணீர்தரப்புலம்புறிஇ வதியும். (ஈ)

அன்னகாலையி லரியகாளீசனைக் காண்பான்
பன்னுமாதவக் கவுதமமுனியங்குப் படர்வான்
முன்னுபேய்களின் றுயரமெலாநனி நோக்கி
யெண்ணீரிவீண் வருந்துதலெனச்சொலும் பேய்கள். (ஐ)

ஐயகேட்டியா னரியமாகிண்மதி நகரின்
஁ய்யவேதியன் மகனெனத்தேதான்றியோர் புலைச்சி
மெய்யுறப்புணர்ந் தின்புறிஇவ்விந்துபே யானே
஁ய்யுமாற்றி யேனெனவொன்றுரைத் ததுவே. (ஊ)

தலத்தின்முந்துபாஞ் சாலதேயத்தினி லரசர்
குலத்திலவந்தனன் றுன்மதெனென்பெயர் கொண்டேன்
நலத்தவந்தணர் பொருளெலாங்கவார்ந்தன னசித்தே
னலத்தலுற்றிப யாயினெனென்றதொன் றம்ம. (உ)

கீலிங்கதேயத்திற் றோடசிகாமணி யெனும்பேர்
மலிந்தவைசியன் மகனெனத்தேதான்றினன் மறையோர்
நலந்தரும்பொருள் வஞ்சித்துக்கவார்ந்துட னலிந்தே
னலந்துவன்மய லாயினெனென்றதோ டுல்கை. (ஊ)

* வியந்தரம் - பேய். , † மயல் - பேய்.

- முற்றிரண்டுபேய் மாமலையாளமா நரடடி
 லுற்றகுத்திர சோதரியொடுமறை யோர்கள்
 பெற்றபெண்ணெடும் புணர்ந்தனம்புலியடிந் திறந்து
 தெற்றெனக்கழு தாயினந்திரிந்தன் மென்ற. (௩௬)
- என்றபேய்களி னீரங்குறுமொழியெலாங் கேட்டு.
 நின்றுகொள்தமன் கீருணையானீவிரஞ் சற்க
 வென்ஈஈங்களை புறுதுயர்*மறைமொழி யொழிப்போர்
 துன்றியென்னுடன் வருகொனவுரைத்தனன் றொடர்ந்த. (௩௭)
- அலகைபின்வர வருந்தவத்தவனுமுன் சென்று
 நிலவணிந்தரு ணின்மலன்மிருவரு ணினைந்து
 மலர்சுகந்தமா வனத்தினுளும்நன் மகிழ்ந்து
 பொலியுருத்திர தீர்த்தத்தகக்கண்டனன் புகழ்வான். (௩௮)
- சாருமூவினைத் துடைவையெரிப்பேதார் தாவ
 நேருதுன்பமாந் தழற்குரீர்நிறைந்தரு மெழிலி
 யாருமூழ்குநர்க் கயிலையிலேற்றிடு விமானம்
 பாரெலாம்புகழ் புண்ணியமுறைதரும் பாழி. (௩௯)
- இங்குமார்சுழித் திங்களாதிசையின்பூ ரணையிற்
 கங்கையாதிய நதிகளுமூழ்கியே கழுவும்
 பங்கவல்வினை யாதலிற்பகருமத் திதியிற்
 ரங்கியாடுநர் கயிலைவான்பதமுறல் சரதம். (௪௦)
- அன்பொடுங்குடைந் தித்தடக்கரையினி லமர்ந்து
 தென்பெருங்குலப் பிதிரரைநினைந்துறு திலத்தான்
 முன்புதர்ப்பண மாதியசெய்திடின் மூழ்கும்
 வன்பெருங்கொடு நரகரீத்தேறுவர் வானம். (௪௧)
- மன்னுரீர்குடைந் தெங்கள்காளீசனை வாழ்த்தி
 யன்னமாதிய மறையவர்க்கருத்திடி லவர்கள்
 பன்னுமவையமும் வானமும்பணிந்திட மகிழ்ந்து
 தன்னிகர்த்தவான் கயிலையைச்சாரந்தினி திருப்பார். (௪௨)
- உன்னினுந்தரு மொழிவறுதிருவுநன் மகவும்
 பின்னுமாயுளும் பெரிதளித்திடுமெனி லென்னே
 பன்னுமாறுள தென்பெருந்தவத்தினும் பரவ
 வின்னிலந்தனிந் ஈண்டிடப்பெற்றன னிதனை. (௪௩)

என்றுபோற்றின னங்குறைமறையவர் யாரு
நன்றுகேட்டுள மகிழ்தரநவில்கவு தமன்றூ.
னன்றுபூரண மகர்கழித்திங்களா தலிநாற்
றுன்றுமுழுகினன் அயகாளீசனைத் துதித்தான்.

(உச)

பின்னரத்தடங் கரையமர்பேய்களின் மீது
மேன்றுபுண்ணிய ரீரினைவாரியங் கிறைத்தா
னன்னபேய்களவ் வருவகன்மமர்விமா னத்தின்
மின்னென்ப்பொலிந் தரிபுவான்கயிலைமே வியவால்.

(உடு)

தருந்தீவத்தினர் சாற்றுபன்மறையவர் யாரும்
புகழ்ந்துபோற்றினர் புண்ணியதீர்த்தமா மிதற்குச்
சகந்தனிந்நுணை யில்லையென்றார் த்தனர் தாழ்ந்து
மிருந்தவன்பொடு மெங்கள்காளீசனை வியந்தார்.

(உசு)

பேய்கள் சாபநீங்கியபடல முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் கூறுக.

கங்கைபாபந்தீர்த்தபடலம்.

திங்கண்மோலிதன் றீர்த்தத்தைம் பேய்களின்
பொங்குச்சாபம் புலர்ந்தமை சொற்றன
முங்குமுழுகினர் முற்பவம் பாற்றிடுங்
கங்கைபாவங் கரைந்ததுங் கூறுவாம்.

(க)

வேறு.

ஏததுமாவயி ராவீதக், கேத்திரத்துள மறையவர்
துத்தனிச்சிவ கங்கைநற், றீர்த்தமுற்றுட னுடினர்.

(உ)

இருந்தகௌதமர் முன்புவந், தருந்தவாவென வேத்தியே
திருந்துசேவடி தாழ்ந்தனர், பொருந்துகாறிவை புகலுவார்.

(ங)

நேரினின்றபல் பேய்கண்மே, னீரைவாரி யிறைத்துவர
ஹாறுமேபடி செய்தனை, காரின்மின்னின் விளங்கினார்.

(ச)

ஏவரின்னவ றெந்தலூர், தாவருந்துயர் வந்ததென்
மேவரும்படி கூறென, வோவருந்தவ னுரைசெய்வான்.

(டு)

துய்யநீர்நிறை சேதுவிற், றையிலென்மதி தழுவுநா
ஶய்யமுரவ னுடுவான், செய்யதாரியினெய்தினென்.

(சு)

மேவுமாதயர் கண்டன, னேவுமாறு புரிந்தன
னுவபேய்களெசய் பாவமு, நாவதாற்சொல லாவதோ. (௭)

மண்ணுருத்திர தீர்த்தமார், புண்ணியப் புன லெய்தினார்
நண்ணுபேபுரு நீங்கினா, ரெண்ணுகையி லெய்தினா. (௮)

என்றுமாமுனி கூறனு, என்றுமாமறை யோர்மகிழ்ந்.
தின்றுருத்திரத்தமென், ரென்றுபேர்வர லாரெனும். (௯)

துய்யமான்மியந் தன்னையு, மையநீங்க லெய்க்குரை
செய்யவென்றனுந் தீதிலா, மெய்யமாமுனி விள்ளுவான். (௧௦)

முன்றுலங்குகா ளீசனார், துன்மிஞ்சுடை நீரினா
லன்றுலர்த்திடு ளீன்களை, யோன்றுருத்திர ராக்கினார். (௧௧)

ஆதலாற்சிவ கங்கையு, மோதுருத்திர தீர்த்தமு
மேதுவாகுமீ சானியம், போதலானுநா மம்பெறும். (௧௨)

என்னதீர்த்தம தாடினு, மின்னதீர்த்தமுள் ளெண்ணிலிந்
நன்னர்நீரினி லாடுவார், மன்னுபேபுறு வார்களை. (௧௩)

தொடுத்தவிப்புனன் மூழ்குவா, னெடுத்துமுன்றடி வைக்கினு
மடுத்துமூழ்கின ராவரே, கடுத்திவினை கழலுமே. (௧௪)

நாசசோமவா ரத்தினி, லாடினாறுபத் தாறுறுங்
கோடிநீரினு மாடுநர், கூடுபேற்றினைக் கொள்வரால். (௧௫)

முன்னினும்பரி சிக்கினு, மன்னிமூழ்கின ராகுவா
ரின்னுமிப்புனன் மான்மியம், பன்னுவாமெனக் கூறுவான். (௧௬)

கங்கையாதிய நதியெலார், தங்கண்மூழ்கினர் பாவமா
ரங்கமுற்ற வழுக்கொடும், பங்கயன்பத முற்றனா. (௧௭)

வேதனைத்தொழு தாங்கவர், பூதலத்துள மாளிட
ரோதுபத்தியி னென்கள்பான், மோதிடத்தின மூழ்கலால். (௧௮)

ஆங்குமற்றவர் தீவினை, யாங்கள்பெற்றன மாதலாற்
முங்குதற்கரி தாமினை, நீங்குதற்கருள் செய்கவே. (௧௯)

எனவுரைத்தவர் நின்றனும், வனசமாமலர்ப் புங்கவ
னினையதிவினை நீங்கிட, வெனதுவாசகங் கேண்மினே. (௨௦)

பாரிலோடுவை கைக்கீகதிர், சேரவேவட திக்குறு
நேரில்காளி புரத்துள, தோருருத்திர தீர்த்தமே. (௨௧)

ஃற்றவண்ணே மின்கணீர், பற்றுவின மதியாதிரை
புற்றபூரணை நாளினிற், பெற்றவன்பொடு மூழ்குமின். (௨௨)

*கள்ளவல்வினை யோடுநீர், வெள்ளைமெய்யின் ராகுவீ
ருள்ளவன்பொடு நாடியே, தள்ளருந்தலுமேகலாம். (௨௩)

,என்றவாசகங் கேட்டிலும், துன்றுவாணியின்,கொண்களை
நன்றுதாழ்த்துடன் மீண்டன, ரன்றுமேவின ரவணியே (௨௪)

மன்னுவேசாதி வுனத்தினிற், சொன்னநானதைச் சூழ்ந்தன
ருன்னியாடின,ரன்பொடு, பன்னுபாவமும் பாற்றினர். (௨௫)

அங்குருத்திர கங்கையின், பொங்குமான்மியம் போற்றினர்
சங்கையாதிபு நதிசுருந், தங்கடங்கடேஞ் சார்ந்தனர். (௨௬)

அந்தநாள்வரு டந்தொறும், வந்துமாந்தி யாவையு
முந்துருத்திர தீர்த்தகரீ, ருந்திமுழுகி யுவக்குமால். (௨௭)

ஆன்னகாரணத் தாலதிற், றுன்னுவினமதி யிசனாண்
மன்னுபூரணை தன்னிலே, யுன்னிமூழ்குந ருய்குவார். (௨௮)

இந்தவாறுரை ரொய்தனன், கந்தமோவுறு கவுதம
னந்தனாளுர்க ளனைவருஞ், சந்ததந்துதி செய்தனர். (௨௯)

கவிதைபாபத்தீர்த்தபடல முற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள் கூ. ௨.

கவுதமப்படலம்.

வானம்பெற்ற வரநதியேமுத
லானவற்றி னகந்திர் வறைந்தனங்
கானமுற்ற தவத்துக் கவுதமன்
ஞானம்பெற்ற நலக்கதை நாட்டுதும். (௧)

வேறு.

பண்ணியதவத்துக் கவுதமமுனிவன் பகர்தருமுருத்திரதீர்த்தப்
புண்ணியமகிமை யனைத்தையும்புகன்று போற்றிநித்தியக்கடன்முடித
தண்ணியவிடைமே லெழிற்சிவகாமி தன்னொடுங்கனக்கேசன் [துத்
மண்ணியதி வலம்வருங்காட்சி மகிழ்வுறக்கண்டனன்றுதித்தான். (௨)

‘மறுகிடைநோக்கி யெங்கள் காளீச வள்ளறன்பன் மணிசூயிற்பிச்,
செமிகதிர்விரிக்கும் விமானமும்போற்றித் திகழ்தளியுட்புகூந்தொரு
மும், முறைவலம்வந்தை முறைதொழுதெழுந்து முன்னியெண்கீலா,
கத்திற்றுத்தித்தான், கறைகெழுமிடற்றெங் கண்ணுதற்பெருமான் கரு
ணையிறோன்றின் மன்னால். (௩)

இருகணீர்வாரத் தழுதழுத்தாற்று மிருந்தவமுனிவனீநேர்க்கிப்
பெருகுநின்றுதீயா மகிழ்ந்தனமிங்கு பெறுகவேண்டியவெல்லாமென்ன
பொருவில்காளீச சச்சிதாநந்த பூரணநின்னருளதனும் [ப்
கருவொழித்திகை வல்லியபதமே கருதுவதெளியெனன்றிசைத்தான்.

பிரணவப்பொருளாம் பரமனுண்மகிழ்ந்து பெருந்ருவகேட்டியென்
றுரைக்கு, மரியயற்கரியீவெனதுருவண்ட மனைத்துமாமடியர்கண்டன்
பிற, ப்வுதற்கெளிதாய்த் தலந்தொறுமிலிங்கப் படிவத்தினின்றருள்
கின்றேன், றுருவுபேரயிற் றுறவியரென்னைச் சுவசொருபத்தினிற்
காண்பார். (௪)

திகழ்திருவாரூ ரானைக்காவருணை தில்லைகாளத்திற்காசி
நகுதருமூலம் வளர்சவாதிட்டா னந்தனிப்பூரகம்போற்ற
வகமலர்துன்ற நாகதம்மிசத்தி யாஞ்ஞயாமிம்முறையறிந்து [ல்.
தகவெனைத்தலங்க டொறுந்தரிசித்துத் தாண்டிடிற்கயிலைகண்ணுறுமா
காணுறுகயிலே பிரமரந்திரமாங் கடந்திடிலாலவாயாருந்

தோணுறுதுவாத சாந்தமற்றதன்மேற் சூக்குமஞ்சோதிமாவனமாம்
பேணுறுமிதிலெக் காலமுமுறைவேன் பூரணசேரீதியேவடிவாய்க்
கோணுறுபிரள யத்துமிங்குதுதான் குலைவுறுதிருப்பதென்றறிவாய். (1)

ஒன்றுமாய்ப்பலவு மாகியெங்கணுமா யொளிருமெய்ப்போதவின்பமுடா
நின்றறுசூக்குமமாய் நிரஞ்சனமாகி நிலவுறுசோதியாயிமையோர் [ப்
துன்றுதற்கரிய தேவதேவனுமாய்ச் சொன்மனமிறந்தவான்பொருளா
யென்றுநான்மறைசொ லீரிருவாக்கா யென்றுமாயிருப்பவன்யானே. (1)

பெருகுமாத்துமதத் துவமுணர்ந்தரிய பிரமதத்துவமுமோர்ந்தொல்லை
வருசுவாசுடங்களினைத்தையுமிகந்தோன்மனத்தினுட்கத்தரித்தனுமாய்
பொருவிலைந்தொழிற்குங் காரணனாகிப் பூரணபூரணனாவனுவாய் [ப்
மருவுறுமகத்தா யாரணங்கடந்த வான்பொருளாவதுநனே. (௧)

‘மண்ணல்தீகால் விண்ணொடுமிரவி மதியியமானென்ஸ்யிவையா
மெண்ணுருவாகிச் சராசரமனைத்தி னிடையறு திருப்பவன்றனு
நண்ணுறுநானே யென்றுணர்பவரே நவிவுறுவினையெல்லாமகன்று
கண்ணுறுமென்னுட் கலப்பீவராவார் காணுதியென்றிவையுரைத்து. (1)

சின்னருயிவ்வாழிங்கேனையுணர்வோன் பேரின்பமுத்தனுமினியுன்
மன்னொருவரவைப் பல்லநாட்கருதித் தவத்தர்காத்திருப்பதனான்
முன்னியதீர்த்த மாந்தனுக்கோடி மூழ்கிவந்திவ்வுழிவதிக
வின்னுமோர்வரமிங் களிப்பனியென்னை டியத்தியதே தாத்திரமினிதே. (1)

அத்தனித்துதியைச் சோமவாரத்தி லன்பொடுசுத்தராமென்னைப் [பின்
பத்தியிற்றுதிப்போர்க்கெண்ணியவெல்லாம் பீரிவொடுமளித்திடுவேன்
முத்தியுமளிப்பே னென்றுகாளீசன் மூலலிங்கத்தினுள்ளொளித்தா
னித்தலுங்களித்தங் கிருந்தனலுவகை நிரம்பியகவுதமமுனிவன். (12)

சில்லநாட்செல்லப் பின்றனுக்கோடி தீர்த்தமுற்றடியன்போடு
பல்லவான்புகழ்சே ரிராமலிங்கத்தைப் பருவதவர்த்தனிதன்னைச்
சொல்லியசேது மாதவன்மன்னைத் தொழுதுபின்மங்களைச்சுரனை
மல்லல்வான்பொழில்கு முத்தரகோச மங்கையுட்கண்டனனேத்தி. (1)

சன்னதிநின்று துதித்திடும்போழ்து சாத்தியபூதிகண்டியன
யன்னிலைக்கண்ணே ரந்தணனடிக்க வங்குளமங்களைச்சுரன்றான்
மின்னசுரீரி யாகியந்தணனை விளித்தினுமுப்பிறப்பொழிக்கிற
றன்கிரமுத்தி தருவனிச்சன்மந் தன்னிலேவேண்டுமென்றையேல்.

எண்ணியசோதி வனத்தினைச்சேர்க வென்றனனொளித்தனனிவைவ [ள்
னண்ணியங்குறைந்தோர் யாவருங்கேட்டு நனியியப்புற்றனர்நலங்கொ
புண்ணியமுனிவ னிவையெலாமுணர்ந்து புளகமுற்றவ்விடைநீங்கிச்
கண்ணியசோதி வனத்தினைபுற்றுக் காளீசற்கண்ணொள்களித்தான். (1)

அங்குளமுனிவ ரனைவருங்குழுவி யருந்தவக்கவுதமற்கண்டு
பொங்குறுமுவகை பூத்துமுன்வணங்கப் புனிதனுமுத்தரகோச
மங்கையுணிகழக் கண்டளவையனைத்தும் வருத்துரைத்தன் றுகாளீசன்
றங்கியங்கிருக்குப் படிதனக்குரைத்த தன்மைபுரிகழ்த்தினனிருந்தான்.

இருந்தவக்காலை புத்தரகோச மங்கையுளிருந்தவனாய்
பொருந்துமைந்தெழுத்தையுச்சரித்தணிந்த பூதிகண்டிகைசடாமுடியுந்
திருந்தணிபூத்த சிவதந்தனெ னும்பேர்ச் செழுமறையவ னுமங்கெய்த
வருந்தவர்யாரு மெதிர்கொடுபூசித் தழைத்தனரதிசயமுற்றார். (1௪)

வந்தவந்தனனு மம்முனியுரைத்த வண்ணமேரிகழ்ந்தவாறுரைப்பச்
சிறைதகூர்ந்துவகை யொருவருக்கொருவர் தெரிந்திடக்கூடியுட்களித்
சந்ததங்காளீ சன்றனைநினைத்துத் தகுமறையோனொடுமுனிவர் [தார்
முந்துகேதமனு மூலலிங்கத்து முனைத்தருள்சோதியுட்கலந்தார். (1௫)

கவுதமப்படல முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ௧௧௮.

வெள்வளையாண் சாபந்தீர்த்தபடலம்.

தீதியற்பொயி தீர்த்தயர் முத்திசேர்
கோதமன்கதை கூறினம் வானவெண்
பொதகத்தினைப் பொத்திய தாயவெம்
பாதகந்தவிர் பண்பினிப் பாடுதும்.

(௧)

வேறு.

பொன்னக ரரசன்மேனாட் பொருந்துதன் குரவற்காணன்
மின்னுமீ ரிருகோட்டும்புன் மீமிசை யிவர்த்துசென்று
மன்னெடுங் கயிலைமேவி வளர்மணி மிடற்றெம்மண்ண
றன்னடி வணங்கியாசான் றனைக்கொடு மீள்வாளுக.

(௨)

அந்தவே லையிலவெள்வேழ மண்ணைல்சந் நதியினின்ற
சந்தமால் விடையைக்கட்டித் தன்றுதிசு கையாற்பற்றி
நந்துழும் புற்றதென்ன நகைத்தகைத் திடக்கண்டெம்மா
னிந்திரன் முதல்வானோர்க ளேவருங் காணக்கூறும்.

(௩)

இரண்டுறு கோட்டுமைமா வாருதி யீரைஞ்ஞாறு
திரண்டுறு வருடமென்றான் சிந்தரஞ் சிந்தைநொந்து
முரண்டரு முகத்தினோடு முன்னறன் றண்ணைப்போற்றச்
சரண்டரு மெந்தையானோன் றண்ணருள் புரிந்துநோக்கி.

(௪)

ஆலவாய் நகர்க்குநேர தாம்வட நிழக்கிலுற்றுக்
காலமாம் பிரளயத்துங் கழிவறு சோதிக்கானஞ்
சீலமா முனிவர்போற்றுஞ் செழிப்புள தாங்குச்சென்று
மாலுற யீரைஞ்ஞாறு வருடஞ்சஞ் சரிப்பாயாக.

(௫)

பின்னரவ் வனத்திற்காளி புரத்தினிற் பெரிதுநாமே
நின்னைமீட்டருள்வோமென்று நிகழ்த்தின னாகவன்றே
யன்னது புவியிற்கார்மா வாயது வானோர்கோலுந்
தன்னருட் குரவனோடு சார்ந்தனன் சவர்க்கமன்னோ.

(௬)

நிலந்தனில் வீழ்ந்துமைடா நிலைகலங் குற்றுவிற்தச்
சிலம்படைந் தொருவிச்செய்ய நிருமதா தீர்த்துற்ற
நலங்கிளர் பொழிலிற்பன்னு ணலிவொடுஞ் சரித்துமேலார்
தலங்குளிற் றிரிந்துபோந்து சய்யலெற் படைந்ததம்மா

(௭)

- அங்குள கரிணியாவு மருகுமீல்க் கரங்கனீட்டித்
தங்குமீப் புணர்த்தக்காமத் தலைப்படா திருத்தடினாக்கிப்
புங்குமுற் றேடுஞ்சில்லு பரிவொடு குழுஞ்சில்ல
கங்குலி னிருண்டவேழங் களிப்புறா துழையுன்னி. (அ)
- இன்னண மெங்குஞ்சூழ்ந்தங் கிரும்பொழிற் சேர்திக்கானர்
துன்னிவல்லரிவாய்ப்பல்லிற் றுதிக்கையையிரிஞிவேழந்
தன்னுடற் றினவுரீக்குந் தன்மையு மானின்கண் று
மன்னுபுன் மடியிற்பாலுண் மகிமையு நோக்கிறம்ம. (ஆ)
- மருமலர் பிலீற்றுந்தேறல் வரிச்சரும் புண்டுபாடப்
பெருகுதேங் கனிகளுண்டு பிள்ளையங் களிகள்பேச
வருகுமார் தளிர்களுண்டாங் கருங்குயில் கிவவான்போய்ப்
பொருடுநெடுங் கோட்டிமஞ்ஞை பொலிவினா லுவகண்டன்றே. (இ)
- அருந்தவ ரிருக்கைகா ணூஉ வடிமெல வைத்திட்டங்க
ணிருந்தகார்க் கியரைநோக்க வீசனா ருப்பவந்த
கருந்தடங் களிமீதென்னுக் கருதினன் ஞானநோக்கால்
வருந்தகை புணர்ந்தேன்சோதி வனமிது வாகுங்காண்டி. (ஐக)
- கயிலையெம் பெருமான்மேனாட் கழறிய வண்ணமிங்குன்
செயலுறு சாபநீங்கு மென்றனன் செப்பச்சின்னா
பெருமீஇப் பின்னரீவெழஞ் சோமேச நெழிற்காளீசன்
பயிலுறு பூசைசெய்வான் பரிவுமீஇ யெழுந்ததன்றே. (ஐஉ)
- அண்ணலா லயத்தினுக்கி நேயத்தி லம்புவிழ்தேத்
தண்ணிய சிவகங்கைப்பே ரரும்புன லாடுவானங்
கெண்ணிய செல்லுங்காலை யிதனுளஞ் சோதித்தற்கெங்
கண்ணுதற் பெருமானநீர் கடிதினில் வற்றச்செய்தான். (ஐங)
- கண்டது புனலிலாமை கருணையின் விளையாட்டென்றுட்
கொண்டது புவியைக்கேட்டிற் குத்தியங் கிடித்துத்தள்ள
விண்டது பாதலத்தின் விரைந்தெழு புனலின்முழுகித்
தொண்டர்தம் பெருமான்மனைத் தொழுதலுக் கெழுந்தவேலை. (ஐஎ)
- ஒன்றிய லுதன்கோட்டாற்போழந் துளுற்றிய மடுவாருகத்
துன்றுபா தாளநின்று சுடர்கெழு மணிப்பணங்கள்
குன்றலி லாதிசேட கூர்மங்க ளெழுந்துவந்து
நின்றன வந்தவாறென் னிகழ்த்துகென் றதுமால்தீவழும். (ஐஒ)

பாங்களிவ்வுலகமெல்லா மேர்திட வல்லேமென்று
தாங்கிய வகந்தைகெண்டோர் தாழ்ந்தனம் வலியிழந்தோ
மாங்கது பெறுவான்முக்க ணண்ணலை யடைந்துவேண்ட
வேங்கியநீலகண்ட மந்திர முபதேசித்து.

(௩௬)

அளிவளர்சோதிக்கான முடைந்துநம் முன்னிருந்து
தெளிவளர் சிந்தையோடு சிந்திக்கின் வலியுண்டாமென்
றொளிவளர்நூளாற்குற வற்றன மென்றுகூறி
நளிகொளக் கங்கைமூழ்கி நயந்துசோ மேசற்றாழ்ந்து.

(௩௭)

பல்லநாட் சிந்தித்தோர்நாட் பரவின துதித்துநின்ற
வெல்லையிற் சோமேசன்போந் திருவ்வலி யளிக்கப்பெற்றங்
கொல்லையிற் சென்றேயிந்த வுலகத்தைத் தாங்கிநின்ற
மல்லல்வா ரணமும்பூசை மகிழ்வொடு புரியவோர்நான்.

(௩௮)

காலையின் மூழ்கினன்னீர் கரங்கொடு மூகந்துகொண்டு
மூலமார் காளீசற்கு முறைகெழு சோமேசற்குஞ்
சாலவு மாட்டிவாச தளமலர் புனைந்துநோக்கிச்
சீலமா வாயினால்வாத் தியவொலி முழக்கிநின்று.

(௩௯)

துதித்திடக் கருணைகூர்ந்து சோமேச னருட்கணைக்கக்
கூறித்தநாற் கோட்டுமால்வெண் கயிலையின் விளங்கிநின்று
மதித்தெழு முவகைபூத்து வள்ளாலித் தடத்தினுக்கும்
பதிக்குமென் பேர்விளங்கப் பார்த்தரு ளென்றதன்றே.

(௪௦)

அன்னவா றுகவென்றெம் மண்ணலு மறைந்தானுக
மன்னயி ராவதப்பேர் யாணையு மகிழ்ச்சிபூத்த
தின்னகா ரணத்தாலானை மடுவென்று மிரும்பாதாளிந்
தன்னினின் றெழுதலாற்பா தலகங்கை யென்றுமாமே.

(௪௧)

அன்றியுழ் வினையினுலா நல்குர வனைத்துப்போக்கு
நன்றிகொ டுர்த்தமென்று நற்சிவ கங்கையென்றுந்
துன்றியு நாமமாகுந் துதிபெறு தலத்தினுக்கு
மென்றுமை ராவதப்பே ரெழினக சென்பர்மாதோ.

(௪௨)

வேளையானை சாபந்தீர்த்தபடல முற்றியு

ஆச் செய்யுள் த.உ.ய.

இந்திரன் சாபநீங்குபடலம்.

சோபமுற்றுத் துயாகொள்வெள்ளையின்
பாபமுற்றும் பறிந்ததைப்பாடினாங்
கோபமுற்ற குருவான்மகேந்திரன்
சாபமுற்றுத் தவிர்த்ததுஞ்சாற்றுவாம்.

(௧)

வேறு.

முன்னொரு கற்பந்தன்னின் முதிர்வலிச் சம்பனென்பேர்
மன்னிய வகைத்தொன்று மலிந்தபே ருவதைபூண்டு
துன்னுபே ரினைமுழங்கச் சுரர்மலர் மாரிதூற்ற
மின்னென வரம்பையாட விளங்குகத் தருவர்பாட.

(௨)

தும்புரு நாரதாதி சூழ்ந்துகட் டியங்கன்கூறப்
பம்புபாற் கடலின்மீதாம் பங்கயக் கண்ணென்னக்
கிம்புரி நாற்கோட்டியாணை மீமிசைக் கிளர்ந்துதோன்றி
யும்பர்கோ னிருக்கைபுக்கங் குயர்மணிப் மீட்த்துற்று.

(௩)

போர்க்களத் துதவியாற்றும் புலவர்கந், தருவராதி
யார்க்குமவ் வவர்கட்கேற்ற வினியசம் மானஞ்செய்தங்
கீர்க்குரல் லன்பிடுமெ மெழுந்துவேற் கருங்கட்செவ்வாய்க்
கார்க்குழ விர்திராணி தன்னெடுங் களிப்புற்றானால்.

(௪)

தன்னவை யெய்திச்சிங்கா தனத்திலவீற் றிருந்துசூழ்ந்து
மன்னுநங் குரவற்காண வகையென்கொ லெங்குற்றானென்
னின்னுயிர் தன்னையெங்குக் காண்பலென் றினைபுங்காலைப்
பன்னுநா ரதன்வந்துற்ற பரிசுகண் டவற்பணிந்தான்.

(௫)

முனிவரின் வரவாலுயர்ந்த மென்றுநன் முகமன்கூறி
யெனைபுமோர் பொருளாவெண்ணி யெய்திய தென்கொலென்னத்
தனிவளர் கயிலைப்பெம்மான் சந்நதி நிற்குங்காலை
யுனதருட் குருவைக்கண்டே னுறு துயர் முகமுங்கண்டேன்.

(௬)

நின்னது வெற்றிகூறக் கேட்டன நின்னைக்காண்பான்.
றுன்னின னென்றான்வேந்தன் றெழுதுமா முனிவெலங்கள்
பொன்னவன் மனக்கென்குற்றம் புரிந்தனன் வருத்தமென்னே
யன்னது புகலவேண்டு மென்றன னயர்ந்துநின்றான்.

(௭)

குருமொழி புத்திகொண்டு கோற்றனீ லசுரர்ச்செற்றோய்
வருமவர் தம்மையெல்லா மதித்தனை யவனைத்தக்க
வருமையின் மதித்தாயில்லை யாதலின் வருத்தமுற்று
மருவிவே றிடத்திலுற்றான் மற்றது நிற்பாற்குற்றம். (அ)

குரவனே யீசன்மேனி கொண்டவ னாதலாலே
குரவனுட் களிக்கச்செய்யிற் குறைவறு செல்வமுண்டாந்
குரவனுள் வெறுப்பானாகிற் குலைந்திடுஞ் செல்வமெல்லாந்
குரவனைத் தெய்வமென்பார் தமக்கொரு குறையின்றென்பார். (ஆ)

ஆதலி னின்னேசென்று னாரியன் றன்னைக்கொள்கென்
றோதினன் முனிவன்செய்யு னும்பர்கோ னாற்கோட்டும்பின்
மீதிவார். துயர்வான்கோட்டு வெள்ளிவெண் கயிலையென்னும்,
பாதவங் கண்டானக்கைப் பாதவ நின்றிழிந்தான். (இ)

நந்தியெம் பெருமான் றன்னு னல்கிய விடைபெற்றுள்ளே
முந்தினன் கேசமில்லா முண்டிதர் மிகப்பருத்த
தொந்தியர் நெடியர்குள்ளர் தூலர்மெல் லியருமான
பந்தியர் பூதிகண்டி பரித்துறை கணங்கல்கண்டான். (ஈ)

தடுத்திடு கணங்களாலே தானவ மதிக்கப்பட்டங்
குகடுத்தடி வைக்குந்தோறு மெண்ணுவா னம்புழாதன்னில்
கொடுத்திடு தருக்கள்சிர்தா மணிக்ருவை குறையாவின்ப
மடுத்தவின் னமுதந்தேனு வருநிதி முதலவுள்ள. (ஊ)

பொன்னகர்த் கிணையொன்றில்லை பொருந்தவிந் குள்ளவெல்லா
மன்னிய பூதிகண்டி மலிதரு கணங்களல்லா
லன்னிய மிலையெவ்வண்ண மரசனவ் வண்ணந்தானே
துன்னுறு முலகமென்னச் சூழ்ந்திகழ்ந் தப்பாலுற்று. (ஊ)

கண்ணுதற் பெருமான் றன்னைத் கண்டனன் றுழ்ந்துநிற்க
வண்ணலு மவனேநோக்கி யடைந்தனை யகந்தையுற்று
நண்ணிய குரவன் றன்னை நாடிலை யவமதித்தா
யெண்ணிரங் கணங்கடம்மை யிகழ்ந்தனை யாததாலே. (ஊ)

களித்துவண் டிமிருந்தாரோய் காசினி மனித்தனாகென்.
றளித்தனன் சாபமுள்ள மஞ்சினன் பதறிவேந்த
னொளித்திடுங் குரவற்காண்பா னுங்குவந் திதனைப்பெற்றுக்
குறிக்கப்போய்ச் சேறுபூசிக் கொண்டவன் றன்னையொத்தேன். (ஊ)

நாரத முனிவன்கூறு நல்லுரை பவித்ததென்னப்
பாரிடைப் பிணியின்வீழ்ந்து பனிமலர்க் கண்ணீர்வார
நேருற வெழுந்துசென்னி நெடுங்கரங் கூப்பிநின்று
நீரோடு கொன்றைவேய்ந்த நிமலனைத் துதிக்கலுற்றான்.

(௧௬)

கண்ணகன் ஞாலங்காக்குங் கருணையங் கடலேயன்று
விண்ணிடை யெழுந்தநீல விடமுண்ட விமலீவுள்ளக்
கண்ணிடை யகலாவன்பிற் கரையுமார்க் கண்டன்காண
முண்ணிடைக் காலன்வீழ மாப்த்தநின் மலர்த்தாள்போற்றி.

(௧௭)

பொன்னணி நிறத்தினுனும் போதகப் புத்தேடானு
மின்னமும் மறிதற்கெட்டா வெந்தைநின் முனையேநம்பு
மென்னுநும் பிழைபொறுத்திங் கினிதருள் புரிதல்வேண்டு
நின்னலாற் சுகிமற்றில்லை நிரஞ்சன போற்றிப்போற்றி.

(௧௮)

இன்னணம் போற்றவெம்மா னினிதுள மகிழ்ந்துபோந்தங்
குன்னுளத் துறுவவேண்டு கென்றலு மும்பர்கோமா
னென்னது சாபநீக்கி யென்குல குருவைக்காண
முன்னுற வருள்கவென்றான் முடிமிசைக்கரங்களுக்கப்பி.

(௧௯)

அண்ணலு மருட்கேணுக்கி யவனியிற் பாண்டிநாட்டி
வெண்ணுறு மருத்துவானென் றிடுபெய ரரசனாகி
நண்ணிய நமதுகாளி புரத்தினி னம்மைப்போற்றி
மண்ணிய கோபுரநீகண் மண்டப முதலுண்டாக்கி.

(௨௦)

திருவிழாப் பலவுஞ்செய்து செம்மணிப் பூணுஞ்சாத்தி
மருவுபூ சனைகளொன்றும் வழாத்தற நடப்பித்தென்றும்
வருமறைக் குலமுன்னன்கு குலத்தவர் தமையுங்காத்துப்
பொருவினா றுண்டுவாழ்ந்து புகுகநின் சவர்க்கலோகம்.

(௨௧)

செல்லுதி யென்றன்பின்னர்த் தேவர்கோன் றுணும்பாரி
ன்ல்லசீர் திகழும்பாண்டி நாட்டினி லரசனாகி
வல்லமை சீர்த்திசான்ற மருத்துவா னென்னும்பேரே
டல்லலற் றரசநீதி யறம்வழு வாமலாண்டான்.

(௨௨)

அன்னவ னரியசோதி வனத்தினை யடைந்தானோர்கா
முன்னைய நிகழ்ச்சியெல்லா முளைத்தன மனத்தினூழி
துன்னிய தீர்த்தமுழ்கிச் சோமேசன் காளீசன்றூ
ளுன்னியு போற்றிப்பின்ன ருய்யான முழுதுஞ்சுழிந்தான்.

(௨௩)

காடெலா மழித்திட்டெங்கள் காளீசன் முதலானோர்க்குக்
கேடரு விமானங்கர்ப்பக் கிரகமண் டபங்கன்பல்ல
நீடிய கோபுரங்கள் புயலொடு நிலவச்செய்வித்
தாடுமா வணங்கன்பல்ல வீதிமுன் னனைத்துஞ்செய்தான்.

(௨௪)

மயன்றனற் சோமாக்கந்தர் முதலவாய் வழங்கப்பெற்ற
நயமுறு விம்பம்பாவும் டிரிவித்து நல்லோர்போற்றுஞ்
சயமுறு காஞ்சிவாமுஞ் சைவநூல் வல்லோர்வேத
நியமநன் னெயியராதி சைவரை நிரம்பக்கூவி.

(௨௫)

விதிமுறை தாபித்தாறு காலமும் விளங்குபூசை
மதிதரச் செய்வித்தெட்டு மாதிரங் களிலுங்காளி
வதிதரத் தாபித்தின்னும் வயங்குறப் பலவுஞ்சூழ்ந்து
நிதிபல கோடிவிசி நிசிமணிப் பணிகள்செய்தான்.

(௨௬)

கண்ணுதற் காளீசற்குங் கருதுறு சோமேசற்கு
மண்ணிய மேடமோடு விடைவரு மதியிலோர்ந்து
பண்ணியல் விழாக்கன்பல்ல பரிவொடு நடத்தியன்பி
னெண்ணிய வளப்பிலாத பணிவினை யாவுஞ்செய்தான்.

(௨௭)

ஆண்டுநூ றுயதோர்த்தா னங்கொரு காலைவக
லீண்டுபுண் ணியநீராடி யீசனை வணங்கிப்போற்றிப்
பூண்டபே ரன்பினோடு புளகமுற் றிரந்து நின்றான்
காண்டகு மருளாற்றோன்றிக் காளீச னிசைந்துகூ றும்.

(௨௮)

நின்றுதி மகிழ்ந்துகொண்டோஞ் சாபமு நீங்கிற்றின்னை
புன்மனக் குறுவவேண்டிக் கொள்கென வுவகைபூத்து
வன்மிற லொளியிலங்கும் வச்சிர பாணியாகி
நின்றுனை யென்றும்போற்று நினைவுளே னருள்கடீவன்றான்.

(௨௯)

சமைதொறு மிடபத்திங்கட் பூரணை தன்னிலென்னை
யமைவுறத் தொழுகவிது னயிராவ தந்தான்மேற்கொண்
டிமையவ ருலகம்புக்கங் கின்புட னிருந்துவாழ்கென்
றெமையரு ளீசன்மூல விவிங்கத்து லொளிந்தானன்றே.

(௩௦)

அம்மொழி செவியுட்கொள்ளா வாயிரங் கண்ணன்றனு
மும்மத நார்தேகாட்டியாணை மொயம்புற விவாந்துதேவர்
செம்மலர் மாரிதூவத் திவவிய னகரம்புக்கு
விம்பியைந் தருவினிழல் வீற்றிருந் தரச்செய்தான்.

(௩௧)

இத்திரன் சாபநீங்குபடல முற்றிற்று.

ஆட செய்யுள் தருக.

க. ண் ணு 'வ ப் ப ட ல ம்.

ஈசனார்மலை யின்கட்பிழைத்திடு
வாசவன்புழி மாற்றமறைந்தனம்
பாசமுற்றவும் பாற்றியகண்ணுவ
மாசின் மாமுனி வண்மைபுமோதுதாம்.

(௧)

தவ்வுவார்திரைத் தாரணிமீதினிற்
காவுலாம்வளக் கன்னடதேயத்திற்
பாவுலாமறைப் பண்ணவர்கூழ்தரு
மாவராக புரத்தினில்வாழ்பவன்.

(௨)

கூறுகாசிப கோத்திரத்துற்பவ
னாறுகன்மழு மாசறவீற்றுலோ
னீறுகண்டிகை நீங்கருமேனியான்
வேறுகாம விராகந்சிந்தையான்.

(௩)

இன்னுமந்தனர் செய்தொழில்யாவையுந்
துன்னுசில துரந்தரன்பல்கலை
பன்னுவித்தகன் பற்றுறுமெய்த்தவன்
மன்னுகண்ணுவ மாதவப்பேருளான்.

(௪)

அனையகண்ணுவ னாற்றுந்தவத்தினுற்
றையனஞ்ச சரி தன்றனைப்பெற்றான்
புனையுழாமறை போற்றும்பொருள்களு
மெனையதூல்களு மேற்றிடக்கற்பித்தான்.

(௫)

வதுவையாற்றியில் வாழ்வுறவைத்தனன்
சுதனுந்தந்தைதன் சொல்வழிநின் னுளா
னிதமுணர்ந்தவன் மன்னையிலத்திடை
நிதமும்வைக நிதீஇப்புறமேகினான்.

(௬)

போமவன்முன் பொறிவழிப்பாசண்டர்
தாமமர்ந்த சரியையைச்சார்ந்தீனன்
வேமரும்பிணிப் பட்டுவிழுந்தனன்
மாமருந்துக னுண்டுந்தொலைத்திலன்

(௭)

பாதகம்பல செய்தனன்பாகியேன்
வேதமெய்ந்நெறி விட்டனன்பொய்மிசு
திதுளார்தமைச் சேர்ந்தனனென்றென்று
வேதனைப்பட ருற்றுவெதும்பியே. (௮)

சிறுவன்பாலுறீஇத் தீர்வதின்றிப்பிணி
யிறுதியுற்ற துணிப்பிழையேனெனைச்
சேர்ந்திய நரகிடைச்சேர்க்கினு
முறுதியோர்கழு வாய்செயவுன்னினேன். (௯)

மன்னுசேதுவிற் சென்றுமனத்தினி
லென்னையுன்னிக் குடைந்திவனெய்தெனச்
செவ்னிதாழ்ந்துடன் சென்றனன்மைந்தனு
முன்னுநாடு நகருமொரீஇனான். (௧௦)

வளருஞ்சோதி வனத்தினிலுற்றனன்
கிளருமென்மையுங் கீர்த்தியுங்கேட்டன
னளவில்மான்மியத் தானைமடுவினைக்
களவில்சிற்தையன் கண்டனனாயிடை. (௧௧)

விடியுங்காலை விரும்பிவிதிப்படி
குடைகுலோமெனக் கூடிக்குளிர்த்தேதார்
படியினன்று படுத்துத்துயின்றன
னடையினோத்து நலிதருபண்பினான். (௧௨)

அந்தவேலை யயர்ந்தகனவினிற்
நகைதவந்தனன் மன்பினியாவும்போய்
முந்தைநல்லுருப் பெற்றுமுதிர்ந்தெழிற்
சந்தமாடை தரித்தெதிர்நின்றனன். (௧௩)

ஐயநின்பிணி யாவுமொழிந்தவா
வெய்யுமெவ்வுழி சின்னிலெணய்துனை
கையினற்றவ வென்றுவணங்கவுஞ்
செய்யசிலுகே ளென்றிவைசெப்புவான். (௧௪)

நீயகன்றபி னேர்ந்தனர்காலர்க
டியதண்டனை யாலவயுஞ்செய்தெனை
மேயகுடி யியில் வீழ்த்திடப்போம்பொழு
தாயவென்றமுன மந்தகன்வந்தனன். (௧௫)

இன்னவன் நன் நயனல்லன்பொடு
சொன்னசோதி வனத்திடைப்புண்ணிய
மன்னுமாணை மடுவினின்முழ்கிட
வுன்னியங்க னுறங்கினனாகலால்.

(௮௬)

விடுதலென் நன் நென்னைவிளித்தன
னுடலுறும்பினி யாவுமொழிந்தநின்.
னிடைமதிற்சென் றிருந்தினிவாழ்கென
விடைகொடுத்திட மீண்டனநென்றனன்.

(௮௭)

ஏன்றுரைத்தன னேகவிழித்தன
னன் றிருந்தவர் யார்க்குமறைந்தனன்
மன்றயாணை மடுவினின்முழ்கினன்
றுன்றுமானந்த வெள்ளந்தானைத்தனன்.

(௮௮)

தன்னுழிச்செலுஉதீ தந்தையைக்கண்டவன்
மன்னுமக்கன விற்கண்டவண்ணமே
நன்னருற்றதை நாடினனொடொறுந்
துன்னுமாணை மடுவைத்துதித்தனன்.

(௮௯)

ஆதலாலிந்த வாணைமடுவிலார்
போதுமுழ்கினு மேழ்கடற்பூம்புனன்
மோதலாடின ராகுவர்முன்னினுந்
திதில்கங்கை தினைத்தவராவரே.

(௯௦)

கண் ணு வ ப் ப ட ல மு ற் றி ற் று.

ஆ செய்யுள் துளக.

தேவசேனப்படலம்.

மேவுகண்ணுவ வேதியன்மெய்யுறும்
பாவநோய்த்துயர் பாறியதோதின
மாவவென்ன வமும்பழியோவிய
தேவசேனன் சிறப்புந்தெரிக்குதும்.

(௯)

வேறு.

- சீருலாவு சிங்களப், பேருலாவு தேயநள்
 னேருலாம்வி சாலையா, நீருலாவு முருளான். (௨)
- தேவசேன நென்றொரு, காவலன் களிப்புளான்
 மேவுநீதி நெறிவழா, தாவசெய்து வாழ்பவன். (௩)
- தருமசீலன் மறையவ், ரருமையாய்ந்து தொழுபவன்
 கருவிமேவி வருபகை, வெருவமாட்டி வீழ்ப்பவன். (௪)
- பூதிகண்டி புனைபவ், ஞானன்பு ந்ணுகுவோன்
 வேதநூலின் பொருளுணர், தீதிலாத சிந்தையான். (௫)
- கானில்வேட்ட மாமீவான், றுனினைந்தோர் காலையில
 யானைமீ துவார்தனன், சேனையோடு சென்றனன். (௬)
- சிங்கமோடு பன்றியை, யங்கமார வெட்டின
 நெங்குநாடி யெய்த்தொரு, துங்கமான் றெட்டார்தனன். (௭)
- வெருண்டமானு மோடியோ, ரிருண்டசோலை புற்றிடுந்
 தெருண்டமா தவன்புடை, மருண்டுவந் தொளித்ததே. (௮)
- திருந்துமானி னுரிவைபோர்த், திருந்தவஞ்செய் வோன்றனைத்
 திரிந்துவந்து கண்டவ, னிரிந்தமாமென் மெண்ணினன். (௯)
- சிலையில்வாளி சேர்த்தியே, நிலையினின்றங் கெய்தனன்
 கலைவலானு மாண்டனன், குலையவஞ்சி நின்றனன். (௧௦)
- முனிவனில்ல முன்னின, டனிமனந் தளர்த்தன
 னெனதுகொண்கற் கொன்றனை, யுனதுவாழ்வு பொன்றாக. (௧௧)
- என்றுசாப மிட்டன, ணின்றதீய நிருபனை
 யொன்றுபாத கந்தொடர்ந், தென்றுமுள்ள மாழ்கினன். (௧௨)
- சேரவந்த சேனைக, ளாரநொந்து போயின
 நேரலார்க ளோர்த்தவன், பாரெலாங் கவர்ந்தனர். (௧௩)
- பிரமகத்தி பற்றியே, யரசனைத் தூர்த்தலும்
 வெருவிரித்த னித்தலும், பொருமலுற்ற லைந்தனன். (௧௪)
- முன்னைநல் வினைப்பயன், பின்னருந்த முன்னடந்
 துன்னுசோதி மாவனந், தன்னைவந் தடைந்தனன். (௧௫)
- துன்றுமானை மடுகினை, யொன்றவொன்ற வொன்றியே
 நின்றபாத கங்கழன், நன்றுதீர வண்ணினன். (௧௬)

மண்டியானை மடுவினைக், கண்டவேந்து தாபமேற்
கொண்டுவிழ்ந்து முழுகினான், விண்டொழிந்த வினைகளே. (௮௭)

நண்ணிநின்ற வனைவரு, மெண்ணியுள் வியந்தனர்
மண்ணுமானை மடுவினம், புண்ணியம் புகழ்தனர். (௮௮)

ஃன்னனுள் வியந்தெழுஉத், துன்னுநங்கர் வீசனை
புன்னிமுன் றுதித்தனன், முன்னவன் முனைத்தனன். (௮௯)

நீதிவேந்த் நிற்கெறும், பாதகந் தொலைந்தது
நீதுசேந்நி நென்னலர், கோதுறீஇக் குலைந்தனர். (௯௦)

நேருநின்ற ண்பரே, யீரிரண்டு நாளினிற்
சேருவார்க ளவருட, னூருறச்செல் கென்றனன். (௯௧)

அன்னவாச கங்கொளா, மன்னனங் கிருந்தனன்
சொன்னநாளில் வந்தனர், நன்னலங்கொ ணண்பரே. (௯௨)

வந்தழைத்த நண்பரோ, டிந்துசேனை சூழ்வா
முந்துதேவ சேனனு, மந்தநாடு புக்கனன். (௯௩)

நிகரில்செல்வ மோடுறீஇப், பகர்பெரும் வளங்களாற்
றிகழ்தரும் விசாலையா, நகரில்வாழ்ந் திருந்தனன். (௯௪)

ஆகையாலிம் மடுவினி, லோகையோடு முழுகுவோர்
தோகைபாகன் வாழ்தரு, மாகைலாய மன்னுவார். (௯௫)

தே ன சே ன ப் ப ட ல ழ ற் ற ி ற்று.

ஆ செய்யுள் தகக.

மகாகாளேசப்படலம்.

ஒகாற்றவேட்டங் கொளுந்தேவதாசனைப்
பற்றுமத்தி பறிந்ததைப்பரீனங்
கற்றசீர்த்திமா காளன்சரிதையுங்
குற்றமுற்றவுங் கூறிடக்கூறுதும்.

வேறு.

கண்ணகன் ஞாலம்போற்றுங் கவின்றிக் ழிமயவெற்பி
னண்ணிய வெருசார்வைகு நற்றவன் காசிப்பேர்ப்
பண்ணவன் முனிவராரும் பரவுறு மேலோன்மெய்ந்நூ
லெண்ணிய சிலன்பூதி கண்டுகை யிலங்குமெய்யன். (௨)

அன்னவன் தன்னையன்பி ன்ருந்தவ முனிவர்கூழ்ந்து
நன்னிலை யுணர்ந்தோய்வேத நற்பொரு டெரிக்குகென்ன
முன்னருந் தவத்தான்மிக்க காசிப முனிபுரன்மென்
றுன்னரு மறையந்தத்தி னுட்பொரு ளுரைக்கலுற்றான். (௩)

அத்தவ முனிவரோடு மயலூட்டத் திருந்தோனங்கள்
வித்தகப் பெருமான்சைவ கணங்களுண் மேலோன்வல்ல
சுத்தமா காளனென்னுந் தூயவ னொருவனந்த
முத்தருட் சிறந்தோனாகி மொழியுங்கா சிபனைநோக்கி. (௪)

அம்மொழி தனக்குக்கூறு மதுபொரு ளன்றென்றங்கு
வெம்மையி னிராகரிக்க வெகுண்டுமா முனிவேதாந்தச்
செம்மைசேர் மொழியையோர்ந்து தெரிந்துரை பகர்ந்தவென்பா
லிம்மொழி புகன்றதாலே யிக்கண மூங்கையாக. (௫)

என்றலு மாகாளன்ற னின்சொலால் வணங்கிநிற்க
வன்றுமா முனியுஞ்சீற்ற மடங்கியுள் எள்புபூத்தங்
கின்றகா ளிபுரஞ்சென்றி யானைமா மடுவின்முழ்கி
நின்றகா ளீசன்மனைப் பூசிக்கி னீங்குமென்றான். (௬)

மாமுனி கூறுஞ்சோதி வனத்தினிற், போந்தியர்னை
மாமடு வதனுண்முழ்கி வள்ளைக் காலமறுஞ்
சேமமார் பூசையாற்றிச் செய்தவம் புரியவோர்நாள்
காமரு காளீசன்றான் கருணையிற் றேன்றிநின்றான். (௭)

நின்றவ மகிழ்ந்தோமுக நீங்குக நிகமார்த்தது
ஞானியிய பொருள்களெல்லா முணர்கவென் றருளிப்புக்கா
னன்றுட் கலைவல்லோனா யணிபல பொருந்தப்பாடிப்
பொன்றலில் காளீசன்றாட் புதுமலர் துதித்திட்டானால். (௮)

துதிக்குள மகிழ்ந்துபின்னுந் துகளறு விடையின்மீது
மதித்திடத் தோன்றிநின்று மகிழ்ப்பட்ட பரணப்பேரைக்
கதித்திடப் பெறுவாயின்னுங் கருதிய வரங்கேளென்ன
விதிக்குமெம் பெருமான்முன்னர் மா காளன் விளம்பலுற்றான். (௯)

என்பெரு மீனிற்போற்று மென்பெயர் நின்றனக்கு
நின்பெருந் 'தலத்தினுக்கு நிறுவுதல் வேண்டுமென்று
•னன்பிடை முளைத்தோன்றாது மப்படி யாகவென்று
முன்பென மூலவிங்கத் தொளித்தனன் முக்கனெம்மான்.

(ய)

மாகாளன் கைலைமேவி மாகவி யாகிவாழ்ந்தான்
மாகாளன் வரம்பெற்றுள்ள மகிழ்ந்தநா டோடங்கியென்று
மாகாளேச் சுரனென்றெம்மான் நன்பெயர் வழங்குமவ்வூர்
மாகாள புரமென்றிம்பர் வழங்குறும் பெரிதுமாதோ.

(யக)

ம க அ க ள ன ச ப் ப ட ல ழ ற் றி ற் று.

ஆ செய்யுள் தாளீ

சோமநாதப்பலம்.

காளலிங்கமுன் கண்டுபூசித்தமா
காளனற்கதை கண்டதுரைத்தன
மீளலில்கய வெம்பிணியம்புலி
மீளவந்தனை மேவியதோ துவாம்.

(க)

வேறு.

உமையுறு நிமித்தஞ்சோமே சப்பெயர்க் குரைத்ததேபோ
லமையுறு சோமநாதப்பேர்க்குமிங் கறைதியென்னச்
சுமையுறு பூபன்கேட்பச் சுரந்தருண் முகமலர்ந்து
கமையுறு முனிவனந்தக் காரணந் தெரிக்கலுற்றான்.

(உ)

பிரசமா மலரோன்றாளின் பெருவிரற் றோன்றுந்தக்கன்
றீவரு மைம்பான்மாதர் தங்களுண் மூடுவான்பானும்
வரமக ளிர்ப்புணர்ந்த மதியுரோ கணிப்பெண்மீது
விரகமுற்றேனையோரை விழைவுறு னிருக்குங்காலை.

(ஈ)

அனையவர் தந்தைபாற்சென் றறிவுறுத் திடலுஞ்சீறிக்
கனையுறீஇ யல்லோற்குவிச் சுயரோகி யாகுகென்றான்
மனமிக வுழன்றவன்றான் மலர்பணிந் திரக்கவன்னுள்
கிண்டொடென் சாபரீக்கச் சிவனும்வல் லுவனாவல்லன்

(ஈ)

என்றான் மிசைத்தமாற்றம் ஐபாய்த்தனை யென்னையென்றான்
நின்முகம் பாரேனென்ன நிசாசரன் மனம்புழுங்கி
நன்முள ரிக்கணன்மா னற்றவ முனிவர்பல்லோர்
முன்முகம் புலர்ந்துசென்று முழிந்திலை தக்கன்சாபம். (௫)

கருதிய தவத்தின்மேலோன் ககோளமா முனிபாற்சென்று
பொருதுயர் கூறவன்னோன் புவியிலுத் தமமாந்தான்
மருமலர் பெரு துளுஞ்சோதி வனமதிற் செல்வாயாகி
லொருவிமோ சனங்கிடைக்கு மென்றன னுளத்துட்கொண்டான். (௬)

மண்ணிடைச் சிறந்தசோதி வனத்தினை யடைந்துசோமன்
புண்ணிய தீர்த்தமாகி பெருவிதரக் கண்டெவப்புற்
றண்ணிய காளீசன்முன் னாயவர் தமையுநோக்கி
புண்ணிகழ் மகிழ்ச்சியோடு முடல்புள கித்துமாதோ. (௭)

சன்னிதிக் குணக்குமூன்று தனுக்கடைத் தூரந்தன்னிற்
றன்னது பெயரினாலோர் தடாகமுண் டாங்கியாங்கு
மன்னிய சுத்தநீரான் மருவுசோ மேசன்முன்னோர்க்
குன்னிரா னஞ்செய்வித்தந் குறுவிதிப் படிபூசித்தான். (௮)

இன்னணம் பன்னாட்பூசை யியற்றிட வொருநாட்காலே
யன்னிலைத் தூலலிங்கத் தருளொடு மழகுவாய்ந்த
நன்னிதி யனையமேனி நகைமலர் முகத்தினோடு
முன்னவன் றோன்றியாலோன் முகத்தினை நோக்கிக்கூறும். (௯)

தக்கன்றன் சாபமெம்மாற் றகர்த்திடத் தக்கதன்று
மிக்கமற் றதற்குபாயம் விளம்பக்கே ளமரர்யார்க்கும்
பக்கமுன் னமுதமீவாய் பதினைந்து நாளின்மட்டு
முக்கவக் கலைகள்யாவு முடன்வளர் தரவளிப்பேம். (௧௦)

இன்னவா றளித்தலாலிங் கிமையவர் மகிழ்வாருள்ள
முன்னுட லமுதமுழி யொளிர்ந்த வளருந்தக்கன்
றன்னது சாபத்திற்குந் தாழ்விலை யுய்வாயாக
வென்னலு முய்ந்தேனுய்ந்தே னென்றவண் டிங்கள்கூறும். (௧௧)

இன்றுதொட் டென்பேர்நிற்கு மியான்செயுந் தடத்தினுக்கு
நன்னுற வேண்டுமீது நல்கெனீ நவிறலோடுங்
கொன்றைவே ணியனுமவ்வா றுகவென் றருளிப்புக்கான்
பொன்றிய வுடல்பூரித்துப் புதுமதி யாயினான். (௧௨)

ஒவ்வொரு கலையோர்நாளு முயபருக கஷ்டதைதமமுன்று
செவ்விய கலையுணர்ங்கச் சேடித்த தொன்மமாஷி
ஒவ்வொரு லுற்றதாக வதுபின்னு நிறையவாழ்வுற்
நெவ்வமின் மதியிருந்தா னிரும்புவி யேத்தமன்னே.

(௧௩)

துன்னிய வந்நாடொட்டுத் தூலமா லிங்கத்திற்கு
மன்னிய ஸோமநாத னென்றபேர் வழங்கும்னேன
நென்னிய றீர்த்தமுஞ்சந் திரபுட்க ரணிப்பேர்சாரும்
பன்னிய வதுவுமங்கண் பரவுநீர்த் தத்துளொன்றும்.

(௧௪)

அன்புட னந்தத்தீர்த்த மாடுவார் தமக்குநாளு
மன்புகழ் செல்வங்கல்வி வனப்புமுன் னாயுவுல்லா
மின்பமோ டளிக்குமேலு மேற்றிடு கயரோசத்தார்
துன்பமு நீங்கியென்றுந் துலங்குவர் புவியின்மாதோ.

(௧௫)

சோமநாத பிபடல முற்றிற்று.

ஆட செய்யுள் தூஉஉ.

சுந்தரமூர்த்திப்படலம்.

ரோமநாத னெனத்தூலலிங்கமே
நாமமுற்ற கதையைநவின் நன
மேமநாடரு மேத்தெழிற்குந்தரர்
தாமநாளிய நன்மைபுஞ்சாற்று தும்.

(௧)

வேறு.

பல்வளஞ் செறிந்தசோழ நாட்டினிற் பாருளோங்கு
நல்வளஞ் செறியுமாரு ரெனுமணி நகரந்தன்னி
லல்வளஞ் செறியுங்கண்டத் தணிவளர் தியாகேசன்பார்
சொல்வளஞ் செறிந்தவன்பர் சுந்தர மூர்த்தியென்பார்.

(௨)

பிறைமுடித் தருளும்பெம்மான் பிரதிவிம் பத்திறுளேன்றி
நிறையருட் சைவபூதி சாதன நெறிமேற்கொண்டோர்
மறையவர் குல்மவிளங்க வந்தருள் கருணைவள்ளல்
கறைகெழு கண்டத்தோனைக் கனவினுந் துதிக்குநீரார்.

(௩)

தலந்தொறுஞ் சென்றுசென்று தம்மடி யார்கட்டத்தோ
டலம்பெறு தமிழ்ப்பாமாலை யங்கணன் நனக்கணிந்து
நிலம்பல சுற்றிவையை நீருலாம் பாண்டிநாட்டி
னலங்கெழு திருச்சுழிப்பேர் நகரினை யடைந்தார்மன்தோ. (ச)

அத்தல முறைபெம்மாளை யருச்சித்தங் கணிந்துபோற்றித்
தத்தாரீர் தவழ்குண்டாற்றின் நடங்கரை மடத்திறற்கி
ரித்திரை செய்வார்தம்மு னிகழ்தரு கனவிற்பூஞ்செண்
டத்தன்கா ளீசன்காளை யாகமுன் றோன்றினின்றுன். (சு)

ஐயரீர் யாவரென்ற ரவர்சோதி வனத்துளையா
மையணி கண்டத்தோனை வளம்படப் பாடுவோய்நீ
துய்யவுள் ளன்பினோடு துதிக்குக நமையுமென்றான்
பையரித் திரையினிங்கி விழித்தனர் பரிவுபூண்டார். (சு)

ஆயிடை யிருந்தேகாளீ சன்றனை யன்பிற்பாடிச்
சேயிடை யுள்ளதாய திருப்புன வாயிற்கேக
வேயதோர் முயற்சியுள்ளத் தெய்தினர் காளீசன்றான்
வேயுறு தோளியோடு விளங்கினன் மறையோனாகி. (எ)

உற்றவர் தம்மைநீவிர் யாவரெந் குள்ளீரென்ன
மற்றவை சொல்வோம்பின்னர்ப் பசிக்கனம் வழங்குகென்றான்
நெற்றென வுண்டியட்டுத் தேடினர் மறையோற்றாணார்
சுற்றினர் திரும்பிவந்து சுந்தரர் நோக்குங்காலை. (அ)

அட்டதோ ருண்டிகாண ரண்ணறன் விளையாட்டென்று
தொட்டெழு முவகையுற்றார் சோதிமா வனத்திலென்னை
யெட்டிய வன்பிற்காண தெங்குற நீனைக்கின்றயென்
றொட்டிய வோசையொன்று விண்ணிடை யெழுந்ததம்மா. (க)

கேட்டன ரந்தவொதை கிளர்சோதி வனத்திற்கிந்தக்
கூட்டமோ டெவ்வாறேகு வேம்பிரான் கூறுமந்தக்
காட்டினைக் கண்டதில்லை யென்றிவை கருதும்போது
குட்டிய விடையின்மீது தோன்றிநா முன்னர்ச்செல்வோம். (ங)

குண்டையின் சுவடுநோக்கிக் கூடிநீ வருகவென்ற
விண்டயங் கொலிகேட்டங்கு வியந்துதங் கூட்டத்தோடு
பண்டையெம் பெருயான்பின்னர்ப் படர்ந்தனர் படருங்காலை
யண்டர்கோ னருளாலேற்றி கடிச்சுவ டாங்குகாணார். (யக)

மயங்கினர் நெருங்குகாட்டில் வழியுண நூதுநின்ற
தயங்கின நியரெல்லாஞ் சுந்தரர் தாமடுநாக்கி
நயந்துகா ளீசன் நன்னை நண்பொடு துதித்தாராக
வயங்குமா னடியைநோக்கி வருகென வெளித்தார்பின்னும். (௨)

சென்றனர் சில்லுதூர மிலிங்கமாய்ச் செறிந்தவெங்குந்
துன்றடி பெயர்க்கக்கூடாத் துயறுநீடு யொருசாருள்ள
தொன்றுமோர் நெறியிற்சென்று ரொளிவன வனங்கொள்ளலா
நன்றுற நோக்கிச்சென்றார் நம்பனல் விமானங்கண்டார். (௩)

கண்ணுறக் கோபுரங்கள் கண்டனர் வணங்கிப்பததி
யுண்ணிக முடியுக்கூட்டத் தோடும் புனல்துடைந்து
நண்ணிய காளீசன்கு ணடிய புகுந்தாரங்க
ணண்ணிறன் னருளாலந்த வாலய மறையச்செய்தார். (௪)

சுந்தரர் நோக்கிக்காணச் சூழ்ந்தவா லயங்களெங்கே
யந்தர மாயிற்றென்றங் கண்ணநன் விளையாட்டுன்னி
முந்துநாங் காளீசன்குண் முன்னில மதனல்லந்த
திந்தவா நென்றோர்செய்யு ளிசைத்தனர் துதித்தாரன்றே. (௫)

உற்றதோ ரொளியைக்கண்டா ருவர்தனர் துதித்தார்பின்னும்
தெற்றெனத் துதிக்குந்தோறுஞ் சுகரமுன் னெவ்வோரங்கந்
துற்றுமுன் றேன்றிச்செய்து துலங்கக்காட் டினன்னன்கோயின்
முற்றவுங் கருணையுள்ள முதிர்ந்தகா ளீசன்மாதோ. (௬)

முன்னுசந் தர்தமன்பு வயங்குற பூர்க்குங்காட்டி
யன்னிலை பெதிர் போந்தெம்மா னளவறு பொருநல்கத்
துன்னிய வடியுக்கூட்டு சூழ்ந்திட வவணின்றேகிப்
பன்னிய தலங்கடோறும் பாடிய சென்றாரன்றே. (௭)

சாற்றுநன் னீர்க்குண்டாழ்வின் றடங்கரை யதினமுன்னுற்றுப்
போற்றுசந் தர்பால்வந்த புனிதனங் காளீசன்நன்
பாற்றுலங் கம்மையோடு மின்னுமப் பதியுள்வாழ்வா
னேற்றமிக் குளவத்தான மான்மிய மேலர்சொகீவார். (௮)

சுந்தரமூர்த்திப்படல முற்றிற்று.

ஆசெய்யுள் தாசரி.

தேவராதப்படலம்.

முந்துகந்தர முர்த்திகாளீசர்பால்
வந்துபாடியு வாறுவகுத்தன
நந்துதேவரா'தன்பெறுநன்மையு
மந்தில்யாமு னறிந்ததுகூறுவாம்.

(௧)

வேறு.

தெண்டிரை கொழிக்குமுத்தஞ் செழிகுண கடற்குமேற்கி
லண்டர்போற் றுடானைக்கு வடகிழக் கழகிதாய
தண்டலைப் புனவாயிற்குச் சார்ந்ததென் குடக்கிலுள்ள
தெண்டரு கீர்த்திசான்ற விர்திர புரமென்றோரூர்.

(௨)

அன்னக ருறையஞ்சீல னருமறை பலவுங்கற்றோன்
பன்னருஞ் சோமயாகஞ் செய்துள பண்புமிக்கோன்
பொன்னினும் போற்றுகின்ற பூதிசா தனங்கைக்கொண்டோ
னின்னநல் லொழுக்கம்பூண்ட வெழிற்றேவ ராதனென்பான்.

(௩)

அத்தகு தேவராதற் கருமகா ரிருவருள்ளா
ரொத்தெழு முத்தமைந்தற் குபநய னுதிசெய்து
வித்தக னூல்கள்பல்ல வியப்புறக் கற்பித்தன்பிற்
கத்துநீர்க் கங்கையாடக் கருகினன் முயற்சியுற்றான்.

(௪)

முன்னவ ஞ்னமைந்தன் மொய்யெழில் வினதன்றனைப்
பொன்னணி விளங்குகாளி புரத்தினின் மாமணிலின்
மன்னவைத் தினையமைந்தன் றன்னொடு மனைவியோடுந்
துன்னினன் றுன்னுபாவந் தொலைத்திடும் வாரணசி.

(௫)

சீருறு தேவராதன் செல்லவிந் திரபுரப்பே
ருருறு பொருள்களெல்லா முள்ளவ ரபகரித்தார்
பாருறு புகழ்சேர்காளி புரத்தினில் வளார்திருந்தான்
பேருறு வினதனம்மூன் பெட்புறு காந்தனில்லில்.

(௬)

வினதன் பருவநேர்க்கி விவாகமும் றுவிப்பானெண்ணித்
தனநனி பெறுவான்வேண்டிச் சாற்றமம் மருகனொடு
வனையுயிற் திரபுரத்த மருவியங் குள்ளோர்தம்பான்
மனனமர் மாமனமம் மறையவ னவிலலுற்றான்.

(௭)

மன்னிய தேவராதன் வாரணசிக் குச்சென்ற
 னின்னீழும் வராமையால் வெழிற்சுதன் மனக்குமன் மன்
 முன்னின் பொருளைக்கொண்டு முடிக்கவேண் இதலாலன்றோன்
 மன்னது நிலத்தையாவர் தாமது பவிக்கின்றாரோ. (௮)

மற்றவ னுதியத்தை வரைபுரிந் தளிக்கவென்றா
 னுற்றமா சனங்கள்யாரு மொன்றுபட் டன்னென்சென்ற
 பிற்றனி யரசற்கீழும் பெருமிறை யீதற்காக
 விற்றவை தீர்ந்தவொன்று யீர்த்தின் மெனப்புகன்றார். (௯)

என்றவர் புகற்றலோடு மின்சொலாற் கார்தனென்பான்
 சென்றவன் நயனுங்கள் தகையனீர் செறுத்தில்வாறு
 கன்றிடக் கூறன்னன் மெனப்பல கழறிக்கேட்டு
 மொன்றுமிக்கில்லையென்றே யொறுத்தனர் தூர்த்தலுற்றார். (௧௦)

பின்னருங் கார்தனென்பான் பெரிதுளம் வருந்தியிங்கு
 னன்னெயி யிலையோகேட்க நாட்டவ ரிலையோபாரின்
 மன்னர்தா மிலையோவென்று வாய்வெரீகிக் கூச்சலிட்டி
 நன்னக ரானகாநி புரத்தினை நண்ணினால். (௧௧)

நண்ணியங் கிருக்குங்கால மாமனு நமனுர்புக்கா
 னெண்ணிய வினதனாங்க ணியாவர்தன் துணையுமின்றி
 யுண்ணிய வுணவுமின்றி யுள்ளமிக் கழுங்கியெங்கள்
 புண்ணியன் காளீசுன்றன் பொன்னடி தினமுந்தாழ்ந்து. (௧௨)

விரவிய பிரமசாரி விரதத்திற் றவருனாகிப்
 பெருகிய வில்லந்தீதாறும் பிச்சையேற் றுண்டிருந்தான்
 கருணையெங் கடலாமெங்கள் காளீச னுமையாளோடுந்
 தருமிளங் குமரனோடுந் தந்தைபோல் வராணயுற்றார். (௧௩)

தலைச்சமை தன்னைத்தேதாளிற் றுங்கிரின் றுற்றிக்கொண்டு
 கலைத்தலைக் கங்கைநீரைத் தகாவெனக் கட்டித்தூக்கிப்
 பவித்திட வேடம்பூண்டு படர்புகழ்க் காசிரின்று
 நிலைத்திவண் வருவான்போன்று நேருநீர் வினதற்கண்டான். (௧௪)

தனயனைத் தழுவியாங்குச் சார்தவர் யாருங்காண
 மனமுவர் தவ்வில்கின்னாள் வதிந்துபின் வினதனோடு
 மினமுறு தேவராத நெனவரு காளீசுன்றன்
 றுணைவொடு சென்றுசேர்ந்தான் றுலங்குமிந் திரபுரத்து. (௧௫)

கண்டன ஞரிலுள்ளார் கலங்கிய சிந்தைகாட்டார்
கொண்டன ருவகைபோலக் கூறிமுன் னுபசரித்தா
ருண்டவ ணிருந்துபின்ன ஞரிலுள் ளாரைநோக்கிப்
பண்டுநான் காசிசென்று பல்லநர் ளாயவன்றோ. (௧௬)

இதுவரை யெனதுபங்கி லெவளவு தியம்வந்துள்ள
ததில்வரிச் செலவுநீக்கி யறுதியாய்க் கணக்குப்பார்த்திந்
குதவுமின் மூத்தமைந்தற் குறுமண முடித்தல்வேண்டும்
பொதுவுளீ ரென்றலோடும் புகலுவார் னாசனத்தார். (௧௭)

அன்றுநீர் கங்கைசெல்வா னளந்திடு செய்களெல்லார்
துன்றுறப் பிறர்பால்விற்றீர் குழ்ந்துவந் தின்னுங்கேட்டாற்
பின்றையார் கொடுப்பார்பித்துப் பிடித்துளீர் போலுமென்ற
ரென்றுநான் பித்தன்றானீ ரெடுமினென் கைச்சாத்தென்றார். (௧௮)

வேறுபொய்ச் சாதனங்கள் விளம்பின ரெடுத்துக்காட்டத்
தேறுதற் கரசன்மாட்டுச் செல்லுது மேன்றுகோபித்
தேறுடைப் பெம்மானேறி கோட்டையிற் சிறந்துவாழும்
பேறுடை நீதிசான்ற பெருந்தகை நேர்செங்கோலான். (௧௯)

பெருங்குல பூணப்பேர்ப் பாண்டியன் பிறங்குகோயி
னெருங்கியுட் புகுதலோடு நேர்ந்தன னரசன்கண்டங்
கருந்தவர் போலுமென்றோ ராதனத் திருக்கச்செய்து
பொருந்திவண் வந்தவாறென் புகலுமி னென்றான்மன்னோ. (௨௦)

நடந்தவை யாவுங்கூற நரபதி யின்னேயந்தக்
கொடுத்தகை யாரையெல்லாங் குணர்கெனக் குழுவியந்தங்
கடைந்தவர் காட்டுஞ்சான்று மாவண மும்பொய்யென்றே
திடம்பட வுணர்ந்துதேவ ராதவே திபனைக்கவி. (௨௧)

இந்திர புரத்திலன்றோற் கெவையுள வவற்றையெல்லாஞ்
சொந்தமுற் றிடக்குறித்துச் செலுத்தினன் சுகுணமன்னன்
வந்தவ னவ்வூற்றூறு வாழ்ந்தனன் சின்னாட்பின்னர்
முந்திய வினதனுக்கு மணவினை முடிப்பானெண்ணி. (௨௨)

அன்னவன் குலத்திற்றக்க வணிகிள ரணங்கைத்தேடி
நன்னலந் திகழும்ஹ் னடத்தின் னந்தவேலை
முன்னைய தேவராதன் முனையொடு மனைவியோடு
மன்னிலை வந்தானாக வங்குளார் ரதிரயித்தார். (௨௩)

மகிழ்ந்ததி ஈயிப்பச்சொன்ன வல்லிகா ளீசன்சேயு
மிகந்தனி ரொளித்தார்தேவ ராதனை யிருந்தேநர்குழந்து
நிகழ்ந்தன வுரைப்பக்கேட்டு நித்தலும் காளீசன்றாள்
புகழ்ந்தன னிருந்துவாழ்ந்தான் பொருவருங் காட்சிபெற்றான். (௨௪)

இலகூமிந் திரபுரத்தி லெங்கள்கா ளீசன்மேனி
நலுமுறு சொன்னவல்லி நாளுமீந் திருந்தாரன்னே
ரலமுற வுன்றந்தவன்வூர்க் கழகிய மங்கலப்பேர்
நிலவுற வின்னூமிந்த நீணிலம், புகலுமாதோ. (௨௫)

தேவராதப்படலமுற்றிற்று.

ஆசெய்யுள் தூசுநு.

காந்தபுராண சங்கரங்கிதையலுள்ள

கதாசங்கிரகப்படலம்.

பிரமகை வர்த்தம்பேசும் பெருண்மசால் கானப்பேருர்ச்
சரிதையீ தென்றுரைத்தான் செளநகன் முதலோரின்பப்
பரவையுண் மூழ்கிப்பின்னும் பராவருந் தவத்தான்மிக்க
முர்ணறு தவத்துக்குத முனிவரன் பாதம்போற்றி. (௧)

கலையுணர் முனைவனேயக் கானப்பே ரூரின்மாய
வலையுணர் வொழிக்குந்தாய மான்மிய வளங்கொழிக்கு
நிலையுணர் விருப்பமின்னு நீடிய தெனியேமுள்ளத்
தலையுணர் மற்றைநூலுட் சாற்றிய துஞ்சொல்கென்றார். (௨)

மற்றது கேட்டகுத னாமுனி மகிழ்ச்சிமீக்கார்
வற்றது நன்றென்றுள்ளத் தொளிவனப் பெருமான்றன்னை
முற்றுணர் வதனாலுன்னி முழங்குகார் தத்துட்குறப்
பெற்றது சங்கரப்பேர்ச் சங்கிதைப் பெருக்கின்மாதோ. (௩)

வழங்கிய சோதிக்கான மான்மியங் கலையுமுள்ளம்
விழைந்திடு மன்புகர்ந்து வினாவிய தன்னைச்சார்ந்து
தழைந்துள செளநகாதிச் சார்பிலார் தம்மைநோக்கிச்
சழங்குகை கேண்மினென்னுச் சாற்றலுந் தனன்மியச்சுதன. (௪)

வெள்ளியங் கிரியிலோர்கால் வெள்விடை யவனம்மைக்கல்
வொள்ளிய சோதிக்கானத் துறுபுக முரைக்கக்கேட்ட
வள்ளிலை வேற்கையண்ண லகத்தியற் குரைப்பவன்னுன்
நெள்ளிதி னத்தலத்தைச் சேர்ந்துநோன் புழந்தவேலை. (௫)

ஈசன்பே ரொளியாய்த்தோன்மி பெவைக்குமா தாரய்யாலே
பூசனை விதிக்கெனென்று புகன்றனன் பின்னரம்மை
காசக லரன்கண்பொத்திக் காளியா யுற்றசாப
மாசகல் காணப்பேரில் வந்துதீர்ந் தின்புமுற்றாள். (௬)

பண்டய னரியரன்றும் பூடைத்துக்காத் தமிழ்ப்பகந்தை,
கொண்டதா லகன்றுதுலுக்குமக் குறியையேநோக்கி.
மண்டுகா னுட்பேரூரில் வந்துதத் தனிமுத்தீர்த்தங்
கண்டுபூ சித்துமீட்டுங் கழறுமுத் தொழில்பெற்றாரால். (௭)

இந்திர னவையரம்பை யேதின்மி நகைப்பவன்னோன்
முந்திடு சாபத்தாலே முதுமண லூற்றேரூன்மி
வந்துதா சியெனச்சோதி வ்னத்திற்றைப் பூசத்தானீ
தந்திடு ம்டுவின்முழ்சிச் சாபநீத் தவ்வானுற்றாள். (௮)

முந்துநாள் கைலைவெற்பின் முன்னவன் றிருவோலக்கத்
துந்திய வன்னலூர்தி யூர்வசி கலைகானீக்க
வந்திலா ருவைக்கண்டாசை யடைதலு மீசன்சாபம்
வந்தது காணப்பேரில் வந்துதீர்ந் தணிந்தான்கோயில். (௯)

மரைமலர் மீதுவாழ்வாள் வாலக்கில் லியரைநிந்தை
யுரைதர வன்னாச்சாப முரைத்திடக் காணப்பேரிற்
புணையற நோற்றப்பாவம் போக்குயோர் தீர்த்தங்கண்டு
விரைவிற்கா ளீசன் பூசை மேவித்தன் *வலனைச்சார்தாள். (௧௦)

முன்னரைத் திருவனென்னு முனிமகட் கண்மொயு
துன்னியிச் சிடுகவன்னு டுனியுறீஇத் தந்தைக்கோத்
வன்னவ னிறொழுதிக்கஞ் சதபிஷ்ண மாகவென்றான்
பின்னரக் டீகாலுமப்பெண் பேயாக விட்டான்சாவடி. (௧௧)

அன்னவா ருயபெண்ணே டம்முனி காத்தியாயன்
றன்னதாச் சிரமநண்ணித் தமிழ்முனி வரக்கண்டோத
மன்னிரீர் காணப்பேர்க்கு மர்சிப்பூ ரணையிலவம்மின்
றன்னுவல் கீடலோடியானுந் துயர்போமென் றுரைத்துப்போனான். (12)

உற்றரைத் திருவனப்பெண் னோடுகா னப்பேரணமி
முற்றுசீர்ப் புனிததீர்த்த முழ்கியப் புன்றெறிப்பப்
பெற்றுடன் முயன்மெய்யோங் மேயினன் பண்டைமேனி
கற்றுணர் கும்பையோனி காலினோ டாங்குச்சார்தான். (13)

தந்தவா கனும்த்தீர்த்தங் கண்மீழும் சூதுவஞ்சாப்
நந்திய நவணையப்பெண் னாயக னாகச்செய்தான்.
முந்திய கடனிருண்டான் முன்னவன் காளீசன்றான்
வந்தனை யன்றாரற்ற வரதனும் கருணைபூத்தான்.

(௮௪)

கின்னரர் பிரானோநாளிற் கிளர்சோதி வனத்திலுற்றுப்
பொன்னவீர் விழான்ங்கண்டு போற்றிக்கா ளீசன்றன்னைத்
துன்னியர்ச் சித்துநின்று துதித்தநம் கருணைபெற்றுங்
பின்னரோ ரிலிங்கந்தானும் பிரதிட்டை செய்தானாங்கே.

(௮௫)

துயபாற் கடிவிற்பேவர் துதைந்தமு தங்கடைந்தா
ராயபோ தங்குண்கூர்ம மைராவ தஞ்சேடன்சீர்
தாயகா னம்பேர்க்காளீ சன்முன நீலகண்டத்
தேயமந் திவத்தாற்பூதாங் கேணனி யடைந்தமன்றே.

(௮௬)

க தா ச ங் கிர க ப் ப ட ல மு ன் றி ன் று.

ஆ செய்யுள் தூ அக.

த ல வி சே ட ப் ப ட ல ம்.

சங்கரப்பெயர்ச் சங்கிதக்காதையு
மிங்குநங்கட் கியல்பினறைந்தனந்
தங்குமந்தத் தலத்துவிசேடமும்
பொருமன்பிற் பொருந்தப்புகலுதும்.

(௧)

வேறு.

மேருவே தண்டங்காடி வியன்கெழு தில்லைகடல்
சீருலவருணையாநூர் திருவாலங் காடுவேனூர்
பேரிடை மருதையாறு பிறங்குமா யூரங்காழி
நேருறு திருக்குற்றால கேரில்கா ரோணஞ்சையம்.

(௨)

தூரிசிர புரத்தினெடுந் திருவானைக் காமுன்னாக
வருபல தலங்களுள்ள மருவுநஞ் சிவபிராங்குங்
குரியநற் தலமாயெல்லா மேன்மையு முள்ளதாகிப்
பொருவருஞ் சீர்த்திக்காளி புரமொன்றே யோங்குமென்ப

(௩)

பத்தியெல் லாமும்வேண்டிற் பாவங்கள் பாறவேண்டிற்
சித்தநம் சுத்திவேண்டிற் மிகழ்தரு முத்திவேண்டி
லத்தலத் தோர்நாளேனு மமர்ந்திட வேண்டுமென்னி
லெத்தலத் ததற்கீடானொன் றியப்புதல் கூடுங்கொல்லோ.

(௪)

எவ்வருணத்தாரேனு மெவ்வைக்கச் செந்துவேனு
மவ்வியற் றலத்தீதாந்திங்க ளமர்ந்திடி லளப்பிலாத
வெவ்வமி லின்பமுத்தி யெய்துதற் கையமில்லை
கவ்வையில் பக்கமுற்றற் கழியும்பா தகங்கெல்லாம். (௫)

திரமுறு வாரந்தன்னிற் றீயபா தகங்கடருந்
தரமுறு மூன்றுநாளிற் சநீபாத கந்தியந்தோடும்
பரவிய விரண்டுநீர்ளிற் சங்கலி கரணம்பாறும்
பெருகுமோர் நாளிற்சாதிப் பிரமிச பாவம்போகும். (௬)

பகருமேழ் முகூர்த்தத்தேய பாத்திரி கரணம்பாறும்
திசுமூழும் முகூர்த்தத்திற்சங் கீரணத் தீதுதிரு
நிசுரறு முபராகத்தி னோர்ந்திடிற் சன்னநீங்கப்
புகரறு கயிலைமேவிப் புனிதராய் வாழ்வர்மன்னே. (௭)

முன்னிய தரிசம்பவ்வ முதற்பல பருவநாளி
லன்னமங் கொருவர்க்கிட்டா லரியவான் கயிலைல்கு
முன்னுமே காதசப்பே ருருத்திர மாதிலேதஞ்
சன்னிதி யிருந்துசாற்றிற் றந்திடு நினைத்தவெல்லாம். (௮)

பேணியத் தலத்திலென்றும் பிதிர்சிராத் தஞ்செய்வாரேன்
மாணுறு கையயிற்செய்த மாபல னடைவர்மற்றுந்
தாணுவின் சோமவாரந் தனிற்சிவ பத்தர்க்கேனும்
பூணுசந் நியாசிக்கேனும் புசிப்பிப்பார் கயிலைசார்வார். (௯)

தருமங்கள் புரிவோரந்தத் தலத்திடை யொன்றுமெய்யிற்
பரவுபல் லாயிரங்க ளாகவே பல்ருமன்பி
னொருவர்தம் பசிக்கங்கன்ன மூட்டிடின மற்றிடத்து
வருபதி னாயிரர்க்கு மகிழ்ந்திட வளித்தலொக்கும். (௧௦)

பேருல கத்தில்வந்து பிறந்தவர் யாவரேனு
நேருற விறக்குமுன்ன நிமிடமா யினுமன்போடு
சீருற வத்தலத்தில் வதிந்திடிற் சீவன்முத்தர்
தாரணியாவும்வந்து தன்னடி தாழ்வாழ்வார். (௧௧)

சூன்பிலா னேனுஞ்ஞற்று மறிவிலா னேனும்வேசை
யின்பமே கருதியேனும் யாத்நா ரணத்தாலேனு
மன்பெரு மத்தலத்தில் வதிந்திடி லோர்நாளன்னோன்
றுன்பமார் நரகினிங்கித் தூயபே ரின்பமெய்தும். (௧௨)

தெரிந்துபல் பாவமாற்றுந் தீயசண் டாளானேனும்
புறந்தழுண் னுழாலோர்நாட் பொருந்தியங் குறைவானாயிற்
பொரிந்திடும் பாவமெல்லாம் புனிதவான் கதியைமேவு
மருந்தவ மங்குச்செய்யி னதனைமற் றுரைப்பதென்னே. (௮௩)

பேரற்றுமான் மியத்தகாளி புரத்தினிற் கீடாமென்று
வேற்றொரு தலத்தனநாவால் விளம்பினும் வேதநன்று
பேரற்றுமா ளிசநாமுப் புத்தேளுக் கிணையாமென்று
வேற்றொரு தெய்வந்தன்னை விளம்பினு நீசனாவான். (௮௪)

முன்னவல் வினையால்வந்து மூடிய பிணிபுற்றாறு
மன்னுறு வஹிமைநோயால் வருந்துறி னுத்தாளீசன்
சன்னிதி யடைவராயிற் சஞ்சல மனைத்துநீங்கித்
துன்னியு பேராணந்தக் கடலிடைத் துளைருவாரே. (௮௫)

மல்லவான் பொழில்சூழ்சோதி வனத்தினி னான்குதிக்கி
னெல்லையுள் வதிவோர்யாவ ராயினு மெண்ணியாங்குத்
தொல்லவல் வினையினீங்கிச் சுத்தராய் முத்தராவார்
சொல்லுமத் தலத்தின்மேன்மை சூழ்ந்துயா ருரைக்கவல்லார். (௮௬)

த ல வி சே ட ப் ப ட ல மு நீ ற் றி ந் து.

ஆ செய்யுள் தீராகள.

முனிவர் பூசித்தபடலம்.

நத்தியுன் கயிலைநாடு நிலவுகா ளீசனாகி
வித்தக வன்பர்க்காக விற்றிருந் தீருளும்பாரி
லுத்தம மானகாஸி புரத்தின துயர்ந்தமான்மி
யத்தினை யிவ்வாறன்பி னருந்தவச் சூதன்கூற. (௧)

மாதவர் யாருங்கேட்டு மனங்களித் துவகைபூத்துக்
காதலி னத்தலத்தைக் கண்டுரை தொழுவான்வேண்டி
மேதகு மன்பிடுனெடு விண்ணெழிச் சென்றாங்கட்
டாதவிழ்முகான்றைவேணித் தாதையை மனத்துளுன்னி (௨)

சேணிடைத் தோன்றுஞ்சோதி வனத்தினைச் செலியக்கண்டார்
வேணியிற் கங்கைவைத்தோன் வியப்பினைப் புகழ்ந்தார்சில்லோர்
நீணிடைக் கோபுரங்க ணோர்துகை தொழுதார்சில்லோர்
மாணுறு மான்மியங்கண் மதித்தனர் மகிழ்ந்தார்சில்லோர். (௩)

இன்னும் புகழ்ந்துகாளி புத்தினி லிறங்கொடுத்தோக்
என்னதன் மகிமைபோற்பல் வளங்களு மளக்கவொண்ணுத்
துன்னிய கயிலையென்னத் துலங்குதல் கண்டுசூழ்ந்து
மின்னுபுண் ணியதீர்த்தத்து விதிப்படி குடைந்தார்மன்னே. (ச)

கண்டுகை புனைந்துபூதி கவின்பெறப் பூசியங்கட்
பண்டவொண் மேனடந்த டீத்திரை தனைப்பணிந்தங்
கண்டர்தாழ் காளீசன்முன் னாயிரோர் தமையுந்தாழ்ந்து
மண்டபங் களின்னேறத்து மறையவர் தமையும்வாழ்த்தி. (ரு)

ஐங்கர னந்தியாதி யவரையுந் தொழுதுசூழ்ந்து
சங்கரற் காண்டந்தேற்ற தகும்பொருள் கைக்கொண்டுட்சன்
றங்கெழிற் காளீசன்சொ மேசனை யபிடேகித்துத்
தங்குமா யிரநாமங்கள் சாழியார்ச் சித்தாரனேற. (சு)

சன்னிதி நின்றதாழ்ந்து தகுமறைப் பொருள்களாலே
யுன்னினர் துதித்துள்ளன்பி னுருகினர் நிற்கவாங்கு
நன்னிதி நிகர்காளீச னகுமொளி வடிவிறோன்று
யென்னிவன் வேண்டுமாயிங் களிக்குது மிசையினென்ன. (௭)

பவக்கடல் கடந்தியாங்கள் பற்றற வுள்ளன்போடு
முவக்குரின் கமலப்பொற்றா னுறுவதே வேண்டுமென்னத்
தவத்தவர் தம்மைநோக்கித் தக்கநஞ் சரிதங்கேட்டுள்
ளவத்தமி லன்பிடுநாடிங் கடைந்துநற் றுதியுஞ்செய்தீர். (அ)

பத்தியில் லார்கண்ணான பாகமில் லார்களேனு
நத்தியித் தலமுற்றாரே னல்குவம் யாவுமேலா
முத்தியு மென்றும்பின்ன ருங்கட்கு மொழிவதென்றே
சத்திய மிவணடைந்தார் தம்மைவிட் டகலேமென்றான். (க)

என்றலு முனிவர்பாரு மெங்கள்கா ளீசன்பொற்றான்
மன்றலங் கமலந்தாழ்ந்து மனத்துளைந் தெழுத்துமெண்ணி
யன்றுதொட் டங்குவைகி யானந்தக் கடலுண்மூழ்க்
பொன்றுறு சிவபதத்தி லுற்றுவாழ்ந் திருந்தார்மன்னே. (ஐ)

முனிவர் பூசித்தபடல முற்றிற்று.

ஆசெய்யுள் துடாள்.

வாழி.

வாழியந்தணர் மாமழைவாழியே
வாழிமன்னவர் வையகம்வாழியே
வாழிசோதி வனத்திற்காளீசன்முன்
வாழியன்பர் மலர்ப்பதம்வாழியே.

காளையார்கோயிற்புராண முற்றிற்று.

சோதன பத்திரம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிறை.	[திருத்தம்.]
அ	உ.அ	ச	சேங்கோல்	செங்கோல்
அ	ச	ச	பாண்டி	பாண்டி
ய.க	உ.நு	உ	மிசைந்தாங்	மிசைந்தாங்
ய.உ	ந.ய	ச	காணுஉ	காணுஉ
ய.எ	சு.அ	ந	சமையா	சமயா
உ.ச	ந.ய	க	கணங்	கணங்
உ.க	சு.எ	உ	வேண்டா	வேண்டா
ந.க	அ.க	ந	புரீ இத்தலை	புரீஇத்தலை
ந.உ	க.க	ந	ணண்ணிய	ணண்ணிய
ய	க.உ	ந	புறங்கு	புறங்கு
சு.க	ந.ச	ச	தாரகனை	தாரவனை
சு.க	ந.உ	க	தனை	தனை

